

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΣΤ'

Τρίτη 20 Νοεμβρίου 2001

Αθήνα, σήμερα στις 20 Νοεμβρίου 2001, ημέρα Τρίτη και ώρα 18.29' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΙΤΟΝΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κα Ευαγγελία Σχοιναράκη-Ηλιάκη, Βουλευτή Ηρακλείου, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ιερού Ναού του Αγίου Δημητρίου Αγριελιάς Τρικάλων ζητεί χρηματοδότηση για την ανακαίνιση του ναού.

2) Ο Βουλευτής Χανίων κ. ΙΩΣΗΦ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Κολυμβαρίου Χανίων ζητεί την αποκατάσταση των ζημιών που προκάλεσαν οι πρόσφατες πλημμυρικές καταργίδες στην περιοχή του.

3) Ο Βουλευτής Εύβοιας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία διαμαρτύρεται επειδή δεν του χορηγείται συγκεκριμένο έγγραφο από τα αρχεία της ελληνικής αστυνομίας.

4) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Αχελώου Καρδίτσας ζητεί την αποκατάσταση του οδοστρώματος της εθνικής οδού Καρδίτσας – Άρτας που υπέστη καταστροφές από κατασκευές έργων της ΔΕΗ.

5) Ο Βουλευτής Κορινθίας κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων ΥΠΕΧΩΔΕ Νομού Κορινθίας ζητεί την άμεση επανασύσταση του ΤΑΣ Κορίνθου με την επανοποθέτηση των υπαλλήλων σ' αυτόν.

6) Ο Βουλευτής Αθηνών κ. ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Α. Δερμιτζάκης, ιατρός αναισθησιολόγος, ζητεί να του ανατεθεί η Δ/ση του ΕΚΑΒ Κοζάνης.

7) Ο Βουλευτής Λακωνίας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Βοιών Λακωνίας ζητεί την

άμεση τοποθέτηση καθηγητών στις κενές θέσεις του 1ου ΤΕΕ Βοιών.

8) Οι Βουλευτές κύριοι ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ και ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Ενώσεις Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού – Ναυτικού – Αεροπορίας ζητούν την αναπροσαρμογή των στρατιωτικών συντάξεων και για όσους αποστρατεύθηκαν πριν τον Ιούλιο του 2000.

9) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία Βαμβακοκαλλιεργητές του Νομού Πέλλας ζητούν να αρθούν οι περιορισμοί στην παραγωγή βαμβακιού που επιβάλλει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 822/31-7-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1013/13-9-01 έγγραφο από την Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 822/31-7-2001 ερώτηση που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Στέφανο Μάνο με θέμα: «Εθελοντική Αιμοδοσία», σας πληροφορούμε τα εξής:

Στην Ελλάδα η αιμοδοσία είναι εθελοντική και μη αμειβόμενη. Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας δίνει ιδιαίτερη βαρύτητα στην ανάπτυξη της Εθελοντικής Αιμοδοσίας για τον σκοπό αυτό έχει στελεχώσει τις Υπηρεσίες Αιμοδοσίας με Επισκέπτες Υγείας, για διαφώτιση των πολιτών στην Εθελοντική Αιμοδοσία. Παράλληλα όλο το Ιατρονοσηλευτικό Προσωπικό και των 96 Υπηρεσιών της χώρας παίρνουν μέρος στο έργο της προσέλευσης αιμοδοτών σε συνεργασία με τους συλλόγους και ομάδες εθελοντών αιμοδοτών από τον Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα και γενικά από τον ευρύτερο κοινωνικό χώρο.

Με την αρ. Αγ/1120 Υπουργική απόφαση έχουν ορισθεί κίνητρα για την αιμοδοσία.

Ο εθελοντής αιμοδότης δικαιούται ιατρικής φροντίδας και εργαστηριακού ελέγχου σύμφωνα πάντα με τη γνώμη του υπεύθυνου γιατρού της αιμοδοσίας. Κάλυψη του ίδιου του αιμοδότη και της οικογένειάς του για τυχόν ανάγκες τους σε αίμα και παράγωγα. Οι αιμοδότες τυγχάνουν τιμής και κοινωνικής αναγνώρισης. Η ηθική και κοινωνική αναγνώριση των εθελοντών αιμοδοτών περιλαμβάνει απονομή διπλωμάτων, βραβείων και μεταλλίων ενιαίου τύπου.

Το συνολικό οικονομικό κόστος για την εθνική αιμοδοσία δεν μπορεί να υπολογισθεί ακριβώς, εκτιμάται όμως περίπου 47 δις δρχ. Το Υπουργείο μας κατ' έτος επιχορηγεί τις υπηρεσίες αιμοδοσίας. Για το έτος 1999 διέθεσε συνολικά 2.364.000.000

δρχ. και για το έτος 2000 διέθεσε 1.086.800.

Σεβαστό ποσό χρησιμοποιήθηκε για την προώθηση της εθελοντικής αιμοδοσίας για έκδοση ενημερωτικών εντύπων για τους αιμοδότες, αφίσες, διοργάνωση εκδηλώσεων κλπ. Το υπόλοιπο κόστος της αιμοδοσίας καλύπτεται από τα νοσοκομεία.

Εν όψει της αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών αιμοδοσίας, οι σταθμοί Α και Β' τάξης θα έχουν ως κύριο έργο τους την προσέλευση εθελοντών αιμοδοτών σε συνεργασία και με την εποπτεία των κέντρων αιμοδοσίας με τα οποία έχουν διασυνδεθεί επιστημονικά.

Η ποσότητα αίματος που συλλέχθηκε το έτος 1999 από εθελοντές αιμοδότες ήταν 226.1578 μονάδες και το έτος 2000, 231.368 μονάδες.

Η χώρα μας εισάγει συμπυκνωμένα ερυθρά από τον Ελβετικό Ερυθρό Σταυρό η οποία ανέρχεται στις 12.000 μονάδες κατ' έτος, το οποίο έχει υποβληθεί στον υποχρεωτικό έλεγχο για λοιμογόνους παράγοντες όπως συνιστά το Συμβούλιο της Ευρώπης. Το αίμα αυτό διατίθεται για την κάλυψη των αναγκών των πασχόντων από μεσογειακή αναιμία και εδώ πρέπει να επισημάνουμε ότι ο αριθμός των μεταγγίσεων αυξάνεται λόγω των μεταναστών και των διακρατικών συμφωνιών (όπως με Αλβανία)

Άλλες 316.913 μονάδες αίματος συλλέχθηκαν το 1999 και 317.369 το 2000 από το συγγενικό και φιλικό περιβάλλον των ασθενών στα νοσοκομεία ενώ η συμβολή εθελοντικού αίματος από νεοσύλλεκτους ενόπλων δυνάμεων ανήλθε σε 36.435 μονάδες το 1999 και 29.895 το 2000. Συνολικά διατέθηκαν 588.303 μονάδες το 1999 και 591.922 το 2000. Από στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Συμβουλίου της Ευρώπης, ο αιμοδοτικός δείκτης συλλογής αίματος στην Ελλάδα το 2000 είναι 58 μονάδες ανά 1000 κατοίκους. Είναι κατά πολύ υψηλότερος από άλλες Ευρωπαϊκές Χώρες όπως η Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία και Πορτογαλία.

Στην Ελλάδα διατίθενται περίπου 18-20% του αίματος για τις ανάγκες των πασχόντων από μεσογειακή αναιμία που ο αριθμός τους το 1999 εκτιμήθηκε σε 2886 άτομα.

Σχετικά με την εξέταση ανεύρεσης του γονιδίου της Μεσογειακής αναιμίας στα νέα ζευγάρια σας γνωρίζουμε ότι: α) Η εξέταση αναγνώρισης φορέων γίνεται στις Μονάδες Πρόληψης Μεσογειακής Αναιμίας δωρεάν β) Στα πλαίσια του Προγεννητικού Ελέγχου στα ζευγάρια, όπου και οι δύο είναι φορείς εφαρμόζεται προγεννητική εξέταση από το Κέντρο Μεσογειακής Αναιμίας και γ) Η προσπάθεια διαφώτισης – ενημέρωσης του πληθυσμού (κυρίως των νέων ζευγαριών) είναι συνεχής και συστηματική.

Διευκρινίζουμε ότι το πρόγραμμα πρόληψης μεσογειακής αναιμίας που άρχισε στην Ελλάδα το 1977 με βάση τις δημοκρατικές και συνταγματικές διαδικασίες έχει φέρει τη χώρα μας μαζί με την Κύπρο και την Σαρδηνία στην υψηλότερη βαθμίδα επιτυχίας για τον λόγο ότι ενώ οι ετερόζυγοι φορείς του γονιδίου της νόσου αυτής αντιστοιχούν στο 5% του πληθυσμού μας, ο εθνικός σχεδιασμός ενημέρωσης του πληθυσμού και οι υπάρχουσες δομές ελέγχου έχουν οδηγήσει στην πρόληψη γεννήσεων παιδιών με μεσογειακή αναιμία.

Το Υπουργείο μας έχει στόχο στο άμεσο μέλλον την διασφάλιση της επάρκειας αίματος με εγχώριο αίμα δεδομένου ότι το εισαγόμενο αίμα αντιπροσωπεύει μόνο το 2% του συνόλου της συλλογής αίματος στη χώρα μας.

Η Υφυπουργός
Χ. ΣΠΥΡΑΚΗ»

2. Στις με αριθμό 839/31-7-01, 842/1-8-01 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1002/12-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις με αριθμό 839/31-7-2001 και 842/1-8-2001 ερωτήσεις που κατατέθηκαν στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίως Ιορδάνη Τζαμτζή κα Γεώργιο Καρασμάνη αναφορικά με την ποιότητα του πόσιμου νερού του Δήμου Πέλλας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Όπως μας ενημέρωσε η Δ/ση Υγείας Νομ. Αυτ/σης Πέλλας με σχετικό έγγραφο της, η ρύπανση του πόσιμου νερού περιορίζεται μόνο στον οικισμό Πέλλα του Δήμου Πέλλας και δεν αφορά το σύνολο του Νομού.

Αναφορικά με αυξημένα νιτρικά που βρέθηκαν, υποδείχθηκαν στον αρμόδιο Δήμο τα κατάλληλα μέτρα αντιμετώπισης του προβλήματος (ολοκληρωμένη υγειονομική αναγνώριση της περιοχής, ανάμειξη νερών με χαμηλότερες περιεκτικότητες σε υπολογισμένη αναλογία, διενέργεια νέων γεωτρήσεων, μεταφορά από άλλη αποδεκτή πηγή κλπ.). Όλα τα παραπάνω θα γίνουν σε συνδυασμό και με μικροβιολογικές αναλύσεις, προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι εστίες μόλυνσης.

Σχετικά με την παρακολούθηση της ποιότητας του πόσιμου νερού, από τα μέχρι στιγμής στοιχεία, προκύπτει ότι κατά καιρούς παρατηρούνται υπερβάσεις στις τιμές κάποιων παραμέτρων. Για την αντιμετώπιση των υπερβάσεων αυτών, με σκοπό την προστασία της Δημόσιας Υγείας, δίνονται από τις Αρμόδιες Αρχές (Δ/σεις Υγείας των Ν.Α.) οι απαραίτητες οδηγίες και προτείνονται μέτρα στους υπεύθυνους φορείς, ώστε να πληρούνται τα ποιοτικά όρια της νομοθεσίας για το πόσιμο νερό.

Από το Υπουργείο μας έχει αποσταλεί, προς τις αρμόδιες Νομ. Αυτ/σεις και ΟΤΑ, η αριθμ. Υ2/4052/8-11-2000 εγκύκλιος για τον έλεγχο του πόσιμου ύδατος και συστημάτων ύδρευσης και λήψη μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Υπενθυμίζεται ότι την ευθύνη της μελέτης, κατασκευής, λειτουργίας και συντήρησης του συστήματος ύδρευσης, καθώς και της διενέργειας υγειονομικών αναγνωρίσεων και εργαστηριακών εξετάσεων φέρουν οι υπεύθυνοι και συγκεκριμένα για τις υδρεύσεις Δήμων η Δημοτική Αρχή, σύμφωνα με τα καθοριζόμενα στο άρθρο 23 παρ. 1 του ν. 1065/80 ή ο αντίστοιχος για την ύδρευση Οργανισμός ή Επιχείρηση ή Σύνδεσμος Δήμων και Κοινοτήτων. Και όλα αυτά έχουν στόχο την παροχή πόσιμου νερού σε ποσότητα επαρκή για τις ανάγκες του υδρεύμενου πληθυσμού, χωρίς διακοπές το δε σύστημα ύδρευσης να είναι απαλλαγμένο από κάθε υγειονομικό κίνδυνο.

Όσον αφορά τις εργαστηριακές αναλύσεις πόσιμου νερού, διενεργούνται:

α) για λογαριασμό των υπεύθυνων ύδρευσης, σε οργανωμένα εργαστήρια των υπεύθυνων Ο.Τ.Α., Δ.Ε.Υ.Α., Ε.Τ.Β.Α. της περιοχής ευθύνης τους, ή σε συνεργασία με οργανωμένα εργαστήρια γειτονικών Ο.Τ.Α.

β) για λογαριασμό των λοιπών αρμόδιων αρχών, σε Δημόσια (ΚΕΔΥ, Γ.Χ.Κ.) και Πανεπιστημιακά εργαστήρια.

Ο Υφυπουργός
Δ. ΘΑΝΟΣ»

3. Στην με αριθμό 866/2-8-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1900/7-9-2001 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 866/2-8-2001 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Π. Χ. Ψωμιάδης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με τον Καν. (ΕΚ) αρ. 2792/1999 είναι δυνατή η χορήγηση χρηματοδοτικής αντιστάθμισης στους αλιείς και τους ιδιοκτήτες σκαφών, κατόπιν προσωρινής παύσης των αλιευτικών δραστηριοτήτων, σε περίπτωση μη προβλέψιμου γεγονότος που προκύπτει από βιολογικά κυρίως αίτια, ύστερα από διαβίβαση προς την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ε.Κ.) κατάλληλων επιστημονικών στοιχείων.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

4. Στην με αριθμό 867/2-8-2001 ερώτηση ΑΚΕ 97 δόθηκε με το υπ' αριθμ. 999/12-9-2001 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Πρόνοιας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αριθμό 867/2-8-2001 ερώτηση και ΑΚΕ που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή κ. Ιορδάνη Τζαμτζή, αναφορικά με την ποιότητα του πόσιμου νερού του

Δήμου Πέλλας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Όπως μας ενημέρωσε η Δ/ση Υγείας Νομ. Αυτ/σης Πέλλας με σχετικό έγγραφο της, η ρύπανση του πόσιμου νερού περιορίζεται μόνο στον οικισμό Πέλλα του Δήμου Πέλλας και δεν αφορά το σύνολο του Νομού.

Αναφορικά με αυξημένα νιτρικά που βρέθηκαν, υποδείχθηκαν στον αρμόδιο Δήμο τα κατάλληλα μέτρα αντιμετώπισης του προβλήματος (ολοκληρωμένη υγειονομική αναγνώριση της περιοχής, ανάμειξη νερών με χαμηλότερες περιεκτικότητες σε υπολογισμένη αναλογία, διενέργεια νέων γεωτρήσεων, μεταφορά από άλλη αποδεκτή πηγή κλπ.). Όλα τα παραπάνω θα γίνουν σε συνδυασμό και με μικροβιολογικές αναλύσεις, προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι εστίες μόλυνσης.

Σχετικά με την παρακολούθηση της ποιότητας του πόσιμου νερού, από τα μέχρι στιγμής στοιχεία, προκύπτει ότι κατά καιρούς παρατηρούνται υπερβάσεις στις τιμές κάποιων παραμέτρων. Για την αντιμετώπιση των υπερβάσεων αυτών, με σκοπό την προστασία της Δημόσιας Υγείας, δίνονται από τις Αρμόδιες Αρχές (Δ/σεις Υγείας των Ν.Α.) οι απαραίτητες οδηγίες και προτείνονται μέτρα στους υπεύθυνους φορείς, ώστε να πληρούνται τα ποιοτικά όρια της νομοθεσίας για το πόσιμο νερό.

Από το Υπουργείο μας έχει αποσταλεί, προς τις αρμόδιες Νομ. Αυτ/σεις και ΟΤΑ, η αριθ. Υ2/4052/8-11-2000 εγκύκλιος για τον έλεγχο του πόσιμου ύδατος και συστημάτων ύδρευσης και λήψη μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Υπενθυμίζεται ότι την ευθύνη της μελέτης, κατασκευής, λειτουργίας και συντήρησης του συστήματος ύδρευσης, καθώς και της διενέργειας υγειονομικών αναγνωρίσεων και εργαστηριακών εξετάσεων φέρουν οι υπεύθυνοι και συγκεκριμένα για τις υδρεύσεις Δήμων η Δημοτική Αρχή, σύμφωνα με τα καθοριζόμενα στο άρθρο 24 παρ. 1 του ν. 1065/80 ή ο αντίστοιχος για την ύδρευση Οργανισμός ή Επιχείρηση ή Σύλλογος Δήμων και Κοινοτήτων. Και όλα αυτά έχουν στόχο την παροχή πόσιμου νερού σε ποσότητα επαρκή για τις ανάγκες του υδρευόμενου πληθυσμού, χωρίς διακοπές το δε σύστημα ύδρευσης να είναι απαλλαγμένο από κάθε υγειονομικό κίνδυνο.

Όσον αφορά τις εργαστηριακές αναλύσεις πόσιμου νερού, διενεργούνται:

Α) για λογαριασμό των υπεύθυνων ύδρευσης, σε οργανωμένα εργαστήρια των υπεύθυνων Ο.Τ.Α., Δ.Ε.Υ.Α., Ε.Τ.Β.Α. της περιοχής ευθύνης τους, ή σε συνεργασία με οργανωμένα εργαστήρια γειτονικών Ο.Τ.Α.

Β) για λογαριασμό των λοιπών αρμόδιων αρχών, σε Δημόσια (ΚΕΔΥ, Γ.Χ.Κ.) και Πανεπιστημιακά εργαστήρια.

Επισυνάπτεται η σχετική νομοθεσία που διέπει την παρακολούθηση της ποιότητας του πόσιμου νερού.

Ο Υφυπουργός
Δ. ΘΑΝΟΣ»

5. Στην με αριθμό 798/26-7-2001 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 34339/12-9-2001 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης 798/26-7-2001 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Δάνης Τζαμτζής, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με το ν. 2790/2000 (ΦΕΚ 24/Α - 16-2-2000) ρυθμίζονται θέματα που αφορούν στην αποκατάσταση των παλιννοστούντων ομογενών που προέρχονται από χώρες της τέως Σοβιετικής Ένωσης και προβλέπεται η λήψη κατάλληλων μέτρων για την ομαλή ένταξή τους στην ελληνική κοινωνία.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις του κεφαλαίου Γ' του νόμου αυτού, προβλέπεται ότι η Πολιτεία, στο πλαίσιο του προγράμματος ιδιοκατοίκησης των ομογενών, μεριμνά για τη δωρεάν παροχή οικοπέδων, την ατελή έκδοση οικοδομικών αδειών και τη χορήγηση δανείων και επιδοτήσεων για αγορά, βελτίωση και κατασκευή κατοικίας στις ζώνες εγκατάστασης της Ελληνικής Επικράτειας.

Σε εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων εκδόθηκαν οι με

αριθμό 9716/169/10.3.2000 (ΦΕΚ 342/Β-17.3.2000), 33764/532/6.10.2000 (ΦΕΚ 1278/Β - 20.10.2000) και 6645/23.2.2001 (ΦΕΚ 187/Β -23.2.2001) Κοινές Αποφάσεις των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, με τις οποίες προσδιορίζονται ο αριθμός και το ύψος των στεγαστικών δανείων, το ποσοστό επιδότησης του επιτοκίου τους, η διάρκεια και ο τρόπος εξόφλησής τους, καθώς και οι όροι οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια χορήγησης τους στους δικαιούχους ομογενείς.

Με βάση τις αποφάσεις αυτές, επιδοτείται το επιτόκιο είκοσι πέντε χιλιάδων (25.000) δανείων, τα οποία καλύπτονται κατά 100% με την εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου και από το συνολικό ύψος τους, ποσοστό 30% για τις ζώνες Α' και Β' καταβάλλεται από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε.) ως άμεση κρατική αρωγή. Το δε ύψος τους ανέρχεται στο ποσό των έντεκα εκατομμυρίων (11.000.000) δραχμών, προσαυξανόμενο κατά πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές για κάθε προστατευόμενο μέλος και εξετάζεται η δυνατότητα ικανοποίησης του αιτήματος των ομογενών για αύξηση του ύψους του παραπάνω ποσού.

Ήδη, σε εφαρμογή των παραπάνω αποφάσεων έχουν υποβληθεί στις Περιφέρειες της χώρας εκατόσιες εξήντα (70) περίπου αιτήσεις παλιννοστούντων ομογενών για τη χορήγηση στεγαστικών δανείων και έχει ξεκινήσει η εκταμίευση των δανείων αυτών από τα Πιστωτικά Ιδρύματα.

Παράλληλα, στο πλαίσιο του προγράμματος παραχώρησης οικοπέδων σε ομογενείς, βρίσκεται στο τελικό στάδιο η απογραφή των προς διάθεση εκτάσεων, καθώς επίσης και η έκδοση των Κοινών Υπουργικών Αποφάσεων που αφορούν στον καθορισμό της διαδικασίας και των κριτηρίων για την παραχώρηση οικοπέδων του Δημοσίου ή άλλων Ν.Π.Δ.Δ. στους ομογενείς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 του παραπάνω νόμου.

Τέλος, σημειώνεται ότι, με την ολ.οκλήρωση της επεξεργασίας των στοιχείων που προέκυψαν τόσο από τα αιτήματα των ομογενών όσο και από τα συμπεράσματα της αρμόδιας Ειδικής Επιτροπής για την εποπτεία, τον έλεγχο και το συντονισμό των δράσεων για την ομαλή ένταξη των παλιννοστούντων ομογενών στην ελληνική κοινωνία, θα δρομολογηθεί η εκπόνηση ολοκληρωμένου προγράμματος για την εφαρμογή όλων των δράσεων που προβλέπονται από το ν. 2790/2000.

Ο Υφυπουργός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ

6. Στην με αριθμό 375/9-7-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμό 2725/5-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμ. 375/9-7-2001 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κύριοι Σταύρος Σκοπελίτης και Νίκος Γκατζής σχετικά με την αεροπορική σύνδεση της νήσου Λήμνου, σας πληροφορούμε τα ακόλουθα και σύμφωνα με τα αριθμ. ΔΣ/2118/26-7-2001 και ΠΔΣ και ΔΣ/1132/18.07.2001 έγγραφα της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΛΙΔΑΣ και της ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ αντίστοιχα:

1. Για τη γραμμή Αθήνα - Λήμνο - Αθήνα και για την περίοδο την οποία διανύουμε, δηλ. από 17 Ιουνίου έως 15 Σεπτεμβρίου, η Εταιρεία έχει προγραμματίσει 3 δρομολόγια ημερησίως, δηλ. 21 δρομολόγια εβδομαδιαίως εκ των οποίων τα 14 (2 κάθε ημέρα) εκτελούνται με αεροσκάφη JET των 117 θέσεων και τα υπόλοιπα 7 (1 κάθε ημέρα) με αεροσκάφη ΑΤΡ των 70 θέσεων.

Κατ' αυτόν τον τρόπο σε σχέση με την περυσινή θερινή περίοδο προσφέρονται 12.740 επί πλέον θέσεις.

Για τη γραμμή Θεσσαλονίκη - Λήμνο - Θεσσαλονίκη και για την ίδια περίοδο η Εταιρεία έχει προγραμματίσει έξι δρομολόγια εβδομαδιαίως με ΑΤΡ 72 αντί ΑΤΡ 42 της περυσινής θερινής περιόδου δηλ. αύξηση 2.016 θέσεις.

Επισημαίνεται, ότι για περαιτέρω εξυπηρέτηση, των κατοίκων και των επισκεπτών της νήσου, τα τέσσερα από τα έξι

δρομολόγια διέρχονται και από την Μυτιλήνη.

2. Ακόμη, το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών προχωρεί στην υλοποίηση του προγράμματος Επιβολής Υποχρεώσεων Παροχής Δημόσιας Υπηρεσίας (Public Service Obligations – P.S.O.) σε εσωτερικές αεροπορικές γραμμές, με στόχο την άρση της γεωγραφικής απομόνωσης και την απρόσκοπτη σύνδεση των συγκεκριμένων περιοχών κατά τέτοιο τρόπο ώστε να διαμορφώνονται παράγοντες για την οικονομική ανάπτυξη τους και ευρύτερα για την κοινωνικο-οικονομική συνοχή των περιφερειών της χώρας.

Μία από τις γραμμές αυτές είναι και η Λήμνος – Μυτιλήνη – Χίος – Σάμος – Ρόδος, όπου θα αρχίσουν να εκτελούνται αεροπορικά δρομολόγια, ήδη από την έναρξη της χειμερινής περιόδου 2001 - 2002 με μέσο ναύλο 10.000 δρχ.

Ο Υπουργός
ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΕΡΕΛΗΣ»

7. Στην με αριθμό 1064/24-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμό 1939/7-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1064/24-8-2001 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Θ. Δημοσχάκης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Από κανένα Δήμο του Νομού Έβρου δεν αναγγέλθηκε στον Οργανισμό ΕΛΓΑ ζημία από καύσωνα παρά μόνο από το Δήμο Ορεσιτιάδας στις 22.7.2001 και υποβλήθηκε μόνο μία δήλωση ζημιάς. Αν κατά την εκτίμηση διαπιστωθεί ζημία που οφείλεται σε αίτια καλυπτόμενα ασφαλιστικά από τον ΕΛΓΑ (στη συγκεκριμένη περίπτωση καύσωνα) και υπερβαίνει το ασφαλιστικό όριο (20%), θα καταβληθεί στο δικαιούχο η ανάλογη αποζημίωση σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τον Κανονισμό Ασφάλισης της Φυτικής Παραγωγής από τον ΕΛΓΑ.

Οι ζημιές που προκαλούνται στις καλλιέργειες από την ξηρασία δεν καλύπτονται ασφαλιστικά και δεν αποζημιώνονται από τον Οργανισμό, σύμφωνα πάντα με τον Κανονισμό Ασφάλισης της Φυτικής Παραγωγής από τον ΕΛΓΑ.

Οι Διευθύνσεις Αγροτικής Ανάπτυξης Ν. Έβρου αναφέρουν ότι, οι μεν καλλιέργειες των μπιστανικών δεν έχουν ζημιωθεί σοβαρά από την ανομβρία, οι δε καλλιέργειες ηλιάνθου και βαμβακιού παρακολουθούνται και μετά το πέρας της συγκομιδής θα υποβληθούν στο Υπ. Γεωργίας στοιχεία ζημιών, εφόσον διαπιστωθούν σοβαρές ζημιές, προκειμένου το ανωτέρω Υπουργείο (Δ/ση ΠΕΣΑ) να εξετάσει τη δυνατότητα και αναγκαιότητα λήψης μέτρων υπέρ των σοβαρά ζημιωθέντων αγροτών.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

8. Στην με αριθμό 1069/24-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμό 1941/12-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1069/24-8-01 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ι. Τζαμτζής για τα θέματα της αρμοδιότητάς πληροφορούμε τα εξής:

Σχετικά με τη ρύπανση του Αλμωπαίου ποταμού στο Ν. Πέλλας και Ν. Ημαθίας (τάφρος 66) επισημαίνεται ότι η χρηματοδότηση των απαιτούμενων εγκαταστάσεων καθαρισμού (βιολογικοί καθαρισμοί κ.λ.π.) των αποβλήτων των γεωργικών βιομηχανιών που υπάρχουν στην περιοχή, καθώς και των λυμάτων των παρακείμενων οικισμών, είναι αρμοδιότητα των φορέων λειτουργίας των εργοστασίων καθώς και των Ο.Τ.Α.

Οι σχετικοί έλεγχοι για την υγειονομική διάθεση των αποβλήτων στους διάφορους αποδέκτες και γενικά η όλη αντιμετώπιση του θέματος αποτελεί ευθύνη της Ν. Αυτοδιοίκησης.

Το Φράγμα Καλής αποτελεί έργο πολλαπλού σκοπού το οποίο μπορεί να προσφέρει αντιπλημμυρική προστασία, ύδρευση, άρδευση αλλά και παραγωγή ενέργειας.

Η διαχείριση υδατικών πόρων της Χώρας διέπεται από το Ν.

1739/87 για την εφαρμογή του οποίου αρμόδιο είναι το Υπ. Ανάπτυξης. Στα πλαίσια του Νόμου αυτού προβλέπεται η συνεργασία και η ενιαία δράση των συναρμόδιων Υπουργείων (ΥΠΕΧΩΔΕ, Υπ. Ανάπτυξης και Υπ. Γεωργίας) με επισπεύδον Υπουργείο το Υπ. Ανάπτυξης. Για τα έργα πολλαπλού σκοπού πρέπει να υπάρχει η θετική εισήγηση - πρόταση από όλα τα εμπλεκόμενα Υπουργεία - Φορείς όπου να ορίζεται το ποσοστό συμμετοχής του κάθε Φορέα χρηματοοικονομικά στην δαπάνη κατασκευής του έργου.

Με βάση το Π.Δ. 81/12-1-01 έγγραφο της ΔΞΗ, το έργο δεν έχει περιληφθεί στο Πρόγραμμα Ανάπτυξης της Επιχείρησης 1998-2002 και η προώθηση της κατασκευής του πλέον διέπεται από τη νέα Νομοθεσία περί απελευθέρωσης της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας και περί κανονισμών αδειών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

Η πρόταση είναι καταγεγραμμένη από το Υπουργείο Γεωργίας και όσον από την ΔΕΗ (με βάση την Νομοθεσία) υπάρχει πρόταση για ένταξη του έργου σε Πρόγραμμά της, θα εξετασθεί ανάλογα και από το ΥΠ.ΓΕ. στο τμήμα το οποίο το αφορά.

Ο Υπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

9. Στην με αριθμό 1071/24-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμό 1943/12-9-01 έγγραφο από τον Υφυπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1071/24-8-2001 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κύριοι Τ. Τσιόγκας, Ν. Γκατζής, Α. σας πληροφορούμε τα εξής:

Η Δ/ση Κτηνιατρικής Λάρισας δια του αρμοδίου Κτηνιατρείου Τυρνάβου, ενήργησε για την αντιμετώπιση του προβλήματος από τις αρχές Νοεμβρίου 2000, όταν ο κτηνοτρόφος Κονταλέξης Κωνίνος απευθύνθηκε σε αυτήν.

Πραγματοποιήθηκαν επανειλημμένες (7) επισκέψεις - αυτοψίες στην εκτροφή του ενδιαφερομένου και έγιναν αντίστοιχες δειγματοληψίες παθολογικού υλικού που απεστάλη στα αρμόδια κατά περίπτωση Κτηνιατρικά Εργαστήρια και Ιδρύματα.

Οι εργαστηριακές αναλύσεις υπήρξαν αρνητικές για σειρά μολυσματικών ασθενειών όπως Χλαμυδίασεις, Καταρροϊκό Πυρετό, Αφώδη Πυρετό, Πανώλη Μικρών Μηρυκαστικών, Άνθρακα, ενώ έδωσαν θετικό αποτέλεσμα για εντεροτοξιναιμία και ενδοπαράσιτα.

Στον κτηνοτρόφο εδόθησαν οδηγίες και κατευθύνσεις για την αντιμετώπιση του προβλήματος, όπως εμβολιασμός κατά της εντεροτοξιναιμίας, ανθελμινθικά και διόρθωση του σπηρεσίου, καθώς επίσης χορήγηση βιταμινών και σεληνίου στους αμνούς.

Στην αρχή της εισβολής της νόσου, το μητρώο παραγωγού είχε καταγεγραμμένα 500 περίπου πρόβατα, τα οποία ήταν καταχωρημένα ανά 250 περίπου στα ονόματα Κονταλέξη Ελένη σύζυγος Γεωργίου και Κονταλέξη Κων/νος του Περικλή.

Ο αριθμός των θανάτων ζώων που καταγράφηκαν από τους κτηνιάτρους του Α.Κ. Τυρνάβου κατά τις επισκέψεις τους στην εκτροφή, ήταν 35 πρόβατα και απέχει μακράν των ισχυρισμών περί απωλειών του κτηνοτρόφου, ο οποίος συμπεριλαμβάνει ζώα που έθαναν σε χρονικό διάστημα προ της επαφής του με το Κτηνιατρείο Τυρνάβου και στο χρονικό διάστημα της διακοπής συνεργασίας με αυτό.

Τα εργαστηριακά πορίσματα αποκλείουν την ύπαρξη μεταδοτικής νόσου, επομένως δεν τέθηκε υποψία κινδύνου για τον ζωικό πληθυσμό της περιοχής.

Τα ευρεθέντα παθολογικά αίτια δεν εμπίπτουν στις διατάξεις των ισχυόντων οικονομικών ενισχύσεων για την αντιμετώπιση μολυσματικών νοσημάτων.

Ο κτηνοτρόφος παρά τις επανειλημμένες συστάσεις του Κτηνιατρείου Τυρνάβου για εμβολιασμό κατά της εντεροτοξιναιμίας, δεν είχε πεισθεί για την αναγκαιότητα εφαρμογής της, την οποία πραγματοποίησε στις αρχές του 2001 δηλαδή 2 μήνες μετά την αρχική παρέμβαση του ανωτέρω Κτηνιατρείου και αφού ενισχύθηκε η διάγνωση και η

αντιμετώπιση της ασθένειας με τη γνώμη του καθηγητή του ΑΠΘ κυρίου Σταμάτη Αργυρούδη, ο οποίος εξέτασε 4 πρόβατα της εκτροφής του Κονταλέξη Κων/νου τον Ιανουάριο του 2001 και συνέστησε επίσης βελτίωση της διατροφής του ποιμνίου, η οποία είναι άγνωστο σε ποιο βαθμό επιτεύχθηκε από τον κτηνοτρόφο.

Την 12.6.2001, έπειτα από 5 μήνες κατά τους οποίους ο παραπάνω κτηνοτρόφος δεν είχε άλλη επαφή με το Κτηνιατρείο Τυρνάβου, επανήλθε με αίτημα να εξετασθεί ασθενές πρόβατο της εκτροφής του για Scrapie. Το αποτέλεσμα της παραπάνω εξέτασης ήταν αρνητικό.

Τα μακροχρόνια διατροφικά σφάλματα και η έλλειψη πρόληψης με εμβολιασμούς στα συνήθη νοσήματα (εντεροτοξιναιμία) οδήγησαν σε διατάραξη της ισορροπίας του οργανισμού των προβάτων της εκτροφής σε περιόδους ιδιαίτερων απαιτήσεων όπως εγκυμοσύνη, τοκετός, θηλασμός και επιπλοκή με συνήθεις μικροοργανισμούς που ανέπτυξαν ανοχή στα αντιβιοτικά και βλαπτικότητα στον πληθυσμό των ζώων λόγω της χαμηλής ανοσολογικής τους ικανότητας.

Από τα ανωτέρω προκύπτει το επιστημονικά ορθό και εργαστηριακά τεκμηριωμένο συμπέρασμα πως οι απώλειες που σημειώθηκαν στην εκτροφή του εν λόγω κτηνοτρόφου αφ' ενός μεν οφείλονται σε κοινό νόσημα αφετέρου δεν είναι πολύ λιγότερες από αυτές που παρουσιάζει ο κτηνοτρόφος τουλάχιστον κατά το διάστημα της συνεργασίας του με το οικείο Αγροτικό Κτηνιατρείο.

Ειδικότερα, και σε ό,τι αφορά την αιτία των απωλειών (Εντεροτοξιναιμία μικρών μυρμηκαστικών) πρόκειται για κοινό νόσημα των αιγοπροβάτων με ευρύτατη διάδοση σε ολόκληρη τη χώρα το οποίο υπόκειται σε εύκολο έλεγχο-πρόληψη σε επίπεδο εκτροφής και σε καμιά περίπτωση δεν αποτελεί επιλέξιμη δαπάνη που θα μπορούσε να ενταχθεί στην Απόφαση Οικονομικών Ενισχύσεων για την εξυγίανση του κτηνοτροφικού κεφαλαίου της χώρας.

Τέλος επισημαίνεται ότι η αρμόδια Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας (Δ/νση Υγείας των Ζώων) εγκρίνει πλήρως τις ενέργειες της Δ/νσης Κτην/κής Λάρισας για την αντιμετώπιση του εν λόγω προβλήματος οι οποίες συμφωνούν απολύτως τόσο με την ισχύουσα κτηνιατρική νομοθεσία όσο και με τα κοινά αποδεκτά επιστημονικά δεδομένα για την αντιμετώπιση αντίστοιχων νοσολογικών καταστάσεων.

Ο Υφυπουργός
Φ. ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ»

10. Στην με αριθμό 1099/28-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1945/13-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1099/28-8-01 που κατέθεσε η Βουλευτής κα Μ. Κόλλια – Τσαρουχά, σας πληροφορούμε τα εξής:

Για την κατανομή των πιστώσεων ανά περιφέρεια για την ανάληψη νομικών δεσμεύσεων λαμβάνονται υπόψη οι διαθέσιμοι πόροι, ο μέσος αριθμός εντάξεων της προηγούμενης περιόδου και ο επιδιωκόμενος στόχος που συναρτάται από τα φυσικά και άλλα μειονεκτήματα της κάθε περιφέρειας.

Για την ενημέρωσή τους οι ενδιαφερόμενοι μπορούν ν' απευθύνονται είτε στο Υπουργείο Γεωργίας, είτε στις Περιφερειακές Δ/νσεις Γεωργικής Ανάπτυξης στις περιφέρειες της χώρας, είτε στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, είτε στους Δήμους και τις Κοινότητες.

Πέραν αυτών, το Υπουργείο Γεωργίας με ανακοινώσεις στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, με την έκδοση ενημερωτικών φυλλαδίων, και με την οργάνωση ενημερωτικών σεμιναρίων σε όλη τη χώρα για τους ενδιαφερόμενους, προσπαθεί να κάνει γνωστό σε όλους τους ενδιαφερόμενους τα προγράμματα που

βρίσκονται σε ισχύ και τους αφορούν, καθώς και τις διαδικασίες στις οποίες θα πρέπει να προβούν για να ενταχθούν σ' αυτά.

Η δημοσιοποίηση για την εκδήλωση ενδιαφέροντος από τους δικαιούχους, γίνεται από το Υπουργείο Γεωργίας και από τις Νομαρχιακές και τις περιφερειακές Υπηρεσίες που εμπλέκονται στην εφαρμογή των προγραμμάτων.

Ο Υπουργός
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ»

11. Στην με αριθμό 1169/30-8-01 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2186/14-9-01 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση 1169/30-8-2001 που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίους Στ. Σκοπελίτη και Τ. Τσιόγκα, για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στο πλαίσιο του προγραμματισμού προσλήψαν προσωπικό για το έτος 2001, έχει ήδη εγκριθεί με την αριθμ. ΔΙΠΠ/Φ.ΕΓΚΡ. 7/249/οικ. 16434/25-7-01 απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 2 παρ. 1 της αριθμ. 55/98 Π.Υ.Σ. (άρθρο 1 παρ. 51 ν. 2412/96) η πλήρωση 180 κενών οργανικών θέσεων του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας (Σ.Ε.Π.Ε.), εκ των οποίων 175 αφορούν θέσεις κατηγορίας ΠΕ και 5 κατηγορίας ΤΕ.

Από τις 175 θέσεις κατηγορίας οι πέντε θέσεις έχουν κατανεμηθεί στις υπηρεσίες του Σ.Ε.Π.Ε. Ν. Δωδεκανήσου για την αντιμετώπιση των αναγκών.

Η προκήρυξη πλήρωσης των ανωτέρω θέσεων θα γίνει σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, από το Α.Σ.Ε.Π.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριοι συνάδελφοι, έχω τη τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Τετάρτης 21 Νοεμβρίου 2001.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 & 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 156/19.11.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ιωάννη Καψή προς τον Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με τις πρόσφατες δηλώσεις του πρώην Αμερικανού πρεσβευτή Τόμας Νάιλις, για το θέμα της τρομοκρατίας στην Ελλάδα κλπ.

2. Η με αριθμό 157/19.11.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Σπήλιου Σπηλιωτόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με τις διαδικασίες της προμήθειας 24 επιθετικών ελικοπτέρων (APPACHE) κλπ.

3. Η με αριθμό 148/19.11.2001 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κας Λιάνας Κανέλλη προς τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου για την αναβάθμιση της εκπαίδευσης στις σχολές του Εμπορικού Ναυτικού κλπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δευτέρου Κύκλου (Άρθρο 130 παρ. 2 & 3 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 160/19.11.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Αλέξανδρου Χρυσανθακόπουλου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την πρόσληψη των επιτυχόντων, πτυχιούχων Οικονομικών Σχολών, στο διαγωνισμό του Ανώτατου Συμβουλίου Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ), για το έτος 2000.

2. Η με αριθμό 153/19.11.2001 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Θεόδωρου Κασσίμη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου, να ρυθμίσει νομοθετικά την οριοθέτηση χειμάρρων και ρεμάτων καθώς και τη δόμηση γύρω απ' αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΑΝΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Αναφορές και ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 2063/15.10.2001 ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Δημητρίου Πιπεργιά προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με την κάλυψη θέσης ιατρού συμβεβλημένου με το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), για την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων του Δήμου Αυλώνας.

Η ερώτηση του κ. Δημητρίου Πιπεργιά έχει ως εξής:

«Η περιοχή του Δήμου Αυλώνας αριθμεί τεσερισήμισι χιλιάδες κατοίκους, η πλειοψηφία των οποίων είναι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ.

Οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ, πολλοί απ' αυτούς ηλικιωμένοι, αναγκάζονται να μεταβαίνουν στην Κύμη ή το Αλιβέρι για να εξυπηρετηθούν και αποτελεί πάγιο αίτημα των ίδιων και του δημάρχου η σύναψη σύμβασης μεταξύ του ενός τουλάχιστον ιατρού στο Δήμο Αυλώνας με το ΙΚΑ.

Επειδή η απουσία ιατρού συμβεβλημένου με το ΙΚΑ στην περιοχή –παρ' ότι ιατροί με έδρα εντός των ορίων του δήμου έχουν εκδηλώσει έντονο ενδιαφέρον υποβάλλοντας αιτήσεις σύμβασης στο ΙΚΑ- αποτελεί σημαντικό διαρκές πρόβλημα:

Ερωτάται ο αρμόδιος Υπουργός:

Για ποιο λόγο απορρίπτονται οι αιτήσεις των ιατρών του Δήμου Αυλώνας για τη σύμβαση με το ΙΚΑ;

Προβλέπεται η σύναψη από το ΙΚΑ σύμβασης με ιατρό για την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων του Δήμου Αυλώνας;»

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Ροβέρτος Σπυρόπουλος.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως σας είναι γνωστό, οι υπηρεσίες του ΙΚΑ συστήνονται και λειτουργούν σε περιοχές όπου υπάρχει ένας ικανός αριθμός ασφαλισμένων. Εν προκειμένω, οι ασφαλισμένοι πριν από ένα χρόνο περίπου έχουν προσεγγίσει, το πρώτον, το όριο που θέτει το ΙΚΑ προκειμένου να συσταθεί οργανική μονάδα και να αιτιολογηθεί η ύπαρξη παθολόγου ιατρού.

Όπως πληροφορήθηκα, μετά την ερώτηση του συναδέλφου, αυτή τη στιγμή οι ασφαλισμένοι στο Δήμο Αυλώνας είναι περίπου τρεις χιλιάδες, το όριο είναι δύομισι χιλιάδες και άρα, αιτιολογείται η σύσταση ανάλογης οργανικής θέσης.

Βέβαια, θέλω να πω ότι θα πρέπει να έχουμε κατά νου ότι ο Δήμος Αυλώνας και οι ασφαλισμένοι αυτήν τη στιγμή εξυπηρετούνται από το υποκατάστημα της Κύμης, που απέχει δέκα με δεκαπέντε λεπτά από την Αυλώνα.

Πάντως μετά και την ερώτηση έχουμε ήδη θέσει το ερώτημα στο Ι.Κ.Α., και έχουμε επικοινωνήσει και με το υποκατάστημα της Κύμης. Όλα κυρία εκεί, που επικοινωνήσαμε με το γραφείο μου, είπε ότι ως τώρα δεν έχει υποβληθεί αίτηση ιατρού. Είμαστε σε επικοινωνία με την κεντρική διοίκηση του Ι.Κ.Α. και θα δούμε το θέμα θετικά, αλλά βέβαια πάντα στα πλαίσια των δυνατοτήτων και της προσπάθειας που κάνουμε για την περιστολή των δαπανών. Ωστόσο, όμως, θέλω να επισημάνω, ότι αυτήν τη στιγμή ο Δήμος Αυλώνας με τρεις χιλιάδες ασφαλισμένους στο Ι.Κ.Α. θεμελιώνει το δικαίωμα να δούμε το θέμα θετικά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει ο κ. Πιπεργιάς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΙΠΕΡΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, πράγματι είναι ενθαρρυντικό ότι το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων βλέπει θετικά τη δημιουργία ενός ιατρείου στην έδρα του Δήμου Αυλώνας για την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α. και περιμένουμε τα αποτελέσματα αυτής της εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

Θα ήθελα απλώς να επισημάνω ότι πολλές φορές δεν προέχει το ζήτημα της περιστολής δαπανών για έναν

οργανισμό, η δαπάνη για τη σύμβαση ενός γιατρού είναι υποπολλαπλάσια των δαπανών που γίνονται από το σύνολο των ασφαλισμένων για τις μετακινήσεις τους από το Δήμο Αυλώνας στην Κύμη, προκειμένου να έχουν την απλή ακόμη συνταγογράφηση.

Είναι, λοιπόν, ζήτημα το οποίο θα πρέπει να το δείτε με έντονο ενδιαφέρον και με την ευαισθησία που σας διακρίνει, κύριε Υπουργέ, προκειμένου να λυθεί ένα πρόβλημα που πράγματι για τους υπερήλικες συνταξιούχους είναι πολύ σημαντικό. Ένα πρόβλημα που άπτεται της καθημερινότητας, και που τους απασχολεί άμεσα. Ευελπιστώ ότι σύντομα θα έχουμε θετική κατάληξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Το λόγο έχει ο κύριος Υφυπουργός.

ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Θα είμαι πάρα πολύ σύντομος. Είπα και στην πρωτολογία μου ότι με τα στοιχεία που έχουμε αιτιολογείται πια η παραίτηση του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων προς το Ι.Κ.Α. να συστήσει οργανική θέση δεδομένου ότι οι ασφαλισμένοι στο Ι.Κ.Α. έχουν υπερβεί το όριο που έχουμε θέσει με κοινή συμφωνία, Υπουργείο και Ι.Κ.Α. Έχουν ξεπεράσει τους δύομισι χιλιάδες και άρα, στα πλαίσια της συνεργασίας μας θα θέσουμε το θέμα και πιστεύω ότι θα ικανοποιηθεί το αίτημα που θέτουν οι ασφαλισμένοι του Δήμου Αυλώνας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Δεύτερη είναι η με αριθμό 2108/16.10.2001 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Καλού προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη νομοθετική αποσαφήνιση των προσόντων που απαιτούνται για το διορισμό των εκπαιδευτικών όλων των κλάδων στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Η ερώτηση του κ. Καλού σε περίληψη έχει ως εξής:

«Ο ν. 2525/97 ορίζει τα προσόντα διορισμού των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Από το σχετικό άρθρο του νόμου προκύπτει με σαφήνεια ότι οι υποψήφιοι των κλάδων ΠΕ9 (Οικονομολόγων) και ΠΕ13 (Νομικών και Πολιτικών Επιστημών) πρέπει επιπλέον να κατέχουν πτυχίο Παιδαγωγικών Σπουδών της ΣΕΛΕΤΕ (Σχολική Εκπαιδευτικών Λειτουργιών Επαγγελματικής και Τεχνικής Εκπαίδευσης) ή πτυχίο Παιδαγωγικής Ακαδημίας κλπ.

Για τους υποψήφιους του κλάδου ΠΕ10 (Κοινωνιολόγων), σύμφωνα με το άρθρο 14 του ν. 1566/85 στο οποίο παραπέμπει ο ν. 2525/97, δεν απαιτείται πτυχίο της ΣΕΛΕΤΕ. Με πρόσφατη τροπολογία εξαιρέθηκαν οι κατηγορίες ΠΕ12, ΠΕ14, ΠΕ17, ΠΕ18, ΠΕ19 και ΠΕ20 από την αναγκαιότητα πτυχίου παιδαγωγικής εκπαίδευσης.

Με την προκήρυξη 12/2Π/2000 (ΦΕΚ 362/17.7.2000) του ΑΣΕΠ και με υπόδειξη της πολιτικής ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ εδόθη χωρίς την απαραίτητη νομοθετική ρύθμιση η δυνατότητα συμμετοχής στο διαγωνισμό όλων πτυχιούχων προσκομίσουν βεβαίωση σπουδών του οικείου τμήματος που αποφοίτησαν από την οποία να προκύπτει ότι έχουν διδαχθεί μαθήματα παιδαγωγικής κατάρτισης.

Στην προκήρυξη δεν καθορίστηκαν τα απαραίτητα στοιχεία (αριθμός και περιεχόμενο μαθημάτων κλπ) τα οποία θα αναφέρονται στη βεβαίωση. Στις 27/7/2001 πάλι με υπόδειξη ΥΠΕΠΘ με μία απλή ανακρίβωση το Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού όρισε τον απαιτούμενο αριθμό μαθημάτων σε (12). Μετά την εύλογη αντίρρηση των ενδιαφερομένων ο αριθμός μειώθηκε σε (7).

Επειδή δεν νομιμοποιείται ο εκάστοτε Υπουργός να ρυθμίζει το κρίσιμο αυτό θέμα κατά το δοκούν, ευκαιριακά και κάτω από την ανάγκη τακτοποιήσεων

Ερωτάται ο Υπουργός:

1. Πότε επιτέλους θα προβεί στην αποσαφήνιση των προσόντων διορισμού των εκπαιδευτικών για όλους τους κλάδους;

2. Σκοπεύει να επιλύσει σύντομα το πρόβλημα το οποίο ο ίδιος με την πολιτική του εδημιούργησε και πώς;»

Θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και

Θρησκευμάτων κ. Γκεσούλης.

Ορίστε, κύριε Γκεσούλη, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γνωστό ότι σε μερικές ειδικότητες υπάρχει αδυναμία διορισμού καθηγητών με αυξημένα προσόντα, ως προς την παιδαγωγική τους κατάρτιση, που προβλέπουν οι διάφορες νομοθετικές ρυθμίσεις που έχουν γίνει κατά καιρούς. Είναι προφανές λοιπόν ότι αυτός είναι ο βασικός λόγος στην προκήρυξη του ΑΣΕΠ του 2000, που δόθηκε η δυνατότητα να συμμετάσχουν στο διαγωνισμό και εκπαιδευτικοί οι οποίοι δεν είχαν πτυχίο αποφοίτησης από την ΠΑΤΕΣ ΣΕΛΕΤΕ ή άλλους προβλεπόμενους ακαδημαϊκούς τίτλους πχ ακαδημαϊκό δίπλωμα ή πτυχίο καθηγητικής σχολής. Έτσι λοιπόν δόθηκε η δυνατότητα να συμμετάσχουν και όσοι κατά τη διάρκεια των προπτυχιακών σπουδών τους είχαν διδαχθεί και είχαν επιτύχει σε μαθήματα παιδαγωγικά. Αυτό έγινε λόγω έλλειψης εκπαιδευτικών με τα προσόντα της ΠΑΤΕΣ ΣΕΛΕΤΕ.

Θέλω να υπενθυμίσω ότι το απόσπασμα εκείνης της προκήρυξης, που αναφέρονται όλοι οι κλάδοι, καταλήγει με μία παράγραφο όπου γίνονται δεκτοί όσοι πτυχιούχοι προσκομίζουν βεβαίωση σπουδών του οικείου τμήματος που αποφοίτησαν, από την οποία προκύπτει ότι έχουν διδαχθεί μαθήματα παιδαγωγικής κατάρτισης. Έτσι ακριβώς διατυπωνόταν. Η προσθήκη αυτή της τελευταίας παραγράφου στην προκήρυξη ότι γίνονται δεκτοί και όσοι πτυχιούχοι προσκομίζουν βεβαίωση σπουδών του οικείου τμήματος που αποφοίτησαν, από την οποία προκύπτει ότι έχουν διδαχθεί τα μαθήματα παιδαγωγικής κατάρτισης, κρίθηκε απαραίτητη ύστερα από την απόφαση που είχαμε από το διοικητικό Εφετείο Αθηνών που αφορούσε τους υποψήφιους καθηγητές πληροφορικής, αποφοίτων της σχολής των θετικών επιστημών, στο Τμήμα Επιστήμης Υπολογιστών του Πανεπιστημίου Κρήτης. Προκειμένου λοιπόν να δοθεί η δυνατότητα συμμετοχής και εκείνων των υποψηφίων που στερούνται πτυχίου παιδαγωγικών σπουδών, αλλά έχουν τις τυπικές προϋποθέσεις με εκείνους που δικαιώθηκαν από την παραπάνω απόφαση, προέκυψε αυτή η προκήρυξη και μετείχαν αυτοί οι υποψήφιοι εκπαιδευτικοί χωρίς να έχουν το δίπλωμα της ΠΑΤΕΣ ΣΕΛΕΤΕ.

Για το μόνιμο διορισμό τέτοιων εκπαιδευτικών του κλάδου ΠΕ9 – Οικονομολόγων, ΠΕ10 Κοινωνιολόγων και Νομικών και Πολιτικών Επιστημών, το Υπουργείο αναγνωρίζοντας το ηθικό πρόβλημα που προέκυψε με τους όρους αυτής της προκήρυξης, βάσει της οποίας διαγωνίστηκαν οι υποψήφιοι, που είχαν παρακολουθήσει και είχαν εξεταστεί επιτυχώς στα μαθήματα παιδαγωγικής κατάρτισης και αποφοίτησαν από τμήματα που είχαν τέτοια μαθήματα, έδωσε στη σχετική εγκύκλιο οδηγίες στις διευθύνσεις δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης να τηρηθεί η σειρά κατάταξης των οριστικών πινάκων που ανακοινώθηκαν από το ΑΣΕΠ και να γίνουν δεκτές οι αιτήσεις υποψηφίων με δύο τουλάχιστον μαθήματα παιδαγωγικής κατάρτισης. Έτσι έδωσε τη δυνατότητα σε αυτούς που έδωσαν εξετάσεις και επέτυχαν και έχοντας και δύο παιδαγωγικά μαθήματα να συμπεριληφθούν στους πίνακες τους τελικούς. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Καλός έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να είμαστε ευγνώμονες στον Κανονισμό της Βουλής, που μία απλή ερώτηση τη φέρνει να συζητηθεί ως επίκαιρη –και είναι όντως επίκαιρη- εξαιτίας του ότι δεν απαντήθηκε επί τόσο καιρό από τον κύριο Υπουργό Παιδείας. Και βέβαια ο κ. Γκεσούλης όταν δημιουργήθηκε το θέμα –για να είμαστε δίκαιοι- δεν ήταν Υπουργός Παιδείας. Όμως η ουσία του όλου θέματος δείχνει καθαρά –και εδώ θέλω να σταθώ- ότι οι παλινωδίες της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας είναι διαχρονικές, γιατί η περίπτωση που συζητάμε σήμερα κράτησε ένα ολόκληρο εξάμηνο. Και αποδεικνύει, κύριε Πρόεδρε, γιατί τα σχολεία της χώρας στερούνται καθηγητικού προσωπικού και έχουμε φθάσει να κοντεύει να τελειώσει ο Νοέμβριος και πάρα πολλές

ειδικότητες να λείπουν ακόμα και από τα σχολεία της Αθήνας.

Γιατί; Διότι οι παλινωδίες της ηγεσίας του Υπουργείου Παιδείας, οι πράξεις στα όρια νομιμότητας, πολλές φορές και έξω από αυτά, κάνουν ανίσχυρους ακόμη και τους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ και εκθέτουν το κύρος του Οργανισμού.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι δεν είμαστε αντίθετοι σε αυτό που κάνετε, να ζητήσετε πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας. Δεν είναι, όμως, δυνατόν ο προκάτοχός σας να βγαίνει και να ορίζει αυθαίρετως, ποδοπατώντας την αντίστοιχη ρύθμιση του νόμου, ότι χρειάζονται επτά μαθήματα να πιστοποιούνται για την παιδαγωγική επάρκεια. Να πιέζουν οι ενδιαφερόμενοι δικαίως –αφού δεν τους είχατε πει τι είδους βεβαίωση- αφού είναι ήδη επιτυχόντες, να διοριστούν, να έρχεται μετά τον Απρίλιο, ο Ιούλιος και ο προηγούμενος Υπουργός, αλλά και ο ίδιος ο Υπουργός Παιδείας –που είναι και σήμερα Υπουργός- να δηλώνει ότι αρκοούν πέντε μαθήματα και να έρχεσθε εσείς μόλις προχθές, νέος Υφυπουργός και να λέτε «όχι, αλλάζω την απόφαση».

Θα τα καταθέσω στα Πρακτικά, κύριε Πρόεδρε, για να δείτε τις παλινωδίες και το πώς νομοθετεί και συμπληρώνει το νομοθετικό της έργο –τελειώς έωλο- η Κυβέρνηση εις βάρος των σχολείων της χώρας.

Όταν έρχεσθε εσείς, κύριε Γκεσούλη, και λέτε να έχουμε δύο μαθήματα, επιτέλους το δίκαιο και το σωστό δεν το ξέρατε; Ο Υπουργός Παιδείας –αν όχι εσείς- ο κ. Ευθυμίου, που δεν ήλθε να απαντήσει σήμερα, δεν ήξερε ότι έπρεπε και όφειλε να ρυθμίσει νομοθετικά, όπως το ρύθμιζε για τους κοινωνιολόγους και για τους νομικούς και για τους πολιτικούς επιστήμονες και για τους οικονομολόγους, την υπόθεση αυτή;

Εγώ θέλω στη δευτερολογία σας να μου απαντήσετε επί της ουσίας.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Καλός καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να κάνω γνωστή –γιατί φαίνεται πως δεν έχει γίνει σε όλους γνωστή- μία μεγάλη προσπάθεια η οποία υλοποιείται στο χώρο της εκπαίδευσης, με καινούρια προγράμματα, με καινούριο περιεχόμενο, με καινούρια βιβλία και καινούριες ειδικότητες, που δεν υπήρχαν στο παρελθόν, που απαιτούν νέο εκπαιδευτικό προσωπικό με νέα προσόντα. Και μάλιστα, σε ορισμένους τομείς, από την ανάπτυξη, από τη βελτίωση και από τον εκσυγχρονισμό στην εκπαίδευση, χρειάζονται καινούριοι εκπαιδευτικοί οι οποίοι δεν υπήρχαν στο παρελθόν, γιατί δεν ήθελε το εκπαιδευτικό σύστημα.

Για παράδειγμα στην πληροφορική, την οποία σε όλα τα σχολεία την εισάγουμε.

Δεύτερον, ειδικότητες στα ΤΕΕ που δεν υπήρχαν στο παρελθόν και απαιτείται εκπαιδευτικό προσωπικό να καλύψει τα καινούρια προγράμματα, τα καινούρια τμήματα, ογδόντα τέσσερα νέα τμήματα σπουδών στα ΤΕΕ.

Όλα αυτά δημιουργήσαν καινούριες ανάγκες. Αυτές τις καινούριες ανάγκες πράγματι με πολλή δυσκολία τις ικανοποιούμε και αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα του εκπαιδευτικού προσωπικού. Μέσα στα πλαίσια αυτά προέκυψε και το θέμα των προσόντων παιδαγωγικής κατάρτισης για ορισμένες ειδικότητες.

Με πολλή ευθύνη, λοιπόν, αυτή η Κυβέρνηση υλοποιεί αυτό το πρόγραμμα αναβάθμισης της εκπαίδευσης και εκσυγχρονισμού της και συναντά δυσκολίες και προβλήματα που τα ξεπερνά με αυτόν τον τρόπο, δίνοντας δηλαδή τη δυνατότητα εκεί που υπάρχει έλλειμμα προσόντων να τα καλύψουμε έστω εκ των υστέρων.

Έρχομαι συγκεκριμένα να πω το εξής: Η δυνατότητα που δόθηκε σε αυτούς που μετείχαν στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ

επιτυχώς και έχουν στην παιδαγωγική κατάρτιση δύο μαθήματα, τα οποία θα τεκμηριώνονται και θα αποδεικνύονται από πιστοποιητικά σπουδών που θα φέρουν ότι έχουν διδαχτεί στα πανεπιστήμιά τους, αυτοί αν θέλετε θα μετέχουν και στον τελικό διορισμό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΛΟΣ: Γιατί δεν το θεσμοθετείτε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θέλω να καταλήξω στο εξής: Όταν όλη αυτή η προσπάθεια που έγινε και που εφαρμόζεται για πρώτη φορά ολοκληρωθεί, θα κάνουμε μία αποτίμηση και όπου υπήρχαν δυσκολίες και παρενέργειες θα τις εκτιμήσουμε. Και τελικά θα ολοκληρώσουμε αυτό το σύστημα, το οποίο είναι και αντικειμενικό και δίκαιο και διαφανές.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Τρίτη είναι η με αριθμό 177/15.10.2001 αναφορά του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αντωνίου Σκυλλάκου προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με την κάλυψη των ελλείψεων σε εκπαιδευτικούς και βιβλία στα σχολεία του Δήμου Περιστερίου.

Σε περίπτωση η αναφορά του κ. Σκυλλάκου έχει ως εξής:

«Η Ένωση Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων Περιστερίου αναφέρεται στο πρόβλημα των ελλείψεων εκπαιδευτικών και βιβλίων στα σχολεία όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης του Περιστερίου, καθώς και σε γενικότερα προβλήματα της εκπαίδευσης και ζητά από τον Υπουργό Παιδείας να πάρει μέτρα στην κατεύθυνση της αντιμετώπισης αυτών των προβλημάτων.»

Ο Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Νικόλαος Γκεσουλής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριοι συνάδελφοι, όπως απάντησα και στην προηγούμενη ερώτηση, θα ήθελα να προσθέσω ότι σε μια μεγάλη προσπάθεια εκσυγχρονισμού της εκπαίδευσης εισάγοντας νέα στοιχεία και προσανατολίζοντας ιδιαίτερα την τεχνική εκπαίδευση με βάση τις κοινωνικές ανάγκες και τις ανάγκες της αγοράς, προέκυψαν νέα τμήματα, όπου απαιτούν νέα εργαστήρια, νέα βιβλία, νέο πρόγραμμα σπουδών, νέες ειδικότητες και εκεί απαιτείται και μια σειρά από εκπαιδευτικούς για να καλύψουν τις καινούριες ανάγκες.

Σ' αυτήν την περίπτωση, λοιπόν, στην προσπάθεια υλοποίησης ενός τέτοιου μεγάλου προγράμματος εκσυγχρονισμού της τεχνικής εκπαίδευσης σαφώς υπήρχαν δυσκολίες σε ορισμένες ειδικότητες και για τα βιβλία, τα οποία αριθμούν τον αριθμό «670» σ' αυτόν το χώρο του σχολείου. Και για να γίνει αντιληπτό, γυμνάσιο και λύκειο χρησιμοποιεί εκατό τίτλους βιβλίων. Μόνο το ΤΕΕ, τα τεχνικά μας σχολεία, θέλουν εξακόσιους εβδομήντα τίτλους νέων βιβλίων.

Αρα λοιπόν σ' αυτά τα τρία χρόνια στην προσπάθεια συγγραφής των νέων βιβλίων είναι φυσικό να υπήρχε σε ορισμένους τομείς και κάποια καθυστέρηση, την οποίαν καλύψαμε με όποιον ήταν, θα έλεγα, πιο πρόσφορο τρόπο. Θέλω να καταλήξω ότι φέτος, στη χρονιά αυτή, ελαχιστοποιήσαμε τόσο τα κενά όσο και για τα βιβλία, που αυτήν τη στιγμή που μιλάμε έχουν φτάσει όσα έχουν συγγραφεί στον προορισμό τους, στα χέρια των παιδιών.

Από και πέρα θέλω να δώσω ένα ακόμη στοιχείο, όπου υπάρχουν ελλείψεις που δεν έχει γράψει το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. Τα αντίστοιχα βιβλία τα καλύπτουμε με σημειώσεις και είναι ελάχιστα για ορισμένες ειδικότητες. Έτσι λοιπόν το θέμα των βιβλίων και των κενών είναι ένα θέμα που προκύπτει, είναι προβλήματα της ανάπτυξης αυτής της εκπαίδευσης και γενικότερα του εκσυγχρονισμού της. Έχω την αίσθηση ότι τα όποια προβλήματα εμφανίζονται στη φάση της υλοποίησης αυτού του μεγάλου σχεδίου, που είναι προσφορά προς τους νέους, δεν πρέπει να ακυρώνεται από επί μέρους προβλήματα κατά την εφαρμογή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Η απάντηση που έδωσε ο κύριος Υπουργός αφορά μόνο στα βιβλία των ΤΕΕ.

Πράγματι υπάρχουν πολλές ειδικότητες και χρειάζονται καινούρια βιβλία, είμαστε όμως στον τέταρτο χρόνο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και δεν δικαιολογούνται αυτές οι μεγάλες καθυστερήσεις. Πέρα όμως από τα βιβλία των ΤΕΕ εδώ έχουμε το υπόμνημα που συνοδεύεται και από ένα δελτίο Τύπου των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης και από τα στοιχεία που μας έδωσε η Ένωση Γονέων του Περιστερίου, ακούστε:

Πέρα από τα ΤΕΕ αυτά, στις 15 Νοεμβρίου δεν έχουν καλυφθεί έξι οργανικές θέσεις. Είναι ολόκληρα κενά στα σχολεία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του Περιστερίου. Ταυτόχρονα, λόγω έλλειψης καθηγητών δεν καλύπτονται εκατόν εξήντα επτά εβδομαδιαίες ώρες σε όλα τα σχολεία της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση –έχω και τον πίνακα, τέλος Οκτωβρίου είναι αυτά τα στοιχεία– αυτήν τη στιγμή λείπουν μονίμως τέσσερις καθηγητές γυμναστικής, αλλά λείπουν και είκοσι πέντε περίπου εκπαιδευτικοί είτε διευρυμένου ωραρίου είτε της τάξης υποδοχής, καθώς και ορισμένες άλλες κατηγορίες, όπως ψυχολόγος και κάποιες άλλες.

Αν λοιπόν αυτά είναι έτσι –και δεν υπάρχει λόγος να μας λένε ψέματα– ανάλογα φαινόμενα υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα. Και τίθεται το ερώτημα: Γιατί εφαρμόζετε τέτοια διαδικασία προσλήψεων και επιμένετε στην κατάχρηση των αναπληρωτών, χρησιμοποιείτε δηλαδή πολύ περισσότερους αναπληρωτές απ' ό,τι είναι οι πραγματικές ανάγκες;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να μένουν πολλές οργανικές θέσεις ακάλυπτες, να μην καλύπτονται πάγιες ανάγκες, να πάνε να καλυφθούν από Σεπτέμβριο και μετά ή από Αύγουστο, εν πάση περιπτώσει, εκεί να γίνεται η καταμέτρηση των κενών, είτε κενών σε οργανικές θέσεις είτε έκτακτων κενών, και φθάνουμε μέχρι τα Χριστούγεννα χωρίς να έχουν συμπληρωθεί οι θέσεις. Αυτό είναι αποτέλεσμα της συνολικότερης πολιτικής σας σε σχέση με αναπληρωτές για να κερδίζετε και οικονομικά, διότι πληρώνετε όλο και λιγότερους μήνες τους εκπαιδευτικούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ολοκληρώστε, κύριε Σκυλλάκο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Αυτός είναι ο κύριος λόγος.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Αυτός είναι, για να πληρώνετε λιγότερα χρήματα, με αποτέλεσμα έντονες και δικαιολογημένες διαμαρτυρίες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Διότι αντί να πληρώνει 14 πληρώνει 8.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε Βαρβιτσιώτη, θα ανοίξετε διάλογο με τον κ. Σκυλλάκο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Μου απαγορεύετε να κάνω διάλογο με τον κ. Σκυλλάκο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΣΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα ήθελα να ενημερώσω, γιατί βγαίνουν λαθεμένα συμπεράσματα, ότι οι διορισμοί μονίμου προσωπικού στα σχολεία είναι περισσότεροι που έγιναν τα τελευταία χρόνια. Οι αριθμοί είναι αμείλικτοι. Έχουμε τους μεγαλύτερους αριθμούς, παρ' όλο που έχουμε μείωση του μαθητικού πληθυσμού. Ένα στοιχείο είναι αυτό.

Το δεύτερο είναι ότι εμείς δημιουργήσαμε την ανάπτυξη του εκπαιδευτικού μας συστήματος και δημιουργήσαμε νέες ανάγκες. Δέχομαι την κριτική, αλλά όμως περιμένω να πούμε εκ των προτέρων ότι έγινε ένα σχολείο, το ολοήμερο νηπιαγωγείο, έγινε το σχολείο διευρυμένου ωραρίου, υπάρχουν πιλοτικά προγράμματα για το ολοήμερο δημοτικό σχολείο και δέχομαι και την κριτική αλλά πρέπει να συμφωνήσουμε και να το πούμε ότι έγιναν νέα σχολεία που δημιουργούν νέες ανάγκες και αυτές θέλουμε να καλύψουμε και τις καλύπτουμε σε μια ανάπτυξη ποιοτική της εκπαίδευσης.

Επίσης ήθελα να πω ότι υπάρχουν κενά αυτή τη στιγμή στα σχολεία μας, αλλά όμως που αφορούν ορισμένες ειδικότητες,

όπου το ΑΣΕΠ δεν έχει δώσει ακόμη τους πίνακες επιτυχόντων. Από εκεί θα κάνουμε τους διορισμούς των μονίμων και σήμερα, αύριο θα ολοκληρωθούν ορισμένοι από αυτούς τους πίνακες που θα μας δώσουν τη δυνατότητα να διορίσουμε περίπου χίλιους μονίμους εκπαιδευτικούς σε ειδικότητες τεχνικών. Και αναμένουμε τους υπόλοιπους πίνακες. Τα κενά κύρια αναφέρονται σε τέτοιες ειδικότητες που δεν έγιναν μέχρι τώρα λόγω της αντικειμενικότητας που θέλουμε, της αξιοκρατίας και της διαφάνειας που το ΑΣΕΠ μας δίνει τους εκπαιδευτικούς που πρέπει να διορίσουμε. Αυτός είναι ο λόγος.

Όσον αφορά τα υπόλοιπα κενά, οι αριθμοί λένε ξανά ότι οι αναπληρωτές που διορίστηκαν φέτος να καλύψουν λειτουργικές ανάγκες στο χώρο της εκπαίδευσης και από την ανάπτυξη που έχουμε των τημάτων είναι περισσότεροι απ' ό,τι ήταν τα περασμένα χρόνια.

Καταλήγω λέγοντας, ότι υπάρχει μια προσπάθεια από την πλευρά του Υπουργείου και της πολιτείας σ' αυτό το νέο σχολείο να απαντήσουμε με τον πιο θετικό και έγκυρο τρόπο. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Αναφορές και ερωτήσεις δεύτερου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 215/2.7.2001 ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικήτα Κακλαμάνη προς τον Υπουργό Υγείας-Πρόνοιας, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την ασφαλή απομάκρυνση των στερεών μολυσματικών αποβλήτων από τα νοσοκομεία.

Η ερώτηση έχει ως εξής:

«Τεράστιο θέμα, με άγνωστες επιπτώσεις στη δημόσια υγεία, αποτελεί η απομάκρυνση των στερεών μολυσματικών αποβλήτων από τα νοσοκομεία.

Ουδείς γνωρίζει ακριβώς τι γίνεται, ουδείς γνωρίζει πού καταλήγουν και ουδείς γνωρίζει τι πρόκειται να γίνει.

Είναι ένα τεράστιο θέμα για το οποίο το Υπουργείο Υγείας-Πρόνοιας τηρεί «σιγή ιχθύος».

Κατόπιν τούτου ζητώ να μου απαντήσετε σαφώς στα παρακάτω ερωτήματα:

Σε πόσα νοσοκομεία της Ελλάδος υπάρχουν κλίβανοι καύσης στερεών μολυσματικών αποβλήτων και ποιος είναι ο χρόνος ζωής τους;

Τι γίνεται με τα στερεά μολυσματικά απόβλητα στα νοσοκομεία που δεν διαθέτουν τέτοιους κλίβανους;

Αληθεύει η πληροφορία ότι πολλά εξ αυτών θάβονται στις χωματερές χωρίς προηγούμενη επεξεργασία;

Προτίθεται η πολιτεία να προχωρήσει στη δημιουργία ενός σύγχρονου κεντρικού πυροβολικού κλιβάνου καύσης στερεών μολυσματικών αποβλήτων, κάτι τέτοιο προστατεύει το περιβάλλον;

Με δεδομένο ότι ιδιωτική εταιρεία διαθέτει δύο ειδικά αυτοκίνητα αδρανοποίησης μολυσματικών αποβλήτων (έχει γίνει σύμβαση με το Π.Γ.Ν. «Γ. Γεννηματάς» έναντι περίπου 100-120 εκατομμυρίων δραχμών ετησίως), προβλέπεται το Υπουργείο Υγείας-Πρόνοιας να αγοράσει τέτοιου είδους αυτοκίνητα ή θα συνεχίσει η δημόσια υγεία των πολιτών να βρίσκεται σε κίνδυνο;».

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Κύριε Πρόεδρε, το θέμα που θίγει με την ερώτησή του ο κύριος συνάδελφος είναι πολύ σημαντικό. Μας απασχολεί, απασχολεί την Κυβέρνηση, είναι θέμα ιδιαίτερης σημασίας για τη δημόσια υγεία και το περιβάλλον, είναι ευαίσθητο κοινωνικά θέμα και δείχνει και την ευαισθησία του κυρίου συναδέλφου, ο οποίος πάντα στις ερωτήσεις του επειδή τον παρακολουθώ είναι πάρα πολύ τεκμηριωμένος.

Την τελευταία δεκαετία έγιναν σημαντικά βήματα αντιμετώπισης αυτού του μεγάλου, πράγματι, ζητήματος. Μπήκαν κλίβανοι καύσης στερεών μολυσματικών αποβλήτων σε πάρα πολλά νοσοκομεία, υπήρξαν εγκύκλιοι οδηγίες διαχείρισης των αποβλήτων στα νοσοκομεία. Η κατάσταση όμως παρουσιάζει σημαντικά δυσλειτουργικά προβλήματα και μια πολυμορφία αντιμετώπισης του θέματος από νοσοκομείο σε νοσοκομείο.

Υπάρχει ανάγκη να θεσπιστεί ένα ενιαίο θεσμικό πλαίσιο. Έχει γίνει μία πολύ σημαντική προεργασία, την οποία βρήκα στο Υπουργείο και έχει ετοιμαστεί η ειδική κοινή υπουργική απόφαση για μολυσματικά απόβλητα σε συνεργασία με το ΥΠΕΧΩΔΕ. Βρίσκεται στη φάση των τελικών διατυπώσεων και των υπογραφών των δύο συναρμοδίων Υπουργών. Με αυτήν ευελπιστούμε να αντιμετωπίσουμε ολοκληρωμένα θεσμικά το θέμα και της ενδονοσοκομειακής διαχείρισης αλλά και της εξωνοσοκομειακής διαχείρισης. Δημιουργούμε, δηλαδή, ένα νέο πλαίσιο ενιαίας και συγκροτημένης αντιμετώπισης του θέματος.

Βέβαια αυτό έχει αξία, όταν συνδυάζεται με έναν άλλο μεγάλο προγραμματισμό. Αυτός ο προγραμματισμός είναι να γίνουν δύο μεγάλοι κεντρικοί αποτεφρωτικοί κλίβανοι, ένας στη νότιο Ελλάδα, στην Αθήνα και ένας στη Θεσσαλονίκη. Στην Αθήνα έχει κατασκευαστεί ήδη από την Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων και λειτουργεί πειραματικά ο κεντρικός αποτεφρωτικός κλίβανος στο Σχιστό. Είναι δυναμικό της τριάντα τόνων στερεών μολυσματικών αποβλήτων την ημέρα και ως εκ τούτου υπερκαλύπτει την Αθήνα. Σύμφωνα με μία μελέτη που έχουμε στα χέρια μας και ολοκληρώθηκε πριν από λίγες ημέρες, τα συνολικά μολυσματικά απόβλητα στο λεκανοπέδιο είναι περίπου δεκατρείς έως δεκαπέντε τόνους ημερησίως. Έτσι, μπορεί να καλύψει την ευρύτερη περιοχή.

Έχει δύο ειδικά αυτοκίνητα μεταφοράς αυτών των αποβλήτων. Επίσης, παραγγέλθηκε από εμάς και γίνεται μια οικονομικοτεχνική μελέτη κόστους λειτουργίας για να δούμε πώς μπορούν -πέρα από τα νοσοκομεία που ήδη κάποια δίνουν εκεί στερεά απόβλητα- να έρθουν σε επαφή τα νοσοκομεία και να εξυπηρετηθούν για να αντιμετωπιστεί ουσιαστικά και οριστικά αυτό το θέμα στην Αθήνα.

Στη Θεσσαλονίκη το θέμα βρίσκεται πολύ πιο πίσω. Τελειώνει στις 30 Νοεμβρίου, δηλαδή σε λίγες ημέρες, η μελέτη προϋπολογισμού 2 δισεκατομμυρίων δραχμών για τη δημιουργία τέτοιου κεντρικού αποτεφρωτικού κλιβάνου. Βεβαίως, είναι στη διαδικασία ένταξης στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού).

Δύο κουβέντες μόνο θα πω, κύριε Πρόεδρε..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Έχετε και τη δευτερολογία σας, κύριε Υφυπουργέ. Ολοκληρώστε.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Είναι σημαντικό, κύριε Πρόεδρε.

Στα περισσότερα νομαρχιακά νοσοκομεία υπάρχουν αποτεφρωτικοί κλίβανοι. Είναι υπό τον έλεγχο βεβαίως των νοσοκομείων. Δεν φτάνει να υπάρχουν, πρέπει και να λειτουργούν σωστά. Γίνεται συντήρηση των κλιβάνων, επισκευή ή αντικατάσταση και βεβαίως, όπως είπατε, κύριε Κακλαμάνη, στα νοσοκομεία των Αθηνών με τρίτους τρόπους αντιμετωπίζεται το θέμα σήμερα. Μερικά λειτουργούν τους δικούς τους καυστήρες τις ημέρες που επιτρέπεται. Μερικά μεταφέρονται ήδη πειραματικά στο Σχιστό και σε άλλα απενεργοποιούνται...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Τα υπόλοιπα θα τα πείτε στη δευτερολογία σας, κύριε Υφυπουργέ.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Τα υπόλοιπα θα τα πω στη δευτερολογία μου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κ. Κακλαμάνης έχει το λόγο.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, από εσάς, επειδή είστε γιατρός, έχω αυξημένες απαιτήσεις, όταν μιλάμε για κατεξοχήν επιστημονικά θέματα.

Κατ' αρχήν απόψε άκουσα ότι μετά από δεκαεπτά χρόνια ετοιμάζεται υπουργική απόφαση για να αντιμετωπίσει το θέμα. Καλό είναι αυτό, έστω και μετά από δεκαεπτά χρόνια, όμως περιμένουμε να τη δούμε.

Στα νοσοκομεία της Αθήνας, κύριε Υφυπουργέ, όπου

υπάρχουν πειρολυτικοί κλίβανοι, αυτοί είναι δεκαπέντε έως είκοσι ετών. Έχω πάει και τους έχω ελέγξει και δεν πληρούν τις προδιαγραφές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να μη σας πω ότι μολύνουν και το περιβάλλον. Αυτό είναι το πρώτο ζήτημα.

Δεύτερον, υπάρχουν δύο εταιρείες αδρανοποίησης, που έχουν τα αυτοκίνητα, μία στην Αθήνα και μία στη Θεσσαλονίκη, οι οποίες έχουν μοιράσει την πίτα. Η μεν της Θεσσαλονίκης παίρνει από Λάρισα και πάνω –τα ξέρετε αυτά- και της Αθήνας από Λάρισα και κάτω. Γιατί το λέω αυτό; Γιατί το κάθε αυτοκίνητο κοστίζει 80 εκατομμύρια δραχμές, όταν το κάθε νοσοκομείο που έχει κάνει σύμβαση πληρώνει ετησίως 100 έως 120 εκατομμύρια δραχμές. Και διερωτώμαι: Γιατί δεν αγοράζει το νοσοκομείο αυτοκίνητο που θα το αποσβέσει σε ένα χρόνο κιόλας; Ίσως οι μανάτζερς που βάλατε να το δουν και οικονομικά το θέμα και να το φροντίσουν.

Τρίτον, μιλήσατε για τον κεντρικό αποτεφρωτήρα στα Λιόσια. Βεβαίως το θυμάμαι. Είχα πάρει μάλιστα και πρόσκληση από το ΥΠΕΧΩΔΕ να παρευρεθώ στα εγκαίνια πριν από δύομιση μήνες που έγιναν από τον κ. Λαλιώτη.

Ρωτήσατε εάν λειτουργεί, κύριε Υφυπουργέ; Διότι εγώ πήρα τηλέφωνο και ρώτησα σήμερα. «Δεν λειτουργεί ελλείψει προσωπικού», μου απάντησαν. Το ίδιο μου είπαν και τα νοσοκομεία, όταν ρώτησα εάν στέλνουν εκεί. Μου απάντησαν: «Πώς να τα στείλουμε; Παίρνουμε τον πρόεδρο του Ενιαίου Συνδέσμου Δήμων και Κοινοτήτων, τον κ. Λαριτζάκη» –εάν θυμάμαι καλά αυτό είναι το όνομα- «και δεν λειτουργεί, γιατί δεν υπάρχει προσωπικό». Συγγνώμη, αλλά δεν καταλαβαίνω τι υπουργική απόφαση θα βγάλετε και μάλιστα κοινή με το ΥΠΕΧΩΔΕ, όταν γίνονται τα εγκαίνια και δεν λειτουργεί αυτή η ιστορία;

Και βεβαίως ορθώς φτιάχνεται στη Θεσσαλονίκη διότι να μην είναι για τριάντα τόνους και να μην υπερκαλύπτει την Αθήνα, αλλά πρέπει να το δούμε ευρύτερα, όπως της Πελοποννήσου, της Στερεάς Ελλάδος και για τη βόρεια Ελλάδα. Είναι ένα τεράστιο θέμα. Θα μπορούσα να φέρω φωτογραφίες με τις κόκκινες σακούλες στα νοσοκομεία της Αθήνας για το πού αποθηκεύονται μέχρι να τα πάρουν και θα τραβούσαμε τα μαλλιά μας, κύριε Υφυπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ (Υφυπουργός Υγείας και Πρόνοιας):

Κύριε Πρόεδρε, πραγματικά το θέμα χρειάζεται άμεση αντιμετώπιση, τουλάχιστον θεσμικά πρώτα, γιατί να μην υπάρχουν οι εγκύκλιοι και οι οδηγίες, αλλά πρέπει να ελέγξουμε αν αυτά εφαρμόζονται και πώς. Με ευθύνη του κάθε νοσοκομείου βεβαίως αλλά αυτό δεν φθάνει. Η ευθύνη είναι συνολική, είναι και δική μας.

Από πληροφορίες που έχω, κύριε Κακλαμάνη, στο Σχιστό λειτουργεί πειραματικά και γίνεται οικονομοτεχνική μελέτη, ώστε να γίνει σύμβαση των νοσοκομείων και χρηματοδοτούμενο να λειτουργήσει συνολικά. Αυτό μαζί με το θεσμικό πλαίσιο θεωρούμε ότι θα δώσει οριστική λύση για την Αττική, γιατί το σημαντικότερο πρόβλημα είναι στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη. Πράγματι υπάρχει περιβαλλοντικό πρόβλημα, γιατί οι καυστήρες είναι παλαιοί, όπου υπάρχουν, και δεν επιτρέπεται να λειτουργούν. Και ευτυχώς δεν λειτουργούν οι περισσότεροι.

Η δεύτερη μέθοδος δίνει μια πρώτη αντιμετώπιση –μιλώ για την αποστείρωση, απολύμανση- αλλά δεν είμαστε βέβαιοι ότι δίνουμε μια οριστική λύση και ότι πράγματι φτιάχνει τα απόβλητα ώστε να είναι ακίνδυνα και μάλιστα τελείως ακίνδυνα όταν πηγαίνουν στη χωματερή.

Στις περιφέρειες, εννοώ Λάρισα Θεσσαλία, Ήπειρο, Ηράκλειο, το πρόβλημα είναι πολύ μικρότερο, γιατί πραγματικά εκεί αντιμετωπίζονται και οι καυστήρες που μπήκαν είναι σύμφωνοι με περιβαλλοντικούς όρους και σε πολύ καλή κατάσταση. Όταν όμως γίνει το θεσμικό πλαίσιο και οργανωθεί όλο αυτό, θα βρεθεί λύση σε ένα πολύ μεγάλο θέμα που αντιμετωπίζουμε, που συνεχώς βελτιώνεται τα τελευταία χρόνια. Αλλά δεν φθάνει να βελτιώνεται. Εδώ δεν πρέπει να μιλάμε για λίγο καλά, αλλά για να είναι απολύτως ασφαλή τα πάντα. Και γι' αυτό αγωνιούμε. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊφονας): Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των αναφορών και ερωτήσεων.

Κύριοι συνάδελφοι, πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη νομοθετικής εργασίας θα διακόψουμε για λίγο.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης. Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Θα γίνει προεκκίνηση των νομοσχεδίων, που είναι γραμμένα στην ημερήσια διάταξη.

Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την εμπορική ναυτιλία», έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Στη Διαρκή Επιτροπή ήταν ομοφώνως δεκτό. Ο Συνασπισμός απουσίαζε. Γίνεται δεκτό, κύριε Κουβέλη;

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Δεκτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την εμπορική ναυτιλία», έγινε δεκτό ομοφώνως σε μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την εμπορική ναυτιλία

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργικού Συμβουλίου της Ουκρανίας για την εμπορική ναυτιλία που υπογράφηκε στο Κίεβο στις 6 Νοεμβρίου 2000, της οποίας το κείμενο σε πρωτό-τυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

Σ Υ Μ Φ Ω Ν Ι Α

ΜΕΤΑΞΥ

ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και το Υπουργικό Συμβούλιο της Ουκρανίας (που στη συνέχεια θα ονομάζονται Συμβαλλόμενα Μέρη),

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να αναπτύξουν τη συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών στον τομέα της εμπορικής ναυτιλίας και με σκοπό να συμβάλλουν στην ανάπτυξη της διεθνούς ναυτιλίας με βάση τις αρχές της ελευθερίας της εμπορικής ναυτιλίας,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τις αρχές, που τέθηκαν από το Διεθνές Δίκαιο και ειδικότερα από τις Διεθνείς Ναυτιλιακές Συμβάσεις στις οποίες τα δύο Μέρη είναι μέλη,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ τη σύναψη της παρούσας Συμφωνίας.

ΑΡΘΡΟ 1

Στη Συμφωνία αυτή:

(1) Ο όρος «πλοίο του Συμβαλλόμενου Μέρους» θα σημαίνει οποιοδήποτε πλοίο νηολογημένο στα Νηολόγια αυτού του Συμβαλλόμενου Μέρους και φέρει τη σημαία του.

Εν τούτοις ο όρος αυτός δεν θα περιλαμβάνει :

(α) Τα πολεμικά και τα βοηθητικά πλοία του Πολεμικού Ναυτικού.

(β) Τα πλοία που εκτελούν αποκλειστικά διοικητική ή κρατική υπηρεσία.

(γ) Τα επιστημονικά και ερευνητικά πλοία.

(δ) Τα αλιευτικά πλοία.

(2) Ο όρος «μέλος του πληρώματος» θα σημαίνει τον πλοίαρχο και κάθε πρόσωπο, που εκτελεί επί του πλοίου καθήκοντα και υπηρεσίες που συνδέονται με τη λειτουργία του και περιλαμβάνεται στην κατάσταση πληρώματος.

(3) Ο όρος «ακτοπλοία» θα σημαίνει μεταφορά εμπορευμάτων και επιβατών μεταξύ των λιμένων του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη. Ο όρος «ακτοπλοία» περιλαμβάνει κάθε μεταφορά εμπορευμάτων τα οποία, αν και συνοδεύονται από φορτωτική συνεχείας και ανεξαρτήτως της προελεύσεως ή του προορισμού τους, μεταφορτώνονται άμεσα ή έμμεσα στα λιμάνια ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη για να μεταφερθούν σε άλλο λιμάνι του ίδιου Συμβαλλόμενου Μέρους. Οι ίδιες διατάξεις θα εφαρμόζονται και προκειμένου για μεταφορές επιβατών έστω και αν είναι εφοδιασμένοι με εισιτήρια συνεχείας.

(4) Ο όρος «διεθνής θαλάσσια μεταφορά» θα σημαίνει κάθε μεταφορά με πλοίο, εκτός της περίπτωσης που το πλοίο δραστηριοποιείται αποκλειστικά μεταξύ περιοχών που βρίσκονται στην επικράτεια ενός Συμβαλλόμενου Μέρους.

ΑΡΘΡΟ 2

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα επιδιώκουν την ανάπτυξη των ναυτιλιακών τους σχέσεων, με βάση τις αρχές του ελεύθερου και θεμιτού ανταγωνισμού και της ελευθερίας της ναυσιπλοΐας και θα απέχουν από κάθε ενέργεια, η οποία θα μπορούσε να επηρεάσει δυσμενώς τις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές και το εμπόριο.

ΑΡΘΡΟ 3

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα συνεχίσουν, εντός των ορίων των σχετικών νομοθεσιών τους, τις προσπάθειές τους για τη διατήρηση και ανάπτυξη μόνιμης συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων Αρχών των χωρών τους. Ειδικά τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν να συνδιασκέπτονται και να ανταλλάσσουν πληροφορίες μεταξύ των αρμόδιων για τις ναυτιλιακές υποθέσεις Αρχών των χωρών τους.

2. Ο όρος «αρμόδια Αρχή» θα σημαίνει:

- στην Ελληνική Δημοκρατία, το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας,
- στην Ουκρανία, το Υπουργείο Μεταφορών.

ΑΡΘΡΟ 4

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνούν να ακολουθούν στις διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές τις αρχές του ελεύθερου και θεμιτού ανταγωνισμού και ειδικότερα:

(α) Να εξασφαλίζουν την ανεμπόδιστη πρόσβαση των πλοίων της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ουκρανίας στις θαλάσσιες μεταφορές εμπορευμάτων και επιβατών μεταξύ των λιμένων των Συμβαλλόμενων Μερών, καθώς επίσης και μεταξύ των λιμένων τους και εκείνων τρίτων χωρών.

(β) Να εξασφαλίζουν ότι τα πλοία τους θα είναι ελεύθερα να παρέχουν διεθνείς θαλάσσιες - ποτάμιες υπηρεσίες σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Μερών.

(γ) Να συνεργάζονται στην εξάλειψη εμποδίων τα οποία θα μπορούσαν να παρακωλύσουν την ανάπτυξη του θαλάσσιου εμπορίου μεταξύ των λιμανιών των Συμβαλλόμενων Μερών.

(δ) Να απέχουν από μέτρα που μπορεί να παρακωλύουν τη συμμετοχή των πλοίων των Συμβαλλόμενων Μερών στο θαλάσσιο εμπόριο μεταξύ των λιμανιών των Συμβαλλόμενων Μερών και των λιμανιών τρίτων χωρών.

(ε) Να καταργήσουν οποιοσδήποτε μονομερείς περιορισμούς που σχετίζονται με τη διεθνή θαλάσσια μεταφορά εμπο-

ρευμάτων και επιβατών που επιφυλάσσονται εν όλω ή εν μέρει για τα πλοία των Συμβαλλόμενων Μερών.

(στ) Να καταργήσουν οποιοσδήποτε ρυθμίσεις κατανομής φορτίων, στην περίπτωση που τέτοιες ρυθμίσεις περιλαμβάνονται στις ήδη ισχύουσες διμερείς ρυθμίσεις των Συμβαλλόμενων Μερών.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού δεν θα επηρεάζουν το δικαίωμα των πλοίων τρίτων χωρών να συμμετέχουν στο θαλάσσιο εμπόριο μεταξύ των λιμανιών των Συμβαλλόμενων Μερών.

3. Οι ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου δεν θα εμποδίζουν τα Συμβαλλόμενα Μέρη να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την εξασφάλιση της ελεύθερης συμμετοχής των εμπορικών τους στόλων στο διεθνές εμπόριο, στα πλαίσια του εμπορικού ανταγωνισμού.

ΑΡΘΡΟ 5

Τα πλοία καθενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, όταν προσεγγίζουν σε λιμάνι του άλλου Μέρους για εκφόρτωση μέρους του φορτίου τους, μπορούν, συμμορφούμενα προς τους νόμους και τους κανονισμούς της χώρας αυτής, να διατηρούν επί αυτών το μέρος του φορτίου τους που προορίζεται για άλλο λιμάνι, είτε της ίδιας είτε άλλης χώρας ή να το μεταφορτώνουν σε άλλο πλοίο, χωρίς να καταβάλλουν οποιαδήποτε άλλα επιπλέον τέλη, εκτός από εκείνα που επιβάλλονται, σε παρόμοια περίπτωση, από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος στα πλοία αυτού. Κατά τον ίδιο τρόπο, τα πλοία καθενός από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη θα μπορούν να προσεγγίζουν σε ένα ή και περισσότερα λιμάνια του άλλου Μέρους για φόρτωση ολοκλήρου ή μέρους του φορτίου τους που προορίζεται για ξένα λιμάνια, χωρίς να καταβάλλουν άλλα τέλη εκτός από εκείνα που επιβάλλονται σε παρόμοιες περιπτώσεις, από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος στα πλοία αυτού.

ΑΡΘΡΟ 6

1. Κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα παρέχει στα πλοία του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους την ίδια μεταχείριση την οποία παρέχει στα δικά του πλοία που απασχολούνται σε διεθνείς πλόες, σε ό,τι αφορά την ελεύθερη είσοδο στα λιμάνια, τη διάθεση των προβλητών και την πλήρη χρήση των λιμενικών ευκολιών τους, τη φόρτωση και εκφόρτωση φορτίων, τη μεταφόρτωση, την επιβίβαση και αποβίβαση επιβατών, την πληρωμή οποιωνδήποτε τελών και φόρων, τη χρήση των υπηρεσιών που προορίζονται για τη ναυτιλία και την άσκηση άλλων συνήθων εμπορικών πράξεων.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού :

(α) δεν θα εφαρμόζονται σε λιμάνια που δεν είναι ανοιχτά για την είσοδο ξένων πλοίων·

(β) δεν θα επηρεάζουν τους κανονισμούς που αφορούν στην είσοδο και παραμονή αλλοδαπών·

(γ) δεν θα εφαρμόζονται σε δραστηριότητες, που επιφυλάσσονται από κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος για τα πλοία που φέρουν τη σημαία του ή για τις δικές του επιχειρήσεις και οργανισμούς, και που περιλαμβάνουν ειδικότερα την ακτοπλοΐα, τη θαλάσσια αλιεία, την πλοήγηση, τη ρυμούλκηση, τη ναυαγία-ρεση και την επιθαλάσσια αρωγή·

(δ) δεν θα υποχρεώνουν το ένα Συμβαλλόμενο Μέρος να επεκτείνει στα πλοία του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους εξαίρεση από απαιτήσεις για υποχρεωτική πλοήγηση, που παρέχεται στα δικά του πλοία·

(ε) δεν θα εφαρμόζονται στη μετανάστευση και στη μεταφορά μεταναστών.

ΑΡΘΡΟ 7

1. Εάν από τη Συμφωνία αυτή δεν προβλέπεται διαφορετικά, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα παρέχουν μεταξύ τους μεταχείριση ίδια προς αυτήν του μάλλον ευνοουμένου κράτους σε όλα τα

θέματα που σχετίζονται με την εμπορική ναυτιλία.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου αυτού δεν θα εφαρμόζονται σε πλεονεκτήματα που απορρέουν από τη συμμετοχή κάθε Συμβαλλόμενου Μέρους σε Συμφωνία Οικονομικής Ολοκλήρωσης οποιασδήποτε μορφής.

ΑΡΘΡΟ 8

Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα υιοθετούν, εντός των ορίων της νομοθεσίας τους και των κανονισμών λιμένος, καθώς επίσης και των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από το Διεθνές Δίκαιο, όλα τα αναγκαία μέτρα για τη διευκόλυνση και επίσπευση της ναυτιλιακής κίνησης, για την αποφυγή των μη αναγκαίων καθυστερήσεων των πλοίων, και για την επίσπευση και απλούστευση κατά το δυνατόν, της διεξαγωγής των τελωνειακών, υγειονομικών, αστυνομικών και λιμενικών διατυπώσεων, καθώς και λοιπών διατυπώσεων που εφαρμόζονται στα λιμάνια.

ΑΡΘΡΟ 9

1. Τα έγγραφα που αποδεικνύουν την εθνικότητα των πλοίων, καθώς και όλα τα άλλα ναυτιλιακά έγγραφα του πλοίου, που έχουν εκδοθεί ή αναγνωρισθεί από ένα από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη, θα αναγνωρίζονται από το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος. Όσον αφορά τον τομέα της ασφάλειας ναυσιπλοΐας, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα αναγνωρίζουν τα σχετικά πιστοποιητικά των πλοίων τους που εφοδιάζονται από αυτά, με την προϋπόθεση ότι τα πιστοποιητικά αυτά είναι σύμφωνα με τις σχετικές Διεθνείς Συμβάσεις που είναι σε ισχύ.

2. Τα πλοία καθενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, που έχουν εφοδιασθεί με Πιστοποιητικά Καταμέτρησης Χωρητικότητας, δεν θα υπόκεινται σε ανακαταμέτρηση στα λιμάνια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους και οι αριθμοί που σημειώνονται στο πιστοποιητικό θα λαμβάνονται ως βάση για τον υπολογισμό των πάσης φύσεως λιμενικών τελών, υπό την προϋπόθεση ότι τα πιστοποιητικά που αναφέρθηκαν παραπάνω έχουν εκδοθεί σύμφωνα με την ισχύουσα Διεθνή Σύμβαση Καταμέτρησης Χωρητικότητας. Τα πιστοποιητικά καταμέτρησης των σκαφών κάτω των 24 μέτρων που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία θα αναγνωρίζονται αμοιβαία.

Ειδικότερα, για τα φιλικά προς το περιβάλλον δεξαμενόπλοια με δεξαμενές διαχωρισμένου έρματος ή διπλά τοιχώματα, τα λιμενικά τέλη και τα τέλη πλοήγησης θα μειώνονται:

(α) με την αφαίρεση της χωρητικότητας των δεξαμενών διαχωρισμένου έρματος ή των διπλών τοιχωμάτων από την ολική χωρητικότητα του πλοίου σύμφωνα με την [Α 747(18)] Απόφαση του Ι.Μ.Ο. ή

(β) με τον υπολογισμό εκπτώσεως κατά αναλογία του ποσοστού που αντιπροσωπεύει η χωρητικότητα των δεξαμενών διαχωρισμένου έρματος ή των διπλών τοιχωμάτων στην ολική χωρητικότητα του πλοίου.

3. Εκτός από την αναγκαστική πώληση λόγω δικαστικής απόφασης τα πλοία καθενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη δεν μπορούν να εγγραφούν στο Νηολόγιο του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, χωρίς την προσκόμιση πιστοποιητικού, που έχει εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές έλεγχος από το οποίο τα πλοία προέρχονται, με το οποίο θα βεβαιώνεται ότι τα πλοία έχουν διαγραφεί από το Νηολόγιο αυτού του Συμβαλλόμενου Μέρους.

ΑΡΘΡΟ 10

1. Καθένα από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη θα αναγνωρίζει τα αποδεικτικά ταυτότητας που έχουν εκδοθεί από τις αρμόδιες αρχές του άλλου Μέρους για μέλη του πληρώματος, που είναι υπήκοοι του Μέρους αυτού, και θα παρέχει στους κατόχους αυτών των αποδεικτικών ταυτότητας τα δικαιώματα που αναφέρονται στα άρθρα 11 και 12 της Συμφωνίας αυτής, υπό τους όρους που αναφέρονται λεπτομερώς σ' αυτά. Τα εν λόγω αποδεικτικά ταυτότητας είναι :

- στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, το ελληνικό ναυτικό φυλλάδιο και το ελληνικό διαβατήριο,

- στην περίπτωση της Ουκρανίας, η ταυτότητα ναυτικού.

2. Οι διατάξεις των άρθρων 11 και 12 της παρούσας Συμφωνίας θα εφαρμόζονται εξίσου επί οποιουδήποτε προσώπου το οποίο δεν είναι υπήκοος κανενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη αλλά κατέχει αποδεικτικό ταυτότητας σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης για τη Διευκόλυνση της Διεθνούς Ναυτιλιακής Κίνησης (1965) και του Παραρτήματος αυτής, ή το οποίο έχει εκδοθεί σύμφωνα με τη Σύμβαση αριθμ. 108 της Διεθνούς Οργανώσεως Εργασίας (1958), που αφορά τα αποδεικτικά ταυτότητας των ναυτικών.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 11 και 12 της παρούσας Συμφωνίας θα εφαρμόζονται, κατά το δυνατόν, επί οποιουδήποτε προσώπου το οποίο δεν είναι υπήκοος της Ελληνικής Δημοκρατίας ή υπήκοος της Ουκρανίας και κατέχει αποδεικτικό ταυτότητας διαφορετικό από αυτά που αναφέρθηκαν στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού.

ΑΡΘΡΟ 11

1. Μέλη πληρώματος πλοίων ενός από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη, κάτοχοι αποδεικτικών ταυτότητας ναυτικού που αναφέρονται στο άρθρο 10 της παρούσας Συμφωνίας, επιτρέπεται να παραμένουν με προσωρινή άδεια εξόδου στην ξηρά χωρίς προξενική θεώρηση (visa), κατά τη διάρκεια της παραμονής των πλοίων στα λιμάνια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, με την προϋπόθεση ότι οι πλοίαρχοι υποβάλλουν στις αρμόδιες αρχές κατάσταση πληρώματος σύμφωνα με τους κανονισμούς που ισχύουν στα λιμάνια αυτά.

2. Κατά την αποβίβαση και επιστροφή στα πλοία, τα προαναφερθέντα πρόσωπα υπόκεινται στον ισχύοντα στο εν λόγω λιμάνι συνοριακό και τελωνειακό έλεγχο.

ΑΡΘΡΟ 12

1. Οι κάτοχοι των αποδεικτικών ταυτότητας ναυτικού, που αναφέρονται στο άρθρο 10 αυτής της Συμφωνίας, επιτρέπεται να εισέρχονται ή να εξέρχονται από την επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους ως επιβάτες οποιουδήποτε μεταφορικού μέσου με σκοπό να συναντήσουν το πλοίο τους ή να μετακινηθούν σε άλλο πλοίο, ή να διέρχονται TRANSIT στην περίπτωση που πηγαίνουν να συναντήσουν το πλοίο τους σε άλλη χώρα, ή να επαναπατριθούν ή σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης ή για οποιονδήποτε άλλο σκοπό, που θα γίνεται αποδεκτός από τις Αρχές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2. Σε κάθε περίπτωση που περιγράφεται λεπτομερώς στην παράγραφο 1 αυτού του άρθρου, εκτός από την περίπτωση έκτακτης ανάγκης, οι ναυτικοί πρέπει να έχουν τις αντίστοιχες προξενικές θεωρήσεις (VISA) του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, που θα χορηγούνται από τις αρμόδιες Αρχές το συντομότερο δυνατό.

ΑΡΘΡΟ 13

1. Με επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 10 - 12 της Συμφωνίας αυτής οι εθνικοί κανονισμοί των Συμβαλλόμενων Μερών οι σχετικοί με την είσοδο, παραμονή και αναχώρηση αλλοδαπών παραμένουν σε πλήρη ισχύ στις επικράτειες των Συμβαλλόμενων Μερών.

2. Καθένα Συμβαλλόμενο Μέρος επιφυλάσσει για τον εαυτό του τα δικαιώματα να αρνηθεί την είσοδο και / ή την παραμονή στην επικράτειά του σε ναυτικούς τους οποίους θεωρεί ανεπιθύμητους.

3. Οι διατάξεις των άρθρων 11 και 12 εφαρμόζονται επίσης και σε πρόσωπα επί πλοίων των Συμβαλλόμενων Μερών τα οποία δεν είναι μέλη πληρώματος ούτε περιλαμβάνονται στην κατάσταση πληρώματος, πλην όμως απασχολούνται με την εκτέλεση καθηκόντων σχετιζόμενων με την υπηρεσία ή τη λειτουργία του πλοίου κατά τη διάρκεια του πλου και περιλαμβάνονται σε ειδική κατάσταση.

ΑΡΘΡΟ 14

1. Σε περίπτωση κατά την οποία μέλος πληρώματος πλοίου ενός των δύο Συμβαλλόμενων Μερών διαπράξει αδίκημα στο πλοίο για όσο χρόνο αυτό βρίσκεται στα εσωτερικά ύδατα του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, οι αρχές του Μέρους αυτού δεν θα διώκουν αυτό χωρίς τη συγκατάθεση της αρμόδιας διπλωματικής ή προξενικής Αρχής του πρώτου Συμβαλλόμενου Μέρους, εκτός εάν:

(α) οι συνέπειες του αδικήματος επεκτείνονται στην επικράτεια του δεύτερου Μέρους, ή

(β) το αδίκημα είναι τέτοιου είδους ώστε να διαταράσσει την ειρήνη ή τη δημόσια τάξη και την ασφάλεια του άλλου Μέρους, ή

(γ) η δίωξη είναι απαραίτητη για την καταπολέμηση της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών ή ψυχοτρόπων ουσιών, ή

(δ) ο πλοίαρχος του πλοίου έχει ζητήσει τη δίωξη του δράστη, ή

(ε) το αδίκημα έχει διαπραχθεί σε βάρος προσώπου που δεν είναι μέλος πληρώματος του πλοίου αυτού.

2. Σε περίπτωση κατά την οποία έχει διαπραχθεί αδίκημα επί πλοίου που φέρει τη σημαία ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη, το οποίο διέρχεται από τη χωρική θάλασσα του ετέρου Συμβαλλόμενου Μέρους, όσον αφορά την ποινική δικαιοδοσία, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 27 της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας του Ο.Η.Ε. (1982).

3. (α) Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος Άρθρου, πριν από τη λήψη οποιωνδήποτε μέτρων από τις αρχές του παράκτιου κράτους, θα πρέπει να υπάρχει προηγούμενη ειδοποίηση των αρμόδιων διπλωματικών ή προξενικών αρχών του κράτους τη σημαία του οποίου φέρει το πλοίο.

(β) Σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης, η ανωτέρω ειδοποίηση μπορεί να γίνει κατά το χρόνο λήψης των ανωτέρω μέτρων.

4. Κατά την άσκηση της ποινικής, αστικής και πειθαρχικής δικαιοδοσίας του, κάθε Συμβαλλόμενο Μέρος θα λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αποφυγή της κρατήσεως των πλοίων του ετέρου Συμβαλλόμενου Μέρους. Εάν αυτή η κράτηση είναι απολύτως απαραίτητη, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα περιορίσουν αυτή στο ελάχιστο ή θα επιτρέψουν τον απόπλου του πλοίου με την υποβολή εγγυήσεων.

ΑΡΘΡΟ 15

Οι δικαστικές και/ή οι διοικητικές αρχές καθενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη δεν θα επιλαμβάνονται της εκδίκασης οποιωνδήποτε αστικών διαφορών ή άλλων μέτρων, που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία και έχουν σχέση με τη σύμβαση εργασίας μέλους πληρώματος του πλοίου του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, παρά μόνον εάν κάτι τέτοιο τους ζητηθεί από την αρμόδια Διπλωματική ή Προξενική Αρχή της χώρας τη σημαία της οποίας φέρει το πλοίο.

ΑΡΘΡΟ 16

1. Εάν πλοίο ενός από τα δύο Συμβαλλόμενα Μέρη ναυαγήσει, προσαράξει, εξοκείλει ή πάθει οποιονδήποτε άλλο ατύχημα έξω από τις ακτές του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, το πλοίο και το φορτίο θα απολαμβάνουν στην επικράτεια του τελευταίου Μέρους την ίδια μεταχείριση, που παρέχεται στα εθνικά πλοία και φορτία.

2. Στο πλοίο, πλήρωμα, επιβάτες και το φορτίο θα παρέχεται σε οποιονδήποτε χρόνο βοήθεια και αρωγή σε ίδια έκταση με αυτή που παρέχεται στην περίπτωση εθνικού πλοίου.

3. Το φορτίο και τα είδη που έχουν εκφορτωθεί ή διασωθεί από το πλοίο, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού, δεν θα υπόκεινται σε οποιονδήποτε είδους τελωνειακούς δασμούς με την προϋπόθεση ότι δεν θα παραδοθούν για χρήση ή κατανάλωση μέσα στην επικράτεια του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

4. Το πλοίο που εξώκειλε ή ναυάγησε, καθώς επίσης και όλα τα μέρη ή υπολείμματα ή εξαρτήματα και όλες οι συσκευές εξοπλισμού, εφόδια και εμπορεύματα τα οποία διασώθηκαν μαζί με

εκείνα τα οποία ρίχτηκαν στη θάλασσα από τέτοια πλοία ή από πλοία που βρίσκονται σε κίνδυνο ή το προϊόν της πώλησής τους, εάν πουλήθηκαν, καθώς επίσης και όλα τα έγγραφα, που βρέθηκαν στο πλοίο που εξώκειλε ή ναυάγησε ή που ανήκαν σε αυτό, θα παραδίδονται στον πλοιοκτήτη ή τους αντιπροσώπους του, όταν ζητηθούν από αυτούς.

5. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού δεν θίγουν τα δικαιώματα καθενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη ή εκείνων που έχουν εξουσιοδοτηθεί από το Μέρος αυτό να απαιτήσει από το άλλο Μέρος ή από εκείνους που έχουν εξουσιοδοτηθεί από το δεύτερο Μέρος, την αντίστοιχη αποζημίωση για οποιεσδήποτε ενέργειες, που έγιναν για τη διάσωση του πλοίου ή οποιαδήποτε βοήθεια που παρασχέθηκε στο πλοίο, στο πλήρωμά του, στους επιβάτες και στο φορτίο του.

ΑΡΘΡΟ 17

Οι διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας δεν επηρεάζουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των Συμβαλλόμενων Μερών, τα οποία προκύπτουν από τις εν ισχύ διεθνείς συμβάσεις, τις σχετικές με ναυτιλιακά θέματα.

ΑΡΘΡΟ 18

1. Για να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική εφαρμογή της Συμφωνίας αυτής και προς εξέταση σοβαρών προβλημάτων, που ανακύπτουν στις διμερείς σχέσεις στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα συστήσουν Μικτή Επιτροπή, η οποία θα συγκαλείται κατόπιν αιτήσεως και των δύο Συμβαλλόμενων Μερών.

Η Επιτροπή αυτή, εκτός του έργου της εποπτείας της εφαρμογής της παρούσας Συμφωνίας, θα έχει το δικαίωμα να διατυπώνει συστάσεις προς τις αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών.

2. Η σύνθεση της ανωτέρω Μικτής Επιτροπής, καθώς επίσης και τα θέματα που πρόκειται να συζητηθούν, θα συμφωνούνται μεταξύ των αρμόδιων Αρχών των Συμβαλλόμενων Μερών.

ΑΡΘΡΟ 19

Οι οποιεσδήποτε διαφορές, που θα αφορούν την ερμηνεία ή

εφαρμογή της Συμφωνίας αυτής, θα επιλύονται με απευθείας διαπραγματεύσεις μεταξύ των αρμόδιων Αρχών των δύο Συμβαλλόμενων Μερών. Σε περίπτωση που δεν υπάρξει συμφωνία, οι διαφορές αυτές θα διευθετούνται μέσω της διπλωματικής οδού.

ΑΡΘΡΟ 20

1. Η Συμφωνία αυτή συνάπτεται για απεριόριστο χρονικό διάστημα.

2. Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα γνωστοποιήσει στο άλλο Μέρος την ολοκλήρωση των αναγκαίων διαδικασιών που προβλέπονται από το Σύνταγμα του, για να τεθεί σε ισχύ η παρούσα Συμφωνία. Η Συμφωνία αυτή θα τεθεί σε ισχύ την τριακοστή ημέρα από την ημερομηνία της τελευταίας γνωστοποίησης. Από την ημέρα εκείνη οι ακόλουθες Συμφωνίες θα παύσουν να ισχύουν:

α) Η Συμφωνία μεταξύ της Κυβερνήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως της Ενώσεως Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, επί της Εμπορικής Ναυτιλίας, που υπεγράφη στη Μόσχα στις 16 Δεκεμβρίου 1975.

β) Η Συμφωνία μεταξύ Ελλάδας και Ενώσεως Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών για το Εμπόριο και τη Ναυτιλία κατά το μέρος που αφορά ναυτιλιακά θέματα, που υπεγράφη στην Αθήνα στις 11 Ιουνίου 1929.

Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα έχει το δικαίωμα να καταγγείλει εγγράφως αυτή τη Συμφωνία, της εν λόγω καταγγελίας τιθεμένης σε ισχύ δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία γνωστοποίησής της στο έτερο Συμβαλλόμενο Μέρος.

Έγινε στο Κίεβο, την 6η Νοεμβρίου 2000, σε δύο αντίγραφα και σε τρεις γλώσσες, ελληνική, ουκρανική και αγγλική, ενώ και τα τρία κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

Σε περίπτωση αμφισβήτησης κατισχύει το αγγλικό κείμενο.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ

(~ Ⓐ Ⓓ Αΰ · Ê <)

(~ Ⓐ Ⓓ Αΰ · Ê <)

Άρθρο δεύτερο

Τα Πρωτόκολλα - Πρακτικά που καταρτίζονται από τη Μικτή Επιτροπή σε εκτέλεση του άρθρου 18 της Συμφωνίας εγκρίνονται με κοινή πράξη των αρμόδιων κατά περίπτωση Υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 20 παρ. 2 αυτής. "

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Κύρωση του Μνημονίου Συνεννόησης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ιταλικής Δημοκρατίας για την καθιέρωση των συστημάτων ελέγχου θαλάσσιας κυκλοφορίας πλοίων (VTS) στο Ιόνιο Πέλαγος».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας: «Κύρωση του Μνημονίου Συνεννόησης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ιταλικής Δημοκρατίας για την καθιέρωση των συστημάτων ελέγχου θαλάσσιας κυκλοφορίας πλοίων (VTS) στο Ιόνιο Πέλαγος» έγινε δεκτό ομοφώνως, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου και έχει ως εξής:

«Κύρωση του Μνημονίου Συνεννόησης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ιταλικής Δημοκρατίας για την καθιέρωση των συστημάτων ελέγχου θαλάσσιας κυκλοφορίας πλοίων (VTS) στο Ιόνιο Πέλαγος

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Μνημόνιο Συνεννόησης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ιταλικής Δημοκρατίας για την καθιέρωση των συστημάτων ελέγχου θαλάσσιας κυκλοφορίας πλοίων (VTS) στο Ιόνιο Πέλαγος, που υπογράφηκε στην Αγκώνα στις 20 Μαΐου 2000, του οποίου το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗΣ
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΠΛΟΙΩΝ (VTS)
ΣΤΟ ΙΟΝΙΟ ΠΕΛΑΓΟΣ

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας (εφεξής καλούμενα ως τα Συμβαλλόμενα Μέρη),

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ ΥΠΟΨΗ ότι η εφαρμογή των συστημάτων VTS στο Ιόνιο Πέλαγος, μαζί με άλλες συμφωνίες συνεργασίας στο ναυτιλιακό τομέα, θα βελτιώσει την ασφάλεια της ναυσιπλοΐας μειώνοντας σημαντικά τον κίνδυνο ατυχημάτων στη θάλασσα, συνεισφέροντας στη μείωση κινδύνων της ανθρώπινης ζωής,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ ΥΠΟΨΗ επίσης ότι η εφαρμογή των συστημάτων VTS δύναται να βελτιώσει την αποδοτικότητα των λιμανιών και τη διαχείριση πορειών των πλοίων που κατευθύνονται

προς ή αποπλέουν από λιμάνια του Ιονίου και της Αδριατικής, συνεισφέροντας έτσι στην οικονομική ανάπτυξη της περιοχής,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας έχουν ήδη εκφράσει την πρόθεσή τους να συνάψουν συμφωνίες συνεργασίας στο ναυτιλιακό τομέα, με σκοπό τη βελτιστοποίηση των αντίστοιχων μέσων και δυνατοτήτων,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ ότι οι αρμόδιες Αρχές - όπως ορίζεται στο Προσάρτημα 1 της Απόφασης IMO A. 857 (20) - για την υλοποίηση των παραπάνω είναι, για την Ελληνική Δημοκρατία, το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και, για την Ιταλική Δημοκρατία, το Υπουργείο Μεταφορών και Ναυσιπλοΐας,

ΣΗΜΕΙΩΝΟΝΤΑΣ περαιτέρω ότι οι Αρχές VTS στις οποίες ανατέθηκε η ευθύνη της λειτουργικής διαχείρισης των συστημάτων VTS είναι, για την Ελλάδα, το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και, για την Ιταλία, το Γενικό Αρχηγείο του Σώματος Λιμεναρχών - Ιταλική Ακτοφυλακή,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΕΣ ΥΠΟΨΗ ότι το Ελληνικό Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας και το Ιταλικό Υπουργείο Μεταφορών και Ναυσιπλοΐας εφαρμόζουν και τα δύο τα εθνικά τους Συστήματα Ελέγχου Θαλάσσιας Κυκλοφορίας Πλοίων και είναι έτοιμα να θέσουν το ένα στη διάθεση του άλλου την απαραίτητη τεχνογνωσία, καθώς και τεχνικές και λειτουργικές συμβουλές για να αναπτύξουν συμβατά συστήματα, εξασφαλίζοντας τη συνδεσιμότητα και δια - λειτουργικότητα και για την εφαρμογή εναρμονισμένων μεθόδων ανταλλαγής δεδομένων, συνδέσεων και διαδικασιών,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ως εξής:

Άρθρο 1

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας θα αναλάβουν οποιαδήποτε απαραίτητη ενέργεια για να διεξάγουν αναλύσεις, μελέτες και έργα που στοχεύουν στην εφαρμογή συστημάτων VTS στο Ιόνιο Πέλαγος σε αμοιβαία βάση, σε σχέση με τις προϋποθέσεις συμβατότητας και δια - λειτουργικότητας, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως στην εισαγωγική αναφορά.

Άρθρο 2

Για να θέσουν το προαναφερόμενο σε ισχύ, μία κοινή Ομάδα Εργασίας - αποτελούμενη από αρμόδια πρόσωπα που θα οριστούν από αντίστοιχες Διοικήσεις - θα συσταθεί, με σκοπό την επίτευξη των στόχων που αναφέρθηκαν στο προηγούμενο άρθρο 1 και θα συνεδριάζει τουλάχιστον δύο φορές το έτος και περισσότερες όποτε τούτο θεωρηθεί απαραίτητο.

Άρθρο 3

Τόσο οι ελληνικές όσο και οι ιταλικές Αρχές θα αναλάβουν να παρέχουν η μία στην άλλη κάθε σχετική τεχνογνωσία και υποστήριξη που είναι απαραίτητες για την υλοποίηση των συστημάτων.

Άρθρο 4

Στοχεύοντας στη βέλτιστη διαχείριση των δύο συστημάτων, οι ελληνικές και ιταλικές Αρχές θα αναπτύξουν παρόμοιες λειτουργικές διαδικασίες σε έναν τέτοιο βαθμό που θεωρείται απαραίτητο.

Άρθρο 5

Το παρόν Μνημόνιο Συνεννόησης θα τεθεί σε ισχύ από την ημερομηνία λήψης του τελευταίου εκ των δύο γραπτών γνωστοποιήσεων με τις οποίες τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα επικοινωνήσουν επισήμως μεταξύ τους σχετικά με την ολοκλήρωση

των εσωτερικών τους διαδικασιών.

Άρθρο 6

Το παρόν Μνημόνιο Συνεννόησης μπορεί να τροποποιηθεί ή να διαφοροποιηθεί μετά από αίτηση που γίνεται από οποιοδήποτε Συμβαλλόμενο Μέρος. Οι τροποποιήσεις στο παρόν Μνημόνιο Συνεννόησης θα αρχίζουν να ισχύουν ένα μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία τα Συμβαλλόμενα Μέρη αποδέχθηκαν την τροποποίηση και ενημέρωσαν αναλόγως το άλλο Συμβαλλόμενο Μέρος μέσω διπλωματικών οδών.

Μαρτυρία του παρόντος οι κάτωθι υπογεγραμμένοι Αντιπρό-

σωποι υπέγραψαν το παρόν Μνημόνιο Συνεννόησης.

Συντάχθηκε στην Αγκώνα στις 20.5.2000 σε δύο πρωτότυπα, καθένα στην ελληνική, ιταλική και αγγλική γλώσσα, και όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση παρεκκλίσεων στην ερμηνεία, θα υπερισχύει το αγγλικό κείμενο.

Για την Κυβέρνηση της
Ελληνικής Δημοκρατίας

(υπογραφή)

Για την Κυβέρνηση της
Ιταλικής Δημοκρατίας

(υπογραφή)

Άρθρο δεύτερο

Τα Πρωτόκολλα - Πρακτικά που καταρτίζονται από την Κοινή Ομάδα Εργασίας του άρθρου 2 του Μνημονίου Συνεννόησης εγκρίνονται με κοινή πράξη των αρμόδιων κατά περίπτωση Υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Οι τροποποιήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 του Μνημονίου Συνεννόησης υπόκεινται στη διαδικασία του άρθρου 28 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

Άρθρο τέταρτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Μνημονίου Συνεννόησης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 5 αυτού."

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Παρεσχέθη η ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Υπουργείου Οικονομικών.

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις».

Θα συνεχισθεί απόψε η συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου.

Του ιδίου Υπουργείου.

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου: «Αιθυλική αλκοόλη και αλκοολούχα προϊόντα.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Κρατείται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Το νομοσχέδιο κινήθηκε και θα συζητηθεί κατά τον Κανονισμό.

Επανερχόμεθα στη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομικών: «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις».

Εκκρεμεί ονομαστική ψηφοφορία επί των άρθρων 2, 11, 12, 13 και 14 του νομοσχεδίου.

Καλούνται επί του καταλόγου οι Βουλευτές κύριοι Αλέξανδρος Βούλγαρης από το ΠΑΣΟΚ και Αδάμ Ρεγκούζας από τη Νέα Δημοκρατία.

Υποθέτω ότι συμφωνείτε να γίνει μια ψηφοφορία για όλα τα άρθρα. Κατά συνέπεια αν σε κάποιο από αυτά έχετε διαφορετική θέση από τα υπόλοιπα ψηφίζετε αναλόγως, «ΝΑΙ» για όλα, «ΟΧΙ» για όλα, ή «ΝΑΙ» για εκείνο ή «ΟΧΙ» για το άλλο κ.ο.κ.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Υπάρχει κάποιος κύριος συνάδελφος ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

Έως ότου ολοκληρωθεί η καταμέτρηση, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καραμανλής και εκατόν είκοσι Βουλευτές του κόμματός του κατέθεσαν πρόταση για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής κατά τις διατάξεις των άρθρων 144 και επόμενα του Κανονισμού της Βουλής με τη διερεύνηση των αναφερομένων στη με αριθμό 2728/27.8.2001 δικογραφία που έχει αποσταλεί στη Βουλή κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 86 παράγραφος 2 εδάφιο β' του Συντάγματος και των αναφερομένων επίσης την πρόταση κυρίων συναδέλφων για την υπόθεση της Δημόσιας Επιχείρησης Κινητών Αξιών Αθηνών.

Η πρόταση θα καταχωριστεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασεως, θα τυπωθεί, θα διανεμηθεί στους κυρίους Βουλευτές και θα συζητηθεί σε ημέρα κοινοβουλευτικού ελέγχου με τη διαδικασία γενικευμένης επερώτησης, όπως προβλέπει ο Κανονισμός.

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ενημερώσω ότι αύριο Τετάρτη 21 Νοεμβρίου 2001 θα κατατεθεί ο Κρατικός Προϋπολογισμός. Θα παρακαλέσω να συμφωνήσετε να μετακινηθεί η πρωινή συνεδρίαση για το απόγευμα.

Είστε σύμφωνοι επ' αυτού;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς Σώμα συμφώνησε ομόφωνα η πρωινή συνεδρίαση της Τετάρτης 21 Νοεμβρίου 2001 να γίνει το απόγευμα.

Επίσης, την Τρίτη 27 Νοεμβρίου σε εμβόλιμη συνεδρίαση το πρωί ώρα 11.00' θα διεξαχθεί προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση με πρωτοβουλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού, της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαου Κωνσταντόπουλου με αντικείμενο τον πόλεμο στο Αφγανιστάν και τη θέση της ελληνικής Κυβέρνησης.

Επίσης, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι με έγγραφα εισαγγελικών αρχών διαβιβάστηκαν στον Πρόεδρο της Βουλής μηνυτήριες αναφορές πολιτών κατά του Προέδρου της Δημοκρατίας, του Πρωθυπουργού, του Προέδρου της Βουλής, των μελών της Κυβερνήσεως και των Υφυπουργών. Είναι στη διάθεσή σας να τα μελετήσετε.

Επίσης, ο Βουλευτής Τρικιάλων κ. Αθανάσιος Μάτης ζητεί την άδεια του Σώματος για ολιγοήμερη απουσία στο εξωτερικό. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης) : Συνεπώς η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας για τα άρθρα 2, 11, 12, 13 και 14:

Ψήφισαν συνολικά 264 Βουλευτές.

Υπέρ των άρθρων, δηλαδή «ΝΑΙ», εψήφισαν 140 Βουλευτές.

Κατά των άρθρων, δηλαδή «ΟΧΙ» εψήφισαν 124 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας.

“Ονομαστική ψηφοφορία επί των άρθρων 2, 11, 12, 13 και 14.

	ΝΑΙ	ΟΧΙ
ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ		
Αυγερινός Παρασκευάς	+	
Λαΐου Αγγελική	-	
Χριστοδουλάκης Νίκος	-	
Σπυράκη Χριστίνα	+	
Βούγιας Σπυρίδων	+	
Τσουκάτος Θεόδωρος	+	
Έρβετ Μιλτιάδης		+
Βαρβιτσιώτης Ιωάννης		+
Μολυβιάτης Πέτρος		+
Παπαθανασίου Ιωάννης		+
Σπηλιωτόπουλος Αριστόβουλος (Άρης)		+
Ψαχαρόπουλος Γεώργιος		+

Α' ΑΘΗΝΩΝ

Παπανδρέου Γεώργιος	+	
Γεννηματά Φωτεινή (Φώφη)	+	
Σκανδαλίδης Κων/νος	+	
Παπαντωνίου Ιωάννης (Γιάννος)	-	
Παπουτσής Χρήστος	+	
Αλευράς Αθανάσιος (Νάσος)	+	
Αρσένης Γεράσιμος	-	
Μανίκας Στέφανος	+	
Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		+
Αλογοσκούφης Γεώργιος		+
Παυλόπουλος Προκόπιος		+
Μάνος Στέφανος		+

Βουλγαράκης Γεώργιος	+	Κοσσυβάκης Δημήτριος	+	
Λυκουρέζος Αλέξανδρος - Λέων	+	Καραμπίνας Κων/νος		+
Γιαννάκου-Κουτσίκου Μαριορή (Μαριέττα)	-			
Κακλαμάνης Νικήτας	+	ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ		
Μπενάκη - Ψαρούδα Άννα	+	Πάγκαλος Θεόδωρος	+	
Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	+	Βρεττός Κων/νος	+	
Κωνσταντόπουλος Νικόλαος	+	Γιαννάκης Ιωάννης	+	
		Παπαηλίας Ηλίας	+	
Β' ΑΘΗΝΩΝ		Βλάχος Γεώργιος		+
Παπανδρέου Βασιλική (Βάσω)	-	Κατσίκης Θεόδωρος		+
Κακλαμάνης Απόστολος	+	Κατσιγιάννης Αθανάσιος		+
Λοβέρδος Ανδρέας	+	Μπούρας Αθανάσιος		+
Κούρκουλα Ελένη	+	Αμπατζόγλου Γεώργιος		+
Γείτονας Κων/νος	+			
Πρωτόπαπας Χρήστος	+	ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ		
Παπαϊωάννου Μιλτιάδης	+	Φούρας Ανδρέας	+	
Κουλούρης Κίμων	+	Χρυσανθακόπουλος Αλέξανδρος	+	
Μαντέλης Αναστάσιος (Τάσος)	+	Θωμά Μαρία	+	
Δασκαλάκης Γεώργιος	+	Θωμάς Γεώργιος	+	
Ασκητής Αθανάσιος (Νάσος)	+	Σπηλιόπουλος Κων/νος	+	
Κοντογιαννόπουλος Βασίλειος	+	Σπηλιωτόπουλος Σπήλιος		+
Κατσέλη Ελεωνόρα (Νόρα)	+	Νικολόπουλος Νικόλαος		+
Ανωμερίτης Γεώργιος	+	Βασιλείου Θεόφιλος		+
Χυτήρης Τηλέμαχος	+	Κοσιώνης Παναγιώτης		-
Γιαννόπουλος Ευάγγελος	+			
Κατσανέβας Θεόδωρος	+	ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ		
Χαραλαμπίδης Ιωάννης	+	Αποστολίδης Λουκάς	+	
Μητσολάκης Κων/νος	+	Ακριβάκης Αλέξανδρος	+	
Τζαννετάκης Τζαννής	+	Μπασιάκος Ευάγγελος		+
Παναγιωτόπουλος Παναγιώτης (Πάνος)	+	Τσιπλάκος Αριστείδης		+
Μεϊμαράκης Ευάγγελος - Βασίλειος	+			
Πολύδωρας Βύρων	+	ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ		
Λιάπης Μιχαήλ - Γεώργιος	+	Τζιόλας Ελευθέριος	+	
Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης	+			
Πετραλιά-Πάλλη Φάνη	-	ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ		
Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	+	Κωνσταντίνου Φλώρος	+	
Καρατζαφέρης Γεώργιος	-	Παπαδόπουλος Σταύρος		+
Κασσίμης Θεόδωρος	+	Δαϊλάκης Σταύρος		+
Γακουμάτος Γεράσιμος	+			
Παπακώστα - Σιδηροπούλου Κατερίνα	+	ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ		
Ανδρουλάκης Απόστολος	+	Κρεμαστινός Δημήτριος	+	
Καρράς Κώστας	-	Σφυρίου Κοσμάς	+	
Παπαρήγα Αλεξάνδρα	-	Παπανικόλας Βασίλειος	+	
Κολοζώφ Ορέστης	-	Παυλίδης Αριστοτέλης		+
Σκυλλάκος Αντώνιος	+			
Δαμανάκη Μαρία	+	ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ		
Κουβέλης Φώτιος - Φανούριος	+	Φωτιάδης Απόστολος	+	
		Ζαμπουνίδης Νικόλαος	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ		Δημοσχάκης Θεοφάνης		+
Μακρυπιδης Ανδρέας	+	Λυμπερακίδης Λεωνίδα		+
Βερελής Χρήστος	+			
Κουρουμπλής Παναγιώτης	+	ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ		
Σμυρλής - Λιακατάς Χρήστος	+	Θεοδώρου Χρήστος	+	
Βαϊνάς Ιωάννης	+	Παπαγεωργίου Γεώργιος	+	
Σαλμάς Μάριος	-	Πιπεργιάς Δημήτριος	+	
Αγγελόπουλος Νικόλαος	+	Κεδικόγλου Βασίλειος	-	
Στριφτάρης Σπυρίδων	+	Λιάσκος Αναστάσιος		+
		Παπαγεωργόπουλος Ελευθέριος		+
ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ				
Θωμόπουλος Ιωάννης	+	ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ		
Τσούρνος Γεώργιος	+	Τσίπρας Βασίλης		+
Παπαδημητρίου Ελισάβετ (Έλσα)	+			
ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ		ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ		
Ρέππας Δημήτριος	+	Γκούσκος Διονύσιος	+	
Σπυρόπουλος Ροβέρτος	+			
Τατούλης Πέτρος	-	ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ		
Κωστόπουλος Δημήτριος	+	Ζαφειρόπουλος Ιωάννης	+	
		Γεωργακόπουλος Δημήτριος	+	
ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ		Αντωνακόπουλος Παναγιώτης	+	
Κολιοπάνος Θεόδωρος	+	Σκουλαρίκης Ιωάννης	+	
		Αδραχτάς Παναγιώτης		+

Κορκολόπουλος Βασίλης	-	ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ		
ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ		Δρυς Γεώργιος	-	
Χρυσοχοΐδης Μιχαήλ	-	Κοντομάρης Ευτύχιος	+	
Γικόνογλου Μόσχος	+	Σπύρου Σπυρίδων		+
Χαλκίδης Μιχαήλ	-	ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ		
Φωτιάδης Ηλίας	+	Καλαφάτης Αλέξανδρος	+	
ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ		ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΙΚΙΑΣ		
Αποστολάκης Δημήτριος	-	Φλωρίδης Γεώργιος	+	
Ματζαπετάκης Στυλιανός	+	Τσιτουρίδης Σάββας		+
Κουράκης Ιωάννης	+	Κιλτίδης Κων/νος		+
Σχοιναράκη - Ηλιάκη Ευαγγελία	+	ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ		
Στρατάκης Εμμανουήλ	+	Αθανασιάδης Αλέξανδρος	+	
Βρέντζος Σταύρος	+	Λωτίδης Λάζαρος	+	
Κεφαλογιάννης Εμμανουήλ	+	Βλαχόπουλος Ηλίας	-	
Δεικτάκης Γεώργιος	+	Τσιαρτσιώτης Νικόλαος		+
ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΣΠΡΩΤΙΑΣ		Παπαδόπουλος Μιχάλης		+
Παπαδόπουλος Αλέξανδρος	+	ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ		
Μπέζας Αντώνιος	+	Κοτσώνης Θεόδωρος	+	
Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		Χωρέμης Αναστάσιος	+	
Τζοχατζόπουλος Απόστολος - Αθανάσιος	-	Δήμας Σταύρος		+
Βενιζέλος Ευάγγελος	+	Παπαληγούρας Αναστάσιος		+
Καστανίδης Χαράλαμπος	+	ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ		
Παπαθεμελής Στυλιανός - 'Αγγελος	-	Παπαζώη Ελισάβετ	+	
Μαγκριώτης Ιωάννης	-	Λεβογιάννης Νικόλαος	+	
Γκεσούλης Νικόλαος	+	Χωματάς Ιωάννης		+
Σπυριούνης Κυριάκος	+	ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ		
Καραμανλής Κων/νος	+	Γρηγοράκος Λεωνίδα	+	
Ψωμιάδης Παναγιώτης	+	Σκανδαλάκης Παναγιώτης		-
Ορφανός Γεώργιος	+	Δαβάκης Αθανάσιος		+
Σπηλιόπουλος Αναστάσιος	+	ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ		
Κούβελας Σωτήριος	+	Νασιώκας Έκτορας	+	
Χουρμουζιάδης Γεώργιος	+	Φλώρος Νικόλαος	+	
Ξηροτύρη - Αικατερινάρη Ασημίνα	+	Χατζημιχάλης Νικόλαος - Φώτιος	+	
Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ		Φαρμάκης Νικόλαος	+	
Γερανίδης Βασίλειος	-	Γαρουφαλιάς Γεώργιος		+
Τσιόκας Θεοχάρης	+	Ζώης Χρήστος		+
Κίρκος Γεώργιος	+	Κατσαρός Νικόλαος		-
Διαμαντής Κων/νος	+	Τσιόγκας Δημήτριος		-
Ρεγκούζας Αδόμ	+	ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΗΘΙΟΥ		
Σαλαγκούδης Γεώργιος	+	Καρχιμάκης Μιχαήλ	-	
Τζέκης 'Αγγελος	-	Ιωαννίδης Φοίβος	+	
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ		ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ		
Αργύρης Ευάγγελος	+	Σηφουνάκης Νικόλαος	+	
Μαλέσιος Ευάγγελος	+	Παπαδέλλης Φραγκλίνος	+	
Παπούλιας Κάρολος	+	Σκοπελίτης Σταύρος	-	
Τασούλας Κων/νος	+	ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΑΣ		
Καλογιάννης Σταύρος	+	Βλασσόπουλος Ευάγγελος	-	
ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ		ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ		
Τσακλίδης Ιωάννης	+	Ζήση Ροδούλα	+	
Στρατηλάτης Νικόλαος	+	Τζανής Λεωνίδα	+	
Καλαντζής Γεώργιος	+	Βούλγαρης Αλέξανδρος	+	
Παναγιωτόπουλος Γεώργιος	+	Νάκος Αθανάσιος		+
ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ		Μακρή Ζωή (Ζέττα)		-
Σαλαγιάννης Νικόλαος	+	Γκατζής Νικόλαος		+
Τσιλίκας Βασίλειος	+	ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ		
Αναγνωστόπουλος Θεόδωρος	+	Κατσιλιέρης Πέτρος	+	
Σιούφας Δημήτριος	+	Μπένος Ιωάννης - Σταύρος	+	
Ταλιαδούρος Σπυρίδων	+	Γιαννακόπουλος Ιωάννης	+	
ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ				
Πετσάλνικος Φίλιππος	+			
Αγγελής Ανέστης	+			

Καλαντζάκου Σοφία	+	Λέγκας Νικόλαος	+
Παπανικολάου Ελευθέριος	+	ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ	
Λαμπρόπουλος Ιωάννης	+	Παπαδήμας Λάμπρος	+
ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ		Βαθειάς Ιωάννης	+
Σγουρίδης Παναγιώτης	+	Αλαμπάνος Δημήτριος	+
Στολίδης Σωτήριος	+	Γιαννόπουλος Αθανάσιος	+
Κοντός Αλέξανδρος	-	Χειμάρης Αθανάσιος	+
		Καλλιώρας Ηλίας	+
Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ	
Σημίτης Κων/νος	-	Λιάνης Γεώργιος	+
Φασούλας Παναγιώτης	+	Κορτσάρης Νικόλαος	+
Μπεντενιώτης Εμμανουήλ	+	ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ	
Καλός Γεώργιος	+	Θάνος Δημήτριος	+
Μελάς Παναγιώτης	+	Γκελεστάθης Νικόλαος	+
Μιχαλολιάκος Βασίλειος	+	ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ	
Μαντούβαλος Πέτρος	+	Πάχτας Χρήστος	+
Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ		Πάππας Βασίλειος	+
Λαλιώτης Κων/νος	+	Φλωρίνης Αθηναίος	+
Νιώτης Γρηγόρης	+	ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ	
Λιντζέρης Δημήτριος	+	Σκουλάκης Εμμανουήλ	+
Κρητικός Παναγιώτης	-	Δαμιανάκης Ευτύχιος	+
Διαμαντίδης Ιωάννης	+	Βαλυράκης Ιωσήφ	+
Καψής Γιάννης	+	Μαρκογιαννάκης Χρήστος	+
Νεράντζης Αναστάσιος	+	ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ	
Λαφαζάνης Παναγιώτης	+	Τσουρή Ελπίδα	+
ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ		Βαρίνος Αθανάσιος	+
Πασχαλίδης Γεώργιος	+		
Βοσνάκης Χρήστος	+		
Καρασμάνης Γεώργιος	+		
Φουντουκίδου - Θεοδωρίδου Παρθένα	+		
Τζαμπζής Ιορδάνης (Δάνης)	+		
ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ			
Τσερτικίδης Παντελής	+		
Αρσένη Μαρία	+		
Κωνσταντόπουλος Γεώργιος	+		
Πολύζος Ευάγγελος	+		
ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ			
Τσεκούρας Ιωάννης	+		
Τρυφωνίδης Γεώργιος	+		
ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ			
Λουκάκης Μανώλης	+		
Κεφαλογιάννης Ιωάννης	+		
ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ			
Γκαλήπ Γκαλήπ	+		
Μεχμέτ Αχμέτ	+		
Στυλιανίδης Ευριπίδης	+		
ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ			
Βαρδίκος Πυθαγόρας	+		
ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ			
Ανθόπουλος Ιωάννης	+		
Βασιλακάκης Βασίλειος	+		
Λεονταρίδης Θεόφιλος	+		
Καραμανλής Αχιλλέας	+		
Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία	+		
Χαϊτίδης Ευγένιος	+		
Τσιπλάκης Κων/νος	+		
ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ			
Μαγκούφης Χρήστος	+		
Μάτης Αθανάσιος	+		
Σκρέκας Θεόδωρος	+		
Χατζηγιάκης Σωτήριος	+		
		ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ	264
		“ΝΑΙ”	140
		“ΟΧΙ”	124
		Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ
		ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης)	: Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.
			Το άρθρο 11 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.
			Το άρθρο 12 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.
			Το άρθρο 13 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.
			Το άρθρο 14 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.
			Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;
		ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:	Δεκτό, δεκτό.
		ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ:	Κατά πλειοψηφία.
		ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):	Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.
			Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4, ως έχει;
		ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:	Δεκτό, δεκτό.
		ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ:	Κατά πλειοψηφία.
		ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):	Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.
			Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;
		ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:	Δεκτό, δεκτό.
		ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ:	Κατά πλειοψηφία.
		ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):	Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.
			Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6, ως έχει;
		ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:	Δεκτό, δεκτό.
		ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ:	Κατά πλειοψηφία.
		ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης):	Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το άρθρο 15 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το άρθρο 16 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 17, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς το άρθρο 17 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Εισερχόμεθα τώρα στη συζήτηση της ενότητας των άρθρων από 18 έως και 35. Στη συνέχεια θα συζητηθεί μια τροπολογία του κυρίου Υπουργού και οι εμπρόθεσμες τροπολογίες των συναδέλφων και οι εκπρόθεσμες, εφόσον συμφωνεί ο κύριος Υπουργός και εφόσον δεν συνεπάγονται βέβαια δαπάνη.

Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Κολιοπάνος έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Στο άρθρο 18, που είναι το πρώτο άρθρο της δεύτερης ενότητας, στην παράγραφο 1 γράφει επί λέξει: «Σε κάθε παράκτια περιοχή, όπου συντρέχει λόγος δημιουργίας ή επέκτασης λιμένα καθορίζεται έκταση...».

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι η έκφραση «όπου συντρέχει λόγος» δεν είναι σωστή, διότι ποιος θα καθορίσει αυτόν το λόγο; Προφανώς θα πρέπει να παραπέμπουμε σε κάποιο όργανο που επιμελείται αυτού του σχεδιασμού του εθνικού δικτύου των λιμένων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ)

Βέβαια στο ίδιο άρθρο 18, η παράγραφος 4, μετά τις αλλαγές που έχουμε κάνει στην πρώτη ενότητα, επειδή αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 4, δεν έχει πλέον νόημα.

Στο άρθρο 20 προσδιορίζεται η θαλάσσια ζώνη του λιμένα σαν μια παράλληλη γραμμή προς τη γραμμή της στεριάς, δηλαδή προς τη χερσαία ζώνη -που αυτό είναι σωστό- σε απόσταση πεντακοσίων μέτρων από τη στεριά, η οποία μπορεί να επεκταθεί προς την πλευρά της θάλασσας, εφόσον δεν έχει

επιτευχθεί η απαραίτητη ισοβαθής γραμμή των τριάντα μέτρων. Αλλά οι δύο περιφέρειες που χαράσσονται με κέντρα τα άκρα της χερσαίας ζώνης καταλαμβάνουν πολύ μεγάλο κομμάτι αιγιαλού άνευ λόγου. Δηλαδή σε μια ακτίνα πεντακοσίων μέτρων επί του αιγιαλού μπορεί να συναντούν παραθαλάσσιους οικισμούς. Νομίζω ότι εκεί θα έπρεπε να γράψουν «η κάθετη προβολή από τα άκρα της χερσαίας ζώνης προς τη θάλασσα, έως ότου συναντήσουν την παράλληλη στα πεντακόσια μέτρα από τον αιγιαλό».

Στο άρθρο 21 που καθορίζονται από το φορέα διαχείρισης του λιμένα, μετά από έγκριση συνολικά επτά διαφορετικών υπηρεσιών, διαφορετικών Υπουργείων, δίνεται κύριε Υπουργέ μια προθεσμία τριών μηνών. Δεν ξέρω αν αυτή η προθεσμία είναι αρκετή, με δεδομένες τις αδυναμίες της Δημόσιας Διοίκησης, προκειμένου να απαντήσουν επτά διαφορετικά Υπουργεία για ένα θέμα που είναι σημαντικό, γιατί καθορίζονται οι χρήσεις γης, το σχέδιο ανάπτυξης της χερσαίας και της θαλάσσιας ζώνης λιμένα και πολλά άλλα ζητήματα. Συνεπώς νομίζω ότι καλό είναι να επιταχύνονται κάποιες διαδικασίες, αλλά επειδή υπάρχει ρήτρα ότι αν δεν απαντήσουν αυτοί οι επτά διαφορετικοί δημόσιοι φορείς προχωράει το σχέδιο υλοποίησης του λιμένα, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη τελικά οι παραπάνω γνώμες των επτά αυτών διαφορετικών φορέων.

Στο άρθρο 27, όπου προβλέπεται η προστασία του αιγιαλού και οι διαδικασίες καθαίρεσης των αυθαίρετων και των παλιών και των καινούριων, στην παράγραφο 9, δεν είναι ίσως απόλυτα σαφείς ποιες είναι οι διαδικασίες.

Με τις διατάξεις του παλιού νόμου 2344 ή του νέου μπορούν να νομιμοποιηθούν όσα έχουν τις προϋποθέσεις του νόμου; Εδώ δεν φαίνεται με σαφήνεια και ελπίζω στην ομιλία σας να το διευκρινίσετε, κύριε Υπουργέ.

Στο άρθρο 28 στην παράγραφο 1 αναφέρεται: «Ο καθορισμός των χώρων που εξομοιώνονται με ζώνη λιμένα της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του ν. 2575/98 γίνεται με απόφαση του οικείου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και του Υπουργείου Οικονομικών». Εδώ επειδή δεν μπόρεσα να βρω ποιος είναι αυτός ο νόμος, ο 2575/98, θα παρακαλέσω να μας πείτε σε τι ακριβώς αναφέρεται, διότι από τις διατάξεις δεν φαίνεται. Ούτε από τον 2344.

Στο άρθρο 30 για τη χορήγηση άδειας προστίθεται «και το Υπουργείο Πολιτισμού», αυτό φαντάζομαι έχει να κάνει με τις ενάλιες αρχαιότητες, αλλιώς δεν θα είχε κανέναν άλλο λόγο το Υπουργείο Πολιτισμού. Αν είναι αυτό νομίζω ότι είναι σωστό.

Τέλος, στο άρθρο 34, στην παράγραφο 1, αναφέρεται: «Σε παραλιακές εκτάσεις που βρίσκονται εκτός περιοχών που διέπονται από εγκεκριμένα σχέδια πόλεως» δηλαδή σε περιοχές εκτός σχεδίου πόλεως «εκτός οριοθετημένων οικισμών με πληθυσμό κάτω από δύο χιλιάδες κατοίκους και εκτός περιοχών που διέπονται από ειδικό καθεστώς χρήσεων γης και όρων δόμησης, η κάθε κατασκευή έργου υποδομής ή κτιρίου τοποθετείται σε απόσταση τουλάχιστον πενήντα μέτρα από το όριο του αιγιαλού όπως αυτό καθορίζεται κατά τις κείμενες διατάξεις». Εδώ, λοιπόν, νομίζω χωρίς λόγο κάποιες νόμιμες ιδιοκτησίες πέραν του αιγιαλού και της παραλίας και ενδεχομένως και πέρα από κάποιον παραλιακό δρόμο μπαίνει μία επιπλέον απόσταση πενήντα μέτρων. Αυτή κατ' αρχήν θα μπορούσε να μην επηρεάζει αλλά δυστυχώς αυτό θίγει μόνο κάποιες μικρές ιδιοκτησίες γιατί μπορεί κάλλιστα να έχει μια ιδιοκτησία καθ' όλα νόμιμη ακριβώς τέσσερα στρέμματα με διαστάσεις ογδόντα επί πενήντα και χωρίς ιδιαίτερο λόγο λέει ότι μετά τα πενήντα μέτρα θα χτίσεις, που σημαίνει ουσιαστικά αυτή η ιδιοκτησία δεν έχει το δικαίωμα που έχουν και οι υπόλοιπες. Δηλαδή ή καταργούμε εντελώς την εκτός σχεδίου πόλεως δόμηση που θα ήταν μια άλλη απόφαση, εν πάση περιπτώσει, ή γιατί να υπάρχει αυτή η εξαίρεση που να θίγει μόνο κάποιες μικρές ιδιοκτησίες ενώ αν αυτή η ιδιοκτησία ήταν πολύ μεγαλύτερο το βάθος των πενήντα μέτρων δεν θα την επηρέαζε καθόλου. Αυτό θα είχε νόημα σε περίπτωση που δεν είναι χαραγμένος ο αιγιαλός. Τότε βέβαια θα ήταν πράγματι ένα μέτρο ασφάλειας. Αλλά από τη στιγμή που υποχρεωτικά

χαράζεται ο αιγιαλός νομίζω ότι είναι όχι μόνο υπερβολικό αλλά και άδικο πολύ περισσότερο όταν στην παράγραφο 2 προβλέπει ένα σωρό εξαιρέσεις. Λέει επί λέξει: «Οι περιορισμοί της προηγούμενης παραγράφου δεν έχουν εφαρμογή πρώτον, σε έργα που εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας και ασφάλειας, δεύτερον, σε βιομηχανίες και βιοτεχνίες που λόγω της φύσεώς του πρέπει να εγκαθίστανται σε παραλιακούς χώρους σε κάθε είδους έργα κλπ.» ένα σωρό εξαιρέσεις ενώ με τον προηγούμενο μάλλον θίγονται κάποιες νόμιμες καθ' όλα πολύ μικρές όμως ιδιοκτησίες, αυτές που έχουν αυτό το ελάχιστο δικαίωμα των εκατό ή διακοσίων τετραγωνικών στα τέσσερα στρέμματα.

Συνεπώς νομίζω από τη στιγμή που έτσι και αλλιώς ο αιγιαλός πριν εκδοθεί οποιαδήποτε άδεια είναι υποχρεωτικό να χαραχθεί, αυτό όχι μόνο δεν είναι σωστό, αλλά είναι και άδικο. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Παπαγεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μολονότι ψηφίστηκαν τα άρθρα για τα οποία η Νέα Δημοκρατία και τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης προκάλεσαν ονομαστική ψηφοφορία, για τη Νέα Δημοκρατία το ζήτημα που προέκυψε από τις διατάξεις που μόλις πριν από λίγο ψήφισε το ΠΑΣΟΚ, το κόμμα της κυβερνητικής Πλειοψηφίας, το ζήτημα δεν έχει κλείσει. Δεσμεύεται να τροποποιήσει τη διάταξη του άρθρου 2 όπως επίσης και τις συναφείς διατάξεις μόλις γίνει κυβέρνηση. Μέχρι τότε την ευθύνη της μη εφαρμογής των αντισυνταγματικών αυτών ρυθμίσεων αναλαμβάνει η δικαιοσύνη. Πιστεύουμε ότι αυτές οι αντισυνταγματικές διατάξεις δεν μπορούν να σταθούν σε κανέναν έλεγχο της δικαιοσύνης. Είναι σε ευθεία αντίθεση με το Σύνταγμα.

Η μέχρι σήμερα συζήτηση απέδειξε και ανέδειξε ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ παραμένει δέσμια της αλαζονικής νοοτροπίας της, όπως επίσης και του ότι τείνει ευήκοον ους σε αλλότρια συμφέροντα τα οποία εξυπηρετούνται από το δαιδαλώδες πλήθος των πονηρών διατυπώσεων του νομοσχεδίου.

Επίσης σημειώνουμε ότι η Κυβέρνηση κατά τρόπο σαφέστατο κατέδειξε την περιφρόνησή της στο ρόλο και το λόγο των Βουλευτών, για ένα νομοσχέδιο που δεν ακούστηκε μέχρι σήμερα κανείς καλός λόγος από κανέναν, χρειάστηκε να επιστρατευθεί η κομματική πειθαρχία για να δώσει λύση. Αυτό και μόνο υποβαθμίζει και το λόγο και το ρόλο και τη λειτουργία του Βουλευτή και καλό είναι να μας προβληματίσει από εδώ και πέρα.

Όσον αφορά τη δεύτερη ενότητα, για την ταυτότητα του λόγου του νομικού και του πολιτικού, απορρίπτουμε τα άρθρα και της δεύτερης ενότητας. Τα άρθρα 19, 20, 21, 22, 23, 24 και 25 είναι άρθρα τα οποία δεν συνεισφέρουν τίποτε, είναι επικίνδυνα άρθρα, θα δημιουργήσουν προβλήματα και δεν ξέρουμε γιατί αυτή η εμμονή της Κυβέρνησης να προχωρήσει στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου, το οποίο δεν συνεισφέρει τίποτε, δεν θα λύσει τίποτε. Θα έρθει η ίδια μετά από λίγο με τροπολογίες να μαζέψει τα ασυμμάζευτα, αλλά τότε θα είναι αργά. Θα είμαστε επιμηθείς, δεν θα έχουμε προλάβει να δώσετε τις σωστές και τις αναγκαίες λύσεις.

Στα άρθρα 18, 19, 20, 21 και 22 εξοπλίζετε με μεγάλες αρμοδιότητες, με μεγάλες δυνατότητες που δεν έχουν ούτε οι επιτροπές του καθορισμού του αιγιαλού, τις επιτροπές που έχουν τη διοίκηση των λιμένων, τις λιμενικές επιτροπές. Έχουμε τα εξής δεδομένα, τα οποία μας προβληματίζουν και μας κάνουν με μεγάλη επιφύλαξη να προσεγγίζουμε αυτές τις διατάξεις.

Κατ' αρχήν δεν εισάγετε –και αυτό θα περιμέναμε από ένα τέτοιο νομοσχέδιο– αρχές και κανόνες που θα έπρεπε να είναι σεβαστές απ' όλους, και θα ήταν και αποδεκτές προκειμένου με δικαιοσύνη και με ισοτιμία να δίνονται λύσεις στα διάφορα ζητήματα. Λείπουν και τα βασικά. Δεν ξέρουμε ακόμη σε πόσους λιμένες αναφερόμεθα. Είναι οι λιμένες, οι δεδομένοι,

πρώτης, δεύτερης, τρίτης τάξεως ή είναι και το δεδομένο των οποίων ιδιωτικών λιμένων ή μαρινών που μπορούν να πολλαπλασιάσουν τον αριθμό και των λιμένων, αλλά και των χερσαίων ζωνών;

Οι επιτροπές διοίκησης του λιμένος: Ο οικείος φορέας διοίκησης έχει δικαίωμα να προσδιορίζει τα όρια της χερσαίας ζώνης εξοπλιζόμενος με τη δυνατότητα και αυθαίρετης κρίσης, θα έλεγε κανείς. Αυτό το δικαίωμα δίνουν οι διατάξεις του νομοσχεδίου, να προσδιορίζει δηλαδή τη χρήση γης κατά ένα πρωθύστερο που λειτουργεί και εδώ χωρίς να έχει προηγηθεί ο χωροταξικός σχεδιασμός. Ο οικείος φορέας διοίκησης θα μπορεί να προσδιορίζει τις χρήσεις γης, θα μπορεί να διατάσσει την περίφραξη μεγάλου μέρους παραλιακών πόλεων και με όλες αυτές τις δυνατότητες εμείς το εξοπλίζουμε.

Έτσι λοιπόν –το ξαναλέω– χωρίς την ύπαρξη αρχών, κανόνων, διαδικασιών, που θα έπρεπε να θεσμοθετηθούν, ο εξοπλισμός με τέτοια δικαιώματα, με τέτοιες αρμοδιότητες, με τέτοιες φοβερές δυνατότητες των οικείων φορέων διοίκησης, όπως τους λέτε με πολύ λεπτή, σικ αναφορά, είναι ιδιαζόντως επικίνδυνος δεδομένου ότι και η οικονομική ύλη που θα κινηθεί γύρω απ' αυτές τις καταστάσεις είναι ανυπολόγιστη.

Στο άρθρο 19 συγκεκριμένα: Η παράγραφος 2 επιτρέπει την επέκταση της χερσαίας ζώνης και τουριστικού ακόμα λιμένα, όπου αυτή θεωρηθεί ανεπαρκής σήμερα, εις βάρος και του συγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου πόλης.

Η παράγραφος 5 του άρθρου 19 επιτρέπει την περίφραξη ολοκληρωτή ή μέρους της χερσαίας ζώνης καταργώντας τον κοινόχρηστο χαρακτήρα του αιγιαλού και της παραλίας σε αντίθεση με το άρθρο 5 παράγραφος 1 του Συντάγματος.

Στο άρθρο 21: Είναι σκανδαλωδώς αντισυνταγματική διάταξη, γιατί προβλέπει ότι το όριο, οι χρήσεις γης και εν γένει σχέδιο ανάπτυξης της χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης του λιμένα καθορίζεται με απόφαση του οικείου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης του λιμένα. Αναφέρθηκε και πιο πριν. Ο εν λόγω φορέας δεν ορίζεται όπως θα έπρεπε από το νόμο, αλλά βάσει των πραγματικών δεδομένων μπορεί να είναι και ιδιωτικός φορέας. Ο ιδιοκτήτης του λιμανιού, παραδείγματος χάρι. Θα μπορεί να περιφράσσει κατά το δοκούν χωρίς να δίνει λόγο σε κανέναν και όπως είπαμε να παραβιάζει ακόμα και συγκεκριμένο σχέδιο πόλης και να δημιουργεί κράτος εν κράτει στην κυριολεξία.

Ο εν λόγω λοιπόν φορέας μπορεί να είναι και ιδιωτικός, δεν ορίζεται, επομένως η διάταξη αυτή έρχεται σε ευθεία αντίθεση με την παράγραφο 2 του άρθρου 24 του Συντάγματος, η οποία αναθέτει το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό στο κράτος και μόνο. Είναι μια διάταξη που αν θέλει η κυβερνητική Πλειοψηφία να την ψηφίσει, εμείς δεν έχουμε λόγο ούτε ρόλο, αλλά δεν μπορεί να σταθεί με τίποτα. Θα δημιουργήσει προβλήματα και θα πέσει με την πρώτη επαφή με το νόμο και με το Σύνταγμα.

Η παράγραφος 2 μάλιστα του άρθρου 21 προβλέπει ότι η σχετική απόφαση του φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης του λιμένα εγκρίνεται από το γενικό γραμματέα της περιφέρειας και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Δεν παρέχεται καμία εγγύηση και αυτή η διάταξη, όπως είπαμε, ανοίγει τους ασκούς του Αιόλου. Και με δεδομένο το τεράστιο μήκος ακτών –δεκαπέντε χιλιάδες χιλιόμετρα– και τα τρεις χιλιάδες νησιά αντιλαμβάνεστε ότι η Ελλάδα πωλείται μ' αυτήν τη διάταξη και μάλιστα από όργανο, το οποίο και κανόνες λειτουργίας δεν έχει και δεν το ξέρουμε. Δεν ξέρουμε αν θα είναι ιδιωτικός ή δημόσιος φορέας. Ξέρουμε μόνο ότι αν εγείρει εξουσία να λειτουργήσει.

Για το καθεστώς Δωδεκανήσου οι συνάδελφοι έθεσαν με επιχειρήματα ζητήματα που αφορούν στην άρση των δουλειών που υπάρχουν από την εποχή της ιταλικής κατοχής προκειμένου να λυθούν ζητήματα που αφορούν στην κοινωνία της περιοχής και θα έπρεπε να ληφθεί μέριμνα και η Κυβέρνηση να προσέξει τα επιχειρήματα που ακούστηκαν.

Στο άρθρο 27: Το άρθρο 27 αφαιρεί τη δυνατότητα που είχαν οι ιδιοκτήτες αυθαίρετων κτισμάτων ή πάσης φύσεως κτισμάτων, κατασκευασμάτων στον αιγιαλό και στην παραλία να

χρησιμοποιούν καταχρηστικά το νόμο, να επιτυγχάνουν διαδοχικές αναστολές και ουσιαστικά να τον αφοπλίζουν χρησιμοποιώντας αυτού του είδους τα νομικά τεχνάσματα.

Αναμφίβολα είναι θετική αλλά δεν αρκεί μόνο αυτή προκειμένου να επιτευχθεί η προστασία του αιγιαλού. Χρειάζεται συγκεκριμένη πολιτική βούληση, χρειάζεται εξοπλισμός, χρειάζονται υποδομές, χρειάζεται να υπάρξει η απόφαση επιτέλους να μπουν κάποια πράγματα στη θέση τους. Μόνο με την άρση του δικαιώματος της αναστολής απλώς ενδεχομένως δυσκολεύουμε κάποια σκηνικά που στήνονται κατά διαστήματα μόνο για τις ανάγκες της τηλεθέασης και όχι για την ουσία. Καλή είναι όπως είπαμε αυτή η διάταξη και μόνο που αφαιρεί, αλλά ...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Υπάρχει, όμως, η παράγραφος 9, η οποία την ανατρέπει.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, αμέσως εκεί θέλω να πάω.

Δεν είναι, λοιπόν, αρκετή όπως είπε και ο κύριος Πρόεδρος.

Η παράγραφος 7 λέει: Τα χωρίς άδεια ή καθ' υπέρβαση της αδειάς έργα, κατασκευές... κλπ. Εξαιρούνται από τις όποιες συνέπειες κτίσματα και κατασκευάσματα που τελούν υπό την προστασία του Υπουργείου Πολιτισμού. Η φράση «υπό την προστασία του Υπουργείου Πολιτισμού» δεν είναι η σωστή και δεν κάνει τη δουλειά της. Εάν πρόκειται για κάποιο κτίσμα, για κάποιο μνημείο που αφορά την ιστορία μας και την πολιτιστική μας κληρονομιά, ναι. Η προστασία, όμως, του Υπουργείου Πολιτισμού μπορεί να αναφέρεται ενδεχομένως και σε ένα νεόκτιστο κατασκεύασμα. Μπορεί το Υπουργείο Πολιτισμού να δώσει την προστασία του και σε ένα από τα γνωστά πολιτιστικά κέντρα της παραλίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν είναι νομικός όρος.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ακριβώς, κύριε Πρόεδρε.

Παρέχει το κράτος προστασία;

Ας υπάρξει, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, καλύτερη διατύπωση. Κτίσματα, μνημεία που υπάγονται στη μέριμνα, στη φροντίδα του Υπουργείου Πολιτισμού, ναι. Ο Υπουργός θα παρέχει προστασία; Ολισθηρή διάταξη. Να αλλάξει η διατύπωση.

Θα έρθω τώρα στην παράγραφο 9 του άρθρου 27 που είναι δυναμίτης. Αποτελεί παράθυρο για τακτοποιήσεις, για νομιμοποιήσεις, για εξαίρεσεις από το νόμο. Ξεκινάμε δηλαδή με την πανηγυρική διατύπωση ότι εξοπλίζουμε την πολιτεία με τη δυνατότητα να εφαρμόσει το νόμο και από την άλλη μεριά ανοίγουμε πόρτες και παράθυρα για να εξαιρέσουμε και να βολέψουμε αυτούς που θέλουμε.

Η παράγραφος 9 είναι πρωτοφανής, γιατί προβλέπει αναδρομικό έλεγχο νομιμότητας. Θα κριθεί δηλαδή αναδρομικά αν ποτέ υπήρχε νομιμότητα και θα υπάρξει εκ των υστέρων νομιμοποίηση. Είναι διάταξη απαράδεκτη, παράθυρο για ρουσφετολογία, για πολιτικές συναλλαγές και για οτιδήποτε άλλο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Και η προθεσμία των τριών μηνών είναι τερατώδης. Να βουλευτούν μερικοί υμέτεροι.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ακριβώς.

Κάνετε δηλαδή ένα μερεμέτι και κλείνετε ένα φινιστρίνι όσον αφορά τους παρανομούντες και ανοίγετε τετράφυλλη πόρτα γι' αυτούς που θέλετε εσείς και γι' αυτούς που θα επιλέξετε εσείς να υπηρετήσετε και να τακτοποιήσετε.

Η παράγραφος 9 του άρθρου 27 είναι απαράδεκτη και πρέπει να αποσυρθεί. Δεν μπορεί να ψηφιστεί τέτοια διάταξη. Ας την δουν οι συνάδελφοι της Συμπόλιτευσης που είναι παρόντες για να δουν αν συνάδει με τη συνείδησή τους. Προβλήματα θα δημιουργήσει.

Άρθρο 29, διοικητικές και ποινικές κυρώσεις. Αυξάνετε το ελάχιστο της ποινής. Σε επίπεδο διακηρυκτικό θεωρείτε ότι είναι αυστηρότερος ο νόμος. Με τις δυνατότητες που έχει ο δικαστής να επιμετρήσει την ποινή, στα ίδια φθάνουμε. Υπήρχε και αυστηρότερος νόμος, ο 2344, ο οποίος προέβλεπε να μεν ελάχιστο τρεις μήνες αντί για ένα χρόνο που προβλέπει τώρα - ο δικαστής δεν δεσμεύεται όπως είπαμε να βάλει και δεκαπέντε μέρες φυλακή, αν κρίνει ότι υπάρχουν ελαφρυντικά- αλλά

προέβλεπε αδυναμία να χορηγηθεί αναστολή από το δικαστήριο και να μετατραπεί η ποινή. Ήταν δρακόντεια η προηγούμενη διάταξη. Δεν μπορούμε να πούμε ότι δεν λειτουργήσει, αλλά, εν πάση περιπτώσει, δεν έφερε το επιθυμητό αποτέλεσμα. Τα προβλήματα υπάρχουν.

Αυτή η διάταξη, λοιπόν, δεν είναι αυστηρότερη από την προηγούμενη. Επομένως μόνο σε διακηρυκτικό επίπεδο μπορεί να θεωρηθεί ότι έχει κάποια αξία.

Η θέση μας είναι ότι δεν αρκούν οι ποινικές κυρώσεις, όταν δεν συνοδεύονται από υποστηρικτικό πλέγμα μέτρων και σαφή πολιτική βούληση. Τι να τον κάνεις το νόμο όταν είναι μόνος του; Χρειάζεται, λοιπόν, πλέγμα μέτρων, υποδομές, χορήγηση δυνατότητας υλοποίησης των αποφάσεων (πρωτοκόλλων, διοικητικής αποβολής, κατεδάφισης κλπ.) και σαφή πολιτική βούληση για να τελειώνουμε κάποια στιγμή με αυτήν την πληγή των φραγμένων παραλιών, των οικοδομημένων ακτών, πράγμα που δεν έχει δείξει η Κυβέρνηση μέχρι στιγμής ότι έχει αποφασίσει να το κάνει.

Το άρθρο 30 που αφορά στην εγκατάσταση υδατοκαλλιεργειών, ουσιαστικά μεταφέρει σε κείμενο νόμου διάταξη μιας κοινής υπουργικής απόφασης, της 43511/86. Εκεί προβλέπεται σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Πολιτισμού προκειμένου για υδατοκαλλιέργειες. Είναι θετική διάταξη, μολοντί είναι άνευ κυρώσεως. Θα έπρεπε να υπάρχει μινεία κυρώσεων εάν θα θέλαμε να είναι τέλεια η διάταξη, γιατί φοβάμαι ότι θα μείνει γράμμα κενό περιεχομένου έτσι όπως είναι.

Το άρθρο 32 αφορά παλαιό αιγιαλό σε περιοχές που κηρύσσονται υπό κτηματογράφηση. Είδατε την αγωνία των αναδόχων του Κτηματολογίου, ανθρώπων που δουλεύουν με το Κτηματολόγιο, ότι αυτή η ρύθμιση η οποία γίνεται προφανώς χωρίς συνεννόηση και χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η υπόθεση του Κτηματολογίου, μόνο προβλήματα θα δημιουργήσει. Θα τινάξει στον αέρα το Κτηματολόγιο. Ήταν στραβό το κλίμα, έχουμε και τις συνέπειες από εδώ και πέρα, εκτός αν η Κυβέρνηση, μετά το «Βατερλό» της υπόθεσης του Κτηματολογίου -δεν ωραιοποιήθηκε παρά τις όποιες προπαγανδιστικές παρεμβάσεις του κ. Κωλιώτη, του πάλαι ποτέ Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ- αναζητεί επιχειρήματα στις δυσκολίες που βάζετε με το άρθρο 32 για την παραπέρα κακή συνέχεια, όπως προβλέπεται.

Επομένως προβλήματα δημιουργεί και δεν λύνει προβλήματα. Στο κάτω-κάτω πώς να λύσει προβλήματα, όταν λειτουργείτε μόνιμα σε αυτό το περιεργο πρωθύστερο; Αντί να ξεκινήσετε από το οικόπεδο και να οικοδομήσετε, ξεκινάτε από τα κεραμίδια και δεν ξέρετε πού είναι το οικόπεδο. Δεν έχετε χωροταξικό σχεδιασμό, δεν έχετε κτηματολόγιο, δεν έχετε δασολόγιο και προσπαθείτε να προσδιορίσετε αιγιαλό και παραλία. Δεν θα έχουμε θετικά αποτελέσματα. Μάλιστα θα είναι τα αντίθετα από τα επιδιωκόμενα.

Το άρθρο 33 λύνει κάποια θέματα απαλλοτριώσεων.

Επιφυλάσσομαι να πω περισσότερα στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Εμπορικής Ναυτιλίας και Εξωτερικών κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Κύρωση της 180 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας για τις ώρες εργασίας των ναυτικών και την επάνδρωση των πλοίων και του πρωτοκόλλου 1996 στη σύμβαση περί ελαχίστων επιπέδων ασφάλειας των εμπορικών πλοίων 1976».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κα Λιάνα Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ίσως ήταν σύμπτωση, ακολουθώ τις αναγγελίες για το νομοσχέδιο που μόλις τώρα αναφέρατε.

Αναρωτιέμαι, κύριε Υπουργέ, σε ένα πλέγμα λιμένων ιδιωτικών στην πραγματικότητα, σε ένα πλέγμα λιμένων, το οποίο θα καθορίζει συμφέροντα, έστω και μεικτά, αλλά χωρίς προδιαγραφές, χωρίς τις απαιτούμενες περιβαλλοντικές μελέτες και χωρίς την υποχρεωτική υποβολή μελετών ακόμη και για τα μελλοντικά έργα των λιμένων -κύριε Πρόεδρε,

ειλικρινά μου γεννήθηκε μία απορία από τη σύμπτωση αυτή- εάν διαβάοντας πολύ προσεκτικά τα άρθρα από 18 έως 25, συμπεριλαμβανομένου και του 28, έχουμε συνειδητοποιήσει ότι αύριο το πρωί ενδεχομένως ένας ιδιοκτήτης πλέον, φορέας, νομοθέτης, οριοθέτης, χωροτάκτης, εκμεταλλευτής, σχεδιαστής, αρχιτεκτονικός ρυθμιστής και περιβαλλοντικός παρεμβαίνων ιδιοκτήτης λιμανιού θα έχει ενδεχομένως αυτήν τη δυνατότητα.

Αυτό το λέω για τους συναδέλφους που σήμερα ψήφισαν τη μεταλλαγή του «Αττίλα» κατά Πάγκαλο σε «περιστέρι της ειρήνης». Είναι παράξενο! Χρειάστηκε ένα Σαββατοκύριακο και μετατράπηκε ένα νομοσχέδιο από «Αττίλας» εναντίον των συμφερόντων της χώρας, αυτομάτως, διά ονομαστικής ψηφοφορίας, στο «περιστέρι της ειρήνης». Μακάρι να συνέβαινε για τον πραγματικό Αττίλα κάτι τέτοιο.

Εδώ όμως πολύ φοβούμαι ότι απέχουμε. Σκεφθείτε τι θα συμβεί όταν ο ιδιώτης ο οποίος θα καθορίζει όσα καθορίζει στη ζώνη λιμένα και στη χερσαία, θα έχει τη δυνατότητα σε ένα πλέγμα λιμένων να κουβαλάει και काराबिές από πορτοκεφορτωτές ή εργαζόμενους διότι δι' αυτών θα πείπει το κόστος. Γαλέρες συνάδελφοι! Γαλέρες δουλειάς στα λιμάνια θα τις βρούμε ως νόμιμο φορτίο εξυπηρέτησης των λιμένων με αυτό το νομοσχέδιο. Όσο και αν φαίνεται παράξενο, όσο και αν μη αναφέρεται ρητά εδώ.

Με τα άρθρα 18 έως 23 έχουμε μια επιχείρηση καθορισμού θαλάσσιας και χερσαίας ζώνης λιμένα, στον οποίο βεβαίως δεν αποκλείονται και οι μαρίνες, τα ιδιωτικά λιμάνια. Αναρωτιέμαι: Τα συναρμόδια Υπουργεία έχουν συνειδητοποιήσει ότι στην πραγματικότητα καταστρατηγείται ο χωροταξικός σχεδιασμός και η διαδικασία προέγκρισης και χωροθέτησης; Έχουμε συνειδητοποιήσει ότι τα λιμάνια δεν μπορεί παρά να είναι προϊόν εθνικού συγκεκριμένου σχεδιασμού. Η έννοια λιμάνι δεν είναι μια απλή χρήση γης θαλασσίας ζώνης ή χερσαίας ζώνης η οποία να αποφασίζεται με διαδικασίες απολύτως ιδιωτικών κριτηρίων. Κύριε Πρόεδρε, ένας ιδιώτης δεν πρόκειται ποτέ να φτιάξει ένα λιμάνι, γιατί με αυτό θέλει να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα της χώρας, να το εντάξει σε ένα γενικό σχεδιασμό. Δεν είναι δουλειά ενός επιχειρηματία που θέλει αύριο το πρωί να φτιάξει λιμάνι. Κέρδος θέλει να βγάλει, στο καλύτερο σημείο, με την καλύτερη πρόσβαση, με αναγκαστικές απαλλοτριώσεις τις οποίες θα φορτώνεται το δημόσιο. Υπέρ του δημοσίου θα φτιάξει μία δουλειά. Και αυτή είναι η δουλειά την οποία πρέπει να συντηρήσει. Μπορεί ως βασική θεωρητική αρχή να μην είναι αρνητική. Η έννοια όμως λιμάνι είναι στρατηγικής σημασίας. Είναι δυνατόν να παραχωρούνται σε αυτούς τους μικτούς φορείς -το είπα και στην επιτροπή- δυνατότητες στην πραγματικότητα να νομοθετούν μετά από συνεννόηση ενδεχομένως αγαθών προθέσεων και να παίρνουν και την υπογραφή του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας και δι' αυτού να δημοσιεύεται στην εφημερίδα της Κυβέρνησης; Για λιμάνι μιλάμε. Η έννοια του λιμανιού δεν είναι κάτι το οποίο αρέσκειται κάποιος να περιγράφει στις ταινίες ή στις θεωρίες.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 19 καθορίζονται στη χερσαία ζώνη λιμένα ο φορέας του λιμανιού ο οποίος μπορεί να επιφέρει τροποποίηση στα ήδη εγκεκριμένα ρυμοτομικά σχέδια. Ποιος θα ρυμοτομεί λοιπόν; Μπορεί ο φορέας του λιμανιού να επιφέρει; Μπορεί. Άρα θα την επιφέρει. Άρα θα ρυμοτομεί. Με το σύνολο το πλέγμα των ενδεχομένων καταπλεούρων και μη επιπτώσεων αυτών των άρθρων, θα έχουμε μικρά λιμανιάτικα «Βατικανά». Μικρά λιμάνια τύπου Βατικανό, ενδεχομένως και μεγάλα ή και τεράστια. Θα δούμε και φαινόμενα απαλλοτριώσεων ιδιωτικών ιδιοκτησιών στο χώρο επεκτάσεως των λιμανιών. Και εκεί θα δείτε πόσο καταπληκτικά θα λύνονται οι διαφορές για να αναγκαστικές απαλλοτριώσεις υπέρ του δημοσίου. Και ποιος θα τα καταβάλει; Το κόστος θα το καταβάλει το κράτος. Ποιος είναι το κράτος; Εμείς είμαστε το κράτος. Σε κάποιον θα κοστίζει όλο αυτό.

Διάβασα πολύ προσεκτικά την έκθεση στο τέλος του τυπωμένου νομοσχεδίου και σ' αλήθεια στα σημαντικότερα των ζητημάτων είναι απρόβλεπτο το κόστος. Απρόβλεπτο. Το

μόνο ικανό να προβλεφθεί κόστος είναι από τον εγκεκριμένο προϋπολογισμό των ΟΤΑ, η καταβολή του μεριδίου της συνεισφοράς των δήμων και των κοινοτήτων στο ύψος της απαλλοτριώσεως. Ξέρετε εσείς πάρα πολλούς δήμους που είναι σε θέση με τους προϋπολογισμούς τους να αναλάβουν και κόσμη προσδοκώντας την μείζονα ωφέλεια ενδεχομένως από την αξιοποίηση μιας παραλίας, από την αξιοποίηση της δημιουργίας ενός λιμανιού; Ειλικρινώς απορώ και κάθε αράδα που διαβάζω τον Αττίλα τον βρίσκω μπροστά μου. Εγώ εξακολουθώ να τον βρίσκω μπροστά μου όπως και το Κ.Κ.Ε. Ο κ. Πάγκαλος τον έχασε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Στο άρθρο 21, στην παράγραφο 1, ο φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα με απόφασή του καθορίζει όρια χρήσης γης, σχέδια ανάπτυξης της ζώνης λιμένα χωρίς να είναι υποχρεωτική η γνώμη των συναρμοδίων Υπουργών.

Σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 θα μπορεί να προβαίνει σε αναγκαστικές απαλλοτριώσεις ο ιδιώτης φορέας σαν να πρόκειται για εθνικό έργο. Πολύ φοβάμαι ότι με τα άρθρα 18 έως 25 και με το 28 θα αποκτήσουμε και μια καινούρια επαγγελματική τάξη των επιχειρηματιών λιμανιών. Η Ελλάδα θα γεμίσει μαρίνες με τον ίδιο τρόπο που σε ένα δρόμο ανοίγει μια ταβέρνα και μετά όλος ο δρόμος γεμίζει ταβέρνες. Η έννοια των ανταλλαγμάτων που εμφολούμε στο άρθρο 24 με βάση το οποίο ο φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα θα παραχωρεί τη χρήση χώρων που βρίσκονται μέσα στη ζώνη λιμένα θα περιλαμβάνει και την ενοίκιαση σε τρίτους.

Όταν παραχωρείς έργο εθνικού σχεδιασμού που είναι η κατασκευή των λιμένων προεξοφλεί κανένας ότι υπάρχει περίπτωση να διαφωνήσουν μεταξύ τους οι Υπουργοί για τις μελλοντικές χρήσεις;

Εδώ έχουμε ακραίες νομοθετικές παρεμβάσεις. Κάντε μου τη χάρη να συμβουλευτείτε το «Συνήγορο του Πολίτη», ο οποίος έχει εκφράσει δημοσίως την αγωνία του για τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις και για τη μη εναρμόνιση της διοίκησης με τις επιταγές της νομοθεσίας στη έκθεσή του, του Οκτωβρίου του 2001. Σήμερα θα βρείτε και πάρα πολλά δημοσιεύματα για μια περίπτωση στη Κεφαλονιά. Δι' αυτής εκφράζονται τρομακτικές επιφυλάξεις για τα ίδια και χειρότερα που μπορούν να γίνουν με βάση το προψηφισθέν άρθρο 7. Φανταστείτε τι έχει να γίνει σε επίπεδο λιμένων.

Είναι προφανές ότι έχει εισπρακτικό χαρακτήρα. Αν δεν κατανοήσουμε ότι με την απόφαση δημιουργίας και επέκτασης λιμένων δεν διασφαλίζουμε τη δυνατότητα μιας περιοχής να δεχθεί λιμάνι, απορώ πώς θα περάσουμε σε λεπτομέρειες ή σε τροποποιήσεις. Δεν βρίσκει κανένας πουθενά οριοθέτηση που να είναι υποχρεωτική, να έχει προηγηθεί μελέτη που να περιέχει φόρους, κίνηση πλοίων, επιβατικού κοινού, οχημάτων, εμπορευμάτων και προβολή αυτών. Visibility studies, το λένε οι αγγλόφωνοι φίλοι μας όταν πρόκειται για οικονομικά. Εδώ όμως πρόκειται για προβολή στο περιβάλλον. Χρειάζονται ειδικές περιβαλλοντικές μελέτες και για τα έργα που θα γίνουν στο μέλλον σε χρονικό ορίζοντα που θα επιτρέπει μια συνολική αντιμετώπιση της έννοιας λιμάνι.

Για παράδειγμα προβλέπονται δρόμοι που να χωρίζουν το λιμάνι από την οικιστική περιοχή; Δεν προβλέπονται. Έτσι τίθεται σε κίνδυνο πας εισερχόμενος ή εξερχόμενος από το λιμάνι. Φτιάχνουμε καινούργια, λιμάνια με πρότυπα τα ήδη υπάρχοντα;

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 27. Εδώ έχουμε έναν κυριολεκτικά κατακερματισμό αρμοδιοτήτων όσον αφορά την κατεδάφιση. Σε πρώτη ανάγνωση το άρθρο μοιάζει αγαθό και άριστο, διότι λέει ότι θα καταδαφίζονται όλα τα κτίσματα που βρίσκονται στον αιγιαλό και στην παραλία μετά τη συντέλεση της απαλλοτριώσεως ανεξάρτητα από το χρόνο της ανέγερσής τους ή από το εάν κατοικούνται.

Ωραίο ακούγεται. Πολύ ωραίο ακούγεται! Μόλις πάμε στην παράγραφο 9 αντιλαμβανόμαστε ότι βρισκόμαστε μπροστά στη δυνατότητα νομιμοποίησης παντός κτήματος ορατών τε δε και αοράτων κτημάτων, νομίμων τε και παρανόμων,

επιβαρυντικών για τη ζωή, το περιβάλλον, το οικοσύστημα, το λιμάνι, την περιοχή, την κοινωνική ζωή. Τα νομιμοποιούμε σε χρόνο πριν από τη δημοσίευση του παρόντος νομοσχεδίου. Πού θα πάμε; Μα, είναι γνωστό το αξίωμα ότι νόμοι γίνονται για τους ξύπνιους κατέχοντες και έχοντες τη δυνατότητα την οικονομική και την προσληπτική κατάλληλων επιστημόνων να ανακαλύψουν ιστορικούς διατηρητέους ρόλους για το παράνομο βιομηχανικό συγκρότημα εγκαταληφθέν δεν ξέρω πότε. Και θα το δούμε να μετατρέπεται σε κάτι άλλο. Αν δε, υπάρχει και λιμανάκι γύρω γύρω -και καθορίζεται και η χρήση γης το ευκολότερο των πραγμάτων είναι αυτό. Τα πάντα θα νομιμοποιηθούν. Ας έμπαινε τουλάχιστον μια -είναι από τις σπάνιες φορές που θα με ακούσετε να σας προτείνω- ημερομηνία που να λείει προ το νόμου του '40 για να πάμε στους οικισμούς του '23. Μόνο αυτά να μπορούν να νομιμοποιηθούν κάτω από εξαιρετικές περιστάσεις.

Να σας πω και κάτι; Είναι αποδεκτές περιστάσεις, μια ιστορική ταβέρνα παραλιακή από την οποία μπορεί να έχει περάσει η ζωή ιστορία του τόπου τα τελευταία ογδόντα χρόνια και να έχει ένα βαρύ φόρτο και να είναι ένα μικρό ταβερνάκι γραφικό σαν και χιλιάδες άλλα που κτίστηκαν για να αντικατασταθούν από διάφορα ταχυφαγεία της συμφοράς, να πούμε να κάνετε μια παρέκκλιση και να την κρατήσετε. Αλλά με αυτήν την εντελώς γενναϊόδωρη και πλατιά αντίληψη της παραγράφου 9 του άρθρου, καταστρατηγείται ολόκληρο το άρθρο.

Έχουμε κατ'αρχήν και τους μηχανισμούς στις ντόπιες περιοχές, στις ντόπιες πολεοδομίες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται και νομίζω ότι γίνονται απολύτως κατανοητή, δεν έχω καμία όρεξη να εκτοξεύω εδώ ύβρεις ή υποψίες. Έχουμε μηχανισμό παρακολούθησης των ιδιωτικών ανθηρών συμφερόντων που θα γεννηθούν απ' όλα αυτά είτε υπό το πρόσχημα της νομιμοποίησης είτε υπό το πρόσχημα της αξιοποίησης των λιμανιών σε μήκος ακτών δεκαπέντε χιλιάδων χιλιομέτρων; Δεν έχουμε.

Τέλος, στο 34 στην παράγραφο 1 επιτρέπεται το κτίσιμο εκτός σχεδίου σε απόσταση πενήντα μέτρα από το όριο του αιγιαλού αντί για τα εκατό μέτρα. Μιλάτε για ειδικό καθεστώς δόμησης, δηλαδή και σε ζώνες οικιστικού ελέγχου. Η χώρα έχει ζήσει τέτοιου είδους ιδιωτικές πολεοδομίες και στην πραγματικότητα μόλις μπουν μέσα οι βιομηχανικοί ή οι άλλοι σκοποί τινάζεστε στον αέρα και αυτά τα πενήντα μέτρα.

Σε μια χώρα η οποία πολιτικά κακά τα ψέματα εδώ και είκοσι, εικοσιπέντε χρόνια, από τη Μεταπολίτευση και μετά, έχει συστηματικά και επί της ουσίας αποβιομηχανοποιηθεί, τι λατρεία είναι αυτή στην αξιοποίηση κάθε βιομηχανικού συμφέροντος; Ο αιγιαλός, η παραλία για κάθε βιομηχανικό ή άλλο σκοπό; Προς τι και γιατί;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, δεν θα καθυστερήσω. Και αν χρειαστώ, ίσως χρειαστώ λιγότερο από μισό λεπτό.

Σας είχαμε επισημάνει από τις πρώτες πρώτες τοποθετήσεις επί της αρχής και από την αναλυτική συζήτηση στην επιτροπή ότι αν δεν προσδιοριστούν όχι μόνο οι χρήσεις εκ των προτέρων οι επιτρεπόμενες, ειδικά στα λιμάνια και στον αιγιαλό, αν δεν προκαθοριστούν οι μέθοδοι κατασκευής έργων και παρέμβαση σε ευαίσθητο έδαφος, σε ευαίσθητη θάλασσα που συναντάται με το έδαφος ή νερό λίμνης ή ποταμί, δεν είναι με απόλυτη σαφήνεια προσδιορισμένα δεν είναι οι φορείς απλοί και περιορισμοί τόσο αυστηροί, ώστε να είναι κατανοητοί. Για παράδειγμα εφόσον κατακερματίζετε τις αρχές στην κατεδάφιση απορώ γιατί όχι; Ο έφορος δεν μπορούσε; Δεν στέλνει την τελική αν θέλετε εidoποίηση το πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής δηλαδή; Δεν μπορούσε ο έφορος να το κάνει αυτό να γίνεται με έναν απλό τρόπο; Να υπάρχει η δυνατότητα να αντιμετωπιστεί από περισσότερους φορείς αλλά με πολύ ξεκαθαρισμένους κανόνες παιχνιδιού.

Πολύ φοβάμαι ότι, καθώς έχει συμπεριλάβει και την προστασία των ξένων κεφαλαίων, σε περίπτωση που δεήσουν να έρθουν να αγοράσουν ό,τι απέμεινε, το ό,τι απέμεινε είναι

λίγο, το ξέρετε. Μιλάμε πολλές φορές για δεκαπέντε χιλιάδες χιλιόμετρα ακτών ωσάν να είναι όλες αξιοποιήσιμες, ωσάν να είναι όλες προσβάσιμες, ωσάν να είναι όλες ακριβές από τη φύση και πολύ φθηνές στην παροχή σε κάποιον ξένο, σε κάποιον τρίτο, σε κάποιον ιδιώτη. Δεν είναι -και το ξέρετε- όλες έτσι. Άρα, μιλάμε για δεκαπέντε χιλιάδες χιλιόμετρα ακτών και δεν λαμβάνουμε υπόψη μας ότι η έγνοια μας, ο πόνος μας και η νομοθετική μας δυνατότητα θα ήταν να προστατεύσουμε αυτές από τις δεκαπέντε χιλιάδες χιλιόμετρα ακτές, που είναι αυτό που λέμε περιουσία. Δεν είναι όλες, μην υποκρινόμαστε. Και δεν θα πάει κανένας να κάνει βιομηχανική κατασκευή ή λιμάνι στην απόμακρη, μακριά από οποιοδήποτε διακομετακομιστικό κέντρο ή συγκοινωνιακό κόμβο, μακριά από κατοικημένη περιοχή -βραχώδη, γοητευτική παραλία, πολύ ωραία για να τη φωτογραφίζει και να τη δείχνει ο ΕΟΤ στο εξωτερικό- δεν θα πάει εκεί στα βράχια να κάνει λιμάνι, ούτε θα κάνει ειδικές κατασκευές για να πείτε ότι του παραχωρούμε όλα αυτά τα προνόμια αυτού του εκπληκτικού εθνικού ευεργέτη που θα λέγεται ιδιώτης που θέλει να κατασκευάσει λιμάνια.

Για όλους αυτούς τους λόγους καταψηφίζουμε, κύριε Πρόεδρε, το νομοσχέδιο και στο τμήμα των άρθρων που συζητάμε σήμερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κα Ξηροτύρη - Αικατερινάρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αφού τελικά προχωρήσαμε με μία συνοπτική ονομαστική ψηφοφορία για όλα τα πρώτα άρθρα, ψηφίσθηκε έτσι από πολλούς Βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος ακόμη και το άρθρο 16, την παραχώρηση των βραχονησίδων, για το οποίο είχαν αντιδράσει έντονα. Προχωράμε τώρα στα θέματα των λιμένων. Εδώ ενός κακού μύρια έπονται. Και το κακό είναι το εξής. Ήδη οι λιμένες μας ιδιωτικοποιούνται, αποκτούν μεικτό χαρακτήρα και πολύ σύντομα θα αποκτήσουν καθαρά ιδιωτικό χαρακτήρα.

Είπαμε στην αρχή, στο άρθρο 1, των ορισμών ότι δημιουργούνται μεγάλα προβλήματα. Αν επιμένετε να μη διαχωρίζετε το φορέα της διοίκησης σε δημόσιο και ιδιωτικό φορέα, αυτά τα άρθρα που συζητάμε τώρα είναι απαράδεκτα και αντισυνταγματικά.

Κατ' αρχήν τι κάνετε; Δεν έχετε δώσει στον ορισμό της το χαρακτήρα, το καθεστώς της ζώνης ή της χερσαίας ζώνης λιμένα. Δεν το λέτε σαφώς, παρά μόνο στο άρθρο 22, δεν το λέτε από την αρχή ότι είναι δημόσια γη. Και αυτό δεν το λέτε σκοπίμως, για να έρθετε μετά να παραχωρήσετε τη χρήση της, την επέκτασή της, την περίφραξή της, το σχεδιασμό ανάπτυξης ακόμη και από έναν ιδιωτικό φορέα διαχείρισης.

Ξεκινάει, λοιπόν, το άρθρο 18 με τη ζώνη λιμένα χωρίς να δίνει το καθεστώς του δημόσιου χαρακτήρα κατά τον ορισμό της ζώνης λιμένα και την έννοια. Και έτσι σε κάθε παράκτια περιοχή λιμένα, όπως αρχίζει η παράγραφος 2, όπου συντρέχει λόγος -αν είναι δυνατόν εν γένει όπου συντρέχει λόγος! Ποιος λόγος;- δημιουργίας ή επέκτασης λιμένα καθορίζεται η έκταση ξηράς, θάλασσας κλπ. από το φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης.

Βέβαια υπάρχει και ένα πολύ παλιότερο κακό, το οποίο τώρα καυτηριάζει και η Νέα Δημοκρατία: η παντελής έλλειψη εθνικού χωροταξικού σχεδιασμού. Δηλαδή, και παλιά του κόσμου οι αυθαιρεσίες και οι καταστρατηγήσεις γινόντουσαν και τώρα βέβαια από το σοσιαλιστικό ΠΑΣΟΚ δεν έχουμε τίποτε σωστό σ' αυτήν την κατεύθυνση. Ό,τι είχε ξεκινήσει τα πρώτα του χρόνια στο Χωροταξικό και Πολεοδομικό σχεδιασμό και είχε φθάσει σε ένα σημείο ο αείμνηστος Τρίσης, εδώ τώρα όλα ξηλώνονται, όλα πάνε πίσω. Ποιος κάνει χωροταξικό σχεδιασμό σ' αυτήν τη χώρα; Το λέει το άρθρο 24 του Συντάγματος. Ποιος καθορίζει δηλαδή το λιμένα, την έκτασή του, την επέκτασή του κλπ;

Εδώ δε μιλάμε για μια δευτερεύουσα περιοχή ή οτιδήποτε άλλο. Εδώ μιλάμε για τους βασικούς δημόσιους φορείς και στρατηγικής σημασίας περιοχές της χώρας μας. Και, εν πάση περιπτώσει, αν αποφασίσετε να προχωρήσετε στην

ιδιωτικοποίηση και στην εκμετάλλευση από ιδιώτες αυτών των φορέων, αυτές τις διαδικασίες του σχεδιασμού, της παραχώρησης κλπ., αλλάζετε όλα τα άρθρα και αφήστε τις να τις κάνουν οι καθ' ύλην αρμόδιοι δημόσιοι φορείς τα Υπουργεία, όπως το Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας, το ΥΠΕΧΩΔΕ κ.ο.κ. Γιατί δεν το κάνετε αυτό; Τι σας πειράζει και δεν εφαρμόζετε το Σύνταγμα και τη Νομοθεσία της χώρας;

Προχωρούμε στο άρθρο 19: Η χερσαία ζώνη λιμένα αποτελείται από τον αιγιαλό και τους αναγκαίους συνεχόμενους παραλιακούς χώρους ...» Εδώ το διευκρινίζετε ακριβώς (για να μην παρεξηγήσει κανείς) ότι στον αιγιαλό περιλαμβάνονται και οι αναγκαίους συνεχόμενοι παραλιακοί χώροι κ.ο.κ. Ποιος τους έχεις, ποιος τους σχεδιάζει; Για μας ανεπιφύλακτα τους έχει το δημόσιο τους έχει και το δημόσιο τους διαχειρίζεται; Και «όπου υπάρχει συγκεκριμένο σχέδιο ρυμοτομίας» –η παράγραφος του άρθρου 2- «και η χερσαία ζώνη είναι ανεπαρκής για τις ανάγκες του λιμένα τότε αυτή μπορεί να επεκταθεί...» Από ποιον μπορεί να επεκταθεί; Με ποιες διαδικασίες; Δεν έχουμε νομοθεσία σ' αυτό το κράτος; Δεν έχουμε τρόπο δηλαδή με τον οποίο σχεδιάζουμε γι' αυτά τα βασικά θέματα;

Παράγραφος 3: «Στην αρμοδιότητα ενός φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα μπορεί να υπάγονται περισσότεροι του ενός λιμένες». Εδώ μπορούν να υπάγονται περισσότεροι του ενός λιμένες; Αν είναι ιδιωτικός αυτός ο λιμένας θα μπορέσει να πάρει και κάποιους άλλους λιμένες παρακείμενους κ.ο.κ.; Εγώ δεν την καταλαβαίνω αυτήν την παράγραφο, και πού θα οδηγήσει.

Η παράγραφος 5: «Επιτρέπεται με δαπάνες του αρμόδιου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα η περίφραξη ολόκληρης ή μέρους της χερσαίας ζώνης ...». Εδώ δηλαδή το θέμα της δαπάνης είναι, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ; Η πράξη είναι. Δηλαδή παίρνοντας απλώς την έγκριση του γενικού γραμματέα θα μπορεί αυτός ο φορέας να προχωράει στην πράξη της περίφραξης; Και πώς θα ελέγξει ο καθένας μας από δω τι γίνεται σε όλη αυτήν τη διαδικασία; Είναι δυνατόν δηλαδή να γίνεται περίφραξη του λιμένα; Και δεν μιλάμε για περίφραξη κάποιου χώρου προκειμένου να διαφυλαχθούν κάποια εμπορεύματα κλπ. Εδώ μπορεί να υπάρξει περίφραξη τέτοιου τύπου, που να πλήξει μέχρι και την εθνική ασφάλεια της χώρας. Και άντε εσείς να μπορείτε να καθορίσετε σε σχέση με το νόμο και με τις συμβάσεις που έχουν υπογράψει τα αρμόδια Υπουργεία με τον ιδιώτη, πώς θα εκμεταλλεύεται το λιμένα. Στη συνέχεια τι θα γίνει, μπορεί να κάνει κανείς σενάρια όχι μόνο επιστημονικής φαντασίας ούτε κινδυνολογίας αλλά ουσιαστικά σενάρια στο τι μπορεί να συμβεί από την παραχώρηση των λιμένων για τα στρατεύματα προς τις άλλες χώρες και τις επιδρομές, μέχρι την παραχώρηση για καθαρά ιδιωτικά συμφέροντα και τον αποκλεισμό των εθνικών συμφερόντων.

Το ίδιο πρόβλημα έχει το άρθρο 20

Και βέβαια το αποκορύφωμα είναι το άρθρο 21: «Το όριο, οι χρήσεις γης και το εν γένει σχέδιο ανάπτυξης της χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης λιμένα καθορίζεται με απόφαση του οικείου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας ... κλπ.». Και εδώ βέβαια καμιά αρχή από τον εθνικό χωροταξικό της χώρας, από τη γενική νομοθεσία για τις πολεοδομικές ρυθμίσεις, για τη ρυμοτομία, για όλα αυτά τα θέματα. Τίποτα. Πώς θα είναι αυτή η απόφαση; Από ποιες αρχές θα διέπεται αυτή η απόφαση;

Γιατί έντεχνα στο άρθρο 2 του νόμου εκείνα τα οποία πολύ σωστά προσθέσατε και βελτιώθηκε αυτό το άρθρο κατά κάποιον τρόπο αφορούσαν τον αιγιαλό και την παραλία δεν φαίνεται να ισχύουν για τη ζώνη λιμένα. Εκεί υπήρχε και το υπέρτατο δημόσιο συμφέρον και η προστασία του οικοσυστήματος και του περιβάλλοντος και ένα σωρό άλλα θέματα και πολλοί περιορισμοί. Εδώ όμως το άρθρο 2 δεν λειτουργεί για το άρθρο 21. Και επομένως ούτε από τις αρχές αυτού του νομοσχεδίου διέπεται αυτός ο σχεδιασμός που θα κάνει ο ιδιώτης αλλά ούτε και από τις γενικότερες διατάξεις του κράτους. Από πού διέπεται; Από τα καθαρά οικονομικά τους συμφέροντα. Ακόμα και δημόσιος αν είναι αυτός ο φορέας δεν

μπορεί να παραβιάζει οτιδήποτε προκειμένου να κάνει την εκμετάλλευση του λιμένα, να κάνει τις παραχωρήσεις γης, τις περιφράξεις κ.ο.κ. Και ο δημόσιος φορέας εκμετάλλευσης και πολύ περισσότερο ο ιδιωτικός θα πρέπει να χειρίζονται αυτά τα θέματα μέσα από ένα συντεταγμένο πλαίσιο αρχών και νόμων.

Βέβαια το αποκορύφωμα αυτού του άρθρου, το οποίο είπα και στην Επιτροπή, είναι ότι δίδεται μία προθεσμία τριών μηνών σε αρκετούς φορείς. Και βέβαια αυτοί οι φορείς πρέπει να αποφασίσουν τουλάχιστον αν θα γίνει όλη αυτή η διαχείριση της χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης. Τους δίνετε τρεις μήνες και μετά αν δεν απαντήσουν, ο φορέας θα μπορέσει να πραγματοποιήσει αυτό το οποίο ξεκίνησε. Κατ' αρχήν, το ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι δεν έχετε διοίκηση που να απαντά σε τρεις μήνες. Άρα, τι λέτε εδώ; Ότι είτε δεν θα προλάβει ή ότι θα κωφεύσει ακριβώς για να προχωρήσει η απόφαση του φορέα εκμετάλλευσης. Είναι 100% σίγουρο. Για τίποτα άλλο δεν το βάζετε. Αυτό είναι απαράδεκτο. Αν θέλετε να κρατήσετε οτιδήποτε από το άρθρο 21, τουλάχιστον βάλτε ότι υποχρεωτικά θα έχει τη σύμφωνη γνώμη και δώστε περισσότερο περιθώριο κ.ο.κ. Αλλά να το αφήσετε έτσι αυτό, δεν είναι δυνατόν να γίνει. Δηλαδή, αυτός από μόνος του θα μπορέσει να πάρει όλες αυτές τις αποφάσεις χωρίς να συμμετάσχει κανένας.

Άρθρο 22 καθεστώς χερσαίων χώρων ζώνης λιμένα. Οι χώροι και όλα εν γένει τα κτήματα που περιλαμβάνονται στη ζώνη λιμένα –εδώ δίδετε κατά κάποιο τρόπο στον ορισμό, στο καθεστώς– είναι κοινόχρηστα δημόσια κτήματα και ανήκουν στο δημόσιο. Ε, λοιπόν, όλα τα προηγούμενα είναι ασυμβίβαστα με αυτόν εδώ τον ορισμό και είναι και αντισυνταγματικά.

Τα άρθρα 24 και 25 το μόνο που κάνουν είναι να μεταφέρουν την αγωνία και να υλοποιούν τελικά τον επιχειρηματικό και μόνο χαρακτήρα των λιμένων, τίποτα άλλο. Και τα δύο άρθρα είναι για το πώς θα συνδιαλέγεται ο φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης προκειμένου επιχειρηματικά να αξιοποιήσει το λιμένα χωρίς όμως αυτή η αξιοποίηση να διέπεται από κάποιες αρχές είτε προστασίας του δημόσιου συμφέροντος είτε προστασίας του περιβάλλοντος είτε συμφωνίας προς το χωροταξικό σχεδιασμό της χώρας κ.ο.κ.

Το άρθρο 27 ξεκινάει καλά και προχωράει για τις κατεδαφίσεις κλπ. Όμως ούτε στον προϋπολογισμό ούτε στις διατάξεις έχετε λάβει υπόψη την κατάσταση που υπάρχει αυτή τη στιγμή στις σχετικές υπηρεσίες και που είναι αδύνατον και στις διαδικασίες απαλλοτρίωσης να ανταποκριθούν και πολύ περισσότερο να ανταποκριθούν στις κατεδαφίσεις, από άποψη μέσων, από άποψη διάρθρωσης, από πολλές απόψεις. Και εδώ δεν υπάρχει καμιά νύξη ούτε για ένα ενισχυμένο σύστημα ελέγχου της διοίκησης, ούτε βέβαια υπάρχει στον προϋπολογισμό κάποιο κονδύλι γι' αυτήν την ενίσχυση. Αυτό το άρθρο δεν μπορείτε να το υποποιήσετε. Βέβαια με την παράγραφο 9 βγάζετε από τον κόπο και από την ευθύνη την Κυβέρνησή σας να υλοποιήσει αυτό το άρθρο. Η παράγραφος 9 καταστρατηγεί πραγματικά το άρθρο 27, τις υπόλοιπες δηλαδή παραγράφους.

Στο άρθρο 31 ξεμπλέκετε μία και καλή, χρησιμοποιώντας βέβαια και τον όρο «μεγάλες λίμνες και πλεύσιμους ποταμούς». Αφήστε το «παρόχθιες ζώνες των λιμνών και των ποταμών». Βέβαια εδώ δίνετε τη δυνατότητα πάλι να υπάρξουν όλες αυτές οι παρεκκλίσεις. Ποιες λίμνες και ποια ποτάμια; Οι περισσότερες από τις λίμνες και πολλά από τα ποτάμια μας έχουν καταντήσει από την ρύπανση και από την πλήρη έλλειψη έργων προστασίας τους να είναι νεκρές ζώνες. Εδώ βέβαια μας ενδιαφέρει η τελευταία θα έλεγα βολή κατ' αυτών, η εκμετάλλευσή τους.

Το άρθρο 32 αναφέρεται στο πώς θα συνδεθεί αυτό το νομοσχέδιο με τη διαδικασία της κτηματογράφησης και με το Εθνικό μας Κτηματολόγιο. Βέβαια το κράτος έπρεπε να μην περιμένει το μεγάλο έργο του Εθνικού Κτηματολογίου για να καταγράψει τη δασική του γη, την παραλία και τον αιγιαλό. Όπως έχει πρόβλημα το Εθνικό Κτηματολόγιο να επιτελέσει ουσιαστικά κατά προτεραιότητα το έργο που είναι η καταγραφή της δημόσιας γης, γιατί δεν υπάρχει τίποτα από δασικό

Κτηματολόγιο, το ίδιο πρόβλημα έχει και με την προτεραιότητα που πρέπει να δώσει στον καθορισμό και στον αιγιαλό. Γι' αυτό αντιδρούν έτσι οι μελετητές του κτηματολογίου. Είναι πολύ εύκολο και χρήματα να απορροφήσεις και να κατασπαταλήσεις και τα πάντα να κάνεις αν ασχοληθείς με την ιδιωτική γη και τις ενστάσεις κλπ. και να αφήνεις πάντα, -γιατί έχεις μεγάλο πρόβλημα και δεν μπορείς να το λύσεις, δεν μπορεί ένα ολόκληρο κράτος να λύσει το πρόβλημα- τα θέματα της δασικής γης, τα θέματα της παραλίας και των ακτών κ.ο.κ. της δημόσιας, δηλαδή, γης. Όπου, δηλαδή, έχουμε δυσκολίες, να μην προχωρήσει το Κτηματολόγιο και σιγά-σιγά να απορροφήσουμε όλους τους πόρους και να μείνουμε στα ίδια, να μείνουμε χωρίς να έχουμε καταγράψει τη δημόσια γη.

Υπάρχουν όντως δυσκολίες. Θα τινάξουν το κτηματολόγιο στον αέρα. Γιατί θα τινάξουν το κτηματολόγιο στον αέρα; Γιατί κάνατε έναν εντελώς πρόχειρο σχεδιασμό και μία ατελή ιεράρχηση των στόχων αρχικά, όταν υποβάλατε την πρότασή σας και για το σχεδιασμό και για τον προϋπολογισμό στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Δεν λάβατε καθόλου υπόψη όλες αυτές τις τεράστιες ανεπάρκειες που έχει το κράτος μας ως προς το να δώσει ορισμένα βασικά στοιχεία για τα κτήματά του, για τις δασικές του εκτάσεις, για τα κτήματα του αιγιαλού και της παραλίας κ.ά.

Τώρα όμως δεν μπορείτε να κάνετε πίσω. Πρέπει τελικά να δώσετε λύση. Το θέμα δεν είναι ότι δεν θα προχωρήσει το Κτηματολόγιο και θα κάνει πίσω, γιατί δεν πρέπει να εντάξουμε την προτεραιότητα καθορισμού του αιγιαλού. Βρείτε επιτέλους, ακόμη και από εθνικούς πόρους, από τις δημόσιες επενδύσεις το πώς θα συγκεράσετε όλα αυτά τα πράγματα για να γίνουν σωστά και πώς με ιεράρχηση στόχων θα γίνουν όλες αυτές οι διαδικασίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Σφυρίου έχει το λόγο.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα κάνω μία τοποθέτηση από τον Υφυπουργό Οικονομικών. Κατανοώ τη δυσκολία που έχει αυτήν τη στιγμή για λόγους προσωπικούς και δεν παρίσταται στη συνεδρίαση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υπουργός Αιγαίου): Έχει βγει για λίγο έξω.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Είπα ότι κατανοώ ότι για λόγους προσωπικούς απουσιάζει για λίγα λεπτά. Έτυχε όμως να τοποθετούμαι την ώρα που λείπει και διατηρώ την ελπίδα, κύριε Πρόεδρε, ότι θα διαβάσει αυτά τα οποία θα πω από τα Πρακτικά...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Υπάρχουν παντού μεγάφωνα.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: ...ή θα τον ενημερώσουν οι συνεργάτες του και ο παριστάμενος Υπουργός προκειμένου να έχω μία θετική απάντηση.

Πρέπει να ζητήσω την κατανόηση των συναδέλφων από όλες τις πτέρυγες στην ενότητα των άρθρων που συζητούμε αυτήν τη στιγμή, γιατί γνωρίζετε όλοι ότι υπάρχει ένα ειδικό άρθρο, το άρθρο 26, που αναφέρεται ειδικά στα Δωδεκάνησα. Θα ήθελα επομένως να ενημερώσω για το θέμα αυτό την Εθνική Αντιπροσωπία και παράλληλα, αν μου μείνει χρόνος, να μιλήσω και για ορισμένες γενικότερες διατάξεις των υπολοίπων άρθρων.

Γιατί πρώτα-πρώτα, κύριε Πρόεδρε, υπάρχει αυτό το άρθρο1; Υπάρχει γιατί έκρινε το Υπουργείο Οικονομικών ότι υπάρχει ανάγκη να περιληφθεί στο νομοσχέδιο ειδική διάταξη δεδομένου ότι σε τρία νησιά της Δωδεκανήσου απ'όλη τη χώρα μόνο σ' αυτά τα τρία νησιά υπάρχει και λειτουργεί εδώ και δεκαετίες Κτηματολόγιο. Επομένως έπρεπε να γίνει σαφές ότι εκεί θα ισχύει ο νόμος περί κτηματολογικού κανονισμού που εφαρμόζεται εδώ και δεκαετίες στα Δωδεκάνησα. Όμως τι σημαίνει αυτό σε σχέση με το νομοσχέδιο. Ελπίζω να το κατανοήσει η Κυβέρνηση και να έχουμε μια θετική απάντηση.

Κύριε Πρόεδρε, από τις 30.12.47 εισήχθη στη Δωδεκάνησο η νομοθεσία που ισχύει στην υπόλοιπη Ελλάδα. Μέχρι τις 30.12.47 εφαρμόζονταν στη Δωδεκάνησο οι νόμοι του ιταλικού κατοχικού καθεστώτος. Σύμφωνα με τις αποφάσεις των

ιταλικών αρχών κατοχής κτίσματα που είχαν κτιστεί ακόμη και από ιδιώτες ιδιοκτήτες γης και μάλιστα σε απόσταση δεκάδων αλλά και μέχρι μερικών εκατοντάδων μέτρων από το χειμέριο κύμα δεν καταχωρήθηκαν στα κτηματολογικά βιβλία και στα σχεδιαγράμματα ως ιδιόκτητα για καθαρά στρατιωτικούς λόγους. Αυτό έγινε κυρίως σε ακτές που προσφέροντο για αποβάσεις και είχαν λόγους στρατιωτικούς οι Ιταλοί κατακτητές της Δωδεκανήσου να κάνουν μια ειδική πρόβλεψη. Οι κάτοχοι αυτών των κτισμάτων και οι κληρονόμοι τους μετά την απελευθέρωση της Δωδεκανήσου χαρακτηρίστηκαν ως αυθαίρετοι κάτοχοι γιατί το ελληνικό δημόσιο κληρονόμησε το ιταλικό δημόσιο και την κατάσταση που είχε εν τω μεταξύ διαμορφώσει το ιταλικό κατοχικό καθεστώς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υπουργός Αιγαίου): Δεν ήταν μόνο για στρατιωτικούς νόμους, ήταν η ιταλική νομοθεσία.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Αυτό είπα και εγώ. Μέχρι τις 30.12.47 ίσχυαν οι ιταλικοί νόμοι και υπήρχαν σκοπιμότητες για στρατιωτικούς σκοπούς γι' αυτό χειρίστηκαν το θέμα με τον τρόπο που το χειρίστηκαν οι Ιταλοί.

Κύριε Πρόεδρε, εγώ και οι άλλοι δυο συνάδελφοι ο κ. Κρεμαστινός και ο κ. Παπανικόλας καταθέσαμε μια εμπρόθεσμη τροπολογία για να συμπληρωθεί το άρθρο 26 με μια ακόμη παράγραφο. Είναι η υπ' αριθμ. 790/60 και επειδή είναι ο πρώτος νόμος μετά το '40 περί αιγιαλού και παραλίας που έρχεται στη Βουλή καταλαβαίνετε ότι οφείλει κατά την άποψή μας να αποκαταστήσει το δίκαιο η ελληνική πολιτεία απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους, μέσα σε ένα πνεύμα κατανόησης της ιδιαιτερότητας που υπάρχει. Δεν υπάρχει κτηματολόγιο και δεν προηγήθηκε τέτοιο ιστορικό σε καμία άλλη περιοχή της χώρας. Τι λέμε; Λέμε ειδικά γι' αυτές τις περιπτώσεις που προϋπάρχουν της 30.12.47 ο νομοθέτης να προβλέψει μια ειδική μεταχείριση, δηλαδή να μην τους οδηγήσουμε αυτούς στην κατεδάφιση. Αυτή είναι μια ειδική διάταξη, για ειδικούς λόγους που προτείνουμε.

Γιατί εμείς σε ότι αφορά τις γενικές διατάξεις, συμφωνούμε με το άρθρο 27 που λέει «κατεδαφίζονται». Και μάλιστα θέλω να σημειώσω ότι λέει μέσα σε τριάντα μέρες. Η μεγάλη απορία που έχω και θα την έχω αυτή την απορία μέχρι να δω πως θα εφαρμοστεί ο νόμος, είναι κατά πόσο οι υπηρεσίες θα πάνε στις τριάντα μέρες και θα κατεδαφίσουν πτέρυγες ξενοδοχείων που έχουν κατασκευαστεί πάνω σε παραλίες, αυθαίρετες κατασκευές ξενοδοχείων και ακόμη ξενοδοχεία ολόκληρα. Διότι εκτιμώ ότι θα βρει τρόπο και δεν θα κατεδαφίσει, φοβούμαι η διοίκηση όλα αυτά.

Εάν το κάνει, δεν ξέρω, θα δω τι θα γίνει στην πράξη, τότε δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν θα πρέπει να δείξουμε την ίδια ανοχή γι' αυτά που οι Ιταλοί έβαλαν με τον τρόπο που σας περιέγραφα προηγουμένως πριν από τις 30-12-1947. Θα δούμε εάν θα γίνουν κατεδαφίσεις. Εδώ θα είμαστε και θα παρακολουθήσουμε την εφαρμογή του νόμου. Εμείς λέμε αν θα είναι αυστηρή η πολιτεία, θα πρέπει να είναι αυστηρή προς όλες τις κατευθύνσεις. Δεν μπορεί να είναι αυστηρή στους μεν και να είναι χαλαρή στους δε. Και καταλαβαίνετε ότι εδώ υπάρχει ένα θέμα και ηθικής βάσης σε ότι αφορά το νόμο που ψηφίζουμε και την εφαρμογή του στην πράξη.

Θα ήθελα δε να κάνω μία παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε, σε ό,τι αφορά το άρθρο 27 παράγραφος 8. Εκεί έχω την εντύπωση ότι πάσχει σε σχέση με το Σύνταγμα, παρόλο ότι δεν είμαι νομικός αλλά τέλος πάντων μια επισημάνση να μου επιτρέψετε να κάνω. Λέει, αίτηση προσωρινής ρύθμισης κλπ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Σφυρίου, παρακαλώ να συντομεύσουμε.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

... και αίτηση αναστολής εκτέλεσης ενώπιον οποιουδήποτε διοικητικού πολιτικού δικαστηρίου ή άλλης αρχής δεν επιτρέπεται. Έχει δηλαδή το δικαίωμα με βάση το Σύνταγμα να στερήσει τη δικαστική προστασία, να εμποδίσει να κάνει αίτηση αναστολής; Φοβούμαι ότι αν μείνει αυτή η διάταξη θα είναι αντισυνταγματική, δεν θα μπορεί και να εφαρμοστεί. Διότι τι λέμε τώρα; Ότι δεν θα μπορεί να κάνει αίτηση αναστολής, άρα δήθεν θα πάει να κατεδαφιστεί, μα εκείνος θα προσφύγει στο

Συμβούλιο της Επικρατείας. Το Συμβούλιο της Επικρατείας θα ασχοληθεί μερικά χρόνια μέχρι να καταλήξει –και θα καταλήξει– ότι είναι αντισυνταγματική η διάταξη, οπότε τα αυθαίρετα για παράδειγμα, η πτέρυγα του ξενοδοχείου τάδε ή οι καταπατήσεις που έχουν γίνει στον αιγιαλό ή στην παραλία από κάποιους μεγαλόσχημους μπορεί να διατηρηθούν που θα έχουν πάει εν τω μεταξύ στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Και ποια θα είναι η εφαρμογή του νόμου στην πράξη;

Αυτούς τους προβληματισμούς, κύριε Υπουργέ, τους κάνουμε διότι νομίζω ότι την ίδια ευαισθησία που διαθέτει η Κυβέρνηση –και την αναγνωρίζω την ευαισθησία που διαθέτει, γι' αυτό εξάλλου πήρε τη νομοθετική πρωτοβουλία να βάλει μία τάξη σε ό,τι αφορά τα ζητήματα του αιγιαλού και της παραλίας– την ίδια ευαισθησία παρακαλώ να μας αναγνωρισθεί ότι διαθέτουμε και εμείς. Και γι' αυτό επιμένουμε και κάνουμε αυτές τις παρατηρήσεις. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Υπουργός Αιγαίου κ. Σηφουνάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υπουργός Αιγαίου): Θέλω διευκρινιστικά να πω το εξής: Σύμφωνα με αυτό που ίσχυε στη χώρα μας και με το διάταγμα του '70 και με το 1337, κτίσμα το οποίο ήταν μέχρι τριάντα μέτρα από την παραλία είχε πρόβλημα. Κτίσμα τριάντα μέτρα και μετά δεν είχε κανένα πρόβλημα. Άρα όσοι τέτοιοι κάτοχοι ας το πούμε έτσι, υπήρξαν και δεν νομιμοποίησαν γιατί δεν μπορούσαν μέχρι 31-12-47 να νομιμοποιήσουν τα κτίσματά τους, μπορούσαν από το 1947 και μετά και με το νόμο του '40 και με το διάταγμα του '70, εκεί με δικαστικές αποφάσεις...

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Δεν τα ξέρετε καλά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υπουργός Αιγαίου): Σήμερα θέλω να ρωτήσω, έχουν τίτλους ιδιοκτησίας; Διευκρινιστικά το ρωτάω.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Διευκρινιστικά να σας πω το εξής: Εάν είχαμε εδώ κτηματολογικούς χάρτες –είναι στη διαθεσή σας– θα δείτε ότι ενώ στην υπόλοιπη Ελλάδα έχουμε παραλίες πενήντα μέτρων, εκεί και ειδικά σε περιοχές που για στρατιωτικούς λόγους, αποβάσεις κλπ έκριναν οι Ιταλοί, έβαζαν τις παραλίες τριακόσια μέτρα από τον αιγιαλό, διακόσια ογδόντα, διακόσια πενήντα μέτρα. Και δεν γίνονταν τυχαία αυτό. Σας εξηγήσαμε πως ακριβώς έγινε. Παράλληλα βεβαίως κάνανε και άλλη πολιτική σε ό,τι αφορά την καταχώρηση στο κτηματολόγιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Σφυρίου, κατανοητό. Είναι πολλοί συνάδελφοι ακόμα.

ΚΟΣΜΑΣ ΣΦΥΡΙΟΥ: Δεν έχω το χρόνο να τα πω. Αλλά όμως η ιδιαιτερότητα είναι σαφές ότι υπάρχει. Γι' αυτό εξάλλου αισθάνεται την ανάγκη η Κυβέρνηση να φέρει ειδικό άρθρο. Διαφορετικά γιατί να το έκανε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Να προχωρήσουμε. Και παρακαλώ να μη μακρηγορούμε, να μην υπερβαίνουμε το χρόνο μας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Είναι βεβαιωμένο και αποδεχόμεθα όλοι ότι η υποβάθμιση του διαλόγου στη Βουλή οφείλεται εν πολλοίς στην κατάχρηση του λόγου από τους εκπροσώπους, εισηγητές κλπ. Ετσι είναι ο Κανονισμός. Να τον δεχθούμε. Αλλά τουλάχιστον δεν τους καλείτε, ως ηθική υποχρέωση να είναι εδώ, όχι να εξαντλούν το χρόνο και να φεύγουν και να μιλάμε σε κενά εδώλια και να μας γίνονται επικρίσεις και να απαντούμε σε ποιον;

Η κα Κανέλλη επί παραδείγματι έθιξε την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, αλλά έφυγε για να της απαντήσει. Εγώ τη θέλω εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εντάξει, κύριε Καψή.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Η Κυβέρνηση πρέπει να είναι εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση εκπροσωπείται. Εσείς, κύριε Τζανή, όταν ήσασταν εδώ...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Δεν απουσίαζα ούτε λεπτό.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τυπικά έχετε δίκιο,

αλλά ένα νομοσχέδιο που το υπογράφουν εννέα Υπουργοί και το χειρίστηκε μόνος του ο καμμένος ο Υφυπουργός τόσες μέρες...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Σε ποιον θα απευθυνθεί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εντάξει, θα το δούμε.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εννέα Υπουργοί υπογράφουν και δεν ήρθε κανείς. Για όνομα του Θεού!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Όταν ξέρουν ότι θα ψηφισθεί, γιατί να έρθουν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Θωμόπουλος έχει το λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να σχολιάσω θετικά την στάση του κυρίου Υφυπουργού, ο οποίος καθ' όλη τη διάρκεια της επεξεργασίας του νομοσχεδίου, στην επιτροπή, αλλά και στην Ολομέλεια, αποδέχθηκε και ενσωμάτωσε στο νομοσχέδιο, πολλές από τις εύστοχες παρατηρήσεις των συναδέλφων όλων των κομμάτων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κύριε Θωμόπουλε, σας παρακαλώ, ξεκινήστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: ...κι έτσι με τον τρόπο του ανέδειξε τον κοινοβουλευτισμό. Γιατί τι άλλο μπορεί να πει κανείς όταν σε ένα νομοσχέδιο που άλλοι το βλέπουν θετικά, άλλοι αρνητικά ένας Υπουργός κάθεται με επιμονή και υπομονή και αποδέχεται τις κατά την κρίση τους παρεμβάσεις των Βουλευτών.

Εγώ πήρα το λόγο, διότι δέχθηκα ένα υπόμνημα του Συνδέσμου Ιχθυοκαλλιεργειών, οι οποίοι νόμιζαν ότι εγώ νομοθετώ. Το έλαβα χθες στο γραφείο μου ως πρόεδρος της Επιτροπής Οικονομικών, όπου διατυπώνουν την ανησυχία τους και τη διαμαρτυρία τους, διότι δεν περιλαμβάνεται ο κλάδος τους στο νομοσχέδιο αυτό, ένας κλάδος δυναμικός που τα τελευταία χρόνια έχει να επιδείξει σημαντική πρόοδο. Και δεν περιλαμβάνεται, ενώ περιλαμβάνονται βιομηχανικές, εμπορικές, ναυτιλιακές και λοιπές επιχειρήσεις.

Και εξειδικεύω, αλλά θα ήθελα να το ακούσει ο Υπουργός αυτό, ότι το αίτημά τους στο άρθρο 30 είναι να μπει μια παράγραφος 2, η οποία να αναφέρει ότι για έργα και εγκαταστάσεις που έχουν γίνει πριν την ισχύ του παρόντος στον αιγιαλό, την παραλία ή τη θάλασσα για λειτουργική εξυπηρέτηση των υδατοκαλλιεργητικών μονάδων χωρίς άδεια ή με υπέρβαση αυτής, εφαρμόζεται η διάταξη της παραγράφου 9 του άρθρου 27. Η παράγραφος 9 του άρθρου 27 παραπέμπει στο άρθρο 14, το οποίο αναφέρει ότι η παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης αιγιαλού, παραλίας, συνεχόμενου ή παρακείμενου θαλάσσιου χώρου ή του πυθμένα για την εκτέλεση έργων εξυπηρέτη εμπορικούς, βιομηχανικούς, συγκοινωνιακούς, λιμενικούς ή άλλου είδους σκοπούς.

Πιστεύω λοιπόν ότι το αίτημά τους να κριθεί και αυτή η δραστηριότητα ανάλογα με τις άλλες δραστηριότητες είναι λογικό. Και, κύριε Υπουργέ, διατύπωσα την παράγραφο 2 στο άρθρο 30 που πρέπει να μπει και νομίζω ότι πρέπει να το δείτε θετικά διότι είναι ένας κλάδος πραγματικά, όπως είπα, δυναμικός και δεν πρέπει να φανεί το Υπουργείο Οικονομικών ανασταλτικός παράγων στην παραπέρα εξέλιξη του.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Τζανής έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, επιθυμώ να ξεκινήσω εκπληρώνοντας μία υποχρέωση αποκατάστασης μιας αδικίας στο πρόσωπο του κ. Φωτιάδη, μιας αδικίας που έχει συντελεστεί αυτές τις ημέρες ίσως γιατί οι Υφυπουργοί είναι ο εύκολος στόχος επιθέσεων που και αδικούν το ρόλο τους και επισκιάζουν την εργατικότητα και την προσφορά τους.

Για όσους από εμάς συμβαίνει να γνωρίζουμε τον κ. Φωτιάδη –κι' αυτό τουλάχιστον σε ό,τι με αφορά συμβαίνει από το 1993, να τον γνωρίζω και να γνωρίζω την καθημερινή του λειτουργία– θα έλεγα ότι αποτελεί αδικία η απόδοση σ' αυτόν ευθυνών για κάποιες υπαρκτές ελλείψεις του νομοσχεδίου.

Ξεκινώ μ' αυτό διότι η εργατικότητα και το πολιτικό ήθος πρέπει να ανταμείβονται και να μη παρασύρονται από τη σκοπιμότητα της πολιτικής αντιπαράθεσης.

Θέλω να προτείνω, κύριε Υπουργέ, όπως είχαμε την ευκαιρία και κατά τη συζήτηση του πρώτου μέρους του νομοσχεδίου αυτού να κάνουμε –και είναι προς τιμή σας ότι μέσα στα πλαίσια ενός οφειλόμενου άλλωστε μεταξύ μας διαλόγου πολλά πράγματα τα κάνατε δεκτά, αυτή άλλωστε είναι και η ομορφιά αυτής της Αίθουσας, η Κυβέρνηση προτείνει και οι Βουλευτές νομοθετούν και αν αυτό δεν γίνει η Βουλή δεν έχει πια κανένα ρόλο- συγκεκριμένα πράγματα σε ό,τι αφορά διατάξεις του νομοσχεδίου αυτού. Και γίνονται σαφείς.

Όπως πολύ καλά γνωρίζετε, μια και συνέβη να σπουδάσουμε στα ίδια έδρανα της Νομικής Θεσσαλονίκης, ο καθορισμός ορίου χρήσεων γης, περί του οποίου το άρθρο 21 και του εν γένει σχεδίου ανάπτυξης χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης, λιμένα κλπ., αποτελεί πράξη με την οποία ασκεί δημόσια εξουσία αυτός που του εκδίδει. Από τη στιγμή, λοιπόν, που πρόκειται για άσκηση δημόσιας εξουσίας –και θα έλεγα ότι εδώ υπάρχουν και ψήγματα αντισυνταγματικότητας όπως η διάταξη αυτή είναι διατυπωμένη- δεν μπορεί αυτό να αποτελεί αρμοδιότητα και δικαιοδοσία ανωνύμων εταιρειών. Τα λιμάνια είναι ή σταδιακά γίνονται ανώνυμες εταιρείες όπως γνωρίζετε.

Η σωστή διατύπωση πρέπει να περιλαμβάνει την παράγραφο 2 ως παράγραφο 1 και την παράγραφο 1 ως παράγραφο 2, δηλαδή ο καθορισμός του ορίου των χρήσεων γης κλπ. να είναι αρμοδιότητα του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, ο οποίος είναι εκφραστής της θέλησης του κράτους, άρα, ασκεί δημόσια εξουσία και δεν μπορεί να τεθεί εν αμφιβόλω αυτή ως πράξη. Ας μην ξεχνάμε ότι δεν είναι τίποτε άλλο αυτή η πράξη παρά διοικητική πράξη. Και δεν μπορεί να προέρχεται από ανώνυμη εταιρεία έστω του δημοσίου σήμερα. Αύριο που θα ανήκει αυτή η Α.Ε.;

Αρα, λοιπόν, μετά από πρόταση του οικείου φορέα, ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας καθορίζει το όριο της χρήσης γης και το εν γένει σχέδιο ανάπτυξης. Παρακαλώ να τη λάβετε πολύ σοβαρά υπόψη σας αυτήν την πρόταση, αλλιώς θα έχουμε προβλήματα. Και είμαι σίγουρος ότι αυτήν τη στιγμή προβληματίζεστε ως προς αυτό.

Στο άρθρο 22 παρατηρώ μία έλλειψη, μία παράλειψη. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 αναφέρεται ότι, αν στη ζώνη λιμένα περιλαμβάνονται ιδιωτικά κτήματα, απαλλοτριώνονται αναγκαστικά. Ερώτηση: Ποιος τα απαλλοτριώνει; Εδώ είναι ελλειψής η διάταξη. Απαλλοτριώνονται με απόφαση τίνος; Γιατί στη συνέχεια αναφέρει η διάταξη ότι βαρύνει η απαλλοτρίωση οικονομικά το φορέα διοίκησης. Απαλλοτριώνονται, λοιπόν, όπως ορίζει το άρθρο τάδε, παράγραφος τάδε, ένα από τα προηγούμενα, με δαπάνη που βαρύνει το φορέα και επικουρικά το δημόσιο.

Η τρίτη επισήμανση αφορά το άρθρο 25. Εδώ πρέπει να σας συγχαρώ, γιατί η επέκταση του θεσμού των προγραμματικών συμβάσεων δεν μπορεί παρά να λύνει πολλά λειτουργικά προβλήματα των ανωνύμων εταιρειών, δηλαδή των τώως λιμενικών ταμείων.

Τέταρτη παρατήρηση, άρθρο 26 παράγραφος 8. Απευθύνομαι πλέον στη νομική σας ευαισθησία. Είναι γνωστό πως όταν εκτελέστηκε ο δρόκος του Σείχ Σου μετά από λίγο καιρό διαπιστώθηκε ότι κακώς εξετελέσθη. Όταν κατεδαφιστεί ένα οικητικό και διαπιστωθεί ότι κακώς κατεδαφίστηκε, γιατί να έχουμε στερήσει από τον πληττόμενο ιδιοκτήτη ενός αμφιλεγόμενου κτίσματος το δικαίωμα να προσφύγει στη δικαιοσύνη; Θέλετε να βάλουμε σύντομο χρόνο εκδίκασης της σχετικής αίτησης ασφαλιστικών μέτρων; Να το κάνουμε έτσι. Δεν μπορούμε, όμως, να στερούμε ένδικο βοήθημα από έναν ιδιώτη με μία ευκολία που συχνά δεν δικαιώνεται από τις εξελίξεις. Δεν έχουμε δα και την καλύτερη Δημόσια Διοίκηση στον κόσμο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν είναι απλώς ένα ένδικο βοήθημα. Τα πάντα αποκλείονται.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, με δύο χρήσιμες παρατηρήσεις για το άρθρο 27. Δεν είναι δυνατόν να

εξακολουθήσουμε να έχουμε αυτό το χαλαρό σύστημα προστασίας του αιγιαλού και της παραλίας και εν γένει των δημοσίων κτημάτων. Νομοθετούμε επί ματαίω. Σήμερα, η Αστυνομία δεν μπορεί να εκτελέσει τις βασικές αστυνομικές της υποχρεώσεις. Πού θα αναθέσουμε λοιπόν αυτήν την προστασία; Στη δημοτική αστυνομία; Συμφωνώ εκ των προτέρων με την ενδεχόμενη άποψή σας ότι δεν μπορεί να το κάνει αυτό.

Η πρότασή μου λοιπόν είναι: κατά το πρότυπο της ομάδας άμεσης παρέμβασης που συνέστησε το Υπουργείο Εσωτερικών και είχε πρακτικά αποτελέσματα με τις παρεμβάσεις της στην πολεοδομία της Ανατολικής Αττικής κλπ., όπου κατέγραφε αδικήματα, εντόπισε τις πλημμέλειες, να περιλάμβανε στο νομοσχέδιο εξουσιοδοτική διάταξη προς τους αρμόδιους Υπουργούς για να ρυθμίσουν με ειδικό και προσαρμοσμένο τρόπο το θέμα της αστυνόμευσης της παραλίας και του αιγιαλού.

Συνδέστε το όνομά σας, κύριε Υπουργέ, με μια τολμηρή και προοδευτική ρύθμιση, που θα λύσει το πρόβλημα, αλλιώς ασκόπων νομοθετούμε και οι «έξυπνοι» της ιστορίας των καταπατήσεων της δημόσιας γης θα εξακολουθούν να παραμένουν «έξυπνοι».

Η τελευταία παρατήρηση για το άρθρο 34. Εδώ έχουμε το εξής, κύριε Υπουργέ, και θέλω να το προσέξουμε. Είπαμε ότι έχουμε τον καθορισμό του αιγιαλού, που εκτίνεται μέχρις εκεί που «σκάει» το χειμέριο κύμα στο συνηθισμένο του μήκος. Από εκεί και πέρα αρχίζει η παραλία την οποία έχουμε τη δυνατότητα να ορίσουμε (την παραλία) μέχρι πενήντα μέτρα. Από τη στιγμή που ορίζεται η παραλία, αυτή πια καθίσταται κοινόχρηστο πράγμα.

Στο άρθρο όμως 34 ξέρετε τι λέτε; Παρακαλώ να έχω μια διευκρίνιση από εσάς. Λέτε- παρακαλώ προσέξτε το-: «Σε παραλιακές εκτάσεις που βρίσκονται: α) εκτός περιοχών που διέπονται από εγκεκριμένα σχέδια πόλεως», δηλαδή...

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, είναι ανάγκη και πρέπει να το πω.

...σε παραλιακές εκτάσεις που βρίσκονται κοντά στις πόλεις «β) εκτός οριοθετημένων οικισμών με πληθυσμό κάτω των δύο χιλιάδων κατοίκων και γ) εκτός περιοχών που διέπονται από ειδικό καθεστώς χρήσεων γης και όρων δόμησης, η κάθε κατασκευή έργου υποδομής ή κτιρίου τοποθετείται σε απόσταση τουλάχιστον πενήντα μέτρων από το όριο του αιγιαλού, όπως αυτό καθορίζεται κατά τις κείμενες διατάξεις».

Αυτό σημαίνει πρακτικά, κύριε Πρόεδρε, ότι πέρα από την παραλία που θα την ορίσουμε μέχρι τα πενήντα μέτρα, από εκεί που τελειώνει ο αιγιαλός, και που μπορεί να είναι δέκα, είκοσι, τριάντα μέτρα, κατά την κρίση της αρμόδιας αρχής, παράγουμε μία δέσμευση της ιδιοκτησίας του ιδιώτη στον οποίο απαγορεύουμε να κτίσει ούτως ή άλλως, ex lege, πενήντα μέτρα από εκεί που τελειώνει ο αιγιαλός και μάλιστα άνευ αποζημιώσεως.

Αυτό, κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω ποιος το εισηγήθηκε. Είναι μεγαλεπήβολο, αλλά άδικο, γιατί καταστρέφουμε ιδιοκτησίες. Φανταστείτε ένα οικόπεδο που το έχει πάρει κάποιος με το απόθεμα των οικονομικών του και που έχει την μία του πλευρά την κάθετη προς την ακτή εβδομήντα μέτρα, ογδόντα μέτρα. Θα του πούμε να χτίσει πέρα από τα πενήντα μέτρα από τον αιγιαλό; Δηλαδή θα κάνει ένα κτίσμα δέκα – δεκαπέντε μέτρα επί πόσο; Θα παρακαλέσω να το δείτε αυτό το πράγμα.

Επιπλέον –το ξαναλέω- πρόκειται για οιονεί απαλλοτρίωση άνευ αποζημιώσεως.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Μη δημιουργείτε προηγούμενο, γιατί δεν θα προλάβουν οι συνάδελφοι να μιλήσουν.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Ζητώ συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα το

λόγο πριν από τον Υπουργό, γιατί έτσι όπως διαμορφώνεται η συζήτηση πολύ φοβάμαι ότι όταν κλείσει ο κύριος Υπουργός, δεν θα προλάβει να του πει κανείς πέντε πράγματα για το τι μπορεί να διορθώσει. Του λέω λοιπόν από τώρα, επιφυλασσόμενος για τη δευτερολογία μου μετά από αυτόν, ορισμένα πράγματα, μην τυχόν και την ύστατη αυτή ώρα θελήσει ν' ακούσει και τη φωνή της πολιτικής του συνειδήσης, αλλά και τη φωνή του Κοινοβουλίου.

Πρώτα-πρώτα πρέπει να το τονίσω ότι η συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου περί αιγιαλού και παραλίας είναι διδακτική μέσα σε αυτήν την Αίθουσα για πολλούς λόγους. Ο πρώτος και κυριότερος είναι ότι αυτό το απαράδεκτο νομοσχέδιο θα μείνει στην κοινοβουλευτική μας ιστορία ως το μόνο ή ένα από τα ελάχιστα για τα οποία δεν βρέθηκε έστω και ένας Βουλευτής της Πλειοψηφίας να πει έναν καλό λόγο, ανεξάρτητα από το τι ψήφισε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Στον πυρήνα του είναι ένα καλό νομοσχέδιο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τονίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο βάλλεται από όλες τις πλευρές και ψηφίζεται μόνο λόγω της κομματικής πειθαρχίας και των κομματικών αναγκών του ΠΑΣΟΚ.

Και αυτό αποτελεί μελανό σημείο στην κοινοβουλευτική μας δημοκρατία. Είναι πρωτοφανές. Εγώ δεν ξέρω να έχει υπάρξει άλλο τέτοιο νομοσχέδιο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Είναι πρωτοφανές να περιμένετε εσείς να πούμε ό,τι εσείς θέλετε ή να ψηφίσουμε όπως σεις νομίζετε!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Σας παρακαλώ, δεν σας δέκοψα. Το τι κάνετε στην Κοινοβουλευτική σας Ομάδα και πώς συμπεριφέρεσθε, είναι δικό σας θέμα. Μπορούμε και εμείς να βγάλουμε τα δικά μας συμπεράσματα σε αυτή την Αίθουσα.

Αυτό το νομοσχέδιο είναι νομοσχέδιο κατασχύνης για τη νομοθετική και κοινοβουλευτική ιστορία και πρακτική. Και αισθάνομαι πραγματικά ότι του εκφράζεται σε τέσσερα σημεία του.

Σημείο πρώτο. Είναι ντροπή το γεγονός ότι αυτό το νομοσχέδιο υπογράφεται από εννέα Υπουργούς και καθ' όλη τη διάρκεια της συζήτησης βρίσκεται εδώ ένας Υφυπουργός μόνο. Ένας Υφυπουργός. Τώρα δε προσετέθη και ο Υπουργός Αιγιαλού, μη υπογράφων, αλλά παρακαθήμενος προφανώς για λόγους συμπαράστασης. Γιατί δεν βλέπω άλλο λόγο, εκτός αν υπονοεί η εδώ παρουσία του ότι το μόνο που συνδέει τα πράγματα, είναι ότι σε αυτό το νομοσχέδιο τα έχει κάνει πραγματικά θάλασσα η Κυβέρνηση. Αλλά πάντως εννιά Υπουργοί και το βάρος να παίρνει ένας Υφυπουργός -τυπικά βέβαια μπορεί να είναι εντάξει η Κυβέρνηση- από πλευράς κοινοβουλευτικής πρακτικής και ήθους, είναι απαράδεκτο. Αυτό το νομοσχέδιο να το φέρνει στους ώμους του ένας Υφυπουργός!

Έρχομαι στο δεύτερο σημείο, που αφορά τη ντροπή που μπορεί να νιώθει κανείς στην Αίθουσα. Ένας Υφυπουργός άκουσε τόσα, δέχθηκε κάποιες ήσσονος σημασίας μεταβολές, αλλά ξέρει ότι οδηγεί τη Βουλή στο να ψηφίσει ένα νομοσχέδιο, το οποίο κανείς δεν το πιστεύει, ένα νομοσχέδιο το οποίο θα κηρυχθεί αντισυνταγματικό με την πρώτη ευκαιρία. Και του το τόνισα και το ξαναλέω ως Νέα Δημοκρατία: Όσο καιρό το νομοσχέδιο αυτό θα εφαρμόζεται απ' αυτήν την Κυβέρνηση -γιατί εξήγησα ότι η Νέα Δημοκρατία θα το πάρει πίσω και κατέθεσα την πρόταση που αυτή θα φέρει- τόσο θα φέρνουμε επίκαιρες ερωτήσεις στη Βουλή με τις δικαστικές αποφάσεις που θα το κρίνουν αντισυνταγματικό. Να δούμε τι θα λέει τότε. Και αυτό για να θυμάται τι λέμε εδώ και τι ψηφίζει.

Ντροπή τρίτη, η στάση του Πρωθυπουργού έναντι αυτού του νομοσχεδίου γενικότερα. Δεν με αφορά και δεν αφορά τη Νέα Δημοκρατία τι κάνει ο Πρωθυπουργός στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα. Δικό του θέμα είναι. Όταν όμως αναφέρεται στην Αξωματική Αντιπολίτευση και τη στάση που τηρήσαμε έναντι αυτού του νομοσχεδίου, την απάντηση θα την πάρει εδώ. Και δεν ξέρω και άλλο τόπο που είναι πρόσφορος για να πάρει αυτήν την απάντηση. Ο κ. Σημίτης σήμερα απέδειξε την καθεστωτική του νοοτροπία και την έλλειψη δημοκρατικής

ευαισθησίας με δύο αναφορές του.

Αναφορά πρώτη: Έψεξε τη Νέα Δημοκρατία γιατί πήρε την πρωτοβουλία να ζητήσει σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής για τη «ΔΕΚΑ Α.Ε.». Ούτε καν προανακριτική περί ευθύνης Υπουργών. Μία εξεταστική επιτροπή για να δούμε τι συμβαίνει. Ένας εισαγγελέας χτύπησε την πόρτα της Βουλής και ζητούμε μία εξεταστική επιτροπή για να δούμε τι συμβαίνει και τι θεσμικές μεταβολές πρέπει να γίνουν. Ούτε αυτό ο κ. Σημίτης! Ο κ. Σημίτης, που προτρέπει τους πάντες να «πάτε στον εισαγγελέα». Και όταν έρχεται ο εισαγγελέας και χτυπάει την πόρτα της Βουλής, ο κ. Σημίτης καταφέρεται και εναντίον εκείνων που φέρνουν το θέμα στη Βουλή και εναντίον των δικαστικών λειτουργών. Είναι νοοτροπία αυτή;

Έρχομαι και στο δεύτερο θέμα, που αφορά πάλι τον κ. Σημίτη γι' αυτό το νομοσχέδιο. Τι είπε στους Βουλευτές της Συμπολίτευσης σήμερα; Ούτε λίγο ούτε πολύ τους είπε ότι όσοι απ' αυτούς μίλησαν ελεύθερα, όσοι άκουσαν τη φωνή της συνειδήσής τους, όσοι δεν θέλησαν έστω και φραστικά να συμβιβαστούν με αυτό το απαράδεκτο εξαμβλωματικό και αντισυνταγματικό νομοσχέδιο, αυτοί υπονομεύουν κατά τον κ. Σημίτη, την «ηγεμονία» του ΠΑΣΟΚ! Τι ήταν αυτό; Ηγεμονία εν έτει 2001; Ηγεμονία; Ηγεμών τίνος;

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν είπε τέτοιο πράγμα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ξέρω πώς νιώθει ο κ. Σημίτης, έναντι ποιών αισθάνεται «ηγεμών» αλλά η ρήση του παραπέμπει π.χ. στο Μακιαβέλι, ή ακόμη στον Νέρωνα, τον Καλιγούλα. Πάντως δεν παραπέμπει σε κοινοβουλευτικό πολίτευμα.

Και οφείλει να καταλάβει και τούτο: οιοσδήποτε αναφορές του στο παρελθόν και σε συνειρμούς πριγκίπων, παραπέμπουν σε χαλεπές εποχές για τον Τόπο. Δεν ξέρω τι και ποιοι μπορεί να τον συνδέουν με εκείνες τις εποχές, αλλά πάντως η Νέα Δημοκρατία δεν ανέχεται ούτε επιτρέπει να γίνεται λόγος για «ηγεμόνες» και «ηγεμονίες».

Οφείλει τέλος να αντιληφθεί ότι αυτές οι εκφράσεις είναι πέρα και έξω από τη λογική και το ήθος του κοινοβουλευτικού μας πολιτεύματος. Δεν μπορεί να μιλά έτσι για συναδέλφους στη Βουλή που θέλησαν να υψώσουν τη φωνή τους για να καταδικάσουν ένα αντισυνταγματικό νομοσχέδιο.

Τέταρτη ντροπή την οποία νιώθει κανείς είναι η εξής: Άκουσα από κάποιες πλευρές να γίνεται λόγος για Αττίλα γι' αυτό το νομοσχέδιο. Και ακόμη ότι πρόκειται για το πιο καταστροφικό νομοσχέδιο όσον αφορά το περιβάλλον που έχει περάσει απ' αυτήν τη Βουλή. Τι συνέβη και μετά απ' αυτές τις αναφορές φθάσαμε στο σημείο εκείνοι που χρησιμοποίησαν αυτές τις φράσεις, εκθειαζόμενοι μάλιστα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, να ψηφίζουν αυτό το νομοσχέδιο; Δεν αντιλαμβάνονται ότι ψηφίζουν τον Αττίλα; Είναι δικό τους θέμα. Εκείνοι εκθέτουν τον εαυτό τους. Δεν έχουμε σκοπό να γίνουμε κήνσορες ούτε να κάνουμε δίκες προθέσεων. Πάντως όσοι ψηφίσουν αυτό το νομοσχέδιο δεν δικαιούνται, όταν θα έρθει η ώρα της κρίσης, η ώρα των δικαστικών αποφάσεων και της κοινωνικής κατακραυγής, να λένε ότι κάτι είπαν. Σημασία έχει τι ψήφισαν. Εδώ φαίνεται η συνέπεια των ανθρώπων και των πολιτικών. Η Βουλή είναι όργανο κατ' εξοχήν θεσμικό και όχι forum στο οποίο περνάει απλώς και μόνο το τι λέει ο καθένας.

Καθένας αναλαμβάνει τις ευθύνες του. Εκείνοι που το ψηφίζουν φέρουν το βάρος, διότι αυτό το νομοσχέδιο θα πλήξει την κοινωνία μας και το περιβάλλον. Είναι δικαίωμά τους να το ψηφίζουν, αλλά δεν δικαιούνται από τη μια να το κατακραυγώνουν και από την άλλη να το ευλογούν. Είναι αντιφατική συμπεριφορά που δεν ταιριάζει στο ρόλο του Βουλευτή μέσα στο Κοινοβούλιο.

Θα φέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, γιατί αυτό το νομοσχέδιο θα μείνει στίγμα για την Κυβέρνηση Σημίτη. Στίγμα ως προς την «ευαισθησία» που δείχνει απέναντι στο περιβάλλον και απέναντι στη Βουλή. Σας παρακαλώ να ρίξετε μια ματιά, για να καταλάβετε τι θα πει τυπικό δείγμα γραφής αντισυνταγματικού νομοσχεδίου, στο άρθρο 27 παράγραφος 9. Σας το διαβάζω: «Για τα έργα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 και έχουν γίνει πριν από την ισχύ

του παρόντος νόμου στον αιγιαλό, στην παραλία ή στη θάλασσα χωρίς άδεια ή με υπέρβαση αυτής είναι δυνατόν, μετά από αιτιολογημένη κρίση της διοίκησης να εκδοθεί γι' αυτά η σχετική άδεια κατά την διαδικασία του άρθρου 14 του παρόντος νόμου, εφόσον δεν παραβιάζονται οι σχετικές διατάξεις, εφόσον συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις έκδοσης της άδειας αυτής και υποβληθεί προς τούτο κρίση στην αρμόδια κτηματική υπηρεσία εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών μηνών από την ισχύ του παρόντος νόμου».

Δεν νομίζω ότι αμφισβητεί κανείς ότι πρόκειται για νομιμοποίηση αυθαιρέτων. Από τη στιγμή που έχουμε κτίσματα στον αιγιαλό και στην παραλία, τα οποία ανηγέρθησαν χωρίς άδεια ή κατ' υπέρβαση αυτής, η κοινή πείρα και η νομική γλώσσα λένε ότι αυτά είναι παράνομα, είναι αυθαίρετα. Όποιος δεν το ξέρει αυτό, καλό είναι να μην εκφράζει γνώμη για νομοσχέδια. Μη τολμήσει η κυβέρνηση Σημίτη να ξανάρθει να μιλήσει εδώ για το περιβάλλον. Θα της το φέρνουμε κάθε τόσο μπροστά της. Έρχονται εκλογές και θα βλέπει αυτή τη διάταξη μπροστά της μονίμως. Συμπεριφέρεται ως προστάτης των καταπατητών και των αυθαιρέτων και μάλιστα εκείνων που έχουν τη δυνατότητα να κτίζουν στις ακτές. Στις ακτές δεν κτίζουν κατά κανόνα εκείνοι που έχουν ανάγκη να βάλουν ένα κεραμίδι στο κεφάλι τους. Άλλων τα αυτιά θεραπεύει. Είναι λοιπόν νομιμοποίηση αυθαιρέτων η οποία εξ ορισμού απαγορεύεται από το άρθρο 24 του Συντάγματος και από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Το ξέρει ή δεν το ξέρει αυτό το Υπουργείο; Επομένως τι νομοθετεί;

Έρχομαι στο δεύτερο στοιχείο. Λέει ότι –και εδώ παρακαλώ πάρα πολύ κάθε εξήγηση δεκτή από την πλευρά του κυρίου Υπουργού– πρόκειται για τις περιπτώσεις αυθαιρέτων που κτίστηκαν στον αιγιαλό και την παραλία, κατά το άρθρο 14. Δηλαδή πάσα χρήση βιομηχανική, βιοτεχνική ή άλλη οποιαδήποτε χρήση. Άρα, ό,τι κτίστηκε στον αιγιαλό και στην παραλία, ό,τι κτίστηκε χωρίς άδεια ή κατ' υπέρβαση αυτής υπό τον όρο, ότι δεν παραβιάζονται οι σχετικές διατάξεις. Μα αφού κτίστηκε χωρίς άδεια δεν παραβιάζονται ήδη οι σχετικές διατάξεις; Και αν δεχθούμε ακόμη ότι έλειπε η άδεια τυπικά, αλλά κατά τα άλλα εφαρμόστηκε η κείμενη νομοθεσία ερωτώ: η υπέρβαση της άδειας ξέρετε τι σημαίνει, κύριε Υπουργέ; Υπερβαίνω την άδεια που πήρα, σημαίνει ότι ή έκτισα περισσότερο σε έκταση ή έκτισα περισσότερο σε συντελεστή. Αυτό σημαίνει υπέρβαση.

Και ερωτώ: αφού έκτισα περισσότερο σε έκταση ή κατ' υπέρβαση του συντελεστή δεν παραβίασα τις σχετικές διατάξεις; Επομένως πώς μπορώ να νομιμοποιώ ένα πράγμα επειδή δεν παραβιάζει διατάξεις, όταν αναγνωρίζω ότι αυτό εξ ορισμού έχει παραβιάσει άλλες διατάξεις; Δηλαδή μας λέτε να νομιμοποιηθούν τα αυθαίρετα, αν δεν παραβίασαν τις σχετικές διατάξεις, όταν τις παραβίασαν, γιατί κτίστηκαν αυθαίρετως. Και ακόμη, πολύ περισσότερο, κτίστηκαν κατ' υπέρβαση της αδειάς, άρα κατ' υπέρβαση και του συντελεστή δόμησης και βεβαίως της έκτασης που μπορούσε να καταληφθεί. Αυτά μας λέτε. Αν αυτό πιστεύετε ότι μπορεί να περάσει από οιαδήποτε δικαστική κρίση, πείτε το εδώ. Ας βρεθούν οι συνάδελφοι που ξέρουν νομικά, υπάρχουν εδώ σε αυτήν την Αίθουσα, για να μην αναφερθώ ονομαστικά και αρχίσει συζήτηση αυτού του είδους, ας κοιτάζουν τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και ας πουν αν το άρθρο 27 παράγραφος 9 μπορεί να σταθεί είκοσι τέσσερις ώρες υπό τη δικαστική βάση. Το ξέρετε ότι δεν μπορεί να σταθεί και αυτό είναι το πολιτικό αίσχος αυτής της διάταξης. Γιατί αυτή η διάταξη είναι διάταξη συγκεκριμένων κυρίων οι οποίοι έχουν κτίσει πάνω στις ακτές που δεν πήραν άδεια, οι οποίοι έκαναν υπερβάσεις και τους οποίους νομιμοποιείτε τούτη την ώρα. Και ξέρετε πολύ καλά ποιοι είναι αυτοί. Μια βόλτα να κάνετε στις ακτές της χώρας ακόμη και στο λεκανοπέδιο της Αττικής θα τους βρείτε. Είναι εκείνοι για τους οποίους συνάδελφος της Πλειοψηφίας ωρυόταν προ καιρού στα κανάλια, αλλά δεν είναι εδώ για να πει μια κουβέντα. Την ψήφο του την έδωσε φαρδιά πλατειά πριν από λίγο, όταν κάναμε ονομαστική ψηφοφορία.

Γι' αυτό είπα μην ξαναβρεθεί κανείς απ' όσους ψήφισαν

αυτήν τη διάταξη να μιλήσει ούτε για προστασία περιβάλλοντος ούτε για αυθαίρετα και νομιμοποιήσεις. Εδώ ακριβώς είναι η διάταξη που θα την έχετε καθημερινά μπροστά σας. Θα την φέρνουμε συνέχεια μπροστά σας. Θα πάρω και τη δικαστική απόφαση που θα τη βγάλει αντισυνταγματική, θα τη φέρω, θα τη μοιράσουμε σε όλα τα έδρανα εδώ, για να έχουν τη σχετική διάταξη και να μη μου λένε ότι δεν το ήξεραν. Στα Πρακτικά είναι εδώ και η ημερομηνία τους και τους καλώ από τώρα να διαβάσουν καλά τη διάταξη αυτή και όσοι είναι νομικοί να καταλάβουν γιατί μιλάμε.

Έμεινα μόνο σ' αυτό. Τα άλλα παραδείγματα τι να τα κάνω; Η μήτρα του κακού, το αυγό του φιδιού όπως είπα είναι το άρθρο 2 το οποίο διαποτίζει όλο το νομοσχέδιο. Όλες οι διατάξεις του, που στηρίζονται στο άρθρο 2 είναι εξ ορισμού αντισυνταγματικές, γιατί το άρθρο 2 είναι αντισυνταγματικό. Πήρα μόνο αυτήν τη διάταξη η οποία είναι η κορύφωση, ο κολοφώνας αυτής της νοστοροπίας και της αντισυνταγματικότητας. Γιατί, ακριβώς, δείχνει ποιους αφορά αυτό το νομοσχέδιο, προς ποιους απευθύνεται. Τι είδους πολιτικά γραμμάτια είναι αυτά τα οποία αφορά αυτή η διάταξη;

Γι' αυτό ακριβώς σας τονίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ πολύ, επειδή νομοθετούμε για το μέλλον και επειδή δίνουμε δείγματα γραφής όχι μόνο με τις διατάξεις που ψηφίζουμε, αλλά και με τη νοστοροπία την οποία υιοθετούμε, σας παρακαλώ πάρα πολύ, πριν ψηφίσουμε ακόμη και σήμερα το βράδυ, ρίξτε μια ματιά και πείτε μου αν ταιριάζει μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος η διάταξη αυτή σε ό,τι συμφωνήσαμε, συνομολογήσαμε σ' αυτήν την Αίθουσα σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος στο άρθρο 24.

Ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Έχετε ένα λεπτό, κύριε Καψή, να εξηγήσετε σε τι συνίσταται το προσωπικό σας θέμα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ίσως θα πρέπει, αν θέλουν και οι συνάδελφοι, να μου δώσετε λίγο παραπάνω χρόνο, διότι εβλήθη το νομοσχέδιο, εβλήθη ο Υφυπουργός, εβλήθη η Συμπολίτευση. Αλλά εκείνοι οι οποίοι υπέστησαν πανταχόθεν τη μεγάλη επίθεση ήμασταν εμείς οι λίγοι, οι λιγοστοί Βουλευτές της Συμπολίτευσης που είχαμε το θάρρος και την υποχρέωση να ψηφίσουμε κατά συνείδηση -ωστό ή όχι- και κατά συνείδηση πάλι, όταν θεωρήσαμε ότι εκεί λείπει η αντισυνταγματικότητα ή όταν κάναμε την πολιτική σκέψη να μετέχουμε των περαιτέρω συζητήσεων για να συνεισφέρουμε. Ήδη ο αγαπητός φίλος και εκλεκτός συνάδελφος κ. Παυλόπουλος σκέφθηκε ότι εγώ θα ψηφίσω. Μα δεν ξέρω αν θα ψηφίσω, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είπα «εάν».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Ακριβώς εδώ μπροστά μου έχω αυτήν την παράγραφο του άρθρου 27 που λέτε. Είπε η εκλεκτή φίλη και συνάδελφος δύο φορές κα Κανέλλη αλλά και ακόμη και ορισμένα παπαγαλάκια γράφουν σήμερα ότι ψάχνουμε να βρούμε το ρόλο μας εμείς οι Βουλευτές. Ο ρόλος του Βουλευτή καθορίζεται από το Σύνταγμα να ψηφίζει κατά συνείδηση. Ούτε γιατί το ζητάει η κοινοτική πειθαρχία ούτε γιατί το αξιώνει η Αξιωματική Αντιπολίτευση ή η Ελάσσων Αντιπολίτευση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εντάξει, κύριε Καψή, δεν νομίζω ότι υπάρχει προσωπικό θέμα. Έγινε μια διευκρίνιση και μπορούμε να συνεχίσουμε.

Ο κ. Λέγκας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε θα αναφερθώ μόνο στα άρθρα 21 και 32, καθόσον έχω καλυφθεί από τις περισσότερες παρατηρήσεις που έγιναν από τον εισηγητή μας.

Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, και εδώ διαπιστώνεται η προσπάθειά σας να χαλαρώσετε το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο και τη σχετική νομολογία που έχει προκύψει προφανώς για να εξυπηρετήσετε και να κάνετε πιο ελκυστική την οικονομική απόδοση των ιδιωτικών λιμανιών. Στην προσπάθειά σας αυτή μάλιστα απαλείφετε το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, αγνοείτε την έννοια του καθορισμού των χρήσεων

γης και μηδενίζετε τις συμμετοχικές διαδικασίες οι οποίες ειθίσαι τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια να χρησιμοποιούνται στις χωροταξικές και πολεοδομικές διαδικασίες, πολύ περισσότερο στην περίπτωση κατά την οποία ο φορέας διαχείρισης είναι ιδιώτης.

Παραχωρείτε έτσι κατ'αυτόν τον τρόπο το δικαίωμα του χωροταξικού και πολεοδομικού σχεδιασμού στον ιδιώτη ο οποίος αποφασίζει για το όριο, αποφασίζει για τις χρήσεις γης, αποφασίζει και για το εν γένει σχέδιο ανάπτυξης της χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης του λιμένα παραβιάζοντας κατά αυτόν τον τρόπο την παράγραφο 2 του άρθρου 24 του Συντάγματος, η οποία ευτυχώς ακόμη θεωρεί ότι ο χωροταξικός και πολεοδομικός σχεδιασμός είναι υπόθεση του κράτους. Μάλιστα για να προσδώσετε τη συνταγματική νομιμοφάνεια ζητάτε και τη σύμφωνη γνώμη επτά Υπουργείων, αν ενθουσιάζομαι καλώς, χωρίς μάλιστα να είναι υποχρεωτικό να απαντήσουν, καθώς όσον όταν παρέλθει η τρίμηνη προθεσμία, σιωπηρώς εγκρίνεται το σχέδιο του ιδιώτη.

Αλλά και κάτι πιο σημαντικό. Μίλησα προηγουμένως για την απουσία των συμμετοχικών διαδικασιών από τον καθορισμό της χερσαίας και της θαλάσσιας ζώνης του λιμένα. Νομίζω ότι όλοι θα συμφωνήσουμε σε αυτήν την Αίθουσα ότι ένας τέτοιος καθορισμός και μάλιστα εκτεταμένων και ζωτικών ζωνών που επηρεάζουν ευρύτερες περιοχές, απαιτεί και τη γνώμη της τοπικής κοινωνίας. Απαιτεί ακόμη τη γνώμη τη συμφωνία ή και τις αντιρρήσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης αλλά και του οποιουδήποτε μεμονωμένου πολίτη. Πουθενά όμως δεν προβλέπετε κάτι τέτοιο και μάλιστα ακόμη και στην περίπτωση ο φορέας διαχείρισης είναι ιδιώτης. Τι κάνετε λοιπόν; Παραχωρείτε σε έναν ιδιώτη ένα λιμάνι, τον αφήνετε να το περιφράξει, τον αφήνετε να ελέγχει την είσοδο, τον αφήνετε να πολεοδομεί, να χωροτακτεί και αφήνετε έξω από το φράκτη και τον πολίτη και την Τοπική Αυτοδιοίκηση, αφήνετε έξω από το φράκτη και τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Ούτε καν τους δίνετε το δικαίωμα λόγου.

Είναι ολοφάνερη, κύριε Υπουργέ, η προσπάθειά σας να διευκολύνετε την αδειοδότηση τέτοιων παρεμβάσεων με προφανή στόχο την αύξηση της οικονομικής απόδοσης. Μέχρι ένα σημείο αυτό δεν είναι κακό, αλλά εξίσου ολοφάνερη είναι και η αποβολή και η ακύρωση της άποψης όλων αυτών που ενδεχομένως θα επηρεαστούν από μια τέτοια λειτουργία. Σας υπενθυμίζω ακόμη ότι και στον αναγκαστικό νόμο του 1940 η χερσαία ζώνη ήταν αντικείμενο της επιτροπής στην οποία συμμετείχαν ο νομομηχανικός, ο οικονομικός έφορος, ο πρόεδρος της λιμενικής επιτροπής, ο πρόεδρος της κοινότητας ή ο δήμαρχος «εν ή η ζώνη του λιμένος», όπως ανέφερε χαρακτηριστικά.

Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς, το άρθρο 21 περιγράφει μία διαδικασία η οποία, όπως είπα προηγουμένως, στοχεύει σε αυτήν τη γρήγορη –και όπως είπα αυτό δεν είναι κακό– αδειοδότηση, πλην όμως τη χωρίς έλεγχο αδειοδότηση των λιμανιών. Με τη διαδικασία που προτείνετε, παρέχεται η ευκαιρία στον εκάστοτε υπηρεσιακό παράγοντα να αποποιείται των ευθυνών καθ' όσον του δίνετε το δικαίωμα με την επίκληση διοικητικών ή γραφειοκρατικών παραλήψεων να συμφωνεί σιωπηρά, ανέξοδα, αλλά και ενδεχομένως και με έσοδα.

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, με μία αναφορά στο άρθρο 32. Στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου προβλέπεται ότι στις περιοχές όπου συντάσσεται κτηματολόγιο, προκειμένου να ελεγχθεί και να καθοριστεί ο αιγιαλός, αν έχει γίνει η πρώτη ανάρτηση αναβάλλεται επί δεκαοκτάμηνο η δεύτερη ανάρτηση. Σε αυτούς τους χρόνους θα πρέπει να προστεθούν και οι χρόνοι που αφορούν στην έκδοση της κοινής υπουργικής απόφασης που θα αφορά στον καθορισμό των προδιαγραφών.

Γνωρίζετε, φαντάζομαι, το πρόβλημα –και έχει ειπωθεί στην Αίθουσα– που έχει ανακύψει με το μεγάλο έργο το οποίο δυστυχώς αντιμετωπίστηκε με το ιδεολόγημα «ας κάνουμε το μεγάλο έργο» και βεβαίως με τη συνήθη πρακτική «ας το ξεκινήσουμε και βλέπουμε πώς θα το τελειώσουμε».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Γνωρίζετε ακόμη, κύριε Υπουργέ, ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ξεκινήσει τις διαδικασίες του άρθρου 24 για την επιστροφή χρημάτων και ότι για να μην επιστρέψουμε όλη την κοινοτική συνδρομή, αλλά μέρος αυτής, θα πρέπει μέχρι τέλος του 2002 να έχουμε τελειώσει τις εργασίες του πρώτου πιλοτικού προγράμματος, να λειτουργεί δηλαδή το Κτηματολόγιο σε όλες τις περιοχές. Αυτό λοιπόν το δεκαοκτάμηνο, κύριε Υπουργέ, αποτελεί στην ουσία την ταφόπλακα του έργου, καθόσον θα υπερβούμε και μάλιστα κατά πολύ τις χρονικές δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει. Εκτός και αν κρίνουμε σήμερα ότι αναλάβαμε υπερβολικές δεσμεύσεις. Εκτός αν κρίνουμε σήμερα ότι δεν μπορούμε να ανταποκριθούμε σε αυτούς τους χρόνους. Εκτός αν κρίνουμε σήμερα ότι θα πρέπει να βρούμε κάποιες δικαιολογίες απέναντι στις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για να καλύψουμε την αναξιοπιστία μας.

Και τέλος, κύριε Υπουργέ, για να το πω με μεγαλύτερη έμφαση και ένταση το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους στην έκθεσή του, αν είχε και γνώριζε όλα τα δεδομένα, θα έπρεπε να αναφέρει ότι οι εν λόγω ρυθμίσεις του άρθρου 32 ενδέχεται να επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό με πρόσθετη δαπάνη 46 δισεκατομμυρίων δραχμών, όση δηλαδή είναι και η κοινοτική συνδρομή για το έργο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Παπανικόλας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, θα αντιπαρέλθω την τακτική της Νέας Δημοκρατίας, η οποία είναι ανάλογη με εμπόλεμες καταστάσεις, όπου αεροπλάνα ρίχνουν φεϊγβολάν προπαγανδιστικού περιεχομένου στην αντίπαλο χώρα και καλούν τους κατοίκους σε εξέγερση. Νομίζω ότι κάτι τέτοιο επιχείρησε ο κ. Παυλόπουλος, αλλά ευτυχώς εις ώτα μη ακουόντων.

Και επί του νομοσχεδίου. Θα ασχοληθώ και εγώ, κυρία Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ με το άρθρο 26, το οποίο έχει ειδικό ενδιαφέρον για μας ως έλκοντες την καταγωγή αλλά και εκπροσωπώντας την περιφέρεια της Δωδεκανήσου στο Κοινοβούλιο.

Οφείλω να πω, κύριε Υπουργέ, μολοντί σας έχω ασκήσει κριτική σε προηγούμενα άρθρα, ότι στο παρόν άρθρο ...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Το μάθαμε. Σήμερα το πρωί τον περιποιηθήκατε στην Κοινοβουλευτική Ομάδα!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: ... στο παρόν άρθρο, όπως τελικά διαμορφώθηκε, βρίσκει σύμφωνη την κοινή γνώμη των νησιών. Εξηγώ ότι με τη διατύπωση της παραγράφου 1 ο παρών νόμος έχει εφαρμογή και στα νησιά του Νομού Δωδεκανήσου. Εφαρμοζομένων παραλλήλως και των διατάξεων του κτηματολογικού κανονισμού, πράγματι βάζει τα πράγματα στη θέση τους. Εκείνο που απομένει είναι και να διευκρινιστεί εδώ, επειδή δεν είναι δυνατόν να έχουμε ισχύοντες δύο παράλληλους νόμους –παράλληλη ισχύς δεν υπάρχει, ο ένας πάντα υπερισχύει– ότι εδώ υπερισχύει για τα τρία νησιά του Νομού Δωδεκανήσου όπου υπάρχει κτηματολόγιο, ο ειδικός νόμος που είναι ο κτηματολογικός κανονισμός και ότι ο παρών νόμος συμπληρώνει όσες διατάξεις δεν εμπεριέχονται στον κτηματολογικό κανονισμό.

Νομίζω ότι αυτή είναι η ορθή ερμηνεία της παραγράφου 1. Προηγουμένως όταν μιλούσε ο συνάδελφός μου ο κ. Σφυρίου, δεν ήσασταν στην Αίθουσα, κύριε Υπουργέ, και γι' αυτό θα επαναλάβω κάποια πράγματα από αυτά που είπε ο κ. Σφυρίου και φαντάζομαι ότι θα τα επαναλάβει μετά και ο κ. Παυλίδης.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ : Να είστε βέβαιος, όχι να φαντάζεστε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Η Δωδεκανήσος όπως ξέρετε, τελούσε υπό ιταλική κατοχή μέχρι το 1947 και ίσχυαν μέχρι 30-12-1947 οι ιταλικοί νόμοι. Το 1923 έως 1926, στην τριετία αυτή μέσα κατηρτίσθη το Κτηματολόγιο της Ρόδου, της Κω και της Λέρου και ίσχυσε ο κτηματολογικός κανονισμός γι' αυτά τα νησιά με ιταλικό διάταγμα που οποίο διετηρήθη σε ισχύ και μετά την ενσωμάτωση στην Δωδεκανήσου στην Ελλάδα. Είναι συνεπώς ένας νόμος ο οποίος ισχύει και σήμερα και σε αυτόν αναφέρεται η παράγραφος 1 του άρθρου 26.

Τι συνέβη τότε; Τότε οι ιταλικές αρχές κατοχής είχαν καθορίσει την παραλία -την οποία καθορίζει σε πενήντα μέτρα ο παρών νόμος- σε τριακόσια μέτρα περίπου και αυτό έγινε για στρατιωτικούς προφανώς λόγους, αλλά ίσως και για άλλους λόγους, όπως παρενέβη και είπε ο Υπουργός Αιγαίου προηγουμένως. Εκείνο το οποίο έχει σημασία είναι ότι μέσα σε αυτήν τη ζώνη υπήρχαν ιδιοκτησίες, τις οποίες οι Ιταλοί δεν αναγνώρισαν, και οι ιδιοκτησίες αυτές, μετά την απελευθέρωση της Δωδεκανήσου, κατεγράφησαν ως περιουσία του δημοσίου. Υπάρχουν κτίσματα εκεί τα οποία είναι προ του 1947 και για τα οποία οι κάτοχοι και οι ιδιοκτήτες τους είναι ξεκρέμαστοι αυτήν τη στιγμή. Δεν φθάνει ότι αντιμετωπίζουν την περίπτωση της κατεδάφισης, αλλά τους έχουν επιβληθεί και υπέρογκα πρόστιμα της τάξεως των είκοσι, τριάντα και εκατομμυρίων στον καθένα για ένα παλαιό κτίσμα το οποίο κληρονόμησαν από τον πατέρα ή τους παππού τους.

Λόγοι, λοιπόν, στοιχειώδους δικαιοσύνης το επιβάλλουν και αυτό το είχε αναγνωρίσει ο προκάτοχός σας...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

... ο κ. Δρυς, ο οποίος με επιστολή του στα διοικητικά δικαστήρια, όπου είχαν ασκήσει προσφυγές αυτοί οι άνθρωποι, βεβαίωνε ότι οι περιπτώσεις τους θα ρυθμιστούν από τον επικείμενο νόμο περί αιγιαλού και παραλίας και ζητούσε να αναβληθούν οι υποθέσεις τους, οι οποίες πράγματι έχουν αναβληθεί τέσσερις ή πέντε φορές.

Λοιπόν, έχουμε καταθέσει μία τροπολογία οι τρεις κυβερνητικοί Βουλευτές Δωδεκανήσου που αφορά αυτό το θέμα και θα τη συζητήσουμε στη συνέχεια. Παρόμοια έχει καταθέσει και ο συνάδελφος εκ Δωδεκανήσου της Αντιπολιτεύσεως, ο κ. Παυλίδης.

Θα ήθελα για λόγους, όπως είπα, αποκατάστασης μια στοιχειώδους δικαιοσύνης, μιας και είναι ο πρώτος νόμος περί αιγιαλού, ο οποίος έρχεται μετά το 1940 στη Βουλή, να ρυθμιστούν αυτές οι περιπτώσεις.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Μπέζας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, στη τοποθέτησή μου επί της αρχής του νομοσχεδίου είχα τονίσει ότι ένα από τα βασικότερα μειονεκτήματα αυτού του νομοθετικού κειμένου, είναι το γεγονός ότι αγνοεί παντελώς το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό.

Τονίστηκε αυτό και από άλλους συναδέλφους, από όλες τις πτέρυγες της Βουλής και τις προηγούμενες ημέρες και σήμερα. Και αυτό το γεγονός φαίνεται ξεκάθαρα στην ενότητα των άρθρων που σήμερα συζητάμε, των άρθρων που αναφέρονται στη χερσαία και στη θαλάσσια ζώνη λιμένα.

Αυτός, λοιπόν, ο χωροταξικός σχεδιασμός, που με βάση και το Σύνταγμα είναι αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους, αφήνεται κυριολεκτικά στα χέρια του φορέα διαχείρισης και διοίκησης των λιμένων μας, που σε πολλές περιπτώσεις για λιμάνια εθνικής εμβέλειας και σημασίας μπορεί να είναι και μια ανώνυμη εταιρεία, και στο μέλλον με τη μεταβίβαση της πλειοψηφίας των μετοχών αυτής της ανώνυμης εταιρείας σε έναν ιδιώτη, μπορεί να είναι και κάποιος ιδιώτης.

Είναι χαρακτηριστικό για παράδειγμα, ότι στο άρθρο 19, ο ιδιώτης, ο φορέας διαχείρισης και διοίκησης του έργου, μπορεί να προχωράει σε τροποποιήσεις του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου.

Στο άρθρο 21 το όριο, οι χρήσεις, οι εν γένει δραστηριότητες στη χερσαία και στη θαλάσσια ζώνη λιμένα, αρμοδιότητες δηλαδή καθαρά χωροταξικές που με βάση επαναλαμβάνω το Σύνταγμα είναι αρμοδιότητες του κράτους, ρυθμίζονται με απόφαση του φορέα διοίκησης και διαχείρισης.

Θα έρθω σε συγκεκριμένες παρατηρήσεις επί των άρθρων.

Στο άρθρο 18 δίνεται κατά κάποιο τρόπο ο ορισμός της ζώνης λιμένα, ότι η ζώνη λιμένα είναι όλη έκταση η οποία είναι απαιτούμενη, συνεχής ή διακεκομμένη για την εκτέλεση έργων εμπορικής, επιβατικής, ναυτιλιακής,

τουριστικής και αλιευτικής κίνησης και γενικότερα της εύρυθμης λειτουργίας του λιμένα. Καθορίζεται, δηλαδή, με τέτοια ευρύτητα η ζώνη λιμένος που στην πράξη μπορεί με την εφαρμογή αυτής της διάταξης σε μια παραλιακή πόλη, όλο το μέτωπο της παραλιακής πόλης προς τη θάλασσα να ενταχθεί μέσα στη χερσαία ζώνη λιμένα. Και βέβαια καμία σύνδεση δεν υπάρχει σ' αυτόν τον ορισμό, που είναι θεμελιώδης ορισμός και επηρεάζει όλα τα άρθρα στη συνέχεια, με το χωροταξικό σχεδιασμό.

Θα σας πω ένα απλό παράδειγμα, το οποίο είναι και οικείο σε εμένα. Το γενικό πολεοδομικό σχέδιο της Ηγουμενίτσας προβλέπει στα όρια του παλιού λιμανιού και του νέου λιμένος που κατασκευάζεται, μια μεγάλη περιοχή η οποία πρόκειται να γίνει χώρος πρασίνου. Σ' αυτήν, λοιπόν, την περιοχή το λιμενικό ταμείο κατασκεύασε ένα κτίριο ναρκωκοντρόλ, κτίριο βέβαια απαραίτητο για τη λειτουργία του λιμανιού και ειδικά του λιμένος της Ηγουμενίτσας, κατέστρεψε όμως στην ουσία ένα χώρο ο οποίος προοριζόταν για πράσινο. Αυτό λοιπόν το καθεστώς θέλετε να συνεχίσετε; Αυτό το καθεστώς της καταπάτησης κάθε έννοιας χωροταξικού σχεδιασμού;

Νομίζω ότι στο άρθρο 18 και αυτή η ευρύτητα στον ορισμό της ζώνης λιμένα πρέπει να περιοριστεί, αλλά θα πρέπει να προστεθεί και αναφορά στο ότι τα έργα αυτά θα πρέπει να γίνονται σύμφωνα στα πλαίσια ανάπτυξης του λιμενικού δυναμικού της χώρας, αλλά και με βάση τις εγκεκριμένες χωροταξικές και πολεοδομικές κατευθύνσεις της περιοχής.

Στο άρθρο 19 νομίζω ότι υπάρχει μια αντίφαση σε σχέση με το άρθρο 18, διότι ενώ το άρθρο 18 μιλάει για συνεχή ή διακεκομμένη έκταση, το άρθρο 19 αναφέρει ότι η χερσαία ζώνη λιμένα αποτελείται από τον αιγιαλό και τους αναγκαιούντες συνεχόμενους παραλιακούς χώρους, ενώ πριν το άρθρο 18 μιλάει για συνεχή ή διακεκομμένη έκταση.

Έρχομαι πάλι στο άρθρο 19 και στην παράγραφο 5 με την οποία επιτρέπεται με δαπάνες του αρμόδιου φορέα η περίφραξη μέρους ή ολόκληρης της χερσαίας ζώνης λιμένα. Θεωρητικά δηλαδή σε μια παραλιακή πόλη μπορούμε να προχωρήσουμε στην περίφραξη όλης της χερσαίας ζώνης. Εδώ δεν αναφέρονται τα κριτήρια με βάση τα οποία θα πρέπει να προχωρήσουμε σε μια τέτοια περίφραξη. Η γνώμη της Επιτροπής Αρχιτεκτονικού Ελέγχου επηρεάζει μόνο την αρχιτεκτονική μορφή της περίφραξης και τίποτα άλλο. Δεν υπάρχει καμία σύνδεση με τη χωροταξία. Θα πρέπει, λοιπόν, να αναφέρεται ρητά ότι η περίφραξη αυτή θα μπορεί να γίνει για λόγους ασφάλειας και εύρυθμης λειτουργίας του λιμένα και στα πλαίσια πάντα βέβαια των εγκεκριμένων χωροταξικών κατευθύνσεων της περιοχής.

Τέλος έρχομαι στο άρθρο 21. Νομίζω ότι η επισήμανση την οποία έκανε ο συνάδελφος κ. Τζανής είναι πολύ σημαντική και ουσιαστική. Δεν είναι δυνατόν με βάση και όσα προανέφερα για το χωροταξικό σχεδιασμό, τη χερσαία ζώνη λιμένα να την καθορίζει με απόφασή του ο φορέας διοίκησης και διαχείρισης. Είναι μια αρμοδιότητα η οποία ανήκει στο κράτος. Πρέπει επομένως η χερσαία ζώνη λιμένα να καθορίζεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας και μέσα σ' αυτήν την σειρά των γνωμοδοτήσεων που απαιτούνται, θα πρέπει νομίζω να υπάρχει και η γνώμη -όχι η σύμφωνη κατ' ανάγκη- του οικείου δήμου, η γνώμη του δημοτικού συμβουλίου. Διότι δεν μπορώ να αντιληφθώ ποιος γνωρίζει καλύτερα τη λειτουργία μιας παραλιακής πόλης από το ίδιο το δημοτικό συμβούλιο, από τους ανθρώπους οι οποίοι ζουν, από τους ανθρώπους οι οποίοι δέχονται τις επιπτώσεις από τη λειτουργία του λιμένος.

Και βέβαια στο ίδιο άρθρο 21, όπως και στο άρθρο 28 που αναφέρεται στον καθορισμό χώρων που εξομοιώνονται με ζώνη λιμένα, νομίζω ότι είναι απαραίτητο το γεγονός ότι αν δεν υπάρχουν, υπάρχουν μέσα σε τρεις μήνες οι γνωμοδοτήσεις όλων αυτών των φορέων που ζητάτε, τότε μπορούμε να προχωρήσουμε στον ορισμό της χερσαίας ζώνης λιμένα, χωρίς να είναι απαραίτητες αυτές οι γνωμοδοτήσεις.

Νομίζω ότι αυτό πρέπει να απαλειφθεί. Θα πρέπει να υπάρχει σύμφωνη γνώμη και του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και των άλλων Υπουργείων. Επαναλαμβάνω πρέπει να προσθέσετε

και τη γνώμη αν όχι τη σύμφωνη, του οικείου δημοτικού συμβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η κα Κανέλλη έχει παρακαλέσει για δύο λεπτά να παρεμβληθεί για να αναφερθεί, επειδή θα φύγει, σε μία τροπολογία του Υπουργού.

Παρακαλείται το Σώμα να εγκρίνει αυτή την παρέμβαση.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Η Βουλή ενέκρινε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Δεν πρόκειται να πάρω πολύ από το χρόνο σας. Η θέση μας για το νομοσχέδιο είναι δεδομένη. Θα ήθελα να γνωρίζετε ότι για την τροπολογία που έχετε καταθέσει τη μετατροπή των επιταγών σε ευρώ, ψηφίζουμε ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Ιωαννίδης έχει το λόγο.

ΦΟΙΒΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, το νομοσχέδιο αυτό επιχειρεί να βάλει μία τάξη σε πολύ σημαντικά θέματα. Δεν ξέρω πόσο θα το επιτύχει, διότι πέραν των ρυθμίσεων μερικές από τις οποίες δεν υπήρξαν ιδιαίτερα εύστοχες και ευτυχώς εν πολλοίς βελτιώθηκαν με τη συμφωνία της Κυβέρνησης και του παριστάμενου Υφυπουργού, μετά από τις παρατηρήσεις που διατύπωσαν οι συνάδελφοι, αλλά βεβαίως πέραν της ορθότητας των ρυθμίσεων που περιέχει, παραμένει μία μεγάλη απορία κατά πόσο θα μπορέσει να εφαρμοστεί και δεν θα γίνει ό,τι κατά κανόνα συμβαίνει με τέτοιου είδους νομοσχέδια, να υπάρχουν οι νόμοι αλλά η πραγματικότητα να είναι εντελώς ασύμφωνη προς τους νόμους.

Πάντως ήθελα να πω στον κύριο Υπουργό ότι υπάρχουν και στα άρθρα που συζητούμε ορισμένα σημεία που πρέπει να προσέξει. Η παράγραφος 8 του άρθρου 27 έτσι όπως είναι διατυπωμένη με απόλυτο τρόπο λέει «αίτηση προσωρινής ρύθμισης της νομής ή κατοχής ή αίτηση αναστολής, εκτέλεσης καταδίκης, άρσης ή απομάκρυνσης ενώπιον οποιουδήποτε διοικητικού ή πολιτικού δικαστηρίου ή άλλης αρχής δεν επιτρέπεται». Αυτό σημαίνει ότι απαγορεύει και αποκλείει εντελώς τη δικαστική προστασία, πράγμα που δεν είναι σύμφωνο με το Σύνταγμα. Τουλάχιστον θα μπορούσε να υπάρξει μία διατύπωση επεικότερη, ώστε να είναι δυνατόν να συμπορεύεται με το Σύνταγμα τουλάχιστον να μην είναι караμπινάτα αντίθετη προς το Σύνταγμα.

Στο άρθρο 29 προβλέπονται ποινικές κυρώσεις. Το περίεργο είναι στην πρώτη παράγραφο αυτό που λέει «όποιος χωρίς άδεια ή με υπέρβαση αυτής» -μέχρι εδώ συμφωνούμε και οι κυρώσεις να είναι αυστηρές και είναι- «ή με άδεια που εκδίδεται κατά παράβαση του νόμου αυτού τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους». Δηλαδή αν η διοίκηση δώσει άδεια παρανόμως για οποιοδήποτε λόγο θα τιμωρείται καίτοι έχει άδεια από τη διοίκηση αυτής που πήρε την άδεια για να κάνει όποια κατασκευή; Αυτό στο Ποινικό Δίκαιο μου φαίνεται δεν ευσταθεί. Υπάρχει ως γνωστό στο Διοικητικό Δίκαιο η αρχή της χρηστής διοίκησης. Αν η διοίκηση σφάλει δεν μπορεί να πληρώνει ο πολίτης και δεν χρειάζεται η διάταξη αυτή στο σημείο αυτό.

Υπάρχει η παράγραφος 2 πολύ σωστά που λέει ότι με την ποινή της προηγούμενης παραγράφου τιμωρούνται και όσοι υπάλληλοι εκδίδουν άδεια κατά παράβαση των διατάξεων του παρόντος νόμου. Αν έχει δωροδοκήσει τους υπαλλήλους κάποιος, βεβαίως μπορεί να παραπεμφθεί για δωροδοκία, όπως μπορεί να παραπεμφθεί και για ηθική αυτουργία σε παράβαση καθήκοντος. Αλλά να θεσμοθετήσουμε διάταξη που προβλέπει αυστηρότατες ποινικές κυρώσεις γι' αυτόν που το δημόσιο, η αρμόδια αρχή του δίνει άδεια, μου φαίνεται υπερβολή και δε νομίζω ότι πρέπει να επιμεινέτε σ' αυτό το σημείο.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχουν κάποιες διαμορφωμένες πραγματικότητες. Έχω μπροστά μου την εικόνα ας πούμε της «ΕΛΟΥΝΤΑΣ». Εκεί υπάρχουν καταπληκτικές μονάδες υπέροχης αισθητικής, κατασκευασμένες όμως πάνω ακριβώς στο κύμα. Εκεί ήταν μια περιοχή που υπήρχαν μόνο χαρουπιές πριν γίνει τουριστική αξιοποίηση. Εκεί υπάρχουν σουίτες που κοστίζουν 2,5 εκατομμύρια τη βραδιά ή και πέντε εκατομμύρια

η μία. Και υπάρχει υψηλότερου επιπέδου τουρισμός, διεθνώς γνωστές μονάδες. Θα τους υποχρεώσουμε να τα κατεδαφίσουν; Δεν είναι ένα πρόβλημα αυτό;

Να σας πω και κάτι άλλο. Τι θα γίνει με τα «ΞΕΝΙΑ», τα οποία έχουν κτιστεί όλα επί είτε αρχαιολογικών χώρων, πάνω στα τείχη όπως είναι στα Χανιά ή στο Ηράκλειο πάνω σχεδόν στη θάλασσα. Τι θα γίνει μ' αυτά τα κτίσματα; Θα κατεδαφιστούν; Τα έχει κάνει το δημόσιο, ανήκουν στην περιουσία του δημοσίου, έχουν εξυπηρετήσει την τουριστική ανάπτυξη. Μακάρι να μην είχαν γίνει εκεί και να είχαν γίνει κάπου καλύτερα. Αλλά κάποια πρόνοια, κάποια πρόνοια πρέπει να ληφθεί. Διότι εδώ υπάρχουν και άλλα πράγματα. Πείτε μου τι θα γίνει με οικισμούς που είναι ολόκληροι πάνω στον αιγαλιό; Διότι μπορεί να είναι ψηλά πενήντα μέτρα, στο βράχο επάνω, αλλά εφάπτονται της θαλάσσης και ας είναι πενήντα μέτρα ψηλά ή και εκατό καμιά φορά και έχουν θαυμάσια θέα.

Τελειώνοντας θέλω απλώς να πω, ότι οι υπερβολές δεν ωφελούν. Και ακούστηκαν υπερβολές πολλές από τον κ. Παυλόπουλο. Το νομοσχέδιο επιχειρεί να βάλει μια τάξη. Μπορεί, όμως, με περισσότερη προσοχή να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα. Και εύχομαι εν πάση περιπτώσει να μη δοθεί η δυνατότητα κάποιου επιτήδειου να επωφεληθούν. Διότι υπάρχει και αυτός ο κίνδυνος μιας και μια επιτροπή θα τα κρίνει όλα, η επιτροπή η οποία συγκροτείται αμιγώς από υπαλλήλους και χωρίς τη συμμετοχή αιρετών εκπροσώπων όπως είχα προτείνει. Και δεν ξέρω αν αυτό είναι σωστό, αλλά ήδη έχει ψηφιστεί, το έχω ψηφίσει και εγώ βεβαίως, αφού ψήφισα τις διατάξεις του νομοσχεδίου και επομένως κακώς ίσως έκανα και αυτήν την αναφορά. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο έτερος Δωδεκανήσιος κ. Παυλίδης.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Είμαι ο τρίτος κατά σειρά Δωδεκανήσιος που παίρνει το λόγο. Αυτό κάτι πρέπει να σας λέγει. Υποθέτω ότι θα ακολουθήσει και ο τέταρτος Βουλευτής Δωδεκανήσου και δεν αποκλείεται και έτερος έχων δωδεκανησιακή καταγωγή είτε εξ αγχιστείας είτε λόγω υπηρεσίας, ο στρατηγός Σπυριδούνης, καλή ώρα. Για να μιλάμε τόσο για τα Δωδεκάνησα κάποιο θέμα υπάρχει. Αλλά πριν φθάσω εκεί, να πω σε ορισμένα νομοτεχνικά καθαρώς, κύριε Υπουργέ.

Άρθρο 35. Διατηρούνται οι ποινές σε όσους διαπιστώνεται ότι παρέκκλιναν διατάξεων κειμένης νομοθεσίας και επιβάλλονται εν τω μεταξύ δια του νομοσχεδίου σας, οψέποτε γίνει νόμος, νέες ποινές.

Το θεωρώ ελαφρώς άδικο. Ποιες είναι οι επεικέστερες για τον οποιοδήποτε έχει αποκλίνει και αυτές να επιβάλλονται. Να το αποφασίσουμε. Μου είπαν ορισμένοι νομικοί «μα, ξέρετε υπάρχουν αποφάσεις δικαστηρίων που έχουν καθορίσει το σύστημα ποινών πώς θα εφαρμόζεται». Βουλή όμως είμεθα. Έχω συγκεκριμένες περιπτώσεις, νησιωτικές περιπτώσεις που μας ερωτούν: Τι θα κάμετε τώρα εσείς; Θα νομοθετήσετε την αδικία; Προτείνω επ' αυτού να καθορίσετε εσείς, κύριε Υπουργέ, τη θέση σας.

Αυτό καθ' όσον αφορά εις το άρθρο 35 για να είμαι και πιο συγκεκριμένος.

Πάμε τώρα στο άρθρο 34, 2β', κύριε Υπουργέ. Εκάματε ήδη κάποιες τροποποιήσεις για να υπάρχει ομοιομορφία. Όπου, δηλαδή, υπάρχουν βιομηχανικές, βιοτεχνικές εγκαταστάσεις, οι οποίες τυγχάνουν κάποιας ειδικής μεταχειρίσεως προσεθέσατε και τουριστικές. Παρακαλώ τουτ' αυτό να γίνει στο 34, 2β' και στο σύνολο όταν ψηφίζουμε στην παράγραφο 14, 1, διότι έγινε στην 3 και στην 6 και παραλείψαμε το 1.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Μου επιτρέπετε, κύριε συνάδελφε;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Παρακαλώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Δέχετε τη διακοπή, κύριε Παυλίδη;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ναι, κυρία Πρόεδρε. Να κρατηθεί ο χρόνος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Απλώς θέλω να πω ότι από τη μια πλευρά ζητάτε να κάνω δεκτές τις δικές σας τροποποιήσεις και όταν τις κάνω δεκτές ευθύς αμέσως με καταγγέλλετε για προχειρότητα του νομοσχεδίου. Το τονίζω μόνο ως επισήμανση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Απαράδεκτο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δε νομίζω ότι η επισήμανση είναι επιτυχής. Το νομοσχέδιο μέχρι να γίνει νόμος επιδέχεται τροποποιήσεων. Εξαρτάται από τον Υπουργό να κατανοήσει τι του λένε πρακτικά οι συνάδελφοί του και να τα αποδεχθεί. Εσείς αποδεχθήκατε πρακτικές προτάσεις.

Για το ομοιόμορφο, λοιπόν, των διατάξεων εισηγούμει τώρα στο 14, 1-ό,τι έγινε στο 3 και στο 6 εντός του ίδιου άρθρου- το ίδιο να γίνει και εκεί, να προστεθεί το «τουριστικές».

Προχωρώ τώρα στα άρθρα.

Κυρία Πρόεδρε, από το 18 μέχρι το 25 μιλάμε για λιμάνια. Δεν φιλοτιμήθηκε ο Υπουργός Εμπορικής Ναυτιλίας να έλθει εδώ και να δώσει εξήγηση στους συναδέλφους του τι σχεδιάζεται; Επέρασε προ ολίγων μηνών νόμος ο οποίος προβλέπει σύσταση Γενικής Γραμματείας Λιμένων. Ό,τι τότε έγινε, ισοπεδώνεται εδώ. Με αυτά που τώρα προτείνονται, κύριοι, θα γίνει αυτό που ο λαός μας αποκαλεί -εισάγω ξενική έκφραση- «κουλουχάτ». Πού είναι η λιμενική πολιτική; Πού είναι ο στρατηγικός σχεδιασμός; Ο οιοσδήποτε φορέας, όπως τον αποκαλείτε στο νομοσχέδιό σας, θα κάνει ό,τι θέλει με βάση αυτά που περιλαμβάνονται στα άρθρα από 18 μέχρι 25.

Και ακούστε εμπνεύσεις. Ποιος είναι ο εμπνευστής αυτών εδώ των διατάξεων; Προγραμματικές συμβάσεις στο άρθρο 25. Οι φορείς μπορούν να συνεργάζονται, λέει, με διάφορα νομικά πρόσωπα και να κάνουν μελέτες, να κάνουν επεμβάσεις σε λιμενικές ζώνες, να κάνουν τα πάντα -πού είναι η λιμενική πολιτική;- χωρίς καμία έγκριση ιδιαίτερη από εκείνους που σχεδιάζουν πως θα αναπτυχθούν τα λιμάνια.

Πάμε στο 19, 3. Υπό ένα φορέα μπορούν να τεθούν περισσότερα του ενός λιμάνια. Δηλαδή, γίνεται τώρα εδώ λιμενικός Καποδίστριας. Μα, εσείς είσθε αυτοί που διασπάσατε τα λιμενικά ταμεία. Τέσσερα στα Δωδεκάνησα. Από τη μια διάσπαση, από την άλλη συγχώνευση. Τι σόι λιμενική πολιτική είναι αυτή;

Κύριοι συνάδελφοι, μην έχετε ψευδαισθήσεις. Η ιδιωτικοποίηση των λιμένων -και αναφέρομαι στο ΠΑΣΟΚ και την Αριστερά- είναι πλέον γεγονός. Οι λιμενικές εγκαταστάσεις των εργοστασίων, οι οποίες έγιναν με επιδοτήσεις του κράτους για να εξυπηρετούν μόνο τα εργοστάσια, εφ' εξής θα λειτουργούν ως ιδιωτικά λιμάνια που θα δέχονται παν αγαθόν. Μην έχετε ψευδαισθήσεις. Η τροποποίηση που έγινε εκεί οδηγεί. Και να μας αποδείξετε το αντίστροφο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Καταλήγω, λοιπόν, στο άρθρο 26. Δωδεκάνησα. Κυρία Πρόεδρε, διόρθωση. Δεν αναφέρεται στα Δωδεκάνησα το άρθρο 26, ούτε στα τρία νησιά που λέγουν οι συνάδελφοί μου εκ Δωδεκανήσου αλλά σε δύο νησιά. Στη Ρόδο, την Κω και τη μισή Λέρο. Για να το φέρνεται εδώ σημαίνει πως υπάρχει πρόβλημα. Και το πρώτο πρόβλημα είναι αυτό καθ' αυτό το Κτηματολόγιο, το οποίο στη Ρόδο έχει να μετεγγραφεί, κύριε Υπουργέ -αν αγαπάτε το Θεό σας- εξήντα πέντε έως εβδομήντα χιλιάδες, καθ' άλλην εκτίμηση, πράξεις. Αυτό είναι το Κτηματολόγιο για το οποίο μιλούμε. Εδώ είναι ο νομικός κ. Παπανικόλας και μπορεί να με επιβεβαιώσει ή να με διαψεύσει. Του' αυτό δε εις το Κτηματολόγιο της Κω αλλά δι' άλλους λόγους. Αυτή είναι, λοιπόν, η κατάσταση του Κτηματολογίου.

Θέμα παρεμπίπτον: Έγινε προχθές φασαρία για το Πρασονήσι. Εκποίηση. Σας μεταφέρω τα νέα: Δεν θα γίνει στις 17 Δεκεμβρίου η εκποίηση, θα γίνει -λέγει- στις 17 Ιανουαρίου. Και τότε, κύριοι συνάδελφοι; Όταν ο Τύπος έχει αποκαλύψει κάτω στη Ρόδο ότι προκηρύχθηκε διαγωνισμός για το Πρασονήσι παρά το ότι το Υπουργείο Πολιτισμού το χαρακτηρίζει ως δεσμευμένο δι' αρχαιολογικούς λόγους.

Εσείς, κυρία Πρόεδρε, περάσατε από το Υπουργείο Πολιτισμού. Το Υπουργείο, λοιπόν, το οποίο διοικήσατε έβγαλε απόφαση όχι στην τύχη ότι είναι προστατευτέο το Πρασονήσι. Το Υπουργείο Οικονομικών το βγάζει στο σφυρί. Αυτά γίνονται στην Κυβέρνησή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Παυλίδη, τελείωσε ο χρόνος σας.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δώστε μου ένα λεπτούλι, παρακαλώ.

Θέματα: Αφού έχουμε ολόκληρο άρθρο για τα Δωδεκάνησα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Τα είπαν οι συνάδελφοί σας τα των Δωδεκανήσων. Αναφερθείτε σ' αυτούς. Τα ίδια υποστηρίζετε κι εσείς, έτσι δεν είναι; Κάντε μου τη χάρη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Μας είπε ο κ. Παπανικόλας ότι ερρίφθησαν φεϊγβολάν από την Αξιοματική Αντιπολίτευση στο χώρο της κυβερνητικής πλευράς -στο ψ. π. που λέτε στρατηγέ, ψυχολογικό πόλεμο- για να πεισθείτε να ψηφίσετε ό,τι λέμε εμείς. Μου θύμισε, λοιπόν, ο κ. Παπανικόλας τα φεϊγβολάν που έρχιαν τα αεροπλάνα, οι «ντακότες», κατά την Ενσωμάτωση. Και τι παρίσταναν; Είδα προχθές μια λιθογραφία: Η Ελλάδα, ως το άγαλμα της Νίκης, με ανοιχτές τις αγκάλες, σαν φτερά, να αγκαλιάζει τα Δωδεκάνησα.

Τα αγκάλιασε είναι η αλήθεια, αλλά Υπουργέ μου, στο Υπουργείο σας η αγκαλιά δεν έκλεισε ακόμη. Με αυτά που λέτε, ή θα παραδεχθούμε πως τα ισχύοντα καθ' όσον αφορά στον αιγιαλό και την παραλία, στα δύο νησιά της Δωδεκανήσου θα επεκταθούν στη λοιπή Ελλάδα ή θα εναρμονιστούν τα της λοιπής Ελλάδας με ό,τι ισχύει στα δύο νησιά αυτά νησιά. Ηλαδή, αιγιαλός σ' εμάς είναι όπου φθάνει το χειμέριο κύμα συν δώδεκα μέτρα. Έως εκεί είναι ο αιγιαλός στα Δωδεκάνησα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Εντάξει, κύριε Παυλίδη. Αυτά έχουν αναπτυχθεί. Τελειώνετε, σας παρακαλώ.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Και εν συνεχεία η παραλία φθάνει μέχρις εκεί όπου θα συναντήσετε πέρα από τη γραμμή του αιγιαλού, ιδιοκτησίες, εις όσα μέτρα και αν είναι αυτές είτε είναι ιδιωτικές είτε είναι δημόσιες. Ισχύει αυτό στο χωριό σας; Ισχύει στο νομό σας; Ισχύει σε άλλα νησιά της Δωδεκανήσου;

Θέμα λοιπόν: Αποφασίστε, κύριοι της Κυβέρνησεως ή το ένα να ισχύσει καθ' άπασαν την επικράτεια της Δωδεκανήσου ή το ισχύον στη λοιπή Ελλάδα και στα νησιά της Δωδεκανήσου. Και θα λύσουμε έτσι προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Εντάξει, κύριε Παυλίδη, υπήρξατε σαφής. Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Σπηλιόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια αναφορά σ' αυτές τις κατηγορίες, τις οποίες εξαπέλυσε εναντίον μας ο κ. Παυλόπουλος πριν από λίγο. Είπε ότι το νομοσχέδιο αυτό, το οποίο σήμερα συζητάμε και το οποίο ψηφίσαμε και θα ψηφίσουμε και στο σύνολό του, είναι ντροπή.

Πρέπει να πούμε ότι το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα από τα σημαντικότερα νομοσχέδια που συζητήθηκαν στη Βουλή, γιατί έχει να κάνει με ό,τι πιο ακριβό έχει η χώρα μας: με τον αιγιαλό και την παραλία. Και πρέπει να πούμε ότι είναι ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο γιατί έρχεται να προστατεύσει τον αιγιαλό και την παραλία και να άρει τις αδυναμίες του παλιού καθεστώτος, του καθεστώτος του 1940.

Θα ήθελα όμως να πω και κάτι ακόμη: Αυτό το νομοσχέδιο είναι ένα δύσκολο νομοσχέδιο, έχει πάρα πολλές λεπτομέρειες και πάρα πολλές ερμηνείες και γι' αυτό ο καθένας δίνει τη δική του ερμηνεία σε ορισμένα ζητήματα, τα οποία σαφώς καθορίζονται. Κατηγορηθήκαμε όμως γιατί ψηφίσαμε το νομοσχέδιο. Ψηφίσαμε το νομοσχέδιο, αλλά συμβάλαμε και είμαστε περήφανοι και ικανοποιημένοι που συμβάλαμε στο να διαμορφωθεί αυτό το νομοσχέδιο και να γίνει ένα καλό και λειτουργικό νομοσχέδιο για να εξυπηρετήσουμε το δημόσιο συμφέρον και να προστατεύσουμε τα συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Δεν είμαστε λόχος. Μας κατηγορήσαν πολλές φορές ότι είμαστε λόχος. Δεν είμαστε λόχος, λοιπόν, και το αποδείξαμε.

Είμαστε συντεταγμένο κόμμα που σέβεται και τις συνταγματικές και τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες. Κυρίως, όμως, σεβόμαστε το ρόλο και την αυτονομία του Βουλευτή.

Θέλω να πω όμως και κάτι για τον Υπουργό, γιατί πιστεύω ότι πολύ τον αδικήσαμε: Πιστεύω ότι του αξίζει τιμή γιατί δέχθηκε πολλές παρατηρήσεις σ' ένα δύσκολο νομοσχέδιο –επαναλαμβάνω- που πάρα πολλά απ' αυτά τα θέματα που θίγει είναι θέματα εκτός της αρμοδιότητάς του. Είναι θέματα του ΥΠΕΧΩΔΕ. Και δέχθηκε πάρα πολλές παρατηρήσεις και τις ενσωμάτωσε μέσα για να γίνει καλύτερο και λειτουργικότερο.

Θα ήθελα να πω ακόμα και κάτι σε σχέση με τα άρθρα. Χαιρετίζω το άρθρο 27. Πράγματι εδώ έχουμε ένα σαφές πλαίσιο πώς θα χειριστούμε όλες τις αυθαίρετες κατασκευές στον αιγιαλό και στην παραλία. Δεν μπορεί κανένας πλέον να έχει καμία δικαιολογία ούτε ο νομάρχης ούτε ο περιφερειάρχης ούτε κανένας άλλος. Υπάρχουν συγκεκριμένες διαδικασίες και ο καθένας πρέπει να αναλάβει το ρόλο και την ευθύνη του.

Θα ήθελα, όμως, να πω και κάτι για αυτό που ειπώθηκε επίσης από τον κ. Παυλόπουλο σε σχέση με την παράγραφο 9. Είπε ότι ερχόμαστε εδώ να νομιμοποιήσουμε κάποιες εγκαταστάσεις, οι οποίες έχουν, παρανόμως μεν χτιστεί στον αιγιαλό και στην παραλία, όμως είναι εγκαταστάσεις που νομιμοποιούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14. Εφόσον δεχθήκαμε κάποιες δραστηριότητες και κάποιες εγκαταστάσεις σύμφωνα με το άρθρο 14 στην παραλία, γιατί να μη δεχτούμε και κάποιες εγκαταστάσεις που είναι παράνομες μεν, αλλά μπορούν να νομιμοποιηθούν.

Ακούσαμε ότι δεν μπορεί να γίνει και δεν γίνεται πουθενά αυτό. Κάνει λάθος ο κ. Παυλόπουλος. Είναι συνήθης διαδικασία και πρακτική στις παράνομες οικοδομές. Πληρώνουν μεν το πρόστιμο, γιατί ανεγέρθησαν παράνομα, όπως και εδώ θα πληρώσουν το πρόστιμο αυτοί που έκαναν παράνομες εγκαταστάσεις, αλλά με τη διαδικασία που προβλέπει ο νόμος και εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις, θα νομιμοποιηθούν. Πού, λοιπόν, είναι το πρόβλημα;

Στο άρθρο 30 θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, στις εγκαταστάσεις ιχθυοκαλλιέργειας, επειδή πιστεύω ότι είναι μία σημαντική δραστηριότητα στη χώρα μας με πολύ μεγάλες επενδύσεις, να δώσουμε τη δυνατότητα να μπορούν να εφαρμοστούν οι διατάξεις του άρθρου 27 παρ.9. Δείτε το, γιατί νομίζω ότι είναι σωστό, όπως και στις άλλες περιπτώσεις, και γι' αυτές τις δραστηριότητες που είναι χρήσιμες για τη χώρα μας και είναι επιχειρήσεις που φέρνουν και συνάλλαγμα.

Τέλος, για το άρθρο 34 θα πω και εγώ ότι η απόσταση των πενήντα μέτρων από τη γραμμή του αιγιαλού, είναι μια μεγάλη απόσταση και ενδεχομένως σε κάποιους να δημιουργήσει πρόβλημα. Βεβαίως είναι προς το συμφέρον του δημοσίου. Προστατεύει το δημόσιο συμφέρον αυτή η μεγάλη απόσταση. Όμως, είναι άδικη γι' αυτούς που έχουν μικρά οικόπεδα και βρίσκονται κοντά στον αιγιαλό. Ο προηγούμενος νόμος προέβλεπε τριάντα μέτρα. Πρέπει να πούμε και να το τονίσουμε –το είπαν και άλλοι συνάδελφοι- ότι στην περίπτωση που η παραλία είναι κοντά στα πενήντα μέτρα ή πενήντα μέτρα, δεν έχει νόημα αυτή η διάταξη, γιατί τότε θα εμπίπτει μέσα στην παραλία και δεν μπορεί να γίνει το κτίσμα.

Θα έλεγα, λοιπόν, να αφήσουμε αυτήν τη διάταξη όπως ισχύει στα τριάντα μέτρα και εάν ιδιαίτερες περιστάσεις επιβάλλουν τη παραλία να επεκταθεί και παραπέρα, τότε να μην μπορεί να γίνει κανένα κτίσμα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Παπαγεωργίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, ψηφίσαμε ως παράταξη αυτό το νομοσχέδιο, διότι πέραν των άλλων –αναφέρομαι σε όσα είπαν και οι προηγούμενοι συνάδελφοί μου- θεωρούμε ότι ήταν αναγκαίο ένας νόμος, ο ν. 2344/40 μετά από εξήντα ένα χρόνια να είναι αυτονόητα, αλλά και στην πράξη και κατά την κυριολεξία της λέξεως αναχρονιστικός. Επομένως, έπρεπε να προσαρμολοστεί στις σημερινές καταστάσεις και συνθήκες. Βεβαίως, και οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ότι με την κατά συνείδηση γνώμη μας, αλλά και με τη

συνεργασία του κυρίου Υπουργού, πράγματι πετύχαμε να βελτιώσουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο πιστεύω ότι εάν και η πράξη ακολουθήσει με την ίδια συνέχεια, θα αποβεί ωφέλιμο για τους πολίτες αυτής της χώρας.

Δεν θα ήθελα να αναφερθώ στον αιγιαλό και στην παραλία. Εγώ πήρα το λόγο, κύριε Υπουργέ, και παρακαλώ να έχω την προσοχή σας για το άρθρο 33. Μέσα στη σπουδαιότητα και στην «αίγλη» που έχει το νομοσχέδιο που αφορά στον αιγιαλό και στην παραλία, δεν επισημάνθηκε όσο έπρεπε το άρθρο 33.

Όπως είχατε υποσχεθεί, κύριε Υπουργέ, πράγματι φέρνεται ένα άρθρο το οποίο θέτει ένα τέρμα ως ένα βαθμό –θα σας κάνω κάποιες παρατηρήσεις- στην καταλήστευση πολλών περιουσιών συμπολιτών μας. Όταν διανοίγονται εθνικές οδοί, σύμφωνα με τον ν.653/77 όπως τροποποιημένος ισχύει σήμερα με νόμο του έτους 1992, εάν δεν απατώνται, καταλαμβάνει χωρίς καμία αποζημίωση και με αμάχητο τεκμήριο λωρίδες γης είκοσι πέντε μέτρα ένθεν και ένθεν του άξονα της οδού.

Όμως αυτό γίνεται γιατί και η χώρα μας έπρεπε να συμμορφωθεί προς το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο όπου κατ' επανάληψη εάν και ήταν δύσκολο για τον μέσο Έλληνα πολίτη να πηγαίνει έξω από τα σύνορα της χώρας του για να βρει εκεί το δικό του, υπάρχουν αρκετές αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που καταδικάζουν τη χώρα μας.

Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να σας κάνω ορισμένες παρατηρήσεις. Ενώ στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου αναφέρεται ότι δίνεται η δυνατότητα στους δικαιούχους και της συντελεσμένης απαλλοτρίωσης να αποδείξουν, ότι η ιδιοκτησία τους δεν ωφελείται αλλά εναντίον βλάπτεται όπως όταν θα είναι σε ένα κλειστό αυτοκινητόδρομο, όταν υπάρχει πρηνές, όταν η πρόσωση του ενός ακινήτου συναρτώμενη με το δρόμο δεν έχει εκείνη την οικονομική σημασία, αλλά αντίθετα είναι επιζήμια. Εν τούτοις αυτό δεν επιβεβαιώνεται στο νομοσχέδιο. Σε αυτή την περίπτωση νομίζω ότι πρέπει να δείτε τα εξής ζητήματα.

Ένα ζήτημα είναι: Ενώ λέτε ότι η διάταξη ισχύει και για τις συντελεσμένες απαλλοτριώσεις, όπως σας προανέφερα, εν τούτοις στο άρθρο 36 και όχι στο άρθρο 33 λέτε επί λέξει «και εφαρμόζεται και για τις αναγκαστικές απαλλοτριώσεις, που δεν έχουν μέχρις της ισχύος του συντελεστή». Δηλαδή, ενώ αφήνεται να εννοηθεί στην εισηγητική έκθεση ότι είναι και για τις συντελεσμένες απαλλοτριώσεις, αυτό αναιρείται στο άρθρο 36. Και θα ήθελα να το δείτε.

Επίσης, συγκροτείται μία επιτροπή. Και επαφίεται η όλη πρωτοβουλία της διαδικασίας στη διοίκηση και συγκεκριμένα στο φορέα της απαλλοτρίωσης, να συστήσει την επιτροπή, να κάνει αυτός σε κάποιους μήνες την έκθεση και να τη μεταβιβάσει στο εφετείο. Όμως, επιτρέψτε μου να πω ότι στο νόμο περί αναγκαστικών απαλλοτριώσεων, που ίσχυε αλλά και στον ν.797 αλλά και σε όλους τους προηγούμενους νόμους, υπήρχαν άλλες προθεσμίες, τις οποίες η διοίκηση παραμελεί. Νομίζω ότι υπάρχει περίπτωση να βρεθούμε προ κενού νόμου, δηλαδή να μην έχει καμία δυνατότητα ο πολίτης, όταν θα παραμελεί το έργο της αυτή η επιτροπή, και ελλείψει προδικασίας, να προσφύγει στο δικαστήριο. Πρέπει να το δείτε, ώστε όταν αυτή η επιτροπή δεν τηρεί τις προθεσμίες, να μπορεί ο πολίτης να προσφύγει απευθείας στο Εφετείο.

Είναι σωστό να καταργούμε το δεύτερο βαθμό; Πάλι θα πάει απευθείας στο Εφετείο και μετά ανάρεση στον Άρειο Πάγο, όταν για το υπόλοιπο κομμάτι, γι' αυτό που δεν θα πρέπει να αποδείξει τη βλάβη, θα έχει το μονομελές πρωτοδικείο, το Εφετείο, τον Άρειο Πάγο. Και έτσι θα έχουμε μία διχοτόμηση ο εικαζόμενος δικαιούχος για ένα κομμάτι της γης του, θα περνάει κανονικά και τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας, και για το άλλο κομμάτι θα πηγαίνει κατευθείαν στο εφετείο.

Θα ήθελα να μου πείτε γιατί γίνεται διάκριση στο χρόνο έναρξης της ισχύος του γι' αυτό το άρθρο. Και στο νομοσχέδιο που μας είχατε φέρει 28 Μαΐου 2001 μιλούσατε ότι η ισχύς αυτού του με αριθμό 33 άρθρου –στο άρθρο 36 είναι- θα είναι σε τέσσερις μήνες από τη δημοσίευση στο ΦΕΚ. Δηλαδή, και το Μάιο και σήμερα φέρνεται αυτήν τη διάταξη. Νομίζω ότι με αυτό επιτυγχάνετε μία αδικία για ανθρώπους των οποίων οι υποθέσεις τους είναι σε εξέλιξη. Θα πρέπει να εξισώσετε όσον

αφορά την έναρξη ισχύος αυτού του άρθρου όπως και για τα υπόλοιπα του νομοσχεδίου. Δεν έχω αντιληφθεί γιατί γίνεται αυτή η διάκριση που υπήρχε το Μάιο και υπάρχει και τώρα. Να δείτε όλες αυτές τις παρατηρήσεις μου, γιατί πρέπει να κάνουμε ένα νόμο, να βοηθήσουμε τους συμπολίτες μας αντί να τους δημιουργήσουμε περισσότερες γραφειοκρατικές και διαδικαστικές επιπλοκές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Καψής έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Υπουργέ, και στη σύντομη ομιλία μου επι προσωπικού θέματος, υπογράμμισα τη δυσχερή θέση των Βουλευτών που θέλουμε να ψηφίσουμε με βάση τη συνειδήσή μας. Στην πρώτη συζήτηση εναντιώθηκα και καταψήφισα τα άρθρα που θέσαμε και σήμερα σε ψηφοφορία για λόγους αντιιουρταγματικότητας. Σας ευχαριστώ που βοηθήσατε έναν πραγματικό κοινοβουλευτικό διάλογο ο οποίος μας επιτρέπει να συνδιαλεγόμαστε.

Σε ένα σημείο έχω διχασμό προσωπικότητας. Σε όλα τα άλλα άρθρα ικανοποιήθηκα, αλλά δεν ήθελα τελικά να καταψηφίσω το άρθρο 16, διότι το περιεχόμενό του επιτρέπει στις βραχονησίδες μας βάσει του δικαίου της θάλασσας να αποκτήσουν υφαλοκρηπίδα. Επιμένω, όμως, ότι μέχρι τέλος του νομοσχεδίου θα πρέπει να ληφθούν προστατευτικά μέτρα για την εφαρμογή του. Αν δεν γίνει αυτό θα είναι βόμβα. Προσέξτε εδώ έχετε έναν πολιτικό κίνδυνο. Κανονικά θα έπρεπε να γνωμοδοτεί και το Υπουργείο Εξωτερικών. Δεν αναφέρομαι παρακάτω, διότι δεν θέλω να δώσω επιχειρήματα σε δυνάμεις μη φιλικές προς τη χώρα μας, διότι συζητήσεις στο ελληνικό Κοινοβούλιο μπορούν να προβληθούν στα διεθνή δικαστήρια. Μπορεί να δημιουργηθούν σοβαρά διεθνή θέματα και αυτό είναι δική σας πολιτική απόφαση.

Δεν ήθελα, λοιπόν, να απαλειφθεί όλο το άρθρο 16, διότι το περιεχόμενό του επιτρέπει στις βραχονησίδες να αποκτήσουν υφαλοκρηπίδα. Επανέρχομαι σε κάτι που σας είπα κατ' ιδίαν στους διαδρόμους της Βουλής ότι συμφωνώ υπό την προϋπόθεση ότι θα ισχύσει ο νόμος, περί παραμεθορίων περιοχών. Δεν ξέρω αν μου επιτρέπεται να πω τι είπαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Καψή, είστε εκτός των άρθρων για τα οποία γίνεται η συζήτηση. Στο άρθρο 16 δεν αναφέρεσθε;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε. Πάω παρακάτω. Θα ήθελα σε ένα οποιοδήποτε σημείο του νομοσχεδίου, κύριε Υπουργέ, να βάλετε ως γενικό όρο την τήρηση των διατάξεων του νόμου περί παραμεθορίων περιοχών. Μου είπατε ότι είναι ειδικός νόμος και ότι υπερισχύει του γενικού. Εγώ σας λέω ότι είναι νεώτερος νόμος και ότι υπερισχύει του παλαιότερου.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Στην κοινοτική νομοθεσία θα αντισταθεί η Κυβέρνηση;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Δεν το ξέρω αυτό, διότι δεν είμαι ειδικός. Ξέρω, όμως, τι γίνεται εν τοις πράγμασι. Γι' αυτό πήρα την προκήρυξη. Η προκήρυξη για το Πρασονήσι δεν αναφέρει τον όρο περί παραμεθορίων περιοχών ως προϋπόθεση. Η Κτηματική Εταιρεία του δημοσίου τον αγνοεί.

Επίσης να προσθέσω και τούτο: Όταν ο φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης των λιμένων αποφασίζει με απλώς σύμφωνη γνώμη, των Υπουργείων τότε έχουμε καταλύσει την έννοια της κυριαρχίας του κράτους. Βεβαίως αυτό το κακό άρχισε με το νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση του ΟΛΠ και του ΟΛΘ. Τότε για να απαντήσω στην κα Κανέλλη, που δυστυχώς δεν είναι εδώ, έμεινα τρεις μέρες σ' αυτήν την αίθουσα αντιμετωπίζοντας με τον κ. Σουμάκη πολεμώντας το νομοσχέδιο -το τι το πλήρωσα είναι άλλη δουλειά- χωρίς να είναι κανείς από κείνη την πλευρά. Από τότε άνοιξε ο ασκός του Αϊδου.

Για μένα είναι ακατανόητο ο φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης του λιμένα να αποφασίζει απλώς με τη σύμφωνη γνώμη των Υπουργείων. Μπορεί να εισηγείται, να προτείνει, αλλά η απόφαση πρέπει να ανήκει στο κράτος.

Τέλος έχουν δικό όλοι οι συνάδελφοι ότι το νομοσχέδιο θα δώσει αφορμή για τακτοποίηση εκκρεμοτήτων και παρανομιών.

Εγώ το αποδέχομαι ρεαλιστικά. Μήπως τώρα τι κάνουμε;

Πήγε κανείς να κατεδαφίσει τα παράνομα που είναι επί της παραλίας; Τουλάχιστον να νομιμοποιηθούν. Αλλά έχετε το κουράγιο εφόσον η προστασία των ακτών και του αιγιαλού γίνεται για το συμφέρον του συνόλου να δώσετε το δικαίωμα προσφυγής κατά των παρανομών σε έκαστο μέλος του κοινωνικού συνόλου, δηλαδή σε κάθε ένα άτομο; Όποιος είναι πλάι σε καταπατημένο χωράφι να μπορεί να κάνει μόνος του αγωγή και όχι να πάει στις αρχές που δεν τολμούν;

Θα σας πω κάτι, κύριε Υπουργέ. Σε μία παραλία που έχω ένα εξοχικό, τη μάντρα του καταπατητή τη γλύφει το κύμα. Φώναξαν και κανάλια και απάντησε ένας νεαρός συνάδελφος. Μα, αυτός μας δίνει το 50% της διαφήμισης. Μ' αυτόν θα τα βάλουμε; Ο πλαινός τσοπάνος στην προκειμένη περίπτωση έχει περισσότερα κότσια να τα βάλει μαζί του. Δώστε του το δικαίωμα να ασκήσει αγωγή. Τότε το ψηφίζω. Αλλά η παρανομία και οι τρύπες είναι διάσπαρτα στο νομοσχέδιο. Σας παρακαλώ πολύ διορθώστε τα αυτά γιατί πράγματι πρέπει πολλά να διορθωθούν. Βάλτε το νόμο περί παραμεθορίων περιοχών. Δώστε δικαίωμα σε κάθε ένα πολίτη να προστατεύσει αυτό του οποίου την προσπάθεια ανέθεσε το Σύνταγμα στο κράτος και όχι σε κάποιο φορέα διοίκησης και διαχείρισης λιμενικών έργων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Σχοινάρη.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Κυρία Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σταματήσω στο άρθρο 33 και συγκεκριμένα στα θέματα των απαλλοτριώσεων. Γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, ότι στον Κώδικα Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων ακινήτων που ψηφίσαμε πρόσφατα στη Βουλή και συγκεκριμένα στο άρθρο 1 παράγραφος 1 αναφέρεται, ότι η αρμοδιότητα του γενικού γραμματέα της περιφέρειας για την κήρυξη της απαλλοτρίωσης περιλαμβάνει όλα τα έργα που έχουν ενταχθεί στο ΠΕΠ πλην των έργων που αφορούν το εθνικό οδικό δίκτυο που έχει χαρακτηριστεί διευρωπαϊκό.

Έργα δε, που αφορούν στο εθνικό οδικό δίκτυο το οποίο έχει χαρακτηριστεί διευρωπαϊκό σε ό,τι αφορά τη νησιωτική Ελλάδα υπάρχουν μόνο στην Κρήτη και συγκεκριμένα ο βόρειος οδικός άξονας Κρήτης και ο άξονας Ηράκλειο-Μεσσαρά-Βιάνος στην εκτέλεση του οποίου υπάρχουν πολλές και αδικαιολόγητες καθυστερήσεις οι οποίες οφείλονται κατά κύριο λόγο στην κήρυξη των απαλλοτριώσεων. Το γνωρίζετε πολύ καλά το θέμα, κύριε Υπουργέ. Επανελημμένα σας έχω ενοχλήσει, έχετε συμπαρασταθεί και έχετε σταματήσει θετικά. Δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο αυτό. Οι καθυστερήσεις είναι συνεχιζόμενες θα έλεγα και δημιουργούν και καθυστέρηση στην υλοποίηση του έργου με αποτέλεσμα να δυσανασχετούν οι πολίτες δικαιολογημένα.

Εκτιμώ, λοιπόν, και προτείνω να εξαιρεθεί το εθνικό οδικό δίκτυο της Κρήτης που έχει χαρακτηριστεί διευρωπαϊκό, για να επιταχυνθούν οι γραφειοκρατικές διαδικασίες και να αποφύγουμε κάποιες καθυστερήσεις. Εξάλλου η Κρήτη είναι ενιαία περιφέρεια. Γιατί κατανώ ότι υπάρχει πρόβλημα σε κάποιες περιοχές που εμπλέκονται δύο ή τρεις περιφέρειες όπως στην περίπτωση της Εγνατίας Οδού, στην υλοποίηση δηλαδή αυτού του μεγάλου έργου. Όμως η Κρήτη είναι ενιαία περιφέρεια και ένας είναι ο περιφερειάρχης ο αρμόδιος. Έτσι, λοιπόν, το πρόβλημα δεν υφίσταται. Προτείνω δε να προστεθεί 8η παράγραφος στο άρθρο 33 όπου θα αναφέρονται τα εξής: «Αντικαθίσταται η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του κεφαλαίου Α' του ν. 2882/2001 ΦΕΚ 17Α' «Κώδικας Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων» ως εξής: α' Όλα τα έργα που έχουν ενταχθεί στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα και έχουν χρηματοδοτηθεί από την αντίστοιχη ΣΑΕ ανεξαρτήτως εμβადού της καταλαμβανομένης έκτασης πλην των έργων που αφορούν το εθνικό οδικό δίκτυο που έχει χαρακτηριστεί διευρωπαϊκό ή ανήκουν σε προστατευόμενες από το νόμο, από διεθνείς ή από άλλες διακρατικές συμφωνίες, περιοχές. Η εξαίρεση αυτή δεν περιλαμβάνει το εθνικό οδικό δίκτυο της περιφέρειας Κρήτης που έχει χαρακτηριστεί διευρωπαϊκό».

Κύριε Υπουργέ σας παρακαλώ να το κάνετε αποδεκτό, λύνει πολλά προβλήματα και έτσι τα έργα δεν θα καθυστερούν στην υλοποίηση, αφού δεν θα καθυστερούν οι απαλλοτριώσεις. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Κρεμαστινός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, θα ασχοληθώ με το άρθρο 26 για να πω και να υπενθυμίσω, ότι το άρθρο αυτό επιγράφεται «καθεστώς Δωδεκανήσου». Και βεβαίως -η Βουλή, η Κυβέρνηση- δεν μπορεί κανένας να επιβάλλει καθεστώς σε κάτι που ο ίδιος αναγνωρίζει καθεστώς.

Θέλω να προσεγγίσω το θέμα με διαφορετική οπτική γωνία, γιατί οι άλλοι συναδελφοί Βουλευτές το προσέγγισαν περισσότερο επί της ουσίας. Η Ρόδος είναι σταυροδρόμι πολιτισμού και εκεί θα αναζητήσετε και θα βρείτε τη Ρόδο του Ομήρου, κτίσματα του Κλεόβουλου, του Δημήτρη του Πολιορκητή, την Οθωμανική Ρόδο, την Ιταλική Ρόδο, την Ενετική Ρόδο και βεβαίως την ελληνική Ρόδο. Αν, λοιπόν, ζητήσουμε να εφαρμόσουμε ένα υγειονομικό ή πολεοδομικό κανονισμό γι' αυτά τα κτίσματα, θα τα βγάλουμε όλα παράνομα. Και επί της ουσίας η ιταλική κατοχή ήταν μια κατοχή η οποία έκτισε τη Ρόδο κατά τον τρόπο εκείνο που βόλευε την κατοχή. Δεν μπορούμε εμείς σήμερα να θεωρήσουμε παράνομα εκείνα τα οποία παραλάβαμε από τους Ιταλούς. Και γι' αυτό σύσσωμη η Ρόδος, ο τοπικός Τύπος, η Τοπική Αυτοδιοίκηση, όλοι μαζί οι Βουλευτές σας ζητούν να λάβετε υπόψη το ειδικό πρόβλημα που έχει αυτή η περιοχή, που είναι η περιοχή που απελευθερώθηκε τελευταία, το 1947, και την τροπολογία που έχουμε υποβάλει σας παρακαλούμε να την δεχθείτε γιατί πραγματικά δημιουργούμε και δημιουργεί η Κυβέρνηση πρόβλημα σε όλους τους Δωδεκανησίους γιατί θίγει πραγματικά την ευαισθησία του Δωδεκανησιακού λαού. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Σπυριούνης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, συζητάμε τη δεύτερη ενότητα των άρθρων από 18 έως 36 που έρχεται να ολοκληρώσει το θεσμικό κτίσιμο της νέας προσπάθειας για την ανανέωση και συμπλήρωση και βελτίωση του υφιστάμενου παλαιού καθεστώτος του ν.1344/40.

Η συζήτηση στη Βουλή κυρία Πρόεδρε, ανέδειξε περιτρώως την αξία που προσλαμβάνει ο διάλογος με την ανεξαρτησία του άρθρου 60 του Συντάγματος. Και από την άλλη μεριά -και οφείλω να το επαινέσω, κύριε Υπουργέ- την αξία του συναινετικού πνεύματος από την πλευρά της Κυβέρνησης. Η ελευθερία της γνώμης του Βουλευτή έρχεται να στηρίξει και όχι να αναιρέσει το κυβερνητικό γράμμα και πνεύμα ενός νομοσχεδίου, γιατί συντίθενται τα πράγματα. Έτσι, μέσα από το διάλογο πάμε στη σύνθεση που βγάζει τον ανθό της αρτιότητας. Αυτό το είδαμε με το μεγαλείο των συζητήσεων στο Κοινοβούλιο.

Να πω κάτι, κυρία Πρόεδρε, για να μη νιώθει ο κύριος Υπουργός τίποτα ηττημένος, καίτοι ένας Εβρίτης δεν ηττάται ποτέ, όπως ένας Δωδεκανήσιος δεν ηττάται. Ήττα στην περιοχή του Έβρου και στην περιοχή του Αιγαίου, στο λεξιλόγιο δεν υπάρχει, δεν πρέπει να υπάρχει. Και ξέρω καλά δεν έχετε ηττηθεί ούτε στο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ. Δεν κάνατε στο νομοσχέδιο τίποτα ειδικές παραχωρήσεις, θα μου επιτρέψετε, περισσότερο κολακεύσατε την εντύπωσή μας και μείνατε στο πλαίσιο του νομοσχεδίου και στα περισσότερα άρθρα. Η εναρμόνιση της ανάπτυξης με το σεβασμό του περιβάλλοντος, ο συνδυασμός και η σύνδεση του ατομικού με το δημόσιο συμφέρον, στη δημοκρατία είναι δύο όροι, δυο σεβαστοί παράγοντες ισότιμοι. Και θα έλεγα μάλιστα ότι αυτό τούτο, το δημόσιο συμφέρον εμπεδώνεται και στηρίζεται και υλοποιείται όταν κέντρο των αποφάσεων είναι ο άνθρωπος, είναι το ατομικό συμφέρον, το καλώς εννοούμενο ατομικό συμφέρον.

Και να πάμε στην ομάδα των άρθρων. Το άρθρο 18 ορίζει τη ζώνη λιμένα, καθορίζει την επέκτασή της, δίνει τις έννοιες και τη διαδικασία πώς ορίζεται.

Έχουμε τη χερσαία ζώνη στο άρθρο 19. Επιτρέπει και την περιφράξη στην παράγραφο 5 με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία που καθορίζεται. Δεν θέλω να πω τίποτα περισσότερο. Η θαλάσσια ζώνη δίνει την έννοια και καθορίζει μέχρι πεντακόσια μέτρα απόσταση και για την περίπτωση των αβαθών υδάτων μπορεί να επεκταθεί και πέραν των πεντακοσίων.

Στο άρθρο 21, κύριε Πρόεδρε, το όριο η χρήση γης και όλα αυτά τα πράγματα να καθορίζονται με απόφαση του φορέα που έχει τη διοίκηση και την εκμετάλλευση και εγώ το βάζω σαν ερωτηματικό, μήπως αντιβαίνει στο άρθρο 24 του Συντάγματος η συνολική ρύθμιση;

Στο άρθρο 22 δεν έχω να προσθέσω τίποτα.

Στο άρθρο 23 το θέμα με τις προσχώσεις έχει τακτοποιηθεί.

Στο άρθρο 24 λέει «επιτρέπεται ο φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης λιμένα με απόφαση της διοίκησης, που εγκρίνεται μετά από σύμφωνη γνώμη του ΓΕΝ του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας». Θα μου επιτρέψετε να πω ότι επειδή έκανα στους πεζοναύτες και γνωρίζω όλες τις επιχειρησιακές διαδικασίες στα σημεία που βάζετε το ΓΕΝ καλό θα ήταν, κύριε Υπουργέ, να βάλετε και το ΓΕΣ ή το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας που δεν βλέπω να υπάρχει μέσα στις διατάξεις του νομοσχεδίου. Με το ΓΕΝ βέβαια εκφράζεται κατά κάποιο τρόπο η αντιπροσώπευση του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Απουσιάζει το ΓΕΣ και σε πολλά επιχειρησιακά σχέδια, κύριε Υπουργέ -δεν θέλω να το εξειδικεύσω- έχει λόγο και το Γενικό Επιτελείο Στρατού το οποίο σε συνεργασία με το ΓΕΝ χρησιμοποιούν και εκμεταλλεύονται χώρους, γραμμές κλπ.

Θα ήθελα όπου νομίζετε να μπαίνει μαζί με το ΓΕΝ και το ΓΕΣ ή το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

Για το καθεστώς στα Δωδεκάνησα να πω και εγώ υπηρέτησα όπως στον Έβρο στους ανώτατους βαθμούς επί μια διετία συνεργαζόμασταν με τον κ. Παυλίδη, κάπου συγκρουόμασταν, αλλά η συνεργασία ήταν αδελφική πάντα με το πνεύμα ότι εκεί υπερασπιζόμαστε τα ιερά και τα όσια της πατριδούλας μας, κυρία Πρόεδρε. Οι εκκρεμότητες οι υφιστάμενες τόσα χρόνια, κύριε Υπουργέ, δείχνουν ένα κράτος εντελώς ανεύθυνο, ένα κράτος που όχι περιφρονεί τον πολίτη, πληγώνει, πλήττει την αξιοπρέπεια του και είναι το αντιδημοκρατικότερο φαινόμενο που μπορεί να παρουσιαστεί σε μια οργανωμένη δημοκρατικά κοινωνία. Επιτρέπονται εκκρεμότητες εξήντα σαράντα, πενήντα, εβδομήντα χρόνια να υπάρχουν ακόμα; Σ' αυτήν τη χώρα κραυγάζω χρόνια όπως στο στρατόπεδο: Επιτέλους η ανθρωπινή αξιοπρέπεια. Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, από τον Έβρο πρέπει να τακτοποιήσετε αυτές τις εκκρεμότητες του Αιγαίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ τελειώστε, κύριε Σπυριούνη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Λίγοι μείναμε, είμαι και ο τελευταίος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ναι, αλλά ο Κανονισμός, είναι Κανονισμός.

Ορίστε, τελειώστε με μια φράση.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Να προσθέσω στο άρθρο 34 όπως η απαγόρευση κατάτμησης της γης που τρία τέσσερα αδέρφια κληρονομούν μια έκταση δέκα, δεκαπέντε στρέμματα ενός φτωχού γεωργού και δεν έχουν δικαίωμα να την καταπιήσουν σε τέσσερα κομμάτια να μπορούν να κτίσουν ένα σπιτάκι.

Ευεργετεί τις μεγάλες ιδιοκτησίες. Στο άρθρο 34 πιστεύω ότι είναι αυστηρή η έκταση των πενήντα μέτρων.

Να υποβάλω και εγώ την παράκληση, κύριε Υπουργέ, να το δείτε. Για έναν που έχει μετά κόπων και βασάνων μια έκταση τεσσάρων στρεμμάτων και μπορεί να κτίσει εκατό, διακόσια μέτρα, μήπως η απόσταση των πενήντα μέτρων που καταβροχθίζει ολόκληρο το κτήμα, μπορεί να γίνει έστω μέχρι τα πενήντα εξεταζόμενης της κάθε περίπτωσης; Αν δεν μπορείτε να το βάλετε τριάντα μέτρα βάλτε το τουλάχιστον μέχρι τα πενήντα, που να εξειδικεύεται σε κάθε περίπτωση και λιγότερη απόσταση παραλιακής έκτασης που να μπορεί να

αφήσει σε μικρές ιδιοκτησίες ένα ελάχιστο μέρος για την κάρπωση της ιδιοκτησίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Σπυριούνη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ψηφίζω τα άρθρα του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Παν. Σγουρίδης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Μου θύμισε ο αγαπητός φίλος, συνάδελφος και στρατηγός ο κ. Σπυριούνης, το τραγούδι του Μαρούδα «τι τριάντα, τι σαράντα, τι πενήντα...η ζωή είναι ωραία»!

Τέλος πάντων, το θέμα αυτό δεν πρέπει να το βάζουμε στη βάση της διεκδυστικής αν θα πρέπει να βάλουμε τόσα μέτρα ή λιγότερα. Νομίζω ότι η ρύθμιση των πενήντα μέτρων είναι αρκετή και δεν νομίζω ότι χρειάζεται τροποποίηση, γιατί στιγμή με τις επιπλέον αυτές ρυθμίσεις ο αιγιαλός και η παραλία, αυτά που θέλαμε να προστατεύσουμε, στο τέλος δεν θα προστατευθούν.

Ξεκινάω με μια γενική παρατήρηση. Παρά τα αντιθέτως φημολογούμενα το νομοσχέδιο αυτό έτυχε νομοτεχνικής επεξεργασίας και οφείλω να πω, ότι ο κύριος Υφυπουργός παρά τα πυρά τα οποία εδέχθη, έλαβε υπόψη του πολλές από τις προτάσεις των Βουλευτών. Πάνω από πενήντα εννιά ουσιαστικές και επουσιώδεις τροπολογίες έχουν γίνει στο νομοσχέδιο και αυτό είναι προς τιμή και της διαδικασίας μέσα στην Ολομέλεια της Βουλής, αλλά και προς τιμή του Υφυπουργού.

Επί της ενότητας των άρθρων αυτών έχω να παρατηρήσω κάποια πράγματα στα άρθρα 23 και 33, κύριε Υφυπουργέ.

Για το άρθρο 23 λέτε εδώ ότι όσα γήπεδα σχηματίζονται από προσχώσεις σε θάλασσες ή στον αιγιαλό ανήκουν στο δημόσιο. Θέλω να σας υπενθυμίσω ότι υπάρχουν λιμνοθάλασσες ιδιωτικές που ανήκουν σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, μοναστήρια, εκκλησίες.

Τίθεται το ερώτημα: Σε αυτές τις λιμνοθάλασσες ό,τι γήπεδο δημιουργείται από προσχώσεις, θεωρείται δημόσιο; Πιστεύω ότι στο άρθρο αυτό θα πρέπει να κάνετε μια ερμηνευτική δήλωση. Δεν νομίζω ότι πρέπει να προσθέσουμε κάποια λέξη ή κάποια παράγραφο, αλλά νομίζω ότι πρέπει να κάνετε κάποια ερμηνευτική δήλωση.

Έρχομαι στο άρθρο 33. Οφείλω να πω ότι έστω και κατόπιν πιέσεων, έστω και κατόπιν αποφάσεων του ευρωπαϊκού δικαστηρίου γίνεται επιτέλους δεκτό ένα αίτημα. Όσοι έχουν τύχει στους νομούς τους να δουν μεγάλα δημόσια έργα από τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης ή από δημόσιες επενδύσεις όπου γίνονται απαλλοτριώσεις, υπάρχει ο όρος μέσα ότι ένα τμήμα των αποζημιώσεων αυτοαποζημιούται λόγω της ωφέλειας, την οποία έχει ο παρόδιος. Βλέπουμε εδώ το παράδοξο φαινόμενο να σηκώνονται δρόμοι ύψους δέκα μέτρων, όπως η Εγνατία Οδός ή τοιχία σε μεγάλα δημόσια έργα μέσα στο χωράφι ή στο οικόπεδο κάποιου και επειδή περνάει δρόμος από εκεί, υπάρχει το τεκμήριο της ωφέλειας.

Επιτέλους αυτό το τεκμήριο της ωφέλειας θεωρώ ότι με το άρθρο αυτό, όπως το κάνετε μαχητό, είναι μια σωστή ρύθμιση. Σωστά, λοιπόν, το ρυθμίζεται και κάνετε αυτό το τεκμήριο μαχητό, όπου ο ωφελούμενος παρόδιος μπορεί να προσφύγει σε μια τριμελή επιτροπή, να διεκδικήσει το δικαίωμά του και αν πράγματι η επιτροπή κρίνει ότι όντως δεν ωφελείται, από εκεί και πέρα μπορεί να πάρει το τμήμα της απαλλοτρίωσης που του αναλογεί, που του ανήκει.

Κύριε Υπουργέ, οφείλω όμως στο σημείο αυτό να σας πω, ότι στη ρύθμιση αυτή έρχεστε με το άρθρο 36, την έναρξη ισχύος και ενώ για όλα τα άρθρα λέτε ότι έχουν ισχύ από την ημερομηνία δημοσίευσής στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, γι' αυτό το άρθρο, το 33 ειδικά, λέτε ότι θα ισχύσει τέσσερις μήνες μετά τη δημοσίευσή στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και μάλιστα, αν έχει παρέλθει το χρονικό αυτό περιθώριο των δυο μηνών που θα έπρεπε να προσφύγει κάποιος για να μη χάσει το δικαίωμά του, έχει δικαίωμα να πάει άλλους δυο μήνες πίσω. Θεωρώ ότι είναι πολύ τσιγκουνική αυτή η ρύθμιση.

Χώρια απ' αυτό, οφείλω να υπενθυμίσω κάτι σε σας, γιατί και σεις είστε από εκείνους που οι συμπολίτες σας έχουν υποστεί τη ζημιά της Εγνατίας Οδού ή άλλων μεγάλων έργων που έχουν γίνει στη Θράκη. Αυτοί όλοι μπορούν μετά απ' αυτήν τη διάταξη να προσφύγουν στα δικαστήρια; Πιστεύω, λοιπόν, ότι δεν μπορούν και με τη ρύθμιση την οποία κάνετε, δίνοντας τέσσερις μήνες αργότερα την ισχύ του άρθρου αυτού και κάποιοι που έφθαναν στο όριο για να μπορέσουν να το διεκδικήσουν δεν μπορούν.

Πιστεύω ότι έχετε ευρεία αντίληψη και ευρεία καρδιά. Τουλάχιστον αυτό που έχετε στο άρθρο 36, κάντε το να ισχύει για όλο το νομοσχέδιο από την ημερομηνία δημοσίευσής στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Χωματάς έχει το λόγο για μια προτασόμενη δευτερολογία και μετά εσείς, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, θα αναφερθώ στο άρθρο 35 και συγκεκριμένα στην παράγραφο 2. Η παράγραφος 2 όπως διατυπώνεται στο άρθρο –και θα μου επιτρέψετε να σας την διαβάσω– λέει τα εξής: «Εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού διατάξεις, οι εκκρεμείς υποθέσεις που αφορούν τον καθορισμό αιγιαλού και παραλίας, καθώς και συναφή θέματα».

Εγώ αντιλαμβάνομαι τι ακριβώς υπονοείτε με το άρθρο αυτό. Θέλετε να καλύψετε οπωσδήποτε τις εν εκκρεμότητι αυτήν τη στιγμή ευρισκόμενες διαδικασίες έγκρισης, καθορισμού αιγιαλού παραλίας, άδειας οικοδομών κλπ.

Επειδή ομολογώ ότι χρειάζεται ειδική μελέτη, όπως είναι διατυπωμένη η παράγραφος και ενδεχομένως να υπονομεύει και αυτά τα οποία εσείς υπονοείτε, σας έδωσα, όπως εγώ αντιλαμβάνομαι την τροποποίηση της παραγράφου αυτής την οποία σας διαβάζω: «Εκκρεμείς υποθέσεις που αφορούν τον καθορισμό του αιγιαλού και παραλίας και συναφή θέματα, καθώς και υποθέσεις οικοδομικών αδειών που βρίσκονται στη διαδικασία έγκρισης, εξακολουθούν να διέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις και μετά την ψήφιση του παρόντος νόμου. Το αυτό ισχύει και για προσθήκες κατ' επέκταση και καθ' ύψος σε υφιστάμενο κτίρια που έχουν οικοδομηθεί με νόμιμες άδειες».

Στην ουσία δεν αλλάζει τίποτε, κύριε Υπουργέ, αλλά νομίζω ότι διευκρινίζονται περισσότερο αυτά τα οποία εσείς με τα συναφή θέματα υπονοείτε.

Θα παρακαλούσα, λοιπόν, ή να δεχθείτε αυτήν την τροπολογία, τρόπον τινά, της επαναδιατύπωσης του άρθρου ή αν όχι, να κάνετε πραγματικά αν θέλετε μια διευκρινιστική ερμηνεία αυτής της παραγράφου. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κυρία Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, το Υπουργείο Οικονομικών στα πλαίσια εκσυγχρονισμού της νομοθεσίας και αυτό είναι γνωστό στη Βουλή, έχει αναλάβει την πρωτοβουλία για την κωδικοποίηση όλης της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας, όλης της νομοθεσίας του Υπουργείου Οικονομικών.

Μέχρι τώρα έχουν έρθει κώδικες οι οποίοι ψηφίστηκαν από τη Βουλή, όπως ο Τελωνειακός Κώδικας που αναγόταν στο 1910 ή ο Κώδικας Οικογενειακού που θα συζητήσουμε αύριο στη Βουλή, που ανάγεται στο 1917 ή ο Κώδικας Δωρεών που ανατρέχει στο 1836.

Έτσι, λοιπόν, δεν προκαλεί περιέργεια στους συναδέλφους για ποιο λόγο φέραμε και το συγκεκριμένο νομοθέτημα της μεταξικής περιόδου του 1940, ένα νομοθέτημα το οποίο θεσπίστηκε σε μία περίοδο, όπου αιγιαλός και παραλία δεν είχαν καμιά οικονομική αλλά και κοινωνική αξία. Έτσι, λοιπόν, το συγκεκριμένο νομοθέτημα αδυνατούσε να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις της ζωής, στις σύγχρονες απαιτήσεις που δημιουργήσε η προσφυγή του συνόλου των Ελλήνων σε δραστηριότητες που έχουν να κάνουν με τη θάλασσα και ένας νόμος, ο οποίος λόγω του ατελέσφορου και

αναποτελεσματικού του χαρακτήρα οδήγησε σε μία κατάσταση την οποία όλοι σας συμφωνήσατε ότι δεν ήταν καλή.

Έτσι, λοιπόν, θα έλεγα η κριτική κατ' αρχήν για ποιο λόγο φέρνουμε το νομοσχέδιο, είναι μία κριτική παντελώς αβάσιμη, που έχει να κάνει περισσότερο με εντυπωσιασμούς και λιγότερο με την ουσία της υπόθεσης. Γιατί σε τελική ανάλυση ο νόμος που ισχύει σήμερα αν λάβουμε υπόψη σοβαρά την κριτική ιδιαίτερα από τη δεξιά παράταξη μας βόλεψε ως Υπουργείο Οικονομικών.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Τα κόμματα έχουν όνομα αφήστε αυτά που σας έμαθε ο κ. Σημίτης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Γιατί απλούστατα το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο έδινε απεριόριστη - και δίνει ακόμη γιατί δεν έχει ψηφιστεί ο νόμος- αρμοδιότητα στον Υπουργό Οικονομικών να κρίνει ο ίδιος περί οποιουδήποτε σκοπού ήθελε για τη χρήση του αιγιαλού ή της παραλίας. Και μάλιστα, να κρίνει ανεξέλεγκτα χωρίς καμία απολύτως ασφαλιστική δικλείδα, κάτι το οποίο βέβαια δεν συμβαίνει με το παρόν νομοσχέδιο. Δεν ήθελα να κάνω χρήση όλων αυτών στην πρωτολογία μου, αλλά θέλω να πω ότι το παρόν νομοσχέδιο συντάχθηκε μετά από απόφαση της Βουλής για τη συγκρότηση της αρμόδιας νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, η οποία αποτελούμενη από δέκα επτά έγκριτα μέλη του νομικού κόσμου, δικαστές, αλλά και του δημοσιούπαλληλικού κόσμου, έγκριτα στελέχη της διοίκησης και μετά από ένα έργο τεσσάρων ετών, τελικώς έφερε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο το οποίο υπέστη τη βάσανο της συζήτησης και της περαιτέρω επεξεργασίας από εννέα συναρμόδια Υπουργεία και ετέθη υπόψη βεβαίως της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, ετέθη υπόψη της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής, η οποία τοποθετήθηκε θετικά υπέρ του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, αλλά και ταυτόχρονα δείχνοντας τη δική μας ευαισθησία ενώ σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής το νομοσχέδιο το οποίο συντάσσεται από ειδική προς τούτο Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή και το οποίο έχει τη μορφή των κωδίκων, είναι κωδικοποίηση της νομοθεσίας για τον αιγιαλό και τις παραλίες, θα μπορούσε να έρθει ως κώδικας και να μη γινόταν ουσιαστική συζήτηση αλλά μόνο συζήτηση ουσιαστικά επί της αρχής, εμείς προκρίναμε, κάτι που δεν το κάναμε μόνο σε αυτόν τον κώδικα, αλλά και στους υπόλοιπους κώδικες, τη διαδικασία συζήτησης ενός απλού νομοσχεδίου για να έχουμε τη δυνατότητα να ακούσουμε τη Βουλή.

Και αντί γι' αυτό τελικώς άκουσα περίεργες αποψεις στη Βουλή. Και μάλιστα τις άκουσα από Βουλευτές που έχασαν ότι η Κυβέρνηση εισηγείται τα νομοσχέδια, αλλά η Βουλή νομοθετεί. Και κατέκριναν γιατί ακριβώς συζητήθηκε το νομοσχέδιο εδώ και γιατί έγιναν αρκετές παρατηρήσεις των Βουλευτών αποδεκτές και στη διαρκή επιτροπή, αλλά και στην Ολομέλεια της Βουλής. Έτσι νοούν ορισμένοι συνάδελφοι το δημοκρατικό διάλογο; Δηλαδή προτιμούν τελικώς τον Υπουργό να κάθεται να ακούει και στο τέλος να μην απαντάει ή να μην αποδέχεται καμία απολύτως πρόταση; Αν έτσι προωθείται ο διάλογος στο Κοινοβούλιο, έχω την εντύπωση ότι εμείς οι ίδιοι ως Βουλευτές συμβάλλουμε στην υποβάθμιση του νομοθετικού έργου του Κοινοβουλίου και καθόλου με τη στάση μας, αλλά και με την κριτική μας δεν βοηθούμε στην ανύψωσή του.

Εγώ χαίρομαι γιατί άκουσα από πολλές πλευρές -για να το πω και θα εξομολογηθώ- θετικά σχόλια, από το ακραίο πολύ θετικό σχόλιο το οποίο πραγματικά τιμά και εμένα, αλλά και τη Βουλή, ότι δικαιώθηκε ο ρόλος του Βουλευτή στη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου. Και δεν είναι συνηθισμένο να συμβαίνει αυτό. Ταυτόχρονα όμως επειδή ακριβώς σεβόμαστε όλους τους θεσμούς θέσαμε το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου υπόψη του οργάνου κοινωνικού ελέγχου, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής.

Έτσι, λοιπόν, θα σας διαβάσω ένα μικρό απόσπασμα του τι ακριβώς λένε οι εκπρόσωποι των κοινωνικών τάξεων όλης της Ελλάδος, του θεσμοθετημένου με νόμο οργάνου κοινωνικού ελέγχου, τι λένε για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο: «Η ΟΚΕ κρίνει θετικό το βήμα της Κυβέρνησης να καταθέσει το νομοσχέδιο το οποίο να ξεκαθαρίζει τις διαδικασίες

οριοθέτησης, το ιδιοκτησιακό καθεστώς και τις χρήσεις αιγιαλού και παραλίας. Και τούτο διότι αποτελεί κοινή διαπίστωση ιδίως κατά τα τελευταία χρόνια, ότι υπάρχει ανάγκη κατοχύρωσης του αιγιαλού και της παραλίας περιοχών ιδιαίτερα ευαίσθητων για τη χώρα μας, καθώς είναι αυτές που δέχονται τη μεγαλύτερη πίεση λόγω τουριστικής ανάπτυξης της οικιστικής επέκτασης και άλλων χρήσεων».

Αν διαβάσει κανείς τα θετικά σχόλια της ΟΚΕ και τα αντιπαραβάλει με την εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου θα δει ότι υπάρχει μία απόλυτη ταύτιση της σκέψης της ΟΚΕ με αυτήν της σκέψης της εισηγητικής έκθεσης.

Τι κάνει το νομοσχέδιο; Γιατί εν τέλει φοβάμαι ότι ο εντυπωσιασμός και ο βερμπαλισμός έκλεψαν την παράσταση. Την ουσία δεν την είδε κανένας. Μείναμε στην προβολή κάποιων γνωμών ακραίων και από εκεί και πέρα στην ουσία της υπόθεσης δεν είδα τίποτε, αυτή έμεινε μόνο μεταξύ μας.

Θέλω, λοιπόν, να ξεκαθαρίσω κατά τον πλέον πανηγυρικό τρόπο για να μην υπάρχει καμία απολύτως αμφιβολία. Με βάση το νομοσχέδιο απαγορεύεται εκποίηση κοινόχρηστου πράγματος. Ούτως ή άλλως είναι γενική αρχή του δικαίου. Ο αιγιαλός και παραλία χαρακτηρίζονται κοινόχρηστα πράγματα.

Δεύτερον απαγορεύεται -και χρησιμοποιώ τη λέξη του νομοσχεδίου- η παραχώρηση αποκλειστικής χρήσης. Παραχώρηση δε της απλής χρήσης ορίζεται αυτή η οποία δεν αναιρεί το κοινόχρηστο χαρακτήρα του αιγιαλού και της παραλίας και δεν αλλοιώνει τα εξωτερικά, μορφολογικά χαρακτηριστικά της και αποδεχόμενος τη δική σας παρατήρηση προσέθεσα και τα βιοτικά της χαρακτηριστικά, να μην αλλοιώνεται καθόλου ο αιγιαλός και η παραλία.

Ταυτόχρονα το νομοσχέδιο θέτει συγκεκριμένες σύντομες προθεσμίες προκειμένου να γίνει η οριοθέτηση του αιγιαλού και της παραλίας. Δεν επιτρέπει την ολοκλήρωση του Κτηματολογίου για παράδειγμα, αν δεν έχει προηγηθεί η οριοθέτηση του αιγιαλού και της παραλίας. Δεν επιτρέπεται η εκποίηση οποιουδήποτε κτήματος του δημοσίου, δεν επιτρέπεται η ανέγερση κάποιας οικοδομής σε απόσταση μικρότερη των εκατό μέτρων εάν δεν έχει προηγηθεί ο ορισμός του αιγιαλού και της παραλίας. Είναι διατάξεις οι οποίες αποκλειστικό στόχο και χωρίς αμφιβολία, στόχο έχουν την προστασία του κοινόχρηστου χαρακτήρα, αλλά και του δικαιώματος, του αγαθού αυτού που λέγεται αιγιαλός και παραλία.

Γιατί θα πρέπει τον αιγιαλό και την παραλία όχι μόνο να έχουμε τη δυνατότητα εμείς, η δική μας γενιά, να τη χρησιμοποιούμε, αλλά να την παραδώσουμε και στις επόμενες γενιές, όπως ακριβώς την παραλάβαμε και μάλιστα θα έλεγα αίροντας τα οποιαδήποτε αρνητικά υπάρχουν.

Έτσι, λοιπόν, για πρώτη φορά κατά τον πλέον ξεκάθαρο και αποτελεσματικό τρόπο μιλούμε ότι «τα πάσης φύσεως κτίσματα» -διαβάζω επί λέξει το νόμο- «και εν γένει κατασκευάσματα, τα οποία έχουν ανεγερθεί ή θα ανεγερθούν χωρίς άδεια στον αιγιαλό ή την παραλία μετά τον καθορισμό και τη συντέλεση των απαλλοτριώσεων, κατεδαφίζονται ανεξάρτητα από το χρόνο ανέγερσής τους ή αν κατοικούνται ή άλλως πώς χρησιμοποιούνται».

Είναι πανηγυρικός τρόπος έκφρασης της βούλησης ότι επιθυμούμε την αποκατάσταση των όρων και των συνθηκών αυτών που θα επιτρέπουν να έχουμε μια παραλία ελεύθερη, μια παραλία η οποία τελικώς θα είναι προς χρήση όλου του κοινού.

Λέχθηκε, λοιπόν, με πρόθεση λαϊκισμού: «Μα, παρακάτω στην παράγραφο 9 αναφέρεται ότι κατ' εξαίρεση μπορούν να νομιμοποιηθούν έργα». Βεβαίως έργα, όχι κτίσματα, όχι παράνομες κατοικίες. Είναι έργα τα οποία πληρούν όλες τις προϋποθέσεις της νομιμότητας, απλά και μόνο κατά το χρόνο κατά τον οποίο κατασκευάστηκαν δεν ελήφθησαν για διάφορους λόγους οι απαιτούμενες άδειες. Και απλώς λέμε ότι αντί να κατεδαφιστούν και να ξανακτιστούν με τη νόμιμη άδεια και διαδικασία, μπορεί εντός σύντομου χρονικού διαστήματος να υποβληθεί η αίτηση, να περάσει από τη βάσανο των εννέα συναρμόδιων Υπουργείων για να δοθεί η γνώμη τους, ότι δεν θίγονται οι κείμενες διατάξεις ή δεν θίγεται ο αιγιαλός,

για να μπορέσουν να γίνουν και τυπικά νόμιμα.

Το ξανατονίζω: Πρόκειται για νόμιμα κτίσματα ουσιαστικά, τα οποία πλην της τυπικής παράβασης, ότι δηλαδή δεν είχαν κατά το χρόνο της ανέγερσης, κατά το χρόνο της κατασκευής την απαιτούμενη άδεια, κατά τα λοιπά μπορούσαν να πάρουν την άδεια και τότε που κτίστηκαν, αλλά και τώρα. Αν δεν πληρούν τις προϋποθέσεις νομιμότητας απλά δεν θα τους δοθεί καμία απολύτως άδεια.

Και αυτά τα έργα αφορούν κυρίως, το 80%, σε έργα των δήμων και των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων ή ακόμα και του ίδιου του κράτους, αφορούν σε έργα της ΔΕΗ, μώλους, απλά λιμανάκια σε νησιά, τα οποία κτίστηκαν χωρίς ο φορέας να ζητήσει και να πάρει τις απαιτούμενες άδειες και σε μια σειρά από άλλα έργα -το ξανατονίζω- εκ των οποίων τα περισσότερα έχουν το χαρακτήρα του ευρέως νοούμενου δημόσιου έργου.

Υπάρχει η ένσταση ότι εν τέλει ...

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΥΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Μελέτη και έλεγχο στατικότητας είχαν αυτά τα έργα;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ακριβώς αυτό λέμε: Αν δεν έχουν μελέτη στατικότητας, δεν θα πάρουν την άδεια. Όλα αυτά ερευνώνται απαρχής ως εάν κτιζόνταν τώρα. Οι μελέτες αυτές που απαιτούνται για οποιοδήποτε έργο, για το οποίο σήμερα θα ζητούνταν άδεια, θα απαιτηθούν και πάλι. Και αν δεν υπάρχουν, δεν θα νομιμοποιηθούν, άρα θα κατεδαφιστούν.

Υπάρχει η καλόβουλη ένσταση από την πλευρά πολλών συναδέλφων, οι οποίοι λένε ότι στην περίπτωση κατά την οποία διαταχθεί η κατεδάφιση θα πρέπει να δώσουμε τη δυνατότητα δόμησης όλων των νομικών μέτρων, όπως και την αίτηση προσωρινών μέτρων. Όμως η εμπειρία έχει δείξει ότι η διαδικασία των προσωρινών μέτρων, της αίτησης ρύθμισης προσωρινής κατάστασης -να το πούμε με πλέον νομικούς όρους- έχει αποδείξει, είναι αυτή η οποία οδήγησε στη μη εκτέλεση κανενός πρωτοκόλλου κατεδάφισης.

Γιατί παίρνοντας την προσωρινή διαταγή ή την απόφαση επί ασφαλιστικών μέτρων και λαμβάνοντας υπόψη και την αδράνεια που υπάρχει στον κρατικό μηχανισμό, οι υποθέσεις δεν οδηγούνταν ποτέ σε συζήτηση κατά την τακτική διαδικασία με αποτέλεσμα πάντοτε να προσκομίζεται επί σειρά ετών η απόφαση των προσωρινών μέτρων και να αποτελεί ένα λόγο διαρκούς αναστολής της εκτέλεσης.

Σήμερα τι λέμε ουσιαστικά;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου μιλήσις του κυρίου Υφυπουργού)

Κυρία Πρόεδρε, πέντε λεπτά αν είναι δυνατόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Όχι, θα περιοριστείτε κάπως, κύριε Υπουργέ. Με συγχωρείτε, πέντε λεπτά είναι πολύ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Από εμάς θα τα έχει, κυρία Πρόεδρε, αν είναι να μπει στην ουσία του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Προχωρήστε, σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Έτσι, λοιπόν, εμείς λέμε ότι αυτός ο οποίος θέλει την έννομη προστασία μπορεί να την έχει με την προσφυγή στην τακτική δικαιοσύνη και να επισπεύσει τη διαδικασία ο ίδιος, ώστε να έχουμε μία οριστική απόφαση επί του κρινόμενου ζητήματος και αν έχει δίκιο να δικαιωθεί, αν έχει άδικο τελικώς να κατεδαφιστεί το κτίσμα του.

Όσον αφορά το θέμα του τεκμηρίου της ωφελείας, ήταν πράγματι ένα αίτημα πολλών Βουλευτών. Και δεσμεύτηκα μέσα στο καλοκαίρι, στη συζήτηση όμοιου νομοσχεδίου, ότι θα φέρουμε διάταξη με την οποία να άρουμε την αδικία η οποία υπήρχε σε βάρος ιδιοκτητών οι οποίοι συνέπιπτε να έχουν κτήματα από τα οποία διέρχονταν μεγάλοι δρόμοι. Γιατί σε αυτήν την περίπτωση δεν υπήρξε περίπτωση ωφελείας των παροδίων, αλλά μάλλον ζημίας.

Αποκαθιστούμε, λοιπόν, αυτήν την αδικία με τη συγκεκριμένη διάταξη και πιστεύουμε ότι εν τέλει χιλιάδες Έλληνες πολίτες που αδικήθηκαν, θα μπορέσουν πραγματικά να δικαιωθούν.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί πιστεύω υποκρισία από

την πλευρά πολλών Βουλευτών οι οποίοι με πολύ μεγάλη απολυτότητα στήριξαν την απόλυτη προστασία του αιγιαλού και της παραλίας και ταυτόχρονα υπέγραψαν τροπολογίες, για τη νομιμοποίηση αυθαιρέτων επί του αιγιαλού με οποιαδήποτε αιτία και για οποιοδήποτε λόγο. Δεν μπορεί να υπερασπίζεται κανένας την προστασία...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Εάν αναφέρεστε σε εμάς, δεν είναι για οποιαδήποτε αιτία και οποιοδήποτε λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κυρία Παυλίδη, φέρατε τροπολογία για τη νομιμοποίηση...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να φέρετε εδώ τις τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ. Αν αναφέρεστε σε τροπολογίες, θα σας παρακαλέσω να τα πείτε αυτά όταν συζητηθούν οι τροπολογίες.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Συγκεκριμένα. Ποιες τροπολογίες και ποιων Βουλευτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, ζητήσατε πέντε λεπτά για να ολοκληρώσετε την τοποθέτησή σας επί του νομοσχεδίου. Όχι τώρα τις τροπολογίες.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Να τα ξεκαθαρίσουμε, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Παρακαλώ. Στη συζήτηση των τροπολογιών θα τα ακούσετε, κύριε Παυλίδη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κυρία Πρόεδρε, δεν αναφέρομαι στην τροπολογία. Αναφέρομαι στην υποκρισία των συναδέλφων οι οποίοι εδώ έκλαυσαν πικρώς για το νομοσχέδιο και για τη δήθεν έλλειψη προστασίας. Και δεν αναφέρομαι μόνο στα Δωδεκάνησα γιατί υπάρχουν και άλλες τροπολογίες για άλλα μέρη της Ελλάδας.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Άλλο Δωδεκάνησα και άλλο οι άλλες τροπολογίες. Μην τα μπερδεύετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιοι είναι αυτοί; Ονομάστε τους! Ονομα Βουλευτών και τροπολογίες, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, όταν έρθει η ώρα των τροπολογιών θα συζητηθούν και θα ονομαστούν.

Κύριε Υπουργέ, στο νομοσχέδιο σας παρακαλώ και όχι στις τροπολογίες.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Έχετε και μάτια, έχετε και...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν μπορείτε να κρύβεστε πίσω από την ανωνυμία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν υπάρχει καμία ανωνυμία.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι απαράδεκτη και αήθης η συμπεριφορά αυτή για το Κοινοβούλιο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ συνεχίστε επί του νομοσχεδίου και αφήστε τις συνομιλίες και τις ανταλλαγές απόψεων.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πείτε ποιοι είναι αυτοί οι Βουλευτές, κύριε Υπουργέ. Έχουν όνομα οι Βουλευτές. Να μας πείτε ποιοι είναι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Οι τροπολογίες έχουν κατατεθεί επισήμως.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να μας πείτε ποιοι είναι, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιοι είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, επί του νομοσχεδίου και επί των άρθρων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Όσον αφορά τις προτάσεις των κυρίων συναδέλφων, θα ήθελα να παω τα εξής:

Στο άρθρο 18, παράγραφος 1 αποδέχομαι την πρόταση του εισηγητή της Πλειοψηφίας, «σε κάθε παράκτια περιοχή όπου...» και προσθέτουμε τη φράση «κατά τις κείμενες διατάξεις

συντρέχει λόγος». Και συνεχίζει το άρθρο.

Άρθρο 18, παράγραφος 4. Επειδή αναφέρεται στο 12, παράγραφος 4, που έχει ήδη αποσυρθεί, διαγράφεται η παράγραφος 4.

Επίσης, στο άρθρο 34 αποδέχομαι την πρόταση του εισηγητή της Πλειοψηφίας του κ. Παπαγεωργίου, την πρόταση του κ. Σπυριδιώνη και κάποιων άλλων συναδέλφων και διαγράφεται το άρθρο 34 και αναριθμούνται τα άρθρα 35 και 36.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Το άρθρο 34 φεύγει ολόκληρο;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ναι, διαγράφεται.

Αποδέχομαι την πρόταση της συναδέλφου κ. Σχοιναράκη και θα την κάνω λίγο πιο απλή. Έτσι, λοιπόν, στο άρθρο 33 προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής: «8. Στο τέλος της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του κεφαλαίου Α' του ν. 2882/2001 (ΦΕΚ 17Α) «Κώδικας Αναγκαστικών Απαλλοτριώσεων Ακινήτων», προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Η εξαίρεση αυτή δεν περιλαμβάνει το εθνικό οδικό δίκτυο της περιφέρειας Κρήτης, που έχει χαρακτηριστεί διευρωπαϊκό».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Επίσης στο άρθρο 35 προστίθεται παράγραφος 5 ως ακολούθως: «5. α) Κατά την αληθή έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 1577/85, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του άρθρου 2831/2000 ως κατά περίπτωση αρμόδιος Υπουργός νοείται ο Υπουργός Αιγαίου στα νησιά που υπάγονται στην περιφέρειά του».

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Θα τα διανεμίετε αυτά, κύριε Υπουργέ;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ναι, θα τα διανείμω για τα Πρακτικά.

«β) Στο τέλος της παραγράφου 1, του άρθρου 4 του ν. 1577/1985, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2831/2000, προστίθεται νέο εδάφιο γ' ως ακολούθως: «γ) Κατά την έννοια της περίπτωσης β' της διάταξης μπορεί να χαρακτηρίζονται φυσικοί σχηματισμοί ως τόποι ιδιαίτερου κάλλους ευρύτεροι χώροι τοπίων, ευρύτερες ζώνες και ολόκληρα νησιά».

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Απόστολος Φωτιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

«Στο άρθρο 33 προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής:

8. Στο τέλος της περίπτωσης α, της παραγράφου 1, του άρθρου 1, του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α, του ν. 2882/2001, (ΦΕΚ 17 Α) «ΚΩΔΙΚΑΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ», προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Η εξαίρεση αυτή δεν περιλαμβάνει το Εθνικό Οδικό Δίκτυο της περιφέρειας Κρήτης που έχει χαρακτηριστεί Διευρωπαϊκό.»

Στο άρθρο 35 προστίθεται παράγραφος 5 ως ακολούθως:

«5. α) Κατά την αληθή έννοια της παραγράφου 1, του άρθρου 4, του ν. 1577/1985, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2831/2000, ως κατά περίπτωση αρμόδιος Υπουργός νοείται ο Υπουργός Αιγαίου στα νησιά που υπάγονται στην περιφέρειά του.

β) Στο τέλος της παραγράφου 1, του άρθρου 4, του ν. 1577/1985, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2831/2000, προστίθεται νέο εδάφιο γ ως ακολούθως:

«γ) Κατά την έννοια της περίπτωσης β της διάταξης μπορεί να χαρακτηρίζονται φυσικοί σχηματισμοί ως τόποι ιδιαίτερου κάλλους ευρύτεροι χώροι τοπίων, ευρύτερες ζώνες και ολόκληρα νησιά.»».)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Τελειώνοντας, κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι στην παρατήρησή σας για το Συνήγορο του Πολίτη, λάβαμε σοβαρά υπόψη όλες τις παρατηρήσεις του Συνηγόρου του Πολίτη και μπορούμε να σας διαβεβαιώσουμε ότι όσες παρατηρήσεις υπάρχουν στην έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη, έχουν ενσωματωθεί και εμπεριέχονται στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο. Επομένως, και σε αυτήν την περίπτωση, σεβόμενοι το ρόλο της ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, μιας αρχής την οποία εμείς

θεσμοθετήσαμε, αποδεχτήκαμε όλες τις προτάσεις της και τις συμπεριλάβαμε στο υπό ψήφιση νομοσχέδιο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Υπουργέ, επειδή δεν κατάλαβα καλά, τη γενική πρόταση και παράκλησή μου να μετατραπεί το τεκμήριο της ιδιοκτησίας από το φορέα διαχείρισης στο κράτος, το δέχεσθε ή το απορρίπτετε, για να ξέρω αν θα το ψηφίσω ή όχι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Στις παραμεθόριες περιοχές, όπως σας είχα πει, ο ειδικός νόμος υπερισχύει του γενικού.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Σας πειράζει να το επαναλάβετε, κύριε Υπουργέ;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Όχι, δεν με πειράζει, αλλά δεν την βάζουμε, γιατί υπάρχουν κάποιες αρχές του δικαίου που λένε, ότι ο ειδικός νόμος υπερισχύει του γενικού και αυτή η αρχή ισχύει από των ρωμαϊκών αρχαιοτάτων χρόνων.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Ευχαριστώ για το μάθημα, τα θυμάμαι καλά και από τις δικές μου νομικές σπουδές, αλλά αμφισβητώ ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Καψή. Να μη γράφεται καμία από τις διακοπές που κάνει ο κ. Καψής στα Πρακτικά.

Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα κάνω έξι παρατηρήσεις, που θα διαρκέσουν λίγο λιγότερο από ένα λεπτό η κάθε μία.

Η πρώτη παρατήρηση αφορά στον τρόπο που συζητάμε στο Κοινοβούλιο. Κύριε Υπουργέ, πρέπει να ξέρετε ότι όταν απευθύνεσθε σε κόμματα μέσα στο Κοινοβούλιο, αυτά έχουν όνομα. Επομένως, όταν απευθύνεσθε στη Νέα Δημοκρατία, να απευθύνεσθε στη Νέα Δημοκρατία. Και δεν μας ενοχλεί να μας αποκαλείτε ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υπουργός Αιγαίου): Δεν είσθε πλέον Δεξιά;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Σηφουνάκη, επειδή σας έχουμε ακούσει πολλές φορές να πουλάτε ένα τέτοιο παραμύθι, αυτά να τα πείτε αλλού και όχι στη Βουλή, όχι σε εμάς. Σας παρακαλώ πολύ! Να τα πείτε στα κανάλια και εκεί που απευθύνεσθε. Σεβαστείτε τα κόμματα. Τη μονοπώληση της δημοκρατικής ευαισθησίας αλλού, όχι εδώ.

Σε ό,τι αφορά τα κόμματα, έχουν όνομα. Δεν μας δημιουργεί κανένα πρόβλημα να μας αποκαλείτε δεξιούς. Αρκεί να μην μας αποκαλείτε αδέξιους όπως είστε εσείς. Και επικινδύνους για τον Τόπο, όπως είστε εσείς. Γιατί είστε αδέξιοι και επικινδύνους για τον Τόπο. Και αν κρίνουμε από τον κ. Σημίτη, νοσταλγοί -με βάση τις ηγεμονικές του ρήσεις- άλλων εποχών, εποχών «πριγκίπων». Αυτά όσον αφορά τον τρόπο με τον οποίο αναφέρεστε στα κόμματα και στο παρελθόν του καθενός.

Δεύτερο θέμα: Ο τίτλος του νομοσχεδίου, αν μείνετε στις ρυθμίσεις του, πρέπει να αλλάξει. Από «Αιγιαλός και παραλία» πρέπει να είναι «Περί αυθαιρέτων οικισμών του αιγιαλού και της παραλίας». Το νομοσχέδιο αυτό είναι νομοσχέδιο νομιμοποίησης αυθαιρέτων οικισμών. Το αποδεικνύει το άρθρο 2 όπως και το άρθρο 27 παρ. 9. Τουλάχιστον για να είστε ειλικρινείς με τον εαυτό σας, αλλάξτε τον τίτλο.

Τρίτον άκουσα τον κύριο Υπουργό -ήθελε να δείξει τη δημοκρατική ευαισθησία του και ότι αλλάζει τα πράγματα- να μιλάει για μεταξικό νόμο. Του εξήγησα από την αρχή γιατί φαίνεται ότι νομικά δεν καταλαβαίνει. Ο νόμος αυτός περιείχε πολλές αντισυνταγματικές διατάξεις μετά το Σύνταγμα του 1975. Οι διατάξεις αυτές είναι φανερό ότι κρίθηκαν αντισυνταγματικές από το Συμβούλιο Επικρατείας και δεν ίσχυαν. Επομένως, τι μιλάει για μεταξικό νόμο; Μιλάμε για διατάξεις οι οποίες είχαν κριθεί αντισυνταγματικές και δεν ίσχυαν. Όσες ίσχυαν ήταν συνταγματικές και πολύ καλύτερες απ' αυτές που φέρνει ο ίδιος. Εκείνες που είχαν κριθεί αντισυνταγματικές δεν ίσχυαν. Επομένως το νομοσχέδιο αυτό

συνιστά σαφή οπισθοδρόμηση και σε σχέση με τον αναγκαστικό νόμο του 1940. Γιατί αυτός ο νόμος περιείχε διατάξεις αντισυνταγματικές που δεν ισχύουν και συνταγματικές που ισχύουν. Αυτές που φέρνει ο κύριος Υπουργός στην πλειάδα τους είναι αντισυνταγματικές, άρα συνιστούν οπισθοδρόμηση σε σχέση με τον αναγκαστικό νόμο του 1940 και διαδικασία νομιμοποίησης των αυθαιρέτων.

Τέταρτη παρατήρηση. Τι είδους διαπίστωση ήταν αυτή όταν μας είπε ότι έκανε χάρη στη Βουλή η Κυβέρνηση και ο Υπουργός, εφόσον δεν το έφεραν το σχέδιο νόμου με τη μορφή κώδικος πού θα συνεζητείτο μία μέρα και θα τελειώναμε; Κύριε Υπουργέ, ποιος σας τα είπε αυτά; Τσιφλίκι σας είναι ο Κανονισμός της Βουλής; Με διαδικασία κωδίκων το νόμο περί αιγιαλού και παραλίας; Χαμπάρι δεν έχετε πάρετε τι είναι κώδικες και πώς ψηφίζονται; Όπως τι είναι ο Αστικός, ο Ποινικός, ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας κλπ. Έτσι που το λέτε εσείς, όποιο νομοσχέδιο θέλετε το φέρνεται με τη διαδικασία του κώδικα και τελειώνετε. Εμείς, φαίνεται σήμερα, κακώς αποδεχθήκαμε, κατ' εμέ, να συζητήσουμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο μόνο αυτές τις ημέρες και δεν σας πήγαμε άρθρο-άρθρο ώστε να μην μπορείτε να τελειώσετε ούτε σε ένα μήνα. Λάθος σας πληροφόρησαν ότι θα μπορούσατε να το φέρετε με τη μορφή κώδικα. Αρκετά αυτή η ιστορία υποβάθμισης του Κοινοβουλίου.

Παρατήρηση πέμπτη. Μας είπατε ότι πέρασε από διάφορες επιτροπές. Ποιες επιτροπές; Των ανθρώπων που εσείς έχετε διορίσει, ανθρώπων που εσείς ποδηγετείτε σε ό,τι αφορά τις ρυθμίσεις που φέρνεται; Σ' αυτές τις επιτροπές όλοι είναι διορισμένοι από σας. Πόσες παρατηρήσεις σας έκαναν οι κύριοι συναδελφοί; Αν ήταν τόσο καλός ο νόμος που φέρατε γιατί υπερβήκατε τις πενήντα επτά τροποποιήσεις; Και ούτε αυτές είναι φυσικά αρκετές. Αν αυτοί οι άνθρωποι ήταν τόσο σοφοί και έφεραν αυτό το νομοσχέδιο, πώς αποδεχθήκατε την κριτική από τόσους συναδέλφους σας της Πλειοψηφίας; Θα πει πως ήταν ένα διάτρητο νομοσχέδιο. Ομολογία της αποτυχίας είναι και η κριτική των συναδέλφων σας και ο τρόπος με τον οποίο νομοθετείτε εδώ μέσα.

Υπάρχουν δύο άρθρα που είναι το στίγμα της πολιτικής σας. Θα τα φέρνουμε εδώ, θα τα φέρνουμε στις εκλογές, θα σας τα φέρνουμε με κοινοβουλευτικό έλεγχο. Θα σας θυμίζουμε ποιοι είστε από πλευράς προστασίας του περιβάλλοντος, καταπάτησης των ακτών, νομιμοποίησης των αυθαίρετων οικισμών. Είναι το άρθρο 2, και το άρθρο 27 παρ. 9. Στο άρθρο 2 έστω και αν δεχθήκατε την έννοια του «υπέρτερου» δημόσιου συμφέροντος, στην πραγματικότητα δεν οριοθετείτε την έννοια αυτή. Με αποτέλεσμα για οιονδήποτε σκοπό, χωρίς στάθμιση, να μπορεί ο οιοσδήποτε να κτίζει στον αιγιαλό και στην παραλία. Αυτή είναι η ουσία του νομοσχεδίου. Στο άρθρο 27 παρ. 9 αποδεικνύεται γιατί ήρθε αυτό το νομοσχέδιο.

Όχι για να αλλάξει το μεταξικό νόμο, αλλά για να νομιμοποιήσει τα αυθαίρετα στους αιγιαλούς και στις παραλίες συγκεκριμένων καταπατητών. Θα κηρυχθεί αντισυνταγματικός ο νόμος και θα σας φέρνουμε εδώ τις αποφάσεις κάθε φορά.

Κύριοι συναδελφοί της Πλειοψηφίας, λέω, όμως, ότι έστω και αν ορισμένους τους κολακεύουν αυτές οι διατάξεις δεν πρόκειται να επωφεληθεί κανένας τους. Ευτυχώς υπάρχουν και ευαίσθητοι πολίτες να πάνε στα δικαστήρια και δικαστήρια για να κρίνουν αυτές τις διατάξεις, ώστε να μην υποστεί βλάβη ο Τόπος. Γι' αυτό η ρύθμιση που φέρνει η Κυβέρνηση την στιγματίζει πολιτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, μήπως έχετε να προσθέσετε κάποια παρατήρηση επί του άρθρου 36 για το θέμα της προθεσμίας; Κάνετε δεκτή την ερμηνευτική δήλωση;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, η προθεσμία των τεσσάρων μηνών στο άρθρο 36 τέθηκε προκειμένου να συσταθούν οι επιτροπές οι οποίες προβλέπονται από το άρθρο 33. Πειθόμενος, όμως στην επιχειρηματολογία του Αντιπροέδρου και του συναδέλφου που επιχειρηματολόγησε για το θέμα της ωφέλειας κάνουμε την προθεσμία των τεσσάρων μηνών ένα μήνα ώστε να επισπευσθεί

η διαδικασία για να μην υπάρχουν τέτοια ζητήματα.

Δεύτερον ερμηνευτικά επί ιδιωτικής λίμνης-λιμνοθάλασσας ασφαλώς εξακολουθούν οι προσχώσεις να είναι ιδιωτικές, όταν επιτρέπονται με τη διαδικασία όμως η οποία επιβάλλεται από το συγκεκριμένο άρθρο του νομοσχεδίου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ : Για το άρθρο 28, κύριε Υπουργέ;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν έχω να πω τίποτε άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Κολιοπάνος έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ : Στο άρθρο 18 παράγραφος 1 ο κύριος Υπουργός συμπλήρωσε αυτό που ήταν απαραίτητο, για να μη μένει όπως ήταν «όπου συντρέχει λόγος». Επίσης στο άρθρο 34 παράγραφος 1 υπήρξε απάντηση και διόρθωση. Το ίδιο στο άρθρο 27 παράγραφος 9.

Στο άρθρο 20 είχα επισημάνει ότι έτσι όπως έχει διατυπωθεί είναι λάθος. Η θαλάσσια ζώνη περιλαμβάνει τις λεκάνες λιμένων συνεχόμενες με τον αιγιαλό ή τυχόν κατασκευασμένα κρηπιδώματα, μώλους, προβλήτες και έκταση θάλασσας μέχρι πεντακόσια μέτρα από τις ακτές της χερσαίας ζώνης. Αυτό είναι σωστό. Σωστή είναι και η παράγραφος 2 όπου αυτή η απόσταση παράλληλα προς την ακτή στα πεντακόσια μέτρα διευρύνεται προς την πλευρά της θάλασσας όταν δεν έχουμε άκρη μέσα στα πεντακόσια μέτρα επιτύχει την ισοβαθή των τριάντα μέτρων, που είναι απαραίτητη για τη λειτουργία του λιμένος. Όμως, τα δύο τόξα κύκλου που γράφονται από τα δύο άκρα της χερσαίας ζώνης του λιμένος με ακτίνα πεντακόσια μέτρα το καθένα νομίζω ότι είναι άκρως υπερβολικά. Αυτά δεσμεύουν και τον αιγιαλό.

Δηλαδή από τα άκρα δεξί και αριστερό της χερσαίας ζώνης χαράσσουμε τόξα κύκλου ακτίνας πεντακοσίων μέτρων μέχρι τον αιγιαλό. Δηλαδή, όλη η ζώνη αιγιαλού από το πέρασ της χερσαίας ζώνης και πεντακόσια μέτρα πιο πέρα γίνεται ζώνη λιμένα. Αυτό σπάνια μπορεί να χρειαστεί σ'ένα ιδιαίτερα μεγάλο λιμάνι. Συνεπώς θα μπορούσατε να λέτε ότι σύμφωνα με τις ανάγκες δύναται αυτή η ακτίνα να είναι πεντακόσια μέτρα. Άλλος πως, το λιμάνι το ενδιαφέρει η προβολή της χερσαίας ζώνης στη θάλασσα, δηλαδή, οι κάθετες στα δυο άκρα της χερσαίας ζώνης, όπως τόνισα στην πρωτολογία μου.

Νομίζω ότι παρά την κόπωση από την πολύωρη διαδικασία και μια και τόσα πολλά σημεία με τη συνεργασία μας διορθώθηκαν ίσως θα ήταν εύκολο με τους συνεργάτες σας να δείτε και αυτό, κύριε Υπουργέ.

Τέλος είχα κάνει μια παρατήρηση δεν ξέρω αν είχατε το χρόνο να τη δείτε και αναφέρομαι στο άρθρο 28 παράγραφος 1, όπου δεν στάθηκε δυνατόν να βρούμε αυτό το ν. 2575/98. Αν έχετε την καλοσύνη να μας εξηγήσετε σε τι ακριβώς αναφέρεται επειδή πρόκειται για καθορισμό χώρων που εξομοιώνονται με τη ζώνη του λιμένα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Κολιοπάνο.

Ορίστε, κύριε Παπαγεωργόπουλε, έχετε το λόγο.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Η δευτερολογία μου σ' αυτήν τη μακρά συζήτηση του νομοσχεδίου είναι χωρίς ουσιαστικό αποτέλεσμα. Βέβαια η Κυβέρνηση μπορεί να είναι περήφανη αφού χρειάστηκε μια ολόκληρη Κοινοβουλευτική Ομάδα να συγκληθεί για να αποφασίσουν, ότι έπρεπε να υποστηρίξουν αυτό το νομοσχέδιο. Πολλοί συμβιβασμοί έγιναν και βλέπουμε τώρα την τακτοποίηση ρουσφετιών, αιτημάτων, ζητημάτων.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ: Πωων ρουσφετιών;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Και τον κώδικα των απαλλοτριώσεων τον προχθεσινό τον διορθώσαμε σήμερα. Όλα αυτά τα σικέ παιχνίδια για να νομιμοποιήσουν τον κύριο Υπουργό να εκφωνήσει και ένα φιλιππικό εναντίον συναδέλφων απ' όλα τα κόμματα που έκαναν κάποιες ειδικές τροπολογίες οι οποίες δεν δικαιολογούν την παρουσία του νόμου. Έκαναν κάποιες τροπολογίες για να επιλύσουν κάποια ζητήματα που αφορούσαν το Μεσολόγγι ή τη Λάρισα αλλά δεν συντάσσονται

ούτε με τη λογική ούτε με τη φιλοσοφία ούτε με τους σκοπούς του νόμου. Γιατί οι φιλιππικοί, κύριε Υπουργέ; Εσείς είσατε ο αναμάρτητος όλων αυτών των συμπαιγνιών γιατί βλέπουμε μάλιστα ότι ξεχάσατε και κάποια ρουσφετάκια και σας τα θύμισε πριν από λίγο ο Προεδρεύων για να τα συμπληρώσετε. Όλα αυτά δεν τιμούν την κοινοβουλευτική διαδικασία.

Από εκεί και πέρα μήπως πρέπει να τεθεί ένα τέλος στην αλαζονεία σας και στο ότι το έχετε πάρει πολύ ψηλά, μας απειλείτε ότι μας κάνετε χάρη που δεν μας φέρατε διαδικασία κωδίκων; Από πού και ως πού διαδικασία κωδίκων; Τι είναι ο αιγιαλός; Είναι Τελωνειακός Κώδικας; Είναι Φορολογικός Κώδικας; Είναι Ποινική ή Πολιτική Δικονομία; Πού το διανοηθήκατε αυτό το πράγμα και από πού και ως πού σκεφθήκατε να μας το πείτε και σαν χάρη ή σαν ανοχή προς τη λειτουργία του Κοινοβουλίου και την κοινοβουλευτική διαδικασία;

Δεν έχετε επιχειρήματα αυτό είναι όλο. Ψηφίστηκε χάρη στην κομματική πειθαρχία την οποία επιβάλατε και στην Κοινοβουλευτική Ομάδα που προηγήθηκε λίγες ώρες πριν, ένας πολύ κακός νόμος. Ένας κακός νόμος ο οποίος δεν λύνει προβλήματα αλλά αντίθετα δημιουργεί. Ένας νόμος ο οποίος δεν θέτει κανόνες, αρχές, δεν υπηρετεί αξίες, δεν θεσμοθετεί διαφανείς διαδικασίες. Αυτός ο νόμος είναι επικίνδυνος σε χέρια ανθρώπων χωρίς ηθικές αναστολές. Δημόσιοι λειτουργοί που δεν θα έχουν τις αντιστάσεις που πρέπει, ενδεχομένως να καταστήσουν επικίνδυνες αυτές τις διατάξεις. Δεν αναφέρομαι σε σας προσωπικά και το ξέρετε αλλά είναι επικίνδυνο εργαλείο αυτός ο νόμος.

Έτσι, λοιπόν, αυτός ο νόμος για μένα –και δεν πιστεύω ότι είναι μόνο προσωπική μου άποψη– έχει ένα χαρακτηριστικό εκτός του ότι είναι κακός, είναι αναχρονιστικός, είναι μη αποτελεσματικός, είναι επικίνδυνος. Θα είναι βραχύβιος διότι τα δικαστήρια όποτε χρειαστεί να τον κρίνουν σίγουρα βρίθκει από αντισυνταγματικές διατάξεις και θα τις απενεργοποιήσουν. Η Νέα Δημοκρατία έχει δεσμευθεί το άρθρο 2 και τις όποιες ακτίνες του που διαβρώνουν και διαπερνούν όλο το νομοσχέδιο θα το τροποποιήσει προς τη σωστή κατεύθυνση.

Απομυθοποιήθηκαν πολλά. Το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να επικαλείται ευαισθησίες σε θέματα περιβάλλοντος και ευαισθησίας πια.

Το ΠΑΣΟΚ άλλαξε διακηρύξεις, άλλαξε καταστατικά, άλλαξε προγράμματα πολλές φορές. Βασίζεται σε μία συλλογική αμνησία πολλές φορές του ελληνικού λαού και τα κάνει αυτά νομίζει ατιμωρητί στο εσάει.

Σήμερα βεβαιώθηκε ότι θα πρέπει να αλλάξει και το χρώμα του. Το πράσινο χρώμα που παραπέμπει σημειολογικά στο περιβάλλον θα πρέπει να αντικατασταθεί μ'ένα άλλο πιο κατάλληλο χρώμα, μια και δίνετε ένα τελειωτικό πλήγμα στην υπόθεση των ακτών, των παραλιών, του θαλασσίου περιβάλλοντος.

Δεν βρήκατε να πείτε καμία κουβέντα για τα άρθρα 18 με 25, άρθρα επικίνδυνα, άρθρα τα οποία θα δημιουργήσουν δουλειές, άρθρα τα οποία θα δημιουργήσουν μεγάλα προβλήματα με αυτές τις επιτροπές λιμένος οι οποίες θα αποτελέσουν κράτος εν κράτη –μικρά Βατικανό ελέχθη προσφώς από συνάδελφο από άλλη πτέρυγα της Βουλής– και οι οποίες θα αποφασίζουν κατά το δοκούν χωρίς να σέβονται νομιμότητα, χωροταξικό σχεδιασμό, σχέδια πόλης, ιδιοκτησιακά δικαιώματα. Θα φράσσουν, θα διατάσουν και θα διοικούν. Δεν ξέρω γιατί εξοπλίζετε και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις και όχι κρατικούς φορείς, δημόσιους φορείς. Και ιδιώτες θα μπορούν να εξοπλιστούν με αυτές τις δυνατότητες που τους δίνετε και από εκεί και πέρα τις οίδε τι έχουμε να υποστούμε.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι όλα αυτά δεν θα σταθούν και θα δοθεί η λύση από άλλη μεριά. Έτσι παρακάμπτοντας τις όποιες φιλότιμες προσπάθειες Βουλευτών της Συμπολίτευσης να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα, ακόμη και τώρα κατετέθησαν απόψεις αιτιολόγησης της ανάγκης να ψηφίσουν αυτό το νομοσχέδιο. Καλό λόγο δεν είπε σχεδόν κανείς. Και αυτό να σας προβληματίσει. Να σας προβληματίσει γιατί

αποτελεί μία πλήρη διαδικασία υποβάθμισης και περιφρόνησης του Κοινοβουλίου. Ο λόγος του Βουλευτή απονευρώνεται, ο λόγος του Βουλευτή δεν έχει καμία αξία όσον αφορά τη νοοτροπία της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, της Κυβέρνησης του Κώστα Σημίτη. Για σας έχει πάνω από όλα σημασία η κομματική πειθαρχία, η κομματική απόφαση. Επομένως αφού έτσι το θελήσατε, έτσι θα πορευθείτε και η ευθύνη θα είναι δική σας για ό,τι από εδώ και πέρα θα συμβεί. Η ευθύνη θα είναι ακέραια δική σας γιατί σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος αποδοκίμασε με όση δύναμη είχε αυτό το νομοσχέδιο και επεσήμανε τις επικίνδυνες και αντισυνταγματικές διατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη έχει το λόγο.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, λυπάμαι πάρα πολύ που θα το πω, αλλά και ο κύριος Υπουργός στην εισαγωγή του αλλά και οι συνάδελφοι του κυβερνώντος κόμματος κατανάλωσαν τον περισσότερο χρόνο να αναφερθούν σε μία διαδικασία η οποία πήγε καλά μέχρι τα πρώτα 17 άρθρα σε αλλαγές που έγιναν για να τα χρησιμοποιήσουν ως άλλοθι, προκειμένου να καταβροχθίσουν όλα τα υπόλοιπα άρθρα που είναι εξίσου σημαντικά και για το περιβάλλον και για το δημόσιο συμφέρον και για την εθνική ασφάλεια της χώρας.

Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, στην ομιλία σας δεν μας τεκμηριώσατε τη δική σας άποψη για το άρθρο 18, για το άρθρο 19, για το άρθρο 21. Ξεκινήσατε κατευθείαν με το άρθρο 27 για να δικαιολογήσετε την παράγραφο 9 και μετά πήγατε στα άρθρα 33 και 34. Αυτό είναι υποκρισία. Καταναλώσατε δε όλο το χρόνο για να πείτε πόσες παρατηρήσεις και διορθώσεις δεχθήκατε των πρώτων άρθρων. Εδώ όμως, κύριοι συνάδελφοι, περνάνε όλα τα άλλα άρθρα χωρίς καμία ουσιαστική διόρθωση. Και όχι μόνο αυτό αλλά και αντισυνταγματικά είναι και αντιφατικά.

Γιατί δεν ξεκινάτε με τον ορισμό της χερσαίας ζώνης που δίνετε στο άρθρο 22; Λέει ότι οι χώροι και όλα εν γένει τα κτήματα, που περιλαμβάνονται στη ζώνη λιμένα είναι κοινόχρηστα δημόσια κτήματα που ανήκουν στο δημόσιο κατά κυριότητα. Η χρήση και η εκμετάλλευση ανήκουν στον οικείο φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης. Εγώ διαφωνώ με αυτό, αλλά χρήση και εκμετάλλευση δεν σημαίνουν αυτά που λέει το άρθρο 21, το οποίο τι λέει; Λέει ότι οι όροι, οι χρήσεις γης και το εν γένει σχέδιο ανάπτυξης της χερσαίας και θαλάσσιας ζώνης λιμένα καθορίζεται με απόφαση του οικείου φορέα διοίκησης και εκμετάλλευσης μετά από τη σύμφωνη γνώμη του Υπουργείου, που αν δεν τη δώσει, όμως, σε τρεις μήνες –και δεν το αλλάξατε αυτό, κύριε Υπουργέ– όλα θα τα κάνει εκείνος.

Αυτά είναι εντελώς αντιφατικά. Και δεύτερον, τι λέει το Σύνταγμα και τι λένε οι διατάξεις του ΠΕΧΩΔΕ; Αλλά το ΥΠΕΧΩΔΕ σε αυτά τα νομοσχέδια δεν είναι παρόν, για να μας πει τι γίνεται. Τι ισχύει για το χωροταξικό σχεδιασμό της χώρας; Ποιος κάνει το σχεδιασμό; Ποιος κάνει την ανάπτυξη, τους όρους ανάπτυξης και τα σχέδια; Το κράτος δεν τα κάνει; Μα εδώ στο νομοσχέδιό σας τα άρθρα μεταξύ τους συγκρούονται. Ή εγώ δεν καταλαβαίνω καλά να τα διαβάσω και σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να μου τα εξηγήσετε για να καταλάβω και εγώ τι γίνεται ή εν πάση περιπτώσει βάζετε τον ορισμό και τον καθορισμό του δημόσιου χαρακτήρα του άρθρου 22 μπροστά και πάτε να ξεμπερδέψετε με τα υπόλοιπα άρθρα από εκεί και πέρα και με το Σύνταγμα και τις πολεοδομικές και χωροταξικές μας διατάξεις. Δεν ξεμπερδεύετε.

Εγώ σήμερα είμαι εντελώς απογοητευμένη από αυτήν τη διαδικασία. Θα μου πείτε μειοψηφία είμαι δεν πειράζει, δεν είναι ανάγκη να πάρω καμία απάντηση. Αλλά δεν μπορώ να πάρω απάντηση ότι η παράγραφος 9 είναι επιβεβλημένη και ότι εδώ νομιμοποιούμε κτίσματα τα οποία, τι να κάνουμε, ήταν καλά, αλλά δεν πήραν άδεια, για διάφορους λόγους κλπ. Γιατί δεν πήραν άδεια, κύριε Υπουργέ; Γιατί ήταν παράνομα. Και επειδή ήταν παράνομα δεν είχαν και καμία άλλη άδεια ούτε μελέτη ούτε όρους ασφαλείας εκπληρώνουν ούτε τίποτα. Τώρα θα γίνουν όλα αυτά –μα είναι δυνατόν!– για να μην

κατεδαφιστούν; Δεν στέκεται η παράγραφος 9.

Βέβαια για το άρθρο 32 δεν ακούσαμε ούτε ένα συλλογισμό, δηλαδή, γι' αυτά τα θέματα τα οποία βάλαμε. Δεν υπάρχει εδώ κανένας άλλος εκπρόσωπος από την πολιτεία να μας πει πώς πάει αυτό το Κτηματολόγιο, ποιες είναι οι αρχές του, ποιες είναι οι προτεραιότητες, ποιες είναι οι δυσκολίες; Κανείς δεν θα μας απαντήσει; Η μόνη απάντηση δίνεται στα κανάλια για το εάν πρέπει να πάει η υπόθεση στη δικαιοσύνη και τίποτε άλλο. Επί της ουσίας δεν έχουμε συζητήσει εδώ. Δεν κάνουμε τελικά ουσιαστικές συζητήσεις, γιατί είναι συζητήσεις οι οποίες καίνε. Και βέβαια παραμένει ότι η εφαρμογή αυτού του άρθρου θα προκύψει μετά από την απόφαση Υπουργού, η οποία απόφαση μπορεί να μην εκδοθεί ποτέ. Με τόσες δυσκολίες που έχει το Κτηματολόγιο και επειδή πουθενά δεν υπάρχουν χρήματα για όλη αυτήν τη διαδικασία, δεν θα ισχύσει ποτέ το άρθρο 32.

Υπήρχαν μερικές αλλαγές που θα έκαναν πιο σωστά αυτά τα άρθρα. Βέβαια εγώ διαφωνώ πλήρως με τη γενική του φιλοσοφία. Ο φορέας διοίκησης και εκμετάλλευσης, που εσείς θέλετε να τον κάνετε ιδιωτικό, δεν μπορεί από την άλλη πλευρά να σχεδιάζει, να καθορίζει χρήσεις γης κλπ. Δεν θέλετε να το κάνετε αυτό; Αφήστε, όμως, να είναι κυρίαρχες, να είναι σύμφωνες οι γνώμες και να εκδίδονται υποχρεωτικά των αρμόδιων υπηρεσιών και Υπουργείων. Σβήστε αυτήν την παράγραφο που λέει, ότι εάν την εκδώσουν σε τρεις μήνες θα κάνει ο φορέας διοίκησης ακόμη και τον αναπτυξιακό σχεδιασμό του λιμένα, θα προχωρήσει και πεντακόσια μέτρα, θα κάνει όλες τις ενέργειες τις οποίες έπρεπε να έχει κάνει το κράτος. Η δε Τοπική Αυτοδιοίκηση ακόμα και για διατύπωση γνώμης είναι εντελώς εξαφανισμένη από εδώ. Τα πάντα μεταφέρονται στο γενικό γραμματέα περιφέρειας. Αν καμιά φορά η γενική γραμματεία περιφέρειας γίνει αυτοδιοικούμενη μονάδα, τότε όλα αυτά θα ξαναγυρίσουν κάπου αλλού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να προηγηθεί άλλος εμού γιατί περιμένω μία φωτοτυπία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Καψής έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ: Κύριε Υπουργέ, μου δώσατε ένα μάθημα Ρωμαϊκού Δικαίου. Επειδή δεν θέλω να έχω υποχρεώσεις, θα μου επιτρέψετε να σας το επιστρέψω και σας προτείνω κατά την ίδια λογική και θεωρία να απαλείψετε από το άρθρο 24 την αναφορά στο ν. 2322 περί προστασίας ξένων κεφαλαίων.

Εάν εφαρμόσετε τη θεωρία σας, τη στο Ρωμαϊκό Δίκαιο βασιζόμενη, πρέπει να επιλέξετε: Ή θα προστατεύσετε εξίσου τις παραμεθόριες περιοχές, όπως τα ξένα κεφάλαια ή θα τα εγκαταλείψετε και τα δύο. Δεν είναι σπουδαίο πράγμα να βάλετε δύο αράδες παραπάνω.

Κύριε Υπουργέ, προτιμώ να μετανιώσω για ένα σφάλμα που έκανα, παρά για ένα σφάλμα που δεν έκανα. Έκανα το σφάλμα να πιστέψω ότι θα μπορούσε να γίνει πραγματικός δημοκρατικός διάλογος. Δεν έθεσα στενόκαρδα και στενόψυχα προβλήματα αν θα νομιμοποιηθεί εκείνο ή το άλλο.

Σας έθεσα δύο βασικά θέματα, εκτός του περί προστασίας των παραμεθόριων περιοχών. Πρώτον, να ανατραπεί πλέον –που είναι διάσπαρτο– το δικαίωμα του φορέα διοίκησης και διαχείρισης, να έχει μόνο την εισηγήση και να διατηρήσει το κράτος τα δικαιώματά του. Να μην έχουμε, δηλαδή, εκποίηση κρατικής αρμοδιότητας. Το αρνηθήκατε επιμόνως, χωρίς τουλάχιστον να μου εξηγήσετε γιατί κάνω λάθος. Δεν λέω ότι είμαι πάπας. Πέστε μου ένα λόγο γιατί κάνω λάθος.

Όπως αρνηθήκατε επιμόνως να βγάλετε το άρθρο 28 που είναι ντροπή για μας. Αν πιστεύετε ότι μέσα σε δύο μήνες δύο Υπουργεία σε τόσο περίπλοκες τεχνοκρατικές προτάσεις θα προφτάσουν να εκφράσουν γνώμη και πολύ περισσότερο αν πιστεύετε ότι θα αναλάβουν ευθύνη να εκφράσουν γνώμη, τότε είστε πολύ εύπιστος. Απλούστατα θα αργούν και θα εγκρίνεται η απόφαση του φορέα διοίκησης και διαχείρισης βάσει του άρθρου αυτού.

Έκανα κάθε προσπάθεια, εξήγησα γιατί δέχθηκα να ψηφίσω

το άρθρο 16 εφόσον θα βάzaτε την παράγραφο, περί προστασίας και των παραμεθόριων περιοχών. Δεν είναι δικό μου το σφάλμα, δεν είναι δική μου ευθύνη αν δεν ψηφίσω το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παπανικόλας έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ: Για το άρθρο 26, κύριε Υπουργέ, δεν μας απαντήσατε. Περιμέναμε να ακούσουμε κάτι. Ίσως είναι η προσφιλής σας τακτική. Και στο θέμα της χρησιμότητας θυμάμαι ότι σιγή αντιπαρήλατε την παρέμβαση μας τότε όσον αφορούσε το δίκαιο αίτημα της Δωδεκανήσου να μην εξαιρεθεί από ένα νόμο, ο οποίος ισχύει για όλη την Ελλάδα πλην τριών νήσων.

Στην προκειμένη περίπτωση και με την τροπολογία που καταθέσαμε θα πρέπει να σας υπενθυμίσω και πάλι, ότι και οι τέσσερις Βουλευτές της Δωδεκανήσου κατέθεσαν πανομοιότυπη τροπολογία, συνεπώς κάτι πρέπει να υπάρχει. Δεν είναι μικροπολιτικοί λόγοι, είναι αποκατάσταση στοιχειώδους δικαιοσύνης. Θεωρώ ότι το χρωστάει η Βουλή και το χρωστάει η πατρίδα σε αυτές τις καταστάσεις.

Εν πάση περιπτώσει, θέλω να γνωρίζετε, είτε κάνετε δεκτή την τροπολογία που θα ακολουθήσει είτε όχι, ότι εμείς δεν ερχόμαστε ικέτες σε αυτό. Εμείς αξιώνουμε την αποκατάσταση μιας αδικίας και μάλιστα εξοντωτικών προστίμων, τα οποία έχουν επιβληθεί εξ αυτού του λόγου και καταστρέφουν οικογένειες.

Δεν έχω τίποτε άλλο να προσθέσω. Περιμένω, αν δεήσει και θελήσετε να μας δώσετε μια απάντηση για το άρθρο 26.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σπυριούννης έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σημειώσω το εξής. Παρακολουθώντας χρόνια τον κ. Καψή μπορώ να πω ότι διακρίνεται –όπως όλοι μας– για την ειδική ευαισθησία που τρέφει για το αμυντικό μας σύστημα. Επειδή δε είναι και γνώστης του Διεθνούς Δικαίου της Θάλασσας, όπως διαμορφώθηκε στη Τζαμάικα το 1982, επιτείνει αυτήν τη ανησυχία του στα θέματα που έχουν σχέση με υφαλοκρηπίδα, με αιγιαλίτιδα, με εναέριο χώρο και όλα τα συναφή που εγείρει η οθωμανική πλευρά εις βάρος της πατρίδας μας.

Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να προσθέσω και εγώ την παράκλησή μου γι' αυτήν τη δικαιολογημένη ανησυχία. Νομίζω ότι αυτή η ευαισθησία διευκρινίζεται πλέον και κατοχυρώνεται με τα Πρακτικά της Βουλής, ωστόσο μπορείτε να βάλετε μια παράγραφο για να δείξετε και εσείς την Εβρίτικη ευαισθησία σας. Θα ήθελα να προσθέσω την παράκλησή μου για το άρθρο 26.

Κύριε Υπουργέ Εβρίτη, ό,τι δίνετε στον Έβρο και στα νησιά του Αιγαίου, το δίνετε στην πατρίδα και οποιαδήποτε επιείκεια επιδεικνύετε στον πληθυσμό ή στην περιοχή, των δύο αυτών κρισίμων για την επιβίωση της πατρίδας μας χώρων, είναι απόλυτα δικαιολογημένο. Είναι καθήκον.

Θα παρακαλέσω, λοιπόν, και εγώ, γιατί και για λόγους που προσβάλλουν το κύρος του κράτους όταν εκκρεμότητες δεκάδες χρόνια εις βάρος περιοχών διαιωνίζονται, αλλά και για λόγους που αναφέρονται στις ευαίσθητες περιοχές, νομίζω ότι πρέπει να δείξετε και εσείς αντίστοιχη ευαισθησία.

Θα τελειώσω λέγοντας ότι μέσα από τη συζήτηση και τους συνδυασμούς που επετεύχθησαν, από τη μια μεριά με το θάρρος της γνώμης των Βουλευτών, κατά το άρθρο 60 του Συντάγματος και από την άλλη μεριά με το συναινετικό πνεύμα που επέδειξε η κυβερνητική πλευρά, νομίζω ότι επετεύχθη η επιδιωκόμενη αρτιότητα. Αυτό το νομοσχέδιο αύριο θα είναι ένας καλός νόμος της πατρίδας μας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, και εγώ κάνω την παρατήρηση ότι ο κύριος Υπουργός απέφυγε να απαντήσει στο θέμα που έθεσαν τέσσερα μέλη του Κοινοβουλίου, προερχόμενα από τα Δωδεκάνησα. Αναφέρονται τα όσα εθέσαμε σε συγκεκριμένο άρθρο, το άρθρο 26.

Πως αδιαφορείτε γι' αυτά που σας είπαμε; Πείτε ό,τι

νομίζετε, αλλά πείτε κάτι. Δεν μπορεί να περιφρονείτε τους εκπροσώπους ενός νομού. Πείτε κάτι. Σας θέσαμε θέμα. Το κράτος μας αναγνώρισε ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Να καταλάβω το θέμα, γιατί εγώ κατανόησα, τουλάχιστον από την πλευρά των τριών εκ των τεσσάρων συναδέλφων, ότι με το άρθρο 26 συμφωνούν απόλυτα. Απλώς ζητούν κάτι παραπάνω από το άρθρο 26, νομιμοποίηση των αυθαιρέτων κτισμάτων επί του αιγιαλού και της παραλίας. Άρα για το άρθρο 26 όπως είναι, δεν άκουσα παρατηρήσεις από κανέναν, εκτός από εσάς, ο οποίος δεν κάνατε καμιά απολύτως πρόταση. Απλώς φιλολογήσατε αερολογούντες.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Τι είπατε, κύριε Υπουργέ; Τι είναι αυτά που λέτε; Αερολογούντες; Εσείς αερολογείτε. Διαβάστε τις εφημερίδες να δείτε τι γράφουν.

Κύριε Πρόεδρε, τι είναι αυτή η συμπεριφορά του κ. Φωτιάδη; Αερολογούντες; Υπηρετούμε είκοσι πέντε χρόνια εδώ μέσα. Αν αερολογούσαμε θα μας είχαν στείλει σπίτι μας. Να τον επαναφέρετε στην τάξη. Τι συμπεριφορά είναι αυτή; Αερολογεί ο Βουλευτής; Τη γνώμη του λέει. Ας την αντικρούσει.

Έχετε υποχρέωση να τον ανακαλέσετε στην τάξη. Το επιβάλλει ο Κανονισμός.

Κύριε Πρόεδρε, ζητώ να ανακαλέσετε τον Υφυπουργό στην τάξη. Δεν την δέχομαι αυτήν την έκφραση. Σέβομαι τους πάντες εδώ μέσα και ας μη συμφωνώ μαζί τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, το «αερολογούντες» βγαίνει και μπαίνει το «χωρίς ουσία λόγια».

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ευφύες το τέχνασμα. Θερμά συγχαρητήρια, κύριε Φωτιάδη. Μας κατατροπώσατε. Δε λέγω τίποτε άλλο: καμώματα! Σας έκανα πρόταση και εγώ όπως και οι συνάδελφοί μου και υπάρχουν καταθεθείμενη τροπολογία η 793 που αναφέρεται σε συγκεκριμένο πρόβλημα αυτών που επικαλείτε εσείς αυθαιρέτως κατέχοντας. Σας ζητούμε να το λύσετε επ' ευκαιρία του άρθρου 26.

Σας κατέθεσα την με αριθμό 797 τροπολογία για το Αγαθονήσι. Αν αγαπάτε το Θεό σας, για το Αγαθονήσι μιλάμε στο Κοινοβούλιο! Και σεις δεν θεωρήσατε ότι είχατε υποχρέωση με τα κείμενα στα χέρια σας έστω και αερολογών, κύριε Υπουργέ, να πείτε μία κουβέντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μη λέτε την ίδια λέξη, κύριε Παυλίδη.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Μα τι πράγματα είναι αυτά, κύριε Πρόεδρε; Πώς κατάντησε το Κοινοβούλιο και μιλάτε για αναβάθμιση; Την αναβάθμιση την κάνει πρώτα πρώτα η Κυβέρνηση. Θαυμάστε αναβάθμιση. Ζητώ από τον κύριο Υφυπουργό επ' ευκαιρία του άρθρου 26 και δεδομένων των θέσεων τεσσάρων Βουλευτών εκ Δωδεκανήσου κάποια απάντηση να μας δώσει. Έθεσα θέμα. Εναρμονίστε τις δύο καταστάσεις. Πώς χαρακτηρίζεται ο αιγιαλός στα Δωδεκάνησα και πώς στη λοιπή Ελλάδα. Δεν θεωρήσατε υποχρέωση ακόμη και επ' αυτής της «αερολογίας» κατά την πτωχή σας κρίση να δώσετε μία απάντηση; Απαντήστε μας ποια είναι η θέση του Υπουργείου σας και η δική σας ως νομικού. Εκάματε χειρονομία τώρα προς την Κρήτη. Δεν γνωρίζω το θέμα. Το έθεσε η συνάδελφος εκ Κρήτης, νομίζω πως είχε δίκιο. Δεν θεωρώ την εκ Κρήτης συνάδελφο ότι έθεσε θέμα άνευ λόγου και αιτίας. Παρόμοια όμως έκαναν και οι Δωδεκανήσιοι Βουλευτές. Ποιος είσθε εσείς που αδιαφορείτε; Ποια είναι αυτή η δύναμη που έχετε και χαρακτηρίζετε «αερολογίες» τις προτάσεις των μελών του Κοινοβουλίου;

Κύριε Πρόεδρε, δεν θα χαρακτηρίσω την έκφραση του κυρίου Υπουργού, όμως εσείς ακόμα και το τέχνασμα που έκανε αυτό έπρεπε να στιγματίσετε, το φραστικό του τέχνασμα.

Μας δήλωσε άνευ εξηγήσεων ότι κάνει δεκτή πρόταση του κυρίου Υπουργού Αιγαίου. Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι. Γίνεται ερμηνευτική δήλωση επί του άρθρου 3 του ν. 2831/2000 που αναφέρεται στους όρους δομήσεως σε κάποια νησιά. Αφού δεν μπήκατε στον κόπο να μας εξηγήσετε τι τροποποιείτε,

αναγκαζόμαστε να το κάνουμε εμείς. Και τι λέτε, κύριε Υπουργέ Αιγαίου. Ότι κατά την έννοια της περίπτωσης β' της διάταξης - τη μνημονεύετε - μπορεί να χαρακτηρίζονται φυσικοί σχηματισμοί ως τόποι ιδιαίτερου κάλλους ευρύτεροι χώροι τοπίων, ευρύτερες ζώνες και ολόκληρα νησιά. Τι είναι αυτές οι εμπνεύσεις; Και μάλιστα ένα εκ των νησιών αυτών είναι η νήσος Πάτμος που με πρωτοβουλία του τέως ΥΠΕΧΩΔΕ -ακούτε, κύριε Πρόεδρε, εμπνευστη- δέκα στρέμματα αρτιότητας οικοπέδου στην Πάτμο. Μα πρέπει να είναι κανείς τοιφλικός. Αυτή είναι η σοσιαλιστική αντίληψη; Δέκα στρέμματα αρτιότητας στην Πάτμο; Και έρχεται ο κ. Σηφουνάκης, δεν ξέρω τι περίεργες σκέψεις έχει, και καλύπτει ολόκληρα νησιά, ευρύτερες ζώνες, ευρύτερους χώρους τοπίων χωρίς καμιά απολύτως ερμηνεία.

Τουλάχιστον θα ξέρουμε τι ζητάτε.

Κύριε Πρόεδρε, μ' αυτές τις παρατηρήσεις και προπάντων διαμαρτυρούμενος για την αντικοινοβουλευτική στάση του Υφυπουργού των Οικονομικών θέλω να σας πω μία μονάχα φράση. Μ' αυτό τον τρόπο η Κυβέρνηση αποδεικνύει πως αντιλαμβάνεται το σεβασμό του Κοινοβουλίου και προπάντων την περίφημη αναβάθμισή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Παυλίδη.

Ο Υπουργός Αιγαίου κ. Σηφουνάκης έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υπουργός Αιγαίου): Να διευκρινίσω στον κ. Παυλίδη ότι κατ' αρχήν το θέμα που ανέφερε της Πάτμου δεν είναι έτσι. Και εγώ δεν θέλω να πω ότι θέλετε να παραπλανήσετε, απλώς θέλω να πω ότι δεν το γνωρίζετε. Δεν είναι της αρμοδιότητας του Υπουργείου Αιγαίου. Σε ορισμένες περιοχές της νήσου Πάτμου συμβαίνει αυτό που λέτε, δηλαδή το Υπουργείο ΠΕΧΩΔΕ αύξησε ουσιαστικά την αρτιότητα. Όχι στο σύνολο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Στο 70% της νήσου Πάτμου, το υπόλοιπο είναι αδόμητο τελείως.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υπουργός Αιγαίου): Δεν είναι το 70%. Άρα δεν πρέπει να λέτε μέσα στη Βουλή πράγματα τα οποία δεν ευσταθούν.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Το υπόλοιπο είναι αδόμητο τελείως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Παυλίδη, μην παίρνετε το λόγο αυθαιρέτως.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Υπουργός Αιγαίου): Το ΥΠΕΧΩΔΕ έκανε ένα νόμο που σε κάποιες περιοχές της Πάτμου αυξάνει την αρτιότητα του οικοπέδου. Όχι το σύνολο και μην παραπλανείτε εδώ μέσα το Κοινοβούλιο.

Όσον αφορά την τροποποίηση που ανέγνωσε ο συνάδελφος Υπουργός, ο νόμος που διαβάσατε 2831 που σας τον έδωσα και τον είδατε, αναφέρεται σαφέστατα. Λέει: «Με προεδρικά διατάγματα που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ ή του κατά περίπτωση Υπουργού». Είναι θεσμοθετημένο ότι τα τοπία ιδιαίτερου φυσικού κάλλους και οι παραδοσιακοί οικισμοί είναι εποπτευόμενοι από το Υπουργείο Αιγαίου και είναι διευκρινιστικό ως προς το του αρμοδίου Υπουργού. Το άλλο αφορά πράγματι, τον ίδιο νόμο 2831 στην παράγραφο β' στο άρθρο 4, όπου αναφέρει ότι: «Χώροι, τόποι, τοπία ή ζώνες ιδιαίτερου κάλλους και φυσικοί σχηματισμοί που συνοδεύουν ή περιβάλλουν».

Αντιλαμβάνεσθε ότι την έννοια φυσικοί σχηματισμοί μπορούσε κάποιος να πει ότι εννοεί όλο το Αιγαίο ή όλες τις Κυκλάδες ή και το αντίθετο. Τώρα, απλώς γίνεται διευκρίνιση ότι μπορεί να είναι στο σύνολο κι ένα νησί. Υπάρχουν αποφάσεις κήρυξης νήσων ως ιδιαίτερου φυσικού κάλλους που φέρουν την υπογραφή του αείμνηστου Υπουργού Πολιτισμού κ. Τριπάνη το 1976 -είναι διευκρίνιση σ' αυτό το νόμο- όπου κήρυσε π.χ. τη Σίφνο ή τη Σέριφο, δεν θυμάμαι αν είναι και η Πάτμος ως ιδιαίτερου κάλλους. Είναι διευκρίνιση, τίποτε περισσότερο η διάταξη που προτείνεται.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν έχετε το λόγο, κύριε Παυλίδη. Το Προεδρείο κρίνει ότι ήταν επαρκείς οι εξηγήσεις. Από και πέρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος,

αν θέλει να τις προσβάλει, να πάρει το λόγο να μιλήσει.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, στην παρατήρηση του εισηγητή της Πλειοψηφίας, για το ν. 2575, τι ακριβώς θεωρείται χώρος που εξομοιώνεται με ζώνη λιμένα, η παραπομπή στο συγκεκριμένο άρθρο. Διαβάζω το άρθρο 3 παρ. 4: «Προς λιμένες και τη χερσαία ζώνη αυτών, εξομοιούνται οι κατά μήκος των ακτών χώροι εις ους –είναι στην καθαρεύουσα- πρώτον ενεργείται προσόρμησις πλωτών μέσων, δεύτερον διεξάγονται εργασίαι προσιδιάζουσας εις την λειτουργία λιμένων ή άλλων λιμενικών εγκαταστάσεων, τρίτον πραγματοποιούνται φορτοεκφορτωτικά εργασίαι, ως και εργασίαι σχέσιν έχουσαι με την αναμονήν, επιβίβασιν και αποβίβασιν επιβατών και των αποσκευών των. Και τέταρτον υφίστανται εγκαταστάσεις και κτίσματα αμέσου ναυτικού ενδιαφέροντος, συνιστώντα εξοπλισμόν των παραλίων εις το πλαίσιο των σχεδίων πολεμικής χρησιμοποίησης αυτών εις τον κατά θάλασσα πόλεμον κλπ...».

Αυτή είναι η αναφορά για τη διευκρίνιση που ζητήθηκε τι ακριβώς αφορούν οι χώροι που εξομοιώνονται με ζώνες λιμένων.

Μια δεύτερη παρατήρηση, επειδή την ξέχασα. Υπήρξε η πρόταση συναδέλφων σχετικά με το Κτηματολόγιο στο άρθρο 32 για τη μεγάλη προθεσμία του ενός έτους και έξι μηνών για την ανάρτηση του άρθρου 9 του ν. 1308/95.

Έτσι, λοιπόν, αποδέχομαι την πρόταση και τροποποιούμε το άρθρο 32 παρ. 3, β' εδάφιο, το οποίο ξεκινάει, ότι στις περιοχές αυτές δεν επιτρέπεται δεύτερη ανάρτηση κλπ. πριν την παρέλευση α) τεσσάρων μηνών και β) σβήνει το «ενός έτους και» παραμένει «το έξι μηνών από της παραλαβής».

Όσον αφορά στο ζήτημα του άρθρου 26 απ' ό,τι αντελήφθην -τουλάχιστον εγώ- η πλειοψηφία των Βουλευτών αποδέχονται ως ορθή τη διάταξη του άρθρου 26. Όσον αφορά δε στην τροπολογία -γιατί εκεί τη σχετίζει ο κ. Παυλίδης- θέλω να πω ότι ο κ. Παυλίδης υπογράφει τροπολογία με την οποία όχι μόνο ζητά τη νομιμοποίηση αυθαιρέτων επί της παραλίας, αλλά και επί του αιγιαλού. Και επειδή ακριβώς θέλουμε να έχουμε ίση μεταχείριση, στρατηγέ μου, και στον Έβρο και στα Δωδεκάνησα και στην Θεσσαλονίκη και στην Κρήτη, οι ίδιοι όροι σημαίνει ότι καμιά απολύτως νομιμοποίηση δεν γίνεται σε κανένα απολύτως μέρος της Ελλάδας, ούτε και στα Δωδεκάνησα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Έχω να διευκρινίσω τα εξής: Πρώτα πρώτα αυτό που ζήτησε ο κ. Παυλίδης το ζήτησαν –και αν είναι λάθος να με διορθώσουν εδώ- όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές Δωδεκανήσου απ' όλες τις παρατάξεις. Επομένως, η ύβρις την οποίαν απευθύνει εμμέσως πλην σαφώς ο κύριος Υπουργός αφορά το σύνολο των συναδέλφων της Δωδεκανήσου. Και αυτό ας το γνωρίζει ο Δωδεκανησιακός λαός αυτήν τη στιγμή που μιλάμε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΔΟΥΝΗΣ : Και όχι μόνο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Και όχι μόνο λέει ο στρατηγός. Αυτό είναι άλλο θέμα.

Αρα, λοιπόν, ο κύριος Υπουργός αυτήν τη στιγμή απευθύνεται σε όλους τους συναδέλφους εκ Δωδεκανήσου και εάν -το τονίζω- κάνω λάθος να σκληθούν οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ εκ Δωδεκανήσου και να μου πουν, ότι κάνω πράγματι λάθος. Αν διαφωνεί ο κύριος Υπουργός ή όχι με τη ρύθμιση, είναι δικό του θέμα και οφείλει να το πει με τρόπο κόσμιο. Όχι με τον τρόπο με τον οποίον μιλάει.

Και του λέω ένα πράγμα και είναι η μόνη παρέμβαση την οποίαν θα ήθελα να κάνω: Ή θα αποσύρει όσα είπε και για τον κ. Παυλίδη και εμμέσως για όλους τους συναδέλφους της Δωδεκανήσου και ιδίως τα περί αερολογιών και άλλων τινών ή εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας έχω να του πω το εξής απλό: Εκ μέρους ενός Υπουργού, ο οποίος με το νομοσχέδιο που έφερε στη Βουλή και το οποίο εισηγήθηκε, αναδεικνύεται σε προστάτη και φύλακα άγγελο των αυθαιρέτων οικιστών και

καταπατητών του αιγιαλού και της παραλίας, η ύβρις προς τους συναδέλφους αποτελεί τιμή, κύριε Παυλίδη.

Ευχαριστώ πολύ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών):

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θέλετε το λόγο; Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Η ύβρις, κύριε Παυλόπουλε, είναι συνεχής επί δύο μέρες, αφού επί δύο μέρες υβρίζετε το Κοινοβούλιο. Το Κοινοβούλιο απεφάνθη επί της συνταγματικότητας του νόμου, εμείς δεν παρενέβημεν, εσείς δεν σέβεστε την απόφαση του Κοινοβουλίου. Η συνταγματικότητα του νόμου ή μη κρίνεται κατά συγκεκριμένο τρόπο, όπως προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής και το Σύνταγμα. Από και και πέρα η επανάληψη και η μη αποδοχή της απόφασης, η οποία πάρθηκε από το Κοινοβούλιο μέσα από τις προβλεπόμενες διαδικασίες, πιστεύω ότι αποτελεί ύβρη και περιφρόνηση προς το Κοινοβούλιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 18 έως και 35 και εισερχόμαστε στην ψήφισή τους κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 18, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 18 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 19, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 19 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 20, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 20 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 21, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 21 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 22, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 22 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 23, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 23 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 24, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 24 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 25, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 25 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 26, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 26 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 27, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 27 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 28, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 28 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 29, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 29 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 30, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 30 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 31, ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 31 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, ως έχει.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 32, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 32 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 33, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 33 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Το άρθρο 34 έχει αποσυρθεί.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 35, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτό, δεκτό.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς το άρθρο 35 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Κύριοι συνάδελφοι, πριν ψηφίσουμε το ακροτελεύτιο άρθρο εισερχόμαστε στη συζήτηση των τροπολογιών.

Υπάρχει μία υπουργική τροπολογία, η τροπολογία με γενικό αριθμό 798 και ειδικό 68, του κ. Χριστοδουλάκη και του κ. Τσοχατζόπουλου, για τη ρύθμιση και τη διευκρίνιση θεμάτων περί επιταγής σε δραχμές και για την ειδική αργία η οποία ψηφίζεται. Επί της τροπολογίας αυτής θέλει κάποιος συνάδελφος το λόγο;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, εμείς θα την ψηφίσουμε. Νομοτεχνικά όμως....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Παπαγεωργόπουλε, θέλετε το λόγο;

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε, κύριε Παπαγεωργόπουλε, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Κύριε Πρόεδρε, εμείς θα την ψηφίσουμε ούτως ή άλλως. Νομίζω ότι και όλα τα κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Λέτε, όμως, ότι νομοτεχνικά...

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ : Αύριο έχετε ένα

νομοσχέδιο που είναι πιο σχετικό και αφορά τα περί οινόπνεύματος κλπ. Θα ταίριαζε πιο πολύ. Αν δεν έχετε αντίρρηση, διαφορετικά το ψηφίζουμε και τώρα.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ : Κύριε Πρόεδρε, επειδή δεν μας αφήνετε να μιλήσουμε, θέλω να γραφεί στα Πρακτικά ότι είπα «όχι»...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Έχουν γραφεί όλα. Μην στεναχωριέστε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΨΗΣ : Δεν έχουν γραφεί. Στα άρθρα 21, 24 και 28 είπα «όχι».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Έχουν γραφεί όλα. Μη στεναχωριέστε. Θα γράφουν τα Πρακτικά που διαφωνήσατε και δεν ψηφίσατε.

Ο κ. Παυλόπουλος έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Απλώς μία διευκρίνιση θα ήθελα να κάνω, κύριε Πρόεδρε. Γιατί εδώ νομοθετούμε βεβαίως και για το μέλλον. Θα καταγραφεί ότι σε αυτό το νομοσχέδιο καμία διάταξη ουσιαστικά δεν ψηφίστηκε από το Κοινοβούλιο εκτός από μία άσχετη τροπολογία.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Εισερχόμαστε στην ψήφιση της τροπολογίας με γενικό αριθμό 798 και ειδικό 68 των Υπουργών κυρίων Χριστοδουλάκη και Τσοχατζόπουλου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Δεκτή, δεκτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς, η τροπολογία με γενικό αριθμό 798 και ειδικό 68 έγινε δεκτή ομοφώνως και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιον άρθρο.

Τώρα, δεν ξέρω για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΣ : Απουσιάζει και ο Συνασπισμός.
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος δήλωσε πριν τη δικαιολογημένη αποχώρηση του εισηγητή ότι την ψηφίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Καλώς. Με ενημέρωσε η Γραμματεία.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχουν πέντε εμπρόθεσμες τροπολογίες Βουλευτών και τέσσερις εκπρόθεσμες. Σας ερωτώ από το τέλος προς την αρχή. Θα κάνετε καμία εκπρόθεσμη τροπολογία δεκτή;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ουδμία, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ουδμία.

Έρχομαι τώρα στις εμπρόθεσμες τροπολογίες. Θα κάνετε καμία εκπρόθεσμη τροπολογία δεκτή, κύριε Υπουργέ;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Καμία, κύριε Πρόεδρε, γιατί όλες αποσκοπούν στη βλάβη των συμφερόντων της περιουσίας του ελληνικού δημοσίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Έχουν οικονομικό κόστος και σύμφωνα με το Σύνταγμα δεν μπορούν να τεθούν σε ψηφοφορία. Είθισται, όμως, να συζητούνται οι τροπολογίες αυτές χωρίς να τίθενται σε ψηφοφορία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Καμία αντίρρηση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Πρώτη είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 730 και ειδικό 51 του κ. Φλώρου και του κ. Νασιώκα. Οι κύριοι συνάδελφοι δεν είναι εδώ.

Δεύτερη είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 792 και ειδικό 59 του κ. Αγγελόπουλου.

Τρίτη είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 791 και ειδικό 61 του κ. Κατσαρού. Απών.

Επόμενη είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 790 και ειδικό 60 του κ. Παπανικόλα, του κ. Κρεμαστινού και του κ. Σφυρίου.

Ορίστε, κύριε Παπανικόλα, έχετε το λόγο δύο λεπτά για να αναπτύξετε την τροπολογία σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ : Κύριε Πρόεδρε, έγινε νομίζω εκτενής αναφορά σχετικά με το θέμα το οποίο πραγματεύεται η τροπολογία. Ο κύριος Υπουργός έσπευσε να δηλώσει ότι δεν την αποδέχεται. Για την ιστορία πρέπει να καταγράψω τα εξής:

Πρώτον βλάβη των συμφερόντων του δημοσίου δεν υπάρχει σε αυτήν την περίπτωση. Έχουν επιβληθεί πρόστιμα τα οποία, όμως, είναι επίδικα και συνεπώς δεν έχουν βεβαιωθεί από καμία δημόσια οικονομική υπηρεσία ούτως ώστε να αποτελούν έσοδα

του ελληνικού δημοσίου.

Επίσης τα ακίνητα για τα οποία ζητούμε την εξαίρεση της κατεδάφισης, δεν είναι αυθαίρετα. Η άγνοια καμία φορά όταν προτρέχει, συνεπάγεται και κάποια πράγματα τα οποία δεν ευσταθούν. Εδώ θα πρέπει να διευκρινίσουμε ότι οι Ιταλοί φτιάχνοντας το κτηματολογικό κανονισμό έφτιαξαν μία παραλία τριακοσίων μέτρων και όχι πενήντα, την οποία φτιάχνει ο παρών νόμος.

Πολλά, ίσως τα περισσότερα από αυτά τα ακίνητα, βρίσκονται πάνω από τα πενήντα μέτρα. Σε αυτά, λοιπόν, έχουν επιβληθεί εξοντωτικά πρόστιμα, με τα οποία καταστρέφονται κυριολεκτικά οικογένειες. Ο κύριος Υπουργός, κάνοντας χρήση του προνομίου που του δίνει ο Κανονισμός της Βουλής, δεν θέλει ούτε να ακούσει ούτε να απαντήσει για αυτό. Εμείς το καταγράφουμε με τη δήλωση ότι όλοι κρινόμαστε.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ ούτε εύσημα ζητώ ούτε άδειες από τον κύριο Υπουργό για το ποια τροπολογία πρόκειται να καταθέσω, τι περιεχόμενο θα έχει και ποια γνώμη θα διατυπώσω. Αυτό είναι δική μου υπόθεση και υπόθεση εκείνων που με έστειλαν εδώ μέσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Κρεμαστινός έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Νομίζω ότι πρέπει να διευκρινίσουμε ένα πράγμα. Δεν υπάρχει βλάβη του δημοσίου.

Το δεύτερο σημείο -σαφώς πρέπει να ληφθεί υπόψη- αφορά στα κτίσματα που έγιναν επί ιταλικής κατοχής, δεν αφορά δηλαδή στα κτίσματα της ελληνικής περιόδου. Κατά συνέπεια, δεν είναι δίκαιο για τους ανθρώπους αυτούς να υποστούν αυτήν τη βλάβη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Δεν μπορούν αυτά να χαρακτηρισθούν ως πολιτιστικά μνημεία; Μια παράγραφος του άρθρου 27 λέει ότι έχουν ιστορική αξία αφού είναι από την ιταλική κατοχή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Δεν μπορεί κανείς βέβαια να τα χαρακτηρίσει όλα πολιτιστικά μνημεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Από τη στιγμή που είναι μια συνέχεια; Αυτό μπορείτε να το δείτε.

Ο κ. Παυλιδής έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το ερώτημα, κύριε Πρόεδρε, προς τον κύριο Υπουργό -αν κατάλαβα καλά παρά το γεγονός ότι είναι θέμα των συναδέλφων εκ Δωδεκανήσου- είναι το εξής: Έχετε αντιληφθεί -ας με διορθώσουν οι συνάδελφοι από τη Δωδεκάνησο- ότι τα κτίσματα αυτά, όταν προσαρτήθηκε η Δωδεκάνησος δεν μπορούσε την εποχή εκείνη να έχουν αποτυπωθεί, για συγκεκριμένους λόγους στο κτηματολόγιο; Επομένως υπήρχε ίσως ανωτέρα βία.

Αυτό το έχει καταλάβει η πολιτεία; Αυτό διερωτώμαι. Αν κατάλαβα καλά αυτό συμβαίνει. Δηλαδή πρόκειται, για κτίσματα τα οποία όταν τα είχαν οι συγκεκριμένοι Έλληνες και ενσωματώθηκε η Δωδεκάνησος στην Ελλάδα, αυτά δεν ήταν δυνατόν να αποτυπωθούν για συγκεκριμένους λόγους. Και να ήθελαν οι άνθρωποι αυτά τα πράγματα να τα θεωρήσουν νόμιμα, αυτό δεν γινόταν γιατί δεν εμφανιζόντουσαν πουθενά. Άρα υπήρχε αντικειμενική αδυναμία. Δηλαδή είναι πρωτογενής η ρύθμιση που ζητάνε αυτήν τη στιγμή οι άνθρωποι από τον Υπουργό.

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο στον κύριο Υπουργό. Εγώ δεν παίρνω θέση, εκείνος θα πάρει. Γι' αυτό που είναι μια περιπαιχτή ανωτέρας βίας για μια συγκεκριμένη περιοχή, λέει όχι. Για το άρθρο 27 παράγραφος 7 που νομιμοποιεί όλα τα αυθαίρετα σε όλη την επικράτεια, λέει ναι. Άξιος ο μισθός του!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Εγώ επαναλαμβάνω το άρθρο 27 παράγραφος 2 που λέει: «Εξαιρούνται κτίσματα και κατασκευάσματα που τελούν υπό την προστασία του Υπουργείου Πολιτισμού». Αυτά εφόσον είναι από την ιταλική κατοχή, μπορούν να χαρακτηρισθούν και έτσι.

Ο κ. Παυλιδής έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, τι ζητούν οι υπογράψαντες την τροπολογία συνάδελφοί μου εκ Δωδεκανήσου; Μετέπειτα θα συζητηθεί και η δική μου τροπολογία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια παρέμβαση. Επειδή είναι ομοίως περιεχομένου η τροπολογία του κ. Παυλιδής, να συζητηθούν μαζί και να απαντήσω συνολικά.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δεν διαφωνώ, αλλά θέλω το χρόνο δυο τροπολογιών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Θα σας δώσω τέσσερα λεπτά.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, για να συνεννοηθούμε, βάσει της κείμενης νομοθεσίας χαρακτηρίζονται τα κτίσματα στα οποία αναφέρομαι, ως αυθαίρετα. Πάντως το προϊόν αυτής της αυθαιρεσίας το εισέπραττε το δημόσιο μισό αιώνα. Πώς; Εκεί είναι καφενεία, είναι ταβέρνες, είναι καφετέριες. Τα παλιά ιταλικά κτίσματα τι έγιναν; Πολυβολεία παρέμειναν, στρατηγέ ή φυλάκια του ιταλικού στρατού;

Τα κτίσματα που είχαν οι εκεί τι έγιναν; Οι άνθρωποι ζουν απ' αυτά και τους φορολογεί το ελληνικό δημόσιο μισό αιώνα. Να φορολογεί ξέρει, δηλαδή, νομιμοποιεί το έσοδο. Δεν ξέρει να νομιμοποιήσει και το κτίσμα; Τι λένε, λοιπόν, οι τρεις συνάδελφοί μου του ΠΑΣΟΚ στα Δωδεκάνησα; Αυτό που θέλετε - δεν θέλετε το αναγνωρίζετε δια της φορολογίας, αναγνωρίστε το και οικιστικά. Μέχρι σήμερα καμία ενέργεια του δημοσίου δεν απέδωσε. Μάλιστα, υπάρχουν και υποδείξεις μελών της Κυβερνήσεώς σας -αναφέρθησαν εδώ- προς τις αρμόδιες αρχές που τους είπαν «κάντε «κράτει» μέχρι να τα νομιμοποιήσω». Ποιος είναι αυτός; Ο κ. Δρυς, ο σήμερα Υπουργός Γεωργίας. Τα καταθέτουμε στα Πρακτικά.

Η μία άποψη των συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ είναι αυτή που διατυπώνεται στην τροπολογία τους, η δική μου επί του ιδίου θέματος τροπολογία είναι η 793/63. Θα αναγνωρίσουμε και θα λύσουμε το πρόβλημα, το οποίο έχει δύο πλευρές. Η μια είναι η αναγνώριση της ιδιοκτησίας που παρομοίως έχει αναγνωρισθεί σε πάμπολλες περιπτώσεις. Αποφεύγω να σας αποκαλέσω αδαή. Άλλος στη θέση μου θα σας έλεγε πως είστε αδαής Υπουργός. Αποφεύγω να το κάνω. Στο Υπουργείο σας είναι κατατεθειμένοι οι νόμοι περί αυθαιρέτως κατεχόντων στα Δωδεκάνησα, ο ν. 719/77.

Η δική μου πρόταση έχει δύο σκέλη: Αναγνώριση της ιδιοκτησίας και εξαίρεση μετέπειτα από την κατεδάφιση. Πρόκειται περί είκοσι πέντε μικροϊδιοκτητών, οι οποίοι πλέον του ημίσεως αιώνος είναι εκεί εγκατεστημένοι. Αν ένας Υπουργός δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα, τι να σας πω και εγώ, τότε το άξιος της μοίρας του που ακούστηκε, αναγκάζομαι να το αποδεχθώ.

Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι η πρώτη φορά που επεμβαίνουμε στα Δωδεκάνησα. Μας αρέσει δεν μας αρέσει, διατηρούν ακόμη ιδιαιτερότητα. Και το βλέπετε κάθε λίγο και λιγάκι, ειδική αναφορά π.χ. άρθρο 26 ή σε άλλες περιπτώσεις ολόκληρου νόμου. Αν δεν αναγνωρίσουμε την ιδιαιτερότητα, φαίνεται πως όσοι εισηγούνται λύσεις ελληνικών προβλημάτων δεν μπορούν να λύσουν πρόβλημα μιας ασημάντου εκτάσεως. Είκοσι πέντε, κύριοι συνάδελφοι, είναι οι ιδιοκτήτες αυτών των ακινήτων επί γης της οποίας είναι εγκατεστημένοι για τόσα χρόνια. Τέσσερις Βουλευτές με δύο τροπολογίες σας προτείνουν λύσεις. Η μία είναι η τροπολογία των τριών συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ και η άλλη είναι η δική μου, η οποία καλύπτει δύο σκέλη, το ιδιοκτησιακό και το κτιριακό. Αναγνωρίζω την ιδιοκτησία και δεν γκρεμίζω τα επ' αυτής κτίσματα. Όσον αφορά τα Δωδεκανησιακά, αυτή η πρόταση συνοδεύεται διά άλλης εκπροσθέντος τροπολογίας, η οποία τι προβλέπει; Οι άγαμοι που θέλουν να εγκατασταθούν στο Αγαθονήσι, να πάρουν από τη δημόσια γη πεντακόσια τετραγωνικά. Να εγκατασταθεί και κανένας νέος εκεί. Αυτό δεν του το επιτρέπει σήμερα ο νόμος.

Το δεύτερο είναι: Αναγνωρίστε τους τα παλιά επίσημα έγγραφα δια των οποίων απεδεικνύεται η ιδιοκτησία, πού, κύριε Πρόεδρε; Στο Αγαθονήσι, αν αγαπάτε το Θεό σας! Παλεύουμε τόσα χρόνια για να λύσουμε το πρόβλημα, πού; Στο Αγαθονήσι! Και βρίσκεται μέλος ελληνικής Κυβερνήσεως που μένει πίσω από το «εκπρόθεσμος» και αρνείται την πρότασή μου.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Θα έπρεπε να χαρίζουμε γη για να

πηγαίνει κόσμος να κατοικεί.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Να αγιάσει το στόμα σου, στρατηγέ Σπυριούνη και μακάρι και να το καταλάβαινε και ο κ. Φωτιάδης, ο οποίος κατέχει τη θέση του Υφυπουργού των Οικονομικών. Αντί να κάνω εγώ την τροπολογία, έπρεπε να την είχε κάμει εκείνος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Ο Έβρος είναι και στο Αιγαίο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Στο Αγαθονήσι βρήκατε να εξαντλήσετε την αυστηρότητά σας; Απαράδεκτη η στάση σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για τρία λεπτά να απαντήσει επί των τροπολογιών.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Έχω την εντύπωση ότι η υποκρισία έχει ξεπεράσει τα όριά της. Επί τέσσερις ημέρες δέχθηκα σφοδρά πυρά ειδικότερα από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας για την προστασία του κοινόχρηστου χαρακτήρα του αιγιαλού και της παραλίας.

Εδώ η ίδια η τροπολογία του κ. Παυλίδη αναφέρει ότι τα κτίσματα είναι επί του αιγιαλού». Τα καλά και συμφέροντα για τη Ρόδο σημαίνει ότι πρέπει να ανατρέψουμε όλο το νόμο. Ε, κύριε Παυλίδη...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Δεν είναι υποκρισία αυτό. Το κατέθεσα και το περιγράψω ενώπιον της Βουλής.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ο αιγιαλός και η παραλία, κύριε Παυλίδη, είναι κοινόχρηστα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Είναι δική σας υποκρισία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Προστατεύετε τους καταπατητές της Ρόδου.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Εσείς τους προστατεύετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Να μην γράφεται καμιά διακοπή.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Δεν

μπορείτε να υπερασπίζεστε μετά πάθους τον κοινόχρηστο χαρακτήρα του αιγιαλού και της παραλίας και την ίδια ώρα να φέρνετε τροπολογία με την οποία να ζητάτε όχι μόνο τη νομιμοποίηση επί της παραλίας, αλλά και επί του αιγιαλού. Έχουν ψηφιστεί τα άρθρα του νομοσχεδίου. Δεν μπορούμε να νομιμοποιήσουμε κτίσματα τα οποία θίγουν τον κοινόχρηστο χαρακτήρα του αιγιαλού για τον οποίο δώσατε μάχη επί τέσσερις μέρες με πάθος και σφοδρότητα. Η αντίφαση των επιχειρημάτων σας αποδεικνύεται με αυτήν την τροπολογία.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Εισερχόμεθα στην ψήφιση του ακροτελευταίου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό, το ακροτελεύτιο άρθρο, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών «Αιγιαλός, παραλία και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό, επί της αρχής και επί των άρθρων κατά πλειοψηφία και αναβάλλεται η ψήφισή του στο σύνολο για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.45' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 21 Νοεμβρίου 2001 και ώρα 18.00, με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Αιθυλική αλκοόλη και αλκοολούχα προϊόντα».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

